

העולם הזה

גזירות - מהומות - שביתות

הקלקלה

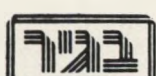

אלפי גברים באירופה מוכנים לשלם יותר בעד חליפות שאתה יכול לקנות בארץ

אופנת בגיר הפכה בשנים האחרונות למבוקשת ביותר במרכזי האופנה בעולם. למעשה, מוכנים הגברים באירופה לשלם יותר ולרכוש מלתחה "תוצרת חוץ" של בגיר – אשר מלבד עיצובה המרשים מצטיינת גם בתפירה מעולה ובבדים מאיכות גבוהה.

חליפות בגיר לחורף 80 מעוצבות בקו ספורטי אלגנט, עם שסע אחורי כפול או בודד ודשים צרים. לבחירתך, חליפות תואמות – מכנסיים ומקטורניים מבד זהה, או חליפות המשלבות דיגומי בד שונים. הבדים מצמר או פוליאסטר בצבעים

אופנתיים ובדיגומי פסים משבצות או פפיטה. את אופנת בגיר תוכל להשיג, השנה, ברשת חנויות פולגת ובחנויות האופנה המובחרות בישראל.

פריז-לונדון-תל אביב

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/34. תאריך: 136 • מען מברקים: "עולמפרס" • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • ראש המערכת: יוסף ינאי • עורכת-כתובת: יוסף שנון • עורכת כיתוב: ענת ישראלי • צלמי-מערכת: ציון צפריר וגניה רזין • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה: נגד" בע"מ • גזר-הצו: 03-232262/34 • כ"ס"מ" בע"מ.

קרא ירי

האם ייתכן כי ביום מן הימים ייבחר לתפקיד ראש ממשלת ישראל אדם שהציג בוגליו כי הוא כופר ברעיון הציוני? אם יש כאלה הסבורים שלצחק שמיר, ממנהיגיה הבולטים של תנועת החרות, הממלא את תפקיד יו"ר הכנסת, יש סיכויים לרשת את בגין כראש-ממשלה, הרי שהתשובה על השאלה הנ"ל היא חיובית. ספק אם יצחק שמיר היה מגדיר כיום את עצמו כמי שכופר בציונות, אבל לפני 25 שנה הוא עשה זאת בגלוי. הוא לא כפר אומנם בכל ההלכה הציונית, אלא רק ביחלקה, אבל גם זאת עדיין בבחינת כפירה. את הסקופ הזה ניתן היה למצוא בגיליון העולם הזה שהתפרסם לפני 25 שנה. לפני שלושה שבועות, כאשר ביקשנו לציין את יום השנה להריגתו של הלורד מוין בידי שני לוחמי הלח"י, אליהו חכים ואליהו בית-צורי (העולם הזה 2201), חזרנו אל ראיון מיוחד שפרסמנו עיתון זה לפני 25 שנה עם שניים חברי מרכז הלח"י, שהחליטו בשעתו על הוצאתו של הלורד מוין להורג. השניים: נתן פרידמן ילין-מור ויצחק שמיר.

באותו ראיון נשאל שמיר על-ידי כתב העולם הזה מה היתה בעיניו, בשעתו, ה"מטרה העיקרית של הפעולה בקאהיר, תשובתו של שמיר: "היו כמה מטרות: הפגנה, מכה, העברת המילחמה לחזית לארץ, יצירת הד במזרח-התיכון. רצינו להראות לערבים דרך למלחמה באימפריאליזם. כפרנו בתורה הציונית שאנחנו סוכני המערב. היה רצון ליצור ברית עם הערבים נגד האימפריאליזם."

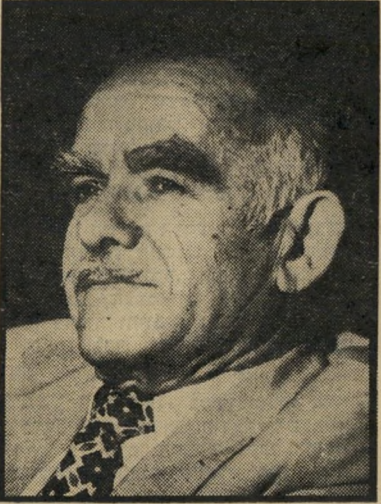
הניסיון לייחס כיום דברים אלה ליצחק שמיר, הידוע בדיעותיו הלאומניות הקיצוניות, נראה אבסורדי. מה שמוכיח שהי שנים עשרות משהו לא רק לחיצוניותם של אנשים אלא גם, לעיתים קרובות, לדיעותיהם ולהשקפת-עולמם.

לפי פקודה ממוסקבה

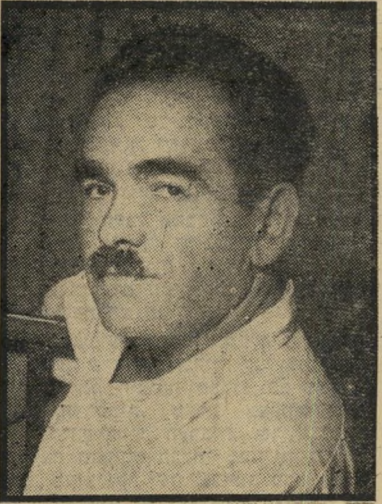
באותו גיליון של העולם הזה, שבו שיתורנו את פרשת רצח הלורד מוין, ה"שר הבריטי התושב לענייני המזרח-התיכון, אוזכרה פרשה נוספת שהסעירה את המדינה באותם הימים. במדור זה היה העולם הזה שהיה (העורלם הזה 2201) הודפס קטע שראה אור בעיתון ב-4 בנובמבר 1954. הוא התייחס לשונו לארץ של שימרון אורנשטיין, מי שהיה עצור בצ'כוסלובקיה הקומוניסטית יחד עם שליח מפ"ם מרדכי אורן. אורנשטיין ואורן היו הגיבורים הישראליים של הפרשה, שזכתה בשעתו לכינוי "מישפטי פראג" של שנת 1952. הוא הואשם באיר-גון רשת מחתרתית נרחבת בצ'כוסלובקיה, שעסקה בריגול לטובת ארצות-הברית, ניי דון למאסר-עולם. בשעתו, עם שובו לארץ, לא היתפנה אורנשטיין, ככל הנראה, לקרוא את ה"דיווח על שיתורו בהעולם הזה. הוא קרא אותו רק עתה, באיחור של שנות דור,

קיה עברו עשרים וחמש שנים, זמן די ארוך אבל זה לא פוטר אותכם מלדייק במסירת עובדות, והעובדות הן: • חזרתי ארצה אחרי היותי עצור ב"משך שלוש שנים ולא 14 חודש. • חזרתי לבד, וידידי מרדכי אורן נשאר שם. • כשחזרתי ארצה, נשאלתי בבית-הגת"ב על-ידי העיתונאים על מצב בתי-הסוהר בצ'כיה. עניתי כי בצ'כיה אין בתי-סוהר, כי אם מוסדות-חינוך. כל מי שקודר קודר במקומו הבין, שכל עוד ידידי אורן נמצא בצ'כיה, לא אמסור שום הצהרות אשר יכולות אולי להזיק לו. אני עסקתי בצ'כיה בשנים 47-1948 בענייני רכש עבור ישראל. יחד עם אהוד אבריאלי ודוקטור אורי דורון. משנת 1949 עד 1951 הייתי סגן נספח-מיסחרי בצירות ישראל בפראג. נסעתי בשנת 1952 בענייני עסקי-טרנס-פר של שתי חברות ישראליות. שצריך היה לגמור אותן. משום שבועלי המיפער-לים לא קיבלו רישון כניסה לצ'כיה ואי-לו אני קיבלתי את הרשיון בגלל הקשר-רים האישיים שהיו לי. בכל אופן זה לא היה כפי שאתם כותבים, "כאשר ביקר אור-רנשטיין לרגל עיטוקיו בצ'כוסלובקיה". העדות שלנו, שלי ושל אורן, לא היתה גורם מכריע בפסקי-המוות שנגזרו על רודולף סלאנסקי וחבריו. כל מי שקרא את הודאותיו של סלאנסקי בקשר לכל מיני האשמות שהאשים את עצמו, יודע זאת. העדות שלנו, של הישראלים, צרי-כה היתה לשמש כחיוק לדבריו הוא, ש-

קיה עברו עשרים וחמש שנים, זמן די ארוך אבל זה לא פוטר אותכם מלדייק במסירת עובדות, והעובדות הן: • חזרתי ארצה אחרי היותי עצור ב"משך שלוש שנים ולא 14 חודש. • חזרתי לבד, וידידי מרדכי אורן נשאר שם. • כשחזרתי ארצה, נשאלתי בבית-הגת"ב על-ידי העיתונאים על מצב בתי-הסוהר בצ'כיה. עניתי כי בצ'כיה אין בתי-סוהר, כי אם מוסדות-חינוך. כל מי שקודר קודר במקומו הבין, שכל עוד ידידי אורן נמצא בצ'כיה, לא אמסור שום הצהרות אשר יכולות אולי להזיק לו. אני עסקתי בצ'כיה בשנים 47-1948 בענייני רכש עבור ישראל. יחד עם אהוד אבריאלי ודוקטור אורי דורון. משנת 1949 עד 1951 הייתי סגן נספח-מיסחרי בצירות ישראל בפראג. נסעתי בשנת 1952 בענייני עסקי-טרנס-פר של שתי חברות ישראליות. שצריך היה לגמור אותן. משום שבועלי המיפער-לים לא קיבלו רישון כניסה לצ'כיה ואי-לו אני קיבלתי את הרשיון בגלל הקשר-רים האישיים שהיו לי. בכל אופן זה לא היה כפי שאתם כותבים, "כאשר ביקר אור-רנשטיין לרגל עיטוקיו בצ'כוסלובקיה". העדות שלנו, שלי ושל אורן, לא היתה גורם מכריע בפסקי-המוות שנגזרו על רודולף סלאנסקי וחבריו. כל מי שקרא את הודאותיו של סלאנסקי בקשר לכל מיני האשמות שהאשים את עצמו, יודע זאת. העדות שלנו, של הישראלים, צרי-כה היתה לשמש כחיוק לדבריו הוא, ש-

יצחק שמיר בי-1954 ובי-1979
ליצור ברית עם הערבים

שימרון אורנשטיין בי-1954 ובי-1979
מיותר ומסוכן במחנה-עבודה

היה בנעוריו חבר בתנועת-נוער ציונית והיה לו יחס חיובי לתנועה הציונית. מי שקרא את ההודאות של סלאנסקי וחבריו וכן את העדויות של 30 עדים • העולם הזה לא טען, כפי שהבין אורנשטיין, שמרדכי אורן שוחרר יחד עמו. אורן שוחרר מהכלא הצ'כי בחודש מאי 1956, והעולם הזה דיווח על כך בהרחבה.

המלאה והמרתקת שלו, מעורבות. עבור אותם מקוראי העולם הזה שלא קראו את ספריו והסתפקו בדיווח הישן והקצר אודותיו, שנלקח מגיליון 890. כי קש אורנשטיין לתקן כמה אי-דיוקים. למרות מרוח השנים אנו נענים לבק-שתו ברצון. **כותב שימרון אורנשטיין:** נכון שמאז שוחררתי מכלא צ'כוסלוב-

צ'כיים, חבריו לשעבר במיפלו דו נגדו, יודע שהאשמות בהן הוא האשים את עצמו הספיקו כדי להיתלות מ"מכיוון שהמישפט היה מובהק ולא רק אנטי-ציוני" סה לכך היא העובדה שהשילטון צ'כיה הקפידו להוסיף אחרי כל השמות של הנאשמים את התוספת הנחמדה "ממור צא יהודי". היה בתוספת של שני ישר-אלים משום תוספת שצריכה היתה להוכיח שלסלאנסקי היו חברים ישראלים-ציונים.

סיכון ביטחוני במחנה-עבודה

גם ההצהרה שכאילו הודיתי לא מ"תוך כפיה נמסרה מפי בזמנו, משום שאורן נשאר בכלא. וכפי שכבר אמרתי, כל העיתונאים הבינו זאת טוב מאד. כנראה שרק אתם לא רצייתם להבין, אחרת לא הייתם כותבים: "אולם נראה כי רצונו הטוב לא עזר לו. הוא נדון ל-15 שנות מאסר."

לוא הייתם קוראים את הספר שלי עלי-לה בפראג הייתם יודעים שלא נשפטתי במישפט סלאנסקי וחבריו, כי אם שנה יותר מאוחר, יחד עם עוד תריסר יהודים שהיו פעילים בתנועות הציוניות בצ'כיה לפני עליית הקומוניסטים לשלטון. וכי ראש קבוצה זו נשפטתי למאסר עולם. המישפט שלי נערך אחרי שהייתי שני תיים בחקירות בלתי-פוסקות ועל פסקי-הדין שלי אי-אפשר היה לערער, משום שכל המישפטים הפוליטיים נערכו על-ידי בית-הדין העליון.

אף פעם לא הגשתי בקשת חנינה לנשיא צ'כיה, אם כי הכרתי אישית. לוא אפילו הייתי רוצה בכך, לא היו נותנים לי אפשר-רות. גם לא נייר כתיבה. מה שכן נכון הוא זה: הגשתי תביעה לבית-הדין העל-יון, תביעה בכתב, ודרשתי חידוש המיש-פט שלי בהנמקה, שלא הייתי אף פעם מרגל ולא עשיתי דבר בלתי-חוקי נגד הרפובליקה של צ'כוסלובקיה. כתבתי גם, שכל המישפט היה מבוים על-ידי המיש-טרה החשאית.

לפי החוק הצ'כי רשאי אדם שנשפט אפילו על-ידי בית-הדין העליון לבקש חידוש מישפטו אחרי שעבר לכל הפחות שלוש שנים בכלא. ניצחתי חוק זה. ו-תבעתי חידוש מישפטי בדיוק חודש ימים לפני שנגמרו שלוש שנות המעצר שלי. הנהלת מחנה-העבודה נאלצה, לפי החוק שלהם, לאפשר לי לשלוח מיכתב כזה. עובדה שאחרי זמן קצר קיבלתי את ההודעה שמגרשים אותי מצ'כיה. אבל לא מבטלים את פסקי-הדין נגדי. כאמור, גור-רשתי אבל לא חוננתי.

לא ידוע לי על המאמצים הנואשים של משרד-החוץ הישראלי כדי לשחררני, ו-עד היום אני לא מאמין שהמאמצים של-הם היו עוזרים לי. ההרגשה שלי עד היום היא, שוחררתי אחרי מות סלאנסקי משום שכבר לא היה להם צורך בי. אדרבה, הייתי אפילו מיותר ומסוכן במחנה-העבר-דה, בין אלה אסירים, משום שכאדם ש-נידון למאסר עולם, כאדם שלא היה לו מה להפסיד, לא הסמתי אף פעם את פי-מרגע שבאתי למחנה העבודה סיפרתי על ההצגה המבויימת של המישטרה החשאית במישפט סלאנסקי וחבריו.

עשר שנים אחרי שיתורו, אחרי ש-ידידי מרדכי אורן קיבל ריהביליטציה ב-עזרת כל מיני מליציוושר של מיפלגתו, פניתי גם אני, בתקופת שילטונו של דוב-צ'ק, וביקשתי את ביטול פסקי-הדין שלי, והדבר ניתן לי.

קיבלתי מבית-הדין העליון (ליתר דיוק: מנשיאות בית-הדין העליון) הודאה בכתב, שהם ביטלו את כל האשמות נגדי, משום שכל הפעולות הציוניות שלי בצ'כיה נע-שו כחוק, בתקופה שהציונות עדיין לא היתה אסורה. הווה אומר: נעשו באישור של שילטונות צ'כיה. ולכן, אפילו ההאש-מה העצמית שלי אינה מספיקה כדי להפ-ליל אותי. הודאה זו נמצאת עד היום ביד-לסיכום: את מיכתבי אני לא כותב כדי להצדיק את עצמי בפניכם. אינני זקוק לכך. אני רק קובע עובדות. **עד כאן תגובתו של אורנשטיין.** ועל הבהרות מסוג זה ניתן לומר: לעו-לם לא מאוחר מדי.

תא

העולם הזה שהיה

כפי 25 שנה

הזוהי, שראה את השבוע לפני 25 שנה בתחילת יוצאת-דופן, של הכתב הראשי של אל פרט, תחת הכותרת "הייתי לילה אתמול". ארה את המוסר, הכנסת אורחים, שסיפק לינה חיים עניים ולשאר אומללים בחברה הישראלית. עמנואל פרט שהה לילה במוסד זה, תיאר את שוכני המוסד, שזכו בכינויים: המרוסס, העסקן, ד"ר צורעם, ישו, משיח, משה שרת, מעשן החשיש והמהגרים.

מדור המישפט של השבועון סיקר את התיק, התובע הצבאי נגד 45469 ט. צורי אהרון, שבו נתבע אהרון צורי על מסיירת מיסמך על ערבי, שהתגורר בתחומי המדינה במהלך מלחמת תש"ח, יצא בשירותה למדינה ערבית, ולמרות זאת נחשב כסיפוי של דבר ל"ניפקר". בית-הדין הצבאי העליון זיכה את צורי מאשמת מסיירת של המיסמך הזה.

פועלי מיספיל קורדאני נטלו חלק באחד מאסונות הרכבת

הגדולים שהיו בישראל, כאשר אומדנם שבו נסעו התנגש ברכבת. התוצאה: 11 נוסעים נהרגו ו-18 נפצעו. מדור מיוחד הוקדש לתחילתו של המרד פאלג'יריה. למעשה היה השבועון ראשון העיתונים הישראליים שנתן סקירה מקיפה על המרד ועל השלכותיו על ישראל, תוך נקיטת עמדה. מאוחר יותר נימנו חכרי המערכת על מיסדי הוועד למען אלג'יריה. במדור האמנות התפרסמה כתבת השער, שהוקדשה לרקדנית רות נחמני. הכתבת סילבי קשת חירשה את מוררה, הכל אודות חוזה, ומדור החידונים הציג בשער האחורי חידון בולים.

בשער הגיליון: רקדנית רות נחמני.

כיצת אטום ישראלי? * דויד בן-גוריון רוצה לנסוע

לסין * המאבק של שרת על סין העממית

"העולם הזה" 893
תאריך: 25.11.54

שים גדולים, מהדהים, המפלסים לעצמם דרך אל לבם של בני-אדם.

מדיניות

כגישה עם מאו

כאשר פירסמה תצפית העולם הזה את הידיעה על צאתה של מישלחת מיסחרית ישראלית לסין-העממית, לא מיהר משרד החוץ לפרסם הכחשה לכך. אולם רבים מפקדי המישרד טענו בשיחות פרטיות, כי דבר אינו ידוע להם וכי אין הם מאמינים בו. ניכר היה באותם פקידים שהם לא ניסו לסלק את העובדות: הם באמת לא ידעו דבר.

הפקידים לא ידעו גם על המאבק הי ממושך בין דויד הכוהן, ציר ישראל ב-בורמה, לבין ראש-הממשלה ושר-החוץ, משה שרת. שרת התנגד לתוכנית בכל החריפות, טען כי האמריקאים יכעסו וכי אין ישראל יכולה להרשות לעצמה לנקוט בקו מדיני עצמאי כלפי סין-העממית. הן כוהן פתח בהתקפת-נגד, טען כי אי קיום יחסים עם סין-העממית עשוי להוריד את קרנה של ישראל באסיה, לקלקל את הי יחסים ההולכים ומתהדקים עם הודו. אולם שרת חיסל את הוויכוח המוקדם במהירות ובתקיפות: הוא הסביר להכוהן, כי שירות החוץ אינו סולל-בונה, וכי עליו להישמע לתוראות, הוזהר אותו שלא להשמיע את דיעותיו על הבעיה באוזני זרים או עיתון-נאם.

דויד הכוהן התעלם מן האזהרה. הוא הסביר את בעיית יחסי ישראל-סין לא רק לעיתונאים, אלא גם להנהגת מפא"י, וטען כי הבעיה איננה רק דיפלומטית, אלא גם אידיאולוגית, וכי המפלגה חייבת לנקוט בעמדה ברורה כלפיה. דבריו נתקבלו על דעת ההנהגה: הוועדה המדינית המוצמ צמת של מפא"י אישרה את תוכניתו של הכוהן, חייבה את שרת להוציא הוראות מתאימות.

המשגיח על אבן. ראש-הממשלה קיי בל את תוכניתו בשקט, נאות אפילו לצרף את הכוהן למישלחת-ישראל באו"ם, כדי שישגיח על פעולתו של אבא אבן הפור-אמריקאי. אומנם עוד בטרם הגיעה הי מישלחת לניו-יורק, הצליח אבן לעקוף את ההוראות המפורשות שקיבל, והצביע נגד הדיון על קבלת סין-העממית לאו"ם. דעתו: כל הצבעה אחרת היתה מסעירה את יהדות ארצות-הברית. אולם מאו ואילך ייצג הי כוהן את ישראל באו"ם בכל הנוגע לבעיות אסיה.

בשבתו בניו-יורק ניצל הכוהן את ניצח-חוונו על שרת ותבע ממנו לשגר לסין נוסף על המישלחת המיסחרית גם מישלחת פוליטית. שר-החוץ נאלץ להתפשר גם הי פעם, והבטיח כי אם יצליח סיורה של המישלחת המיסחרית, אשר בראשה יעמוד כנראה, הכוהן עצמו, תצא לסין-העממית מישלחת תרבותית. בראש המישלחת הי שניה יעמוד דויד בן-גוריון, אשר הסכים לנסוע בתנאי שתובטח לו פגישה אישית עם מאו-טונג. מועד הנסיעה: מיד לי-אחר הבחירות.

השבוע נאלץ שרת לאכול את פרי תבוי סתו, כאשר עמד על בטיח-הכנסת והכריז על נסיעתה של המישלחת המיסחרית הי ישראלית בחודש הבא לפקין. אולם בה בשעה עלה בידו לנקום ביריבו: הוא לא הוזכר כלל את פעילותו של דויד הכוהן לכינון היחסים עם סין-העממית, וטען כי נסיעת המישלחת סודרה רק על-ידי שגרי-רות ישראל במוסקבה.

יחסים מרחביים

מעולם לא עוררו כה מעט יריות הד פוליטי כה גדול כמו היריות שנוו מא/ק בת גלים על דייגים מצריים. מיספר הי יריות, לפי הודאת המצרים בשבוע שי עבר: אס. אס. אס. אס. גינחון תעמולתי מצרי שנימשך למעלה מחודש, והגיע לסיומו רק השבוע, כשישראל ניצחה בסיבוב פוליטי וזכתה לגינוי המצרים בוועדת שביתת-הגשק. הערך המעשי: קרוב לאפס.

היתה זאת הידיעה המרעישת של השבוע, אך לא הידיעה החשובה בו. זו היתה אחרת, ומעודדת יותר. הפעם הראשונה, מאז מלחמת העצמאות, היתה לישראל מדיניות ברורה וחיונית כלפי המרחב. הי איש שגרם לכך, נתגלה בצורה זו כי מדינאי אמיתי: משה שרת.

מיבצע ישמעאל. במשך שעות ארו-כות שידר קול ישראל הודעה משעממת לכאורה: כל ערבי המבקש לקבל בחורה פיקדון שהוקפא בבנק ישראלי, יפנה לסניף הקרוב של בנק ברקליס, או בנק עותומן, וימלא טופס. ערבי הרוצה להוציא את תוכנה של כספת בבנק ישראלי, יבקש רשות-כניסה לישראל. והסידורים יהיו כ"י וכו'.

היה זה מעשה גדול. קרפוליטי חדש, שעובד בפעם הראשונה בתוכניתו הגדולה של העולם הזה (887), שכונה בשם "מיבצע

העם

כיצת אטומית פרטי

עיתוני ישראל עברו על הידיעה כי שתקה. כתבי-החוץ שלהם זרקו אותה לי סל. לא היה כימעט עיתון בעולם שהוכיר אותה. הידיעה: זיל מוק, הנציג היהודי של צרפת באו"ם ולשעבר שר-הביטחון שלה, דיבר על המקרה האטומי הצרפתי, הוזכר רשימה של מדינות איתן משתפת צרפת פעולה. בין המדינות: ישראל. אדם אחד ששם לב לפסוק זה היה אבא אבן. הוא תמה על הדברים, הבריק לי משרד-החוץ, יבקש אינפורמציה. כשקיבל תשובה קם באו"ם, גילה כי ישראל חדרה באופן פעיל לשטח החקר האטומי. לשמוע או למכור. בישראל עוררה הידיעה תרועת-שימחה. איש לא תפס בי דיוק מה היתה התרומה הישראלית. ההרי גשה הכללית היתה שישראל המציאה משהו הקרוב לכיצת אטומית, וחי"כ אחד אף הודרו לכלול בנאומו רמזים עבים, למען ידעו הערבים ויראו.

למעשה היתה הפעולה הישראלית יפה, אך לא מפוצצת. מדענים ישראליים, שי ניגשו למחקר האטומי בראש פתוח, ללא שיגירה מתשבתית, גילו תהליך המאפשר לנצל חומרי-גלם בעלי איכות ירודה, כי מחיר זול מן המקובל. הגורם המדריד: מציאותם של חומרים כאלה בישראל. כיוון שני: תהליך לייצור זול של מים כבדים.

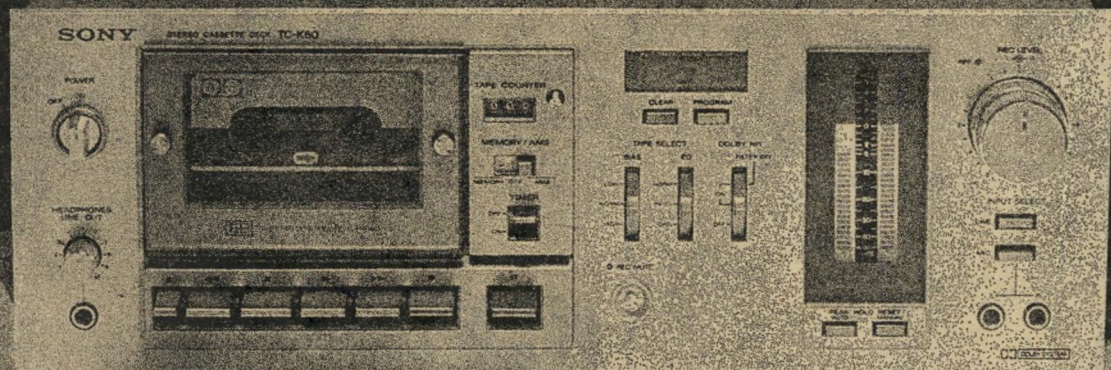
כיום כתב-צלם בטלוויזיה הישראלית.

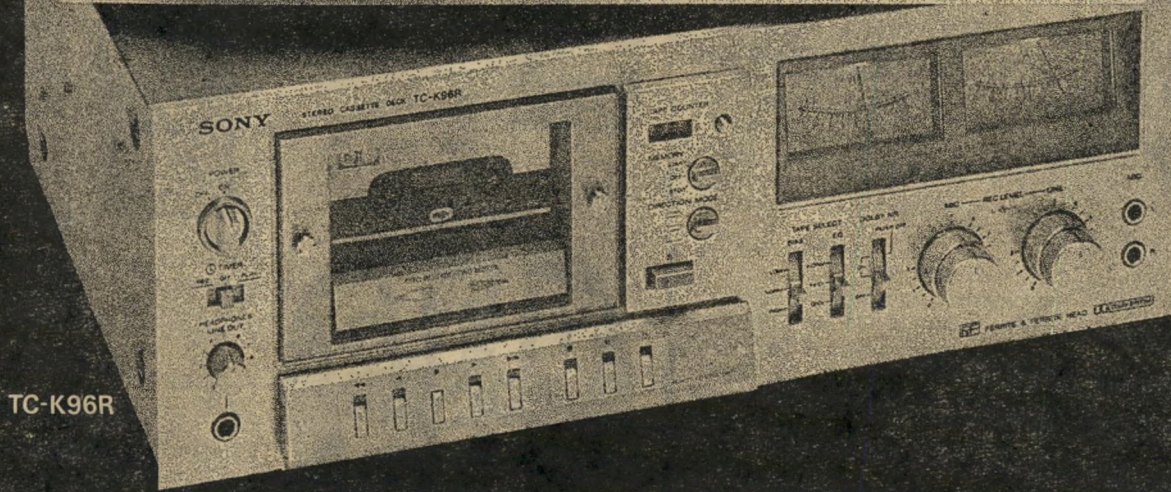
המרד בא אלג'יריה:

מפה זו, שהוכנה במיוחד על-ידי מערכת העולם הזה, מתארת את מאוה-הכוחות לחופי היס-התיכון. כאשר מצד אחד מתגבשת חזית של עמי ערב ומן הצד השני ברית בין צרפת לישראל. ברית זו, שאדריכלה היה שימחון פרס, לא החזיקה מעמד שנים רבות, והזיקה לישראל יותר משהועילה.

כלבוטייפ...

TC-K60

TC-K96R

...סידרת הדקים החדשים SONY TC-K/ט

TC-K5

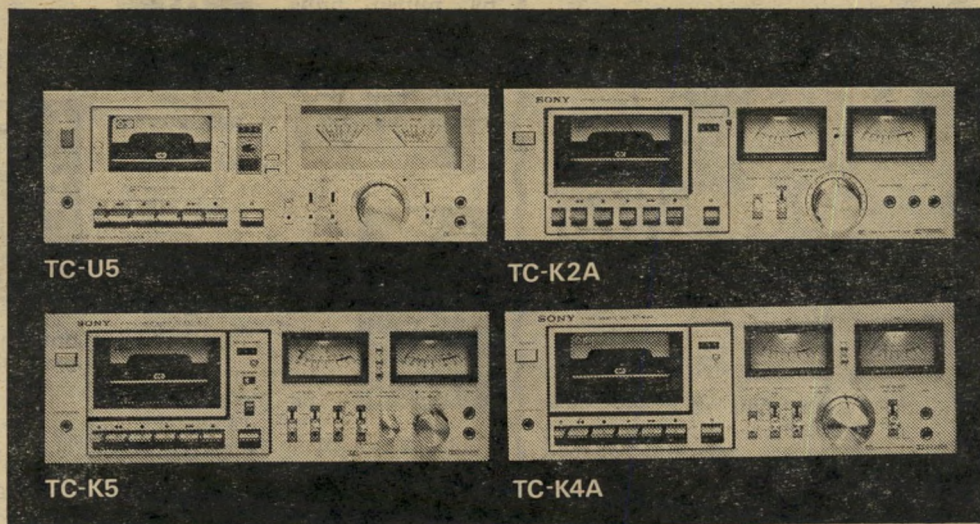
- מונה סרט עם זיכרון
- מנוע חדש TRI-DUTY
- מבוקר Servo
- חיבור לאוזניות עם ויסות עוצמה

TC-K60

- מד הקלטה בשיטת LIQUID CRYSTAL
- פילטר מיוחד להקלטת שידורי FM סטריאו
- מנוע BSL (ללא מברשות)
- מבוקר "Servo"
- שתי יציאות AUDIO

TC-K96R

- פיקוד אלקטרוני עם אפשרות הפעלה מרחוק
- Auto Reverse ומנגנון Repeat
- נוריות לסימון מצב ההפעלה
- אפשרות ל-Mixing בין המיקרופון ומקור חיצוני נוסף

TC-U5

TC-K2A

TC-K5

TC-K4A

SONY

למבקשים את הטוב ביותר

כל הדקים בשיטת DOLBY.
ראש F&F, עצירה אוטומטית
בורר קסטות TAPE SEECT
ומכסה קסטות עם "פתיחה
רכה" ע"י בוכנה מיוחדת.

DOLBY SYSTEM

F&F

TC-K2A

- מנוע FG מבוקר Servo
- הפעלה קלה במיוחד

TC-K4A

- מנוע חדש TRI-DUTY
- מבוקר Servo
- פקד RECMUTE
- גישה נוחה במיוחד לניקוי הראשים

TC-U5

- AMS — מנגנון אוטומטי לאיתור קטעים המוקלטים על הקסטה
- מנוע FG מבוקר Servo

ומטית בציבור הנוסעים: "איך אתם נותנים לו להסתובב עם נשק ביד? הרי הוא מסוגל להרוג מישהו עם הטוריה שלו..." ואני שומע ולא מגיב. רק מעט לומר, בקול ענות חלושה, "מה רוצים מן המיסכן הזה?" ולא עוד. מחשש שמא יגידו שאני קומיניסט, עוכר ישראל וכו'. אני לא רוצה להתבייש בעתיד ולבייש את נכדי, כאשר ישאלו אותם: ומה עם הסבא שלכם, מה הוא עשה אז כדי למנוע זאת? ובקשה לי אליכם: אין לי הכוח והעוז לפרסם את שמי ברבים. הריהו לפניכם, אך, אנא, שמרו אותו אצלכם. ובברכה, שתזכו למיצות —

התימה של חברי-קיבוץ, אישם

הקאפובניה באמנות

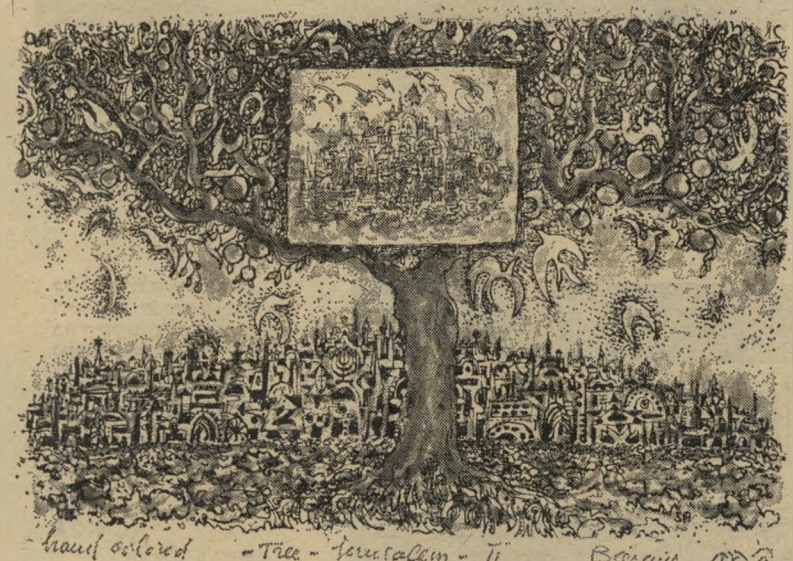
"אין שלום בלי צל", אומר הצייר הישראלי הגולה בספרד.

העיברית שלי מחורבנת. לכן אני כור תב באנגלית. מפעם לפעם אני שומע על אורי אבנרי, פה ושם. אילו הייתי מאמין באלוהים,

Bella Pige

ציור של בנה כריז קצת מכאיב

ציור של פיומה ברעם טראני — קומדיה

הייתי מתפלל שיעזור לו. לצפות לעזרה מעשית ורצופה של בני-אדם — זה יותר מדי. האם אתם רואים את סופה של המיני-הרה שבה אתם נתונים? ארץ מיוחדת-במינה, ישראל. היא זקוקה, לאנשים מיוחדים, למנהיגים מיוחדים, למדינאים. האם יש כאלה? מי הם? זה הכל קצת מכאיב. זאת היתה ארץ די יפה. שופעת תיקוות. האנשים הייכו בכנות. העמיד נראה צודק ושלול, אחרי שעבדו והזינו ולחמו כדי שיהיה לנו בית משלנו, ארץ משלנו, שהיתה חיונית ל- קיומנו. ציפינו לשלום ולצדק, ולהיפך. (המשך בעמוד 8)

ארץ סדום ועמורה

עוד יהיו הרבה אלוני מורה, הבטיח מנחם בגין, אחרי ניצחונו בבחירות.

קול אלון וקול מורה על אוזניים אטומות. בעזרת השם בורא יכרעו כל החומות.

על כל הר ועל כל תל על פני גבע ומישור, דור צעיר פה יתנהל ומורשת עם יקשור.

עם עתיק בכסות הורה של אלפים שנות מירדף — ארץ סדום ועמורה מחדש פותחת דף.

שבואל אירוק, תל-אביב

אין יותר גרוע

צרותיה של מדינה קטנה. אין יותר גרוע, למדינה קטנה, מאשר ראש-ממשלה מגאלומאן — חוק, אולי, מי מגאלומאן לשעבר.

יוסף שריק, תל-אביב

סכנה! ערבי

עם מצודה ביד...

לבטיו של קיבוצניק נוכח פרשות פינטו ושדה.

ראיתי את עורך העולם הזה בבית-לחם, ומבלי להכירו ניגשתי אליו, לחצתי את ידו והתמאתי לו על אומץ-ליבו, בחושפו את פרשת פינטו. אחר כך שמעתי על פרשת הקצין הבכיר, שדה, והאונתי ברדיו לדברי אישתו, שטענה שאם יש להעניש מישהו הרי זהו הממשלה, שנתנה הוראות ויצרה אוירה מתאימה.

בעבודתי אני נפגש הרבה עם תיירים גרמנים צעירים. אינני מדבר איתם על גרמניה דאז (כי הרי לא לשם כך הם מבקרים כאן), אך את עצמי אני שואל: איך הייתי אני נוהג, לו הייתי בחור צעיר

אל תהססו להגיד בתוקף את מה שיש על ליבך לומר לו: בייחוד אם הוא ממשיך

כמינהגו הנלוו. אל תהיי כלבתא — אבל אל תהיי גם קורבן-עור לה לשיגעונותיה. עסק בלתי רגיל מושך את התעניינותך. לשווא. זה לא בשבילך, ואם תיגע בו תיכווה. ביום א' גם לא כדאי לך לצאת או לקיים קשר מלפוני עם חורל. זהו יום להתייבשות ולהתבוננות עצמית. לבשי רודו בהיר ואל תהיי מגונדרת יתר על המידה.

ערמומיותך הטיבעית תאפשר לך להתגבר, בהדרגה ומאחורי הקלעים, על מיכשולים שנתגלו בדרכך אל ה- אושר ואל התהילה. הצטרך להבליג על הרבה עלבונות, השבוע, ואתה תעשה זאת — גם אם בחריקת שיניים. אבל הבלגה משה תלמת. לקראת שבת אלה נמצא שוב בנקר-דה ממנה אפשר להתחיל הכל מחדש.

את יכולה להאמין בכוכבים. הם לא משקרים. ואם הם אומרים לך שכדאי לך להתנהג בחביבות, מלאי את כל מישור-אלותי. זוג מכריך ינ-טו להוריד אותך מה-דרך בה את הולכת שנים. הם סתם שמר-נים. מה יש? אפשר גם להתהולל לפעמים. אם לא עכשיו, אז אמיתי? העיקר לש-מור על הטעם הטוב בכל התנהגותך. ועליך יש לסמוך בהחלט. מדוע הפסקת לקרוא בזמן האחרון?

את יכולה להאמין בכוכבים. הם לא משקרים. ואם הם אומרים לך שכדאי לך להתנהג בחביבות, מלאי את כל מישור-אלותי. זוג מכריך ינ-טו להוריד אותך מה-דרך בה את הולכת שנים. הם סתם שמר-נים. מה יש? אפשר גם להתהולל לפעמים. אם לא עכשיו, אז אמיתי? העיקר לש-מור על הטעם הטוב בכל התנהגותך. ועליך יש לסמוך בהחלט. מדוע הפסקת לקרוא בזמן האחרון?

השבוע תצעד צעדים גדולים קדימה, ותתקרב למטרותך ה- נכספת כפי שלא היית קרוב מעודך. וזה לא סתם רמז. צפוי לך סיפוק אינטלקטואלי ואמנותי ובעקבותיו — פגישה מעניינת עם ידידה ותיקה ואהובה עליך. היזהר מעצבנות יתר, ואל תיחס ל- דברים יותר חשיבות מהמגיע להם בדרך כלל.

גילויי ידידות ורצון טוב כלפי מכרים חדשים, אם גם הכרת אותם רק בימים אלה, עשויים להשתלם ב- מרוצת הזמן. אל תס-רב לארח מכרים חד-שים, גם אם יביאו איתם ידיד משלהם ש-אינו מוכר לך, וש-אינו מוצא חן בעיניך. בעייה משפחתית אינ-טימית ורגישה מאוד, עשויה לבוא על פתרונה למוצלח ביותר.

האושר ממך והלאה. אינך רואה תוצאות מקוות מפעילותך ה- רבה, אנשים חותמים תחת מעמדך, אינך זר-כה לגילויי חיבה אמ-יתים, ובדידותך גורמת לך לדיכאון נפשי. נסה להתגבר על האגואיזם החורס אותך. בת מזל-דיגם — הגבירי מאמ-צריך להתקדם בסולם-החברתי לא בהכרח על חשבונם של אחרים. ליבשי אדום.

כמו מצפן המצביע תמיד צפונה, את חר-זרת, בהתמדה מדאגה, למצבים ישנים ול-קשרים ותיקים. זההרי! דעי שלא כל תגובה הדומה לזו בה נתגשית בעבר — זהה עם מה שאת כבר יודעת. את עשויה ללכת על קרקע בטוחה — ולהיתקל ב-מוקש ריגשי. מעל לכל — הישמרי לא לסבך אדם בקשרים ריגשיים עוים פי כמה מן ה-בידור הקל לו התכוונת בעצם כל ה-זמן. השתדלי מאד לצאת לנופש קצר.

את גבר אבהי שנותן לך יחס עדין וחם, א-עוזר לך לפתור את בעיותיך. הינך

מגדלת בבניה אחת זניחה דברים העשו-ים לחשב לך אושר. שימחה שמצאת מקום עבודתך החדש, פוג את דכאונך כליל. עני לחופשה קצרה עם בני ביתך, הקדישי להם את מלוא תשומת ליבך ותבואי על שכרך. מישהו מבני משפחתך יצטרך לטיפול רפואי — עזרי לו. שימחי על יופיך: הוא כרטיס הביקור שלך.

השבוע מסוכן מאוד לבנות שור. הן יכולות להסתבך בהרפתקאות העשויות לגרום לסי-בוכים אישיים ובריאו-תיים, זמן רב לאחר שתשכחנה את התקרית עצמה. מוטב, איפוא, לא להרבות בקשרים חברתיים ולהבליג את המגע עם אנשים חד-שים — בייחוד בסוף שבוע זה, מיום ג' עד יום ה'. לבשי צבעים בהירים.

השבוע הבא הוא שלך, בת תאומים: אהבה, אהבה ועוד פעם אהבה. מריבה קטנה עם בן-זוגך, תס-תיים בטוב. ההתפיי-סות תבוא במהרה ו-חייכם ימשיכו להתנהל על מיימונות. לך, בן תאומים, מצפה שבוע מפרך. אבל בסופו תק-צור את התוצאות ה-ברוכות השתמש ב-מוחק ולא בכוחך. ב-מישור הרומנטי צפ-יות לך השבוע הפתעות, אך זה תלוי אך ורק בך אם הן תיפולנה לזרועותיך.

אתה זקוק למשענת רצינית בדמות חיי משפחה יציבים ומא-שרים, ככלות הכול, הם משקל הנגד היחיד ל-סערה הנפשית העוברת עליך בהתייחסות ל-גורמים חיצוניים. זכור רק כי המצב כלפי פנים לא יוכל להיות יציב ומאוסר לאורך ימים, אם לא תדע מקור עז-בנותך ולהתגבר על עצמך בעתיד הקרוב. אדם קרוב מאד אליך יגלה כלפיך הבנה ויעזור לך.

ועכשיו — השבוע הגורלי. עד כה התי-כוונת להכין את הקרקע. השבוע תצטרכי להלום — כל עוד ה-ברזל הוא חם. חס. מגע חברתי הולם את תוכ-ניותיך. בייחוד ביום ו', סוף השבוע, שהוא גם הירח החדש. אבל טוב תעשי אם לא תס-מכי יתר-על-המידה על אחרים ובייחוד לא על חברותיך הטובות יר-תר. על בחורים אינך סומכת בין כה וכה, למרות שאחד מהם, התפלאי לשמוע, מהימן מהאחרים.

כמו מצפן המצביע תמיד צפונה, את חר-זרת, בהתמדה מדאגה, למצבים ישנים ול-קשרים ותיקים. זההרי! דעי שלא כל תגובה הדומה לזו בה נתגשית בעבר — זהה עם מה שאת כבר יודעת. את עשויה ללכת על קרקע בטוחה — ולהיתקל ב-מוקש ריגשי. מעל לכל — הישמרי לא לסבך אדם בקשרים ריגשיים עוים פי כמה מן ה-בידור הקל לו התכוונת בעצם כל ה-זמן. השתדלי מאד לצאת לנופש קצר.

ס'גדית המאה לבעלי הדעה

BROADWAY 100
International quality

100 מ"מ של
טעם משובח

סופר קינג סייז -
תערובת אמריקאית.

בגלל דרישת הדתיים; את כביש רמות עומדים לגדר בקיר שיעלה עשרות מיליוני גנים מקופת המדינה; אם הממשלה לא תיפול בימים הקרובים, יצליחו כנראה הדתיים להעביר בכנסת גם את התקן לחוק ההפלות; עשרות כבישים בירושלים סגורים בשבתות; אין תחבורה ציבורית בשיבת בבית ישראל, למרות שהחלק הדתי של העיר זעיר ביותר (בחיפה, למשל, יש תחבורה בשבת).

בקרוב — ושוב, אם הממשלה לא תתפרק — יעלו בודאי הדתיים את עניין "מיהו יהודי", ניתוחי מתים, ואולי גם הצעת חוק לאיסור עישון סיגריות בשבת בפומבי. בקיצור: הדתיים השתלטו על המדינה והציבור החילוני הופך יותר ויותר לאימפוטנט נצחי. אבוי לנו! כולנו עוד נכה על חטא.

הגיע הזמן להתעורר — ומיד! שמואל אהרונ, תל-אביב

(המשך מעמוד 6)
במקום שיש בו צדק, יש שלום, כמובן. אין שלום לישראל.

האם ידוע כי אין שלום בלי צל? כל דבר הקיים באמת מטיל צל. אם כן, מדוע מתקבל הרושם שהרבה אנשים בישראל רוצים בשלום בלי צל?

בלה ואני בסדר. מציינים, חורטים ב"משך הימים, וגם שמחים בכך. בקרוב נבוא שוב לישראל. לא יודעים בדיוק מתי. יחד עם ציורינו האחרונים.

עולם-האמנות הנוכחי בישראל (אני מתכוון לציור, לפיסול) זה משהו קאקו-פוניו עצומה, טראגיקומדיה. יש הרבה מה לדבר ולכתוב על כך. אני יכול לכ-תוב על כך מחוץ לישראל, כי זה היה גורם לי מבוכה רבה מדי. ברכה לכולכם לחגים.

סיומה ברעם, סאן-פרנאנדו, האיים הבאליאריים, ספרד

● הצייר הישראלי הגולה סיומה ברעם, ואשתו הציירת בלה ברוז, שלחו מיכתב זה באיחור, וציפרו שתי תמונות כשי לראש-השנה (ראה גלופות).

בשבחי התרבות היהודית

תשדירי פירסומת ברוח ישראל סבא.

נהניתי מאד לשמוע בקול ישראל, כי שעת צהריים, ליד שולחן האוכל, פירסומת בשבחי הטמפונים עם המוליכים העדי-נים. אני ממש מלא הערכה למנכ"ל הרדיו, לשר החינוך ולכל הקואליציה של חכמי עמ"י-ישראליה, על התרבות היהודית שהם מפצים מעל גלי האתר.

ישראל בר-דג, חולון

לקרוא בין השיטין

קטעי עיתונות — מאוספו של קורא ירושלמי.

דברים שפורסמו בהצופה, יומון המפ-ד"ל, ב-5 בנובמבר 1979: "עד כה נוצל בית-הממשל העליון על-ידי קבוצות אנ-טי-דתיות קיצוניות, כדי לבטל חלק מהי-שגיה של היהדות הדתית. כעת הוא מנר-צל על-ידי אויבי ישראל, כדי להוריד ישובים יהודים מהקרקע ולפגוע באינט-רסים של מדינת-ישראל.

כה לחי' למלשינים

ברכה לכל המלשינים בישראל, שהציפו את המלשינון ותפסו את הקו בזה אחר זה.

אני לתומי חשבתי, שחיים בקירבנו רק כמה עשרות מלשינים. אולי, והנה, קרא-תי בעיתונים, שקצב ההלשנות הגיע לכדי שיחה אחת כל שתי דקות. דהיינו: ב-8 שעות עבודה התקשרו כ-240 מלשינים והקולים היו ממש עמוסים לעיפה!

ברצוני לברך את כל המלשינים במדי-נתנו: הלוואי שלשונכם תיתקע בפיכם, ולא תוכלו עוד לעולם להלשין על חבריכם. אבי ביטון, תל-אביב

חדשות ממדינת החוק

הממשלה הפרה את החלטת בג"ץ בעניין אילון-מורה.

כל הכבוד לראש-הממשלה שלנו — עז-רצדין לפי השכלתו, פורמאליסט לפי אר-

"יש לבטל את השיפוט החילוני ולה-עביר את סמכויותיו לשיפוט תורני. הבה נזדרז לעשות את זה לפני שאש"ף ישיג פסק-דין, שעצם קיומה של מדינת-ישר-אל הוא בלתי-חוקי".

ד. ברי-חיים, ירושלים

מעות לעולם צודקת

שורו, הביטו וראו:

סיכך אותנו בדילמה קשה, מכל מקום היה זה עור ויצמן עיני, ש-התקשה להפעיל את הקסם המפרי-סם. הוא היה עסוק במשגילי הת-המקלות לא מוצלחים, והתקבל ה-רשם כאילו באמת איבד מגיע ו-נראה נתון בסחרור גבהים מסוכן. ללא תחבום רב ניסה וייצמן לע-

פיה, שומרי-חוק לפי הכרתו ודימוקראט לפי מצעו. אף על פי כן ולמרות הכל מר-עד הפינוי חלף וגוש אמונים ממשיך לשי-בת על אדמתם השדודה של פלאחי רור-גייב.

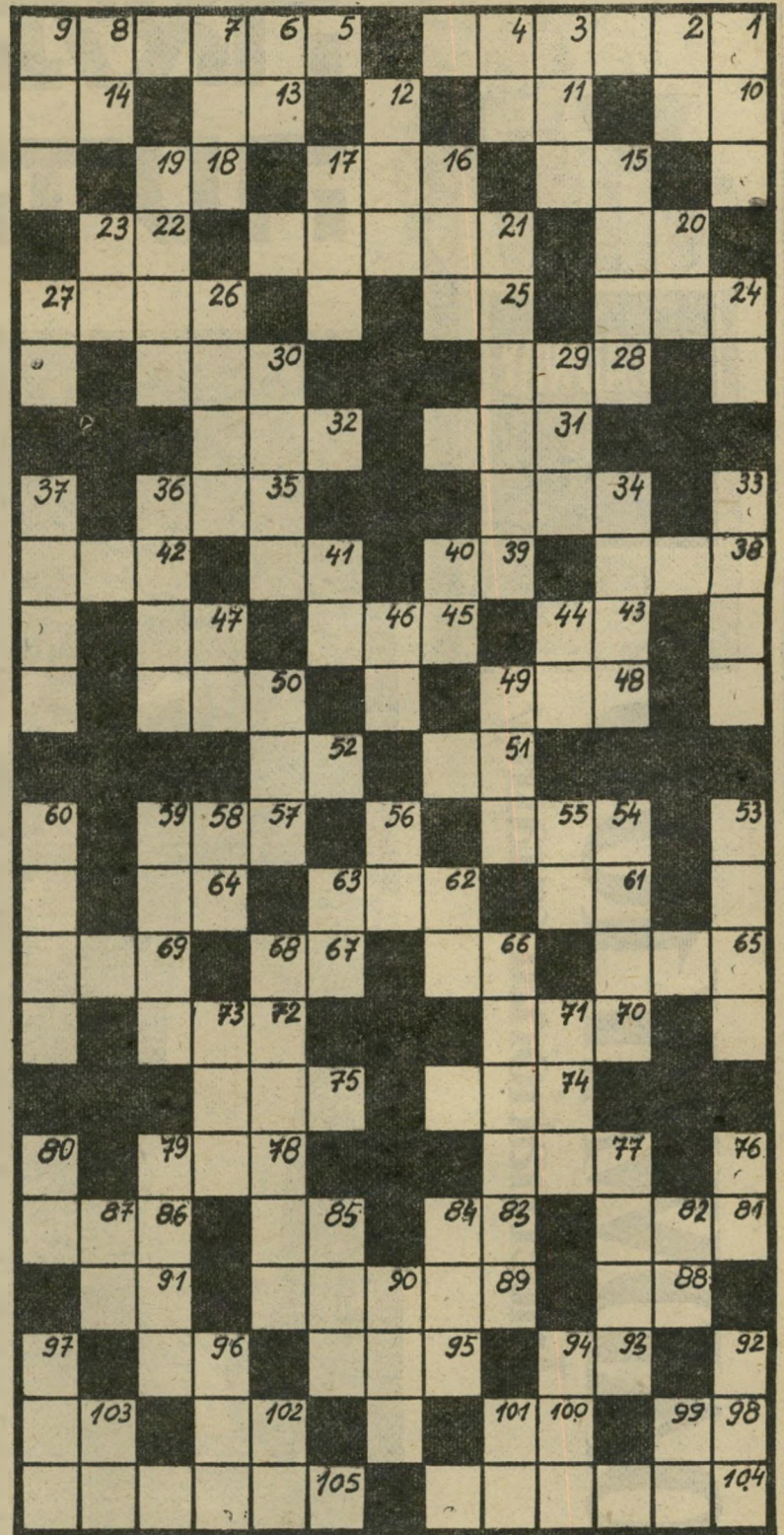
באמת, כל הכבוד לבגין. אריה סרדי, חיפה

אימפוטנטים לוצח

הדתיים במיתקפה, והחילוניים במינגנה.

ממש לא יאמן, אבל עובדה וועקת: המחנה הדתי במדינה הזאת מיישם, הלכה למעשה, את שאיפתו להפוך את ישראל למדינה בנוסח חומייני, והפלא ופלא: ה-ציבור החילוני אדיש ושותק כדג במים. הכפיה הדתית גוברת והולכת וכל הגור-פים "לשעבר", כמו הלגיה למניעת כפיה דתית, השומרי-העציר ואפילו — אנא, אל תצנזרו — העולם הזה, שבעבר יצאו להפ-גנות נגד הכפיה הדתית, ירדו למחתרת השתיקה.

הדתיים הצליחו להנהיג שינוי בין בת דתית לבת לא-דתית. בעניין שירות הבגות בצה"ל, בירושלים ביטלו הקמת איצטדיון

מאונך:

1) משמעות; 2) מזמר; 3) עיר קדו-שה למוסלמים; 4) דגל; 6) קידומת הולנ-דית; 7) זוחל; 8) מונח בתורת החשמל; 9) ראש-לישכה (ר"ת); 12) מקום חשוף ביער; 15) חשק; 16) כלי-קרב גדול ל-נוזלים; 17) זכר בצאן; 19) קיבוץ בגליל העליון; 20) מסולם הצלילים; 21) עיר ליד ירושלים; 23) פקודה מפורשת; 24) בת-קול; 27) חי לילי; 29) נקב; 30) רע; 33) גן לפעוטים; 34) קיבוץ בגליל; 36) מן המזלות; 37) מעיין; 40) כלי-עניינים; 41) בהמת-עבודה טיב-טית; 44) מוקיון; 46) מציאות; 47) שרי בתענית; 49) ליד-לך; 50) חימה שפוכה; 53) גרג; 54) ירק-גינה; 55) אילן; 56) מילת-שאלה לזיהוי; 58) מסייר; 59) עשיר גדול; 60) זאטוטה; 62) כמו 23 מאונך; 63) תבלין מיוחד; 66) יישוב בארץ; 68) מן היבשות; 71) לא חדש; 73) כלי-עבודה בבניין; 76) קליפת העי-נב; 77) לכאן; 79) ממצבי מזה-האוויר; 80) עליך לגעת; 82) ועוד, בתוספת (הפוך); 84) זכר בבקר; 85) עשירית ה-אלף; 87) עבר; 90) בוך; 92) מן ההורים; 94) נתיב; 96) לבוש; 97) דג; 99) אחורי הגוף; 101) מילת-בקשה; 102) מזון אבר-תינו במידבר; 103) יבשה בלב ים.

מאונך:

1) בית-נבחרים; 5) פרס סיפורתי צרפ-תי נודע; 10) עצם כפה; 11) כיסא-כבוד; 13) מן השוואים; 14) רסיס-ליל; 15) מ' סולם-הצלילים; 16) ידע; 18) חזר; 20) עולו; 21) סבון; 22) מכלי השחמט; 24) עליכם להיות! 25) מצבת-זיכרון; 26) כסף קטן; 28) איש המארינס; 30) אחי הבעל; 31) ריקוד אצילי; 32) מחלקי הדירה; 34) צמחוני; 35) יאמר; 38) חרש-עץ; 39) מושת על כל אורה; 41) מצבת-זיכ-רון; 42) ספר; 43) נהר באפריקה; 45) חומת-מגן; 47) ארמיה; 48) שלוש המכות הראשונות (ר"ת); 50) מחסום לפי החיה; 51) אדמה המצויה בנגב; 52) מן השור-אים; 54) בייגעלע; 57) כפתור-החשמל; 1) אצן; 62) תלאבה; 64) מספיק! 65) מעונות השנה; 66) בתוכו; 67) מיל-שילה; 69) זאטוט; 70) מעון; 72) הדרי; 74) צבע אדום-עז; 75) מגילוגלי הארבה; 77) הנזכר-לעיל (ר"ת); 78) ירביץ; 81) ספינת המידבר; 82) זו ממקומו; 85) ליי-קבון; 87) חמדנות; 88) גוף; 89) הנחיה; 91) מן הגפיים; 93) בגד-שרד; 95) חלש; 96) מילת-שילה; 98) פרוטה; 100) גדול בתורה; 102) קוסם; 103) מילת-ברירה; 104) תלמיד-ישיבה; 105) אציל סיני.

אף אחד לא יכול להתחרות

במחירים של

מיכאל עקילוב

סלון אלנבי 113

עד גמר המלאי

מהיום להיום

הסלון הראוי לאמונך - למוצרי חשמל ביתיים

ממשיכים במחירי יבוא אישי

מקרים		מכונות כביסה		מקרים	
מחיר לצרכן	מחיר מבצע	מחיר לצרכן	מחיר מבצע	מחיר לצרכן	מחיר מבצע
כולל מע"מ	כולל מע"מ	כולל מע"מ	כולל מע"מ	כולל מע"מ	כולל מע"מ
ייבוא שיווק ע"י ג'נרל מהנדסים					
ג'נרל אלקטריק 16 קוב	89,600.—	גאלה	62,900.—	ג'נרל אלקטריק 18 קוב	123,200.—
ג'נרל אלקטריק 19 קוב	159,600.—	זינגר	79,900.—	ג'נרל אלקטריק 21 קוב	137,200.—
ג'נרל אלקטריק 22 קוב	184,800.—	הובר	109,900.—	ג'נרל אלקטריק 24 קוב	201,600.—
ג'נרל אלקטריק 24 קוב	201,600.—	פילקו	89,900.—	ווסטינגהאוז 14 קוב	62,275.—
ווסטינגהאוז 16 קוב	70,640.—	קנדי 137	127,900.—	ווסטינגהאוז 16 קוב	70,640.—
בטי (נון פרוסט)	61,600.—	קנדי S-50	144,900.—	קריסטל לייד	49,900.—
קריסטל פרזידנט	42,112.—	יונו 1097	42,900.—	קריסטל לורד	49,900.—
מג'יק שף 420	38,080.—	זופז 143	49,900.—	קריסטל גרנד לייד	39,900.—
טלוויזיות					
שאוב לורנץ 20" ללא בקרה	77,485.—	קריסטל סופר-לורד	34,900.—	שאוב לורנץ 22" ללא בקרה	88,210.—
שאוב לורנץ 22" ללא בקרה	88,210.—	סנסי 104	54,900.—	שאוב לורנץ 26" ללא בקרה	109,256.—
שאוב לורנץ 26" עם בקרה	123,490.—	סנסי 106	57,900.—	שאוב לורנץ 26" עם בקרה	109,256.—
שאוב לורנץ 22" עם בקרה	101,844.—	תנורי בישול	77,900.—	שאוב לורנץ 26" עם בקרה	123,490.—
שאוב לורנץ 26" עם בקרה	127,500.—	קריסטל 2850	67,900.—	שאוב לורנץ 26" עם בקרה	101,844.—
מזן קפרי עם בקרה	88,480.—	רנקו	81,900.—	שאוב לורנץ 26" עם בקרה	127,500.—
גרונדיג 26" ללא בקרה	106,400.—	אלבן	65,900.—	מזן קפרי עם בקרה	88,480.—
גרונדיג 26" עם בקרה	116,200.—	מג'יקשף	66,900.—	גרונדיג 26" ללא בקרה	106,400.—
גרונדיג 22" ללא בקרה	88,210.—	בלרס	70,900.—	גרונדיג 26" עם בקרה	116,200.—
גרונדיג 22" עם בקרה	83,910.—	גזיפיר	57,900.—	גרונדיג 22" ללא בקרה	88,210.—
סימנס 26" עם בקרה	110,000.—		61,900.—	גרונדיג 22" עם בקרה	83,910.—
סילורה 26" ללא בקרה	73,920.—		79,900.—	סימנס 26" עם בקרה	110,000.—
			58,900.—	סילורה 26" ללא בקרה	73,920.—

- במסגרת המבצע נמכרים גם: מקפואים, מזגני אויר, שואבי אבק, מיקסרים ותנורי חימום גז וחשמל - אספקה מהיום להיום
- אנחנו זולים יותר מהשקם, בדוק והווכח ● המחירים במזומן כולל מע"מ ● מכירה מיוחדת בסיטונות ולוועדי עובדים

מיכאל עקילוב, סלון אלנבי 113

הסלון הראוי לאמונך למוצרי חשמל
רח' אלנבי 113 ת"א, טל. 611966
(ליד המשביר לצרכן)

אל"ף ביי"ת ליהושוע

ליכוד או מערך?

השאלה ההמלטית (כמו כל סופר חשוב, גם יהושוע שלנו אמון על ברכיו של שיקספיר הניצח) הציקה לא.ב. יהושוע, שיכול היה באותה מידה של צדק-ספרותי להיזכר גם בשירו של ביאליק, "מופס וחופים היכו בתופים".

אם ילך עם של"י, אומר לנו הסופר יהושוע בעשרות מאמרים, הרצאות, ראיונות בעיתונים ומגישות חיו"ר (פרס) עם אנשי תרבות ואמנות (המנחה: בקי פריש-טאט), יתמודד בגוף קטן ובלתי חשוב, שיקח את קולו-

תיו מהעבודה-מפ"ם ויאפשר למנחם בגין (שוב) להרכיב ממשלה חדשה בקדנציה הבאה.

מי הביא את מנחם בגין לשלטון? של"י?

בראשית יוני 1967 זומן לוי אשכול המנוח לאולפן חרדי, כדי להכין את העם למלחמה הבתלי נחוצה (ששה ימים שהיו, עד עתה, ל-12 שנים) והוא גימגם.

הגימגום הזה עלה לעם ישראל בממשלתו של בגין. שימעה פרס ומשה דיין, שהיו באופוזיציה (ואילו לא אותה מלחמה אומללה היו נשארים בה) זומנו לישיבה של מעלה עלידי אשכול המגומגם, שקיבל אותם לממ- שלתו יחד עם נדוניה מוזרה של מנחם בגין, יוסף סרלין ואחרים, שהרכיבו בצוות אחד ("הצוות המור-ביל") את ממשלת הליכוד הלאומי.

מפ"ם היתה חברה בממשלת אשכול-בגין-דיין-פרס, ובממשלת גולדה-בגין, אחרי מותו של אשכול.

ממשלת הליכוד (1977-79) היא ממשיכתה הנאמנה של ממשלת המערך-מפ"ם (77-1970) ושל ממשלת הליכוד הלאומי (מאי 1967 ועד 1970). כל הממשלות האלה היו ממשלות-סיפוח, נישול, מילחמה, קיפוח, ניצול, קיטוב מעמדי, כפייה דתית, עושק וחמס. מיפ- לגת העבודה ומפ"ם העלו את בגין לשלטון. ברוב המיקרים הם נלחמו בממשלתו של בגין באגף הימני של האופוזיציה הישראלית.

את זורעי זרע הכישלון הזה רוצה א.ב. יהושוע

השאלה ההמלטית

ליכוד או מערך

מציקה גם לא. ב. יהושוע

להביא לשלטון, וכדי לקדש מטרה זו הוא רוצה בהכחדתה והשמדתה של של"י.

על כך היה אומר המשורר הלאומי (התורן): "תמהני!" או: פיטפוט ביצים.

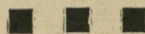
אילו היה יהושוע שלנו אמון על אלף-בית פוליטי, היה יכול לבוא (כמי שיצא מגיא המדמנה של מיפלגת העבודה ובעלת בריתה המפ"ם) בהצעות מעשיות ופוליטיות הרבה יותר. למשל, לקרוא למצביעי העבודה לתמוך בשל"י, תוך כדי הודעה על תוכנית-מינימום

א.ב. יהושוע הוא סופר עברי חשוב בישראל. סופרים חשובים יודעים אלף-בית מהו. אך הפעם נעסוק באלף-בית פוליטי, ש-א.ב. יהושוע מתיימר לשלוט בו, בשעה שכל מעשיו והודעותיו, הכרזותיו והצהרותיו, מעידות עליו שהוא אנאלפאבית פוליטי מוחלט.

א.ב. יהושוע חצה את הקווים וחזר - משל"י אל מיפלגת העבודה.

הסופר המצליח מספר לנו, כי במיפלגת העבודה מצא את השאיפה האמיתית לשלום בר-קיימא, לחיים בצוותא של העם היהודי והערבי, בישראל עצמה ובין ישראל לפלסטין שכנתה.

א.ב. יהושוע הוא המכנה המשותף של רבים מבורחי של"י, במאי 1977, ושל רבבות מצביעי המערך ושינוי, שקצו בכזביהם של רבין-פרס-אלון והכירו בצידקת דרכם של המעשים, שמאז מלחמת יוני 1967 (ולפניה) טענו לזכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני, תוך כדי הגשמתה והחלת הריבונות הפלסטינית על ה- שטחים שנכבשו במלחמת ששת-הימים.

כשחזר מנחם בגין ממחנה דויד, האשימו אותו

א. ב. יהושוע רוצה

להביא לשילטון את

זורעי זרע הכישלון

גאולה כהן, משה שמיר וחבריהם, כי הוא "מבצע הלכה למעשה את המצע המדיני של של"י..."

בגין חתם על הסכמי קמפ-דייוויד, כדי שלא לבצע את המצע המדיני של של"י. הוא ראה ב"שלום ה- אמריקאי" של סאדאט-קאטר את החסימה היחידה שהיתה ברשותו בפני החלת התוכנית המדינית של של"י על הפיתרון היחיד, בר הקיימא, לסיכסוך ה- מיזרח-תיכוני: שלום ישראל-פלסטין, מדינה יהודית דמוקרטית בשטחים שבתוך הקו הירוק; פירוז ה- מיזרח-תיכוני מנשק אטומי; החלפתם של פירוזים הדדיים וסידורי ביטחון מוסכמים, תוך כדי פיקוח וערבויות בינלאומיות על מדינת-ישראל ומדינת פלסטין כאחד; שיתוף פעולה מדיני, כלכלי וחברתי בין כל מדינות האזור, לשיגשוגן ולרווחתן.

התימת הסכמי קמפ-דייוויד הוכיחה לעם ישראל, לעם היהודי בכל העולם, כי "יש עם מי לדבר" וכי אם התהליך שהחל בגיחתו ההיסטורית של אנוואר סאדאט לישראל יצליח - אין שום סיבה שתהליך מקביל לא יפתח, יימשך ויסתיים בהצלחה גם עם

כשהאור החל לבצבץ

ראה א. ב. יהושוע

חזון-שווא

היריב האמיתי של מדינת היהודים: העם הפלסטיני, שהנהגתו המוכרת והיחידה היא אירגון השיחור הפלסטיני, אש"ף.

א.ב. יהושוע היה אחד מהחלוצים שהלך לפני ה- מחנה. הוא עזב את מפא"י יחד עם לובה אליאב. יחד עם לובה, דויד שחם, מתי פלד ואחרים, צעד דרך קצרה, אבל חשובה, עד שהגיע אל של"י. הסופר ה- מצליח והחשוב עזר להקים את נקודת המשען להרמת המשא הקשה של שינוי פני החברה הישראלית - המסע הארוך והמייגע לשינוע העילית הישראלית בנחיצותו של הפיתרון ההדדי הישראלי-פלסטיני, של הפיכתה של מדינת-ישראל מתיאוקרטיה דתית ליישות יהודית דמוקרטית.

התימתם של הסכמי קמפ-דייוויד היתה לנקודת ציון חשובה בדרך של הגשמת התוכנית המדינית והחבר- תית של של"י, שא.ב. יהושוע היה אחד ממנהיגיה וראשיה. אך בדיוק באותו הזמן, כשהאור החל לבצבץ בסוף המינהרה, ראה א.ב. יהושוע חזון-שווא, החליף את האור האמיתי, שבקצה המינהרה, באורה של רכבת וקפץ על קרוננו של שימעה פרס.

עכשיו, לפני ואחרי ועידתה הראשונה של של"י המאוחדת - יש לנו עניין בא.ב. יהושוע ובהרבה- יהושוע-קטנים אחרים, שנשמתם קצרה, הדרך אצה להם והם אינם יכולים, או רוצים, לעשות את המסע הארוך והמייגע בכוחות עצמם וברגליהם. והם קופצים, אחד אחרי השני, על רכבת המאסף של המערך, העבודה-מפ"ם.

"אתם צודקים", הם אומרים לנו, "אבל אתם קט- נים וחלשים..."

לשיתוף פעולה פרוגרמאטי (אפילו ללא תיקים בממ- שלה) עם המערך.

תנאי מינימום כאלה יכללו, כמובן, את אי-הכללתה של המפד"ל בממשלה העתידה (ובתמורה יחנה המערך מתמיכתה של של"י והימנעותה, לפחות, של רק"ח). תנאי אחר יהיה פתיחתו לאלתר של מו"מ (נישיר) או באמצעות צד שלישי) עם אש"ף, בנסיון למצוא פית- רון לסיכסוך ההיסטורי הנוכחי שבין שני העמים; שורה של תנאים ומדיניות כלכלית וחברתית שתביא לשינויים מדיניים ומהותיים בפער החברתי בישראל ותנאים דומים אחרים.

כל קול ש-א.ב. יהושוע היה מגייס לשל"י, על יסוד ההתחייבות העתידה לשיתוף פעולה כזה עם המערך ונגד הליכוד, בעד השלום ונגד המלחמה, בעד ישראל-פלסטין ונגד תוכנית אלון קטנה (בקעת הירדן) או תוכנית אלון גדולה (גוש אמונים) - יהיה, אז, קול נטו לשלום, דמוקרטיה וצדק חברתי וקול פחות ל- ממשלת ההמשך של ממשלות המחולל הלאומי בראשות של גולדה מאיר ויצחק רבין, באדרתו החדשה של שימעה פרס, הצדיק הידוע.

זרע המורענות טמון במהלכו האחרון של האנאל- פאבית-הפוליטי אלף-בית, הסופר הידוע. תנועת ה-

אילו היה אמון בפוליטיקה

היה יכול לבוא

בהצעות מעשיות

"עובר ושב" של מנהיגים ו/או אנשי ציבור, סופרים ואמנים ממיפלגת העבודה/מפ"ם ובחזרה - מעוררת מבוכה ואיידאות בשכבות הרחבות של הציבור מהן יכולה תנועת השלום הישראלית לשאוב את כוחה ואת קולותיה בבחירות הקרובות.

מיפלגות-מיעוט תומכות באופן עקרוני בתנועות המר- ניות, אם מתעוררות כאלה, כשמצען הרחב מקביל בחלקים אחדים, או בחלקים רבים, למצע המיפלגות הקטנות. כשסופר עברי מצליח כאלף-בית יהושוע, עובר ושב, במשך חמש שנים, ממיפלגת העבודה אל תנועות-המחאה (שהולידו את חפג המצחין של ה- דמוקראטים ושינוי), אל החוג לליבון, ליעד (והתנועה לזכויות האזרח), לשל"י ובחזרה למיפלגת העבודה (כשהוא ממשיך, כמובן, לתמוך ב"שלום עכשיו", שאת כוחה העיקרי עדיין אנו מעמידים במיבחן כשהמערך יחזור לשלטון וימשיך, כמובן, במדיניות הנישול, ה- סיפוח והתנחלות של ממשלת הליכוד-ממשיכת-ממש- לת-המערך) - מתעוררים פיקפוקים רבים אצל מערצי הסופר, קוראיו, חבריו וסותם אורחים. חוגי-ההערכה לשימעה-פרס, שתומכי-של"י רבים (כמו גילה אלמגור,

מי שאינו בור-פוליטי

לא יתמוך

בשיבה למערך

שהיתה מפעילות של"י החשובות בבחירות בשנת 1977) משתתפים בהם, כבאסיפות-אזכרה לפולחן האישיות הדינאמי של שמש העמים (סטאלין) - מוכיחים כי הסכנה שמורה וכי יש לעמוד בפרך המתרחב וחולך. אין בישראל מיפלגת-שלום זולת של"י.

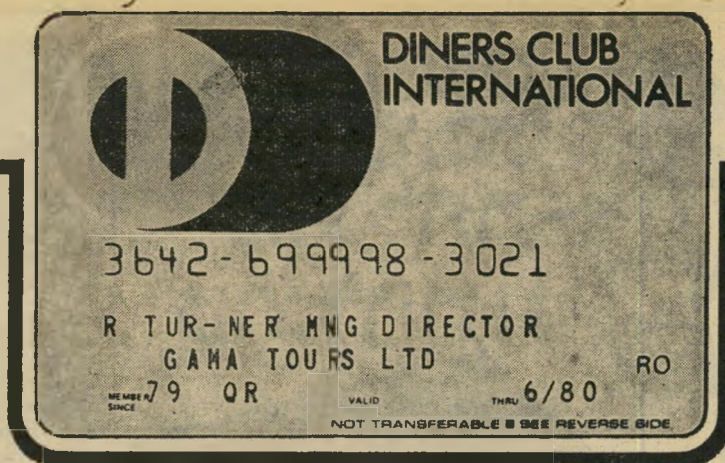
מי שרוצה בשלום - שלום יהודי-ציוני-הומאני- ישראלי - יכול לתמוך אך ורק בשל"י, לחזקה ול- הרחיבה, לגרום בכך, להרחבת השפעתה של מיפלגת השלום הישראלית על הרכבה ומצעה של הממשלה שתחליף את ממשלת הריקבון הלאומי של הליכוד וגרוריו.

של"י תתמוך בממשלה שתמשיך את הדרך לשלום, שנפתחה (אך לא נסללה עדיין) בחסכמי-מחנה-דויד. כל מי שאינו בור-פוליטי חייב להצביע בעד של"י, כדי לגרום לכך שהממשלה הקרובה (או זו שאחריה) לא תורכב על-ידי המערך והמפד"ל, אלא שבמרכזה יעמדו של"י והמערך, בתמיכתה (או הימנעותה) של המיפלגה הקומוניסטית הישראלית ונציגי המיעוט ה- ערבי הישראלי.

אין דרך אחרת. מי שטוען לשיבה למערך הוא בור פוליטי, הוא אנאלפאבית פוליטי כמו אלף-בית יהושוע.

עלינו לתמוך בשל"י: יח"ד (ישראל חדשה) עם יש"ף (ישראל שפויה) למו"מ ושלום עם אש"ף - שלום ישראל-פלסטיני, שלום מיזרח תיכוני, שלום לישראל, של"י.

אלכס מסיס, ניו-יורק - תל-אביב

מי הם האנשים הנושאים כרטיס „דינרס קלאב“?

עם „דינרס קלאב“ אתה משלב עסקים בהנאה, אתה נהנה היום, חשבונך לא יחוייב לפני החודש הבא (הוצאות בחו"ל - בדולרים, בישראל - בלירות). כן תקבל פרוט מלא של הוצאותיך (חשבון עסקי וחשבון אישי).
אם אין לך עדיין כרטיס „דינרס קלאב“, פנה לדבורה ב „דינרס קלאב“, שד' רוטשילד 61, תל-אביב, טלפון 03-295858, ובקש כרטיסי „דינרס קלאב“ בשביל העסק, בשבילך, בשביל עובדיך (ובחצי המחיר - לבני המשפחה).

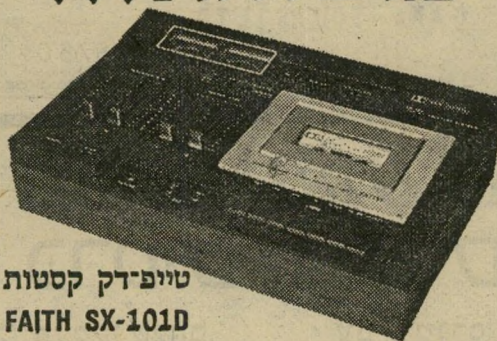
הם מציגים את כרטיס ה „דינרס קלאב“ העסקי שלהם, וזוכים למלוא הכבוד, בבתי עסק, במסעדות, בחברות תעופה, בבתי מלון בארץ ובחו"ל. הם למשל, שוכרים רכב ללא צורך בפקדון....
גם אתה יכול לזכות באשראי, אמון ויוקרה, אם תצטרף ל „דינרס קלאב“. אתה מקבל שני כרטיסי אשראי: כרטיס עסקי וכרטיס אישי במחיר של כרטיס אחד, ועוד כרטיס אשראי עבור בני המשפחה בחצי המחיר.
בחו"ל יש לך כתובת. בכל מקום שבו אתה נמצא, תקבל את מלוא העזרה במשרדי „דינרס קלאב“.

„דינרס קלאב“ - אשראי, אימון, יוקרה - הראשון בישראל ובעולם!

NIKKO
FAITH
APOLLON
APOLLON
FAITH
NIKKO
NIKKO
FAITH

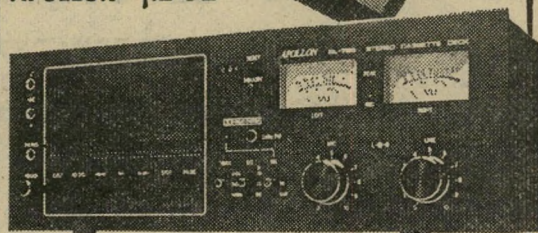
המירשם
למסיבה
מוצלחת -
מוצלחת !!!

טייפ־דק קסטות
FAITH SX-101D

פטיפון APOLLON

— NIKKO 3035

הרסיבר שלא רק נראה טוב — אלא נשמע הרבה יותר טוב! אין לו מתחרה במחיר ובוודאי לא בחידושים המיוחדים של קונצ'רן NIKKO יפאן. עוצמה: $2 \times 15W$ RMS, רגישות מקלט $2.0uV$. NIKKO 3035 — יחידת מוסיקה נהדרת. דרוש שישימועו לך אותה בכל חנות סטריאו מקצועית.

טייפ־דק קסטות

* דגם-CL-350 APOLLON

* דגם-ACD-35

המוסיקה רועמת
התופים קורעים
ריגה מזוזה ת'תחת
דני את רגליו מרים
"ניקו" לא עייף אף פעם
"ניקו" מנגן בלי סוף
"דיסקו-ניקו" זה הטעם
"דיסקו-ניקו" עד אין סוף!

חשוב לכיס שלך!

בדוק והשווה את מחירי המכשירים עם המתחרים -
לא תמצא עיסקה יותר טובה בסטריאו. נקודה.

המפיצים: צלילי גיתית בע"מ,
ירמיהו 46, תל-אביב, טל' 443121

DISCO NIKKO

בובי מעולל

ל כל עירן סיסמה משלו. כרגע, הסיסמה היא "הממ" שלה אינה מתפקדת".

אינה מתפקדת — משמע, משהו אינו בסדר מבחינה טכנית. מכונה אינה מתפקדת. צריכים לבדוק אותה. להתר ליה חלקים. להדק ברגים.

זוהי, כמובן, תמונה כוזבת.

ממשלת-בגין מתמוטטת, וזוהי עתה סביבה חורבן והרס, בגלל סיבות שאינן טכניות. היא נשחקת בין אבני-הרי חיים של האידאולוגיה והמציאות. רגליה בקמפדייוויז, וליבה בגושי-אמונים. ראשה בסיפרי מלטון פרידמן, וידה כבולות אל המציאות של המשק הישראלי.

שום ממשלה אינה יכולה "לתפקד" בתנאים כאלה. נדון הטכנאים לא ימצאו פאזנט שיבייח את פעולתה התקינה של ממשלה זו.

אך יש גם צד טכני, שכדאי לתת עליו את הדעת. הרי גם הממשלה הקודמת, של יצחק רבין, לא "תפקדה" מבחינה מעשית. וגם הממשלה שלפניה, של גולדה מאיר, תפקדה רק למראית-עין.

מילכד כל הבעיות הפוליטיות והרעיוניות, האם יש גם בעיה טכנית, שאינה מאפשרת לממשלת-ישראל — שום ממשלה כיש — ראל — לפעול כראוי כמוסד מנהל ומבצע?

ה בה נסתכל בשר הישראלי הממוצע. מהו תפקידו? כימעט כל שר בישראל נושא בשלושה תפקידים: **כל שר הוא חבר בממשלה, המקבלת החלטות קולקטיביות בכל שיטתי החיים, החל בהתנהלות וכלה בצמיצום הסובסידיות, החל במינוי רמטכ"ל וכלה בהקצבת משאבים לאוניברסיטות.**

כימעט כל שר ממונה על משרד ממשלתי, תי, החולש על שטח נכבד של החיים הממלכתיים.

כל שר הוא עסקן מופלג, המשתתף בנייה הול המערכת הפנימית של ממשלתו.

למעשה נושא כל שר על ראשו שדושה כור בעים שונים.

די בפירוט פשטני זה, כדי להצביע על הבעיות. ראשית כל, כל אחד משלושה התפקידים האלה יכול צריך להעסיק את בעליו במשך יום-עבודה מלא, שיבעה ימים בשבוע.

שום אדם שאינו סופרימן אינו יכול למלא נאמנה את כל שדושה התפקידים בעת אחת.

יש, כמובן, גאונים אוניברסליים, המסוגלים להתמודד עם אתגר זה. יש אנשים שהם מכוונת-עבודה, התופסים דברים במהירות הבזק, שיש להם זיכרון פיגור מגלי, המסוגלים לבחור בעזורים הנכונים ולהפקיד בידיהם את האחריות, מבלי לאבד את השליטה עליהם.

אני מעלה לנגד עיני, למשל, את דמותו של פיגוס ספיר ז"ל, שהתאים להגדרה זו. הוא גיהל את המפלגה הגדולה ביותר במדינה כמו בוס אמיתי, וקיבל באותה עת גם את כל ההחלטות החשובות בחייהם. **למלא כראוי אולם גם ספיר לא היה מופלג. למלא כראוי את תפקידו הראשון, כחבר בממשלה, לא היה לו מושג על רוב העניינים המדיניים שגורנו בממשלה.**

ניהלתי עימו פעם שיחה בעניינים ערביים, ונדהמתי ממש למראה עומק בורותו בנושא זה. וזאת בשעה שספיר היה מקובל על הכל כראש מחנה ה"יונים"!

אני מתיימר לטעון כי מאז קום המדינה, לא היה שר בישראל שעמד בהצלחה במבחן המשולש.

רבים היו מופלגים למלא תפקיד אחד מהשי דושה. אחרים היו מופלגים למלא שניים מהם. אך איש לא היה מופלג למלא את כל השדושה.

(בלי משים אני נזכר כאן בבדיחה הנושנה על דויד בן-גוריון, שביקש מן הקדוש-ברוך-הוא שכל ישראלי יציטייר בשלוש תכונות: שיהיה חכם, ישר ומפא"יניק. ה קדוש-ברוך-הוא סבר כי זוהי דרישה מוגזמת, אך הסכים שכל ישראלי יהיה בעל שתיים משלוש התכונות. אם הוא חכם וישר — אינו מפא"יניק. אם הוא ישר ומפא"יניק — אינו חכם.)

וסר הכוח הפיסי והזמן הדרוש למילוי שלושה התפקידים חשוב, אולי, פחות מבעיית הכישורים. **בעיני, זוהי הבעייה המרכזית: כל אחד משלושה התפקידים מצריך מערכת שונה לחלוטין של כישורים, תכונות, נטיות ואופי אישי.**

כדי לשבת בממשלה ולהשתתף בהכרעות קולקטיביות על מיגוון עצום של בעיות, חשונות לגמרי זו מזו, דרושה רמה של השכלה כללית, תפיסה רחבה, השקפת-עולם. אנשים כאלה נדירים בכל העולם, ועל אחת כמה וכמה בישראל הקטנה והפרובינציאלית.

דויד לוי מחליט אם לספק נשק לניקאראגואה. אליעזר שוטסק מחליט על גירוש בסאם אל-שכעה. על כל ההשי-

לכות האפשרויות לגבי המצב בעם הפלסטיני. אהרון אביר חצירא קובע את עתיד העוצמה הגרעינית של ישראל. חיים גנדאו קובע את התקציב לטיפול לידים מחוננים. לניהול משרד ממשלתי דרושות תכונות שונות לגמרי. כאן צריכים להתעמק בבעייה, מתוך מסירות ואהבה. צריכים לרכוש הבנה בנושא מסויים, שהמומחים קונים אותה בהתמחות של שנים רבות. צריכים לדעת לנהל משק, לספק מנהיגות ומוטיבציה, לבחור בבני-אדם מתאימים, לקבל החלטות, לתכנן תוכניות ולנצח על ביצוען.

בקיצור: על השר להיות מנהל טוב.

ואינו התפקיד השלישי — זה שר עסקן מופלג — שונה באופן מוחלט מכל התפקידים האלה.

המפלגה היא גן-חיות. שורצים בה נחשים ועקרבים, שועלים ונמרים. לא החכם גובר בג'ונגל זה, וגם לא האדם ההגון. כושר אינטלקטואלי מעולה הוא מיגרעת

בגין וארליך: כישורים למה?

מובהקת בעולם זה, כי הוא מעורר התנגדות וקינאה. לעומת זאת דרושה מידה גדושה של אגורמאניה, נכונות לשקר ולחזונו, כושר לניהול אינטליגנט מסובכות, ויכולת להשתמש במרפקים.

יתכן שכל אלה הן תכונות הראויות להערכה וזוהי ערכה — אך אין בהן כדי להכשיר אדם לניהול אוצר-המדינה או לקבלת החלטות על פיתרון הבעייה הפלסטינית.

ר ארצות-הברית, שבה ממנה הנשיא את כל השרים כאוות-נפשו, יכול היה הנשיא לקחת פרויטור מבריק ולמסור לידיו את משרד-החוק. בבריטניה, שבה בוחר ראש-הממשלה עצמו בשרים, מתוך המערכת המפלגתית, קשה יותר להפקיד איש מוכשר על מיש-ר, אך הדבר עדיין אפשרי. הקאבינט, שבו מתקבלות ההחלטות העיקריות, מצומצם הרבה יותר מאשר הממשלה. **בישראל מתמנים השרים עזירי פורזומים מופלגים, והכישורים האישיים שלהם אינם ממלאים כימעט שום תפקיד במערכת-הישרי קולים.**

מהי הכשרות של השר הישראלי המצוי לתפקידו? מהו, בעצם, מיקצועו האמיתי? מהי התמחותו? **התשובה ידועה: המיקצוע האמיתי של רוב השרים הוא העסקנות המפלגתית.**

העסקנות — לא כתחביב, לא כעיסוק לשעת-הפנאי, אלא כמיקצוע יחיד.

מנחם בגין, זבולון המר, יוסף בורג, שימחה ארי לוי, וגם משה דיין, שימעון פרס ויגאל אלון הם עס-קים מיקצועיים, ולמעשה אין להם מיקצוע אחר. הם הגיעו לאן שהגיעו מפני שהצטיינו בפעילות המיפ-לגתית, שפירושה: ניהול תכנים אינסופיים, סילוק מתי-

חרים ושיחוד תומכים, נשיאת נאומים אינסופיים מבלי לאמר דבר, ניהול יחסי-ציבור אישיים.

אלה הן התכונות הדרושות כדי למלא את תפקידו השלישי של השר — ניהול מופלג.

אך אין בהן, למרבה הצער, תרומה כלשהי לכושרו של השר להשתתף בהכרעות לאומיות או לנהל משרד ממשלתי המופקד על תפקיד לאומי חיוני. נחפוך הוא.

את הדוגמה הקלאסית סיפק שימחה ארליך, הוא גאון בעסקים מפלגתיים. אחרת לא היה עולה, תוך זמן קצרי-יחסית, מלא-כלום אל ראשות המפלגה הליברלית — מה גם שהמפלגה הליברלית אינה קיימת למעשה, והיא כולה פיקציה פוליטית. בשטח זה אין כמוהו. לא מכבר עשה קציצות מן השר יצחק מודעי, שביקש לרשתו, והוריד את הראש לכל מתחריו.

אולם כשר-האוצר היה גרוע מכישלון מוחלט, ובשעת קבלת ההחלטות בממשלה אוכל אותו אריק שרון לא-ר-חת-הבוקר.

אשר אני רואה את כל שרי הממשלה יושבים לפני, ליד שולחן הממשלה בכנסת — במיקרים הנדירים שבהם זה קורה — מחזירה אותי המחשבה כי אלה קובעים את גורל מדינתנו לדורות, והו אוסף של אנשים בלתי-מרישמים, רובם בינוניים ופחות, ואת טיב שיקור ליהם אפשר רק לנחש בחיל וברעדה.

עם הילידה המתמדת של הרמה האנושית המצוייה במדינה, יורדת גם הרמה האנושית של השרים. הניכיונות ההדדיות, האגורמאניה, המשתוללת של אפסים, הנכונות למכור לעיתונאים את הסודות הכמוסים ביותר משיבויות הממשלה תמורת איכור בעיתון — כל אלה הן תופעות יום-יום, המשמשות כמדד להתדרדרות.

לא פחות — ואולי עוד יותר — המורה ההשכלה על ניהול המשרדים הממשלתיים — אותם הקובעים למעשה את עתידנו.

השר זבולון המר הוא עסקן ממוחל ביותר, גאון בניהול יחסי-ציבור ובפיתרון של "תדמית". מאחרי מסך-עשן זה של חרושת הסיסמות, מתמוטט החינוך הישראלי, כשהרמה יורדת משנה לשנה בצורה הרתי-שואה, והצרכים המיפלגתיים משתלטים על המערכת בעיקבות גוראה. השר שמואל תמיר הוא אמנם עורר-דין, אך לא בשל כך זכה בכהונה. כמישפטן, אין הוא מגיע לקרסוליו של אמנון גולדנברג, למשל, שעמד לזכות בכהונה לפניו. המיקצוע האמיתי שלו הוא ניהול תכנים פוליטיים ופיר-סומת אישית.

תרומתו החיובית של תמיר למערכת המישפטית קרובה לאפס, ואילו תרומתו השלילית בולטת לעין — החל ב"חוק הבדואים" וכלה בביזוי הגובר של בית-המשפט על-ידי הממשלה שהוא חבר בה. כשר-המישפט, תמיר הוא אסון.

העסק כאמת אינו, "מתפקד". בלא שינוי מהותי, גם אין לו סיכוי לתפקד.

ה לעשות? איך לשנות?

אנשים פרומיטיביים אומרים: זהו זה, דרוי שה ריקטטורה. איש חזק, שיעשה סדר.

למרבה המזל, הוכח בעליל כי ממשלות דיקטטוריות אינן מיטיבות לתפקד. להיפך. הדוגמה הקלאסית — הרייך השלישי של הנאצים, שהיה בעל ממשלה גרועה מאין כמוה. השרים היו אוסף של כסילים, מטורפים וסתם אפסים, ואדולף היטלר לא טרח אייפעס לזמן אותם לישי-בת-ממשלה. מאחרי חלון-ראווה של יעילות תכליתית, שלט בצמרת המדינה התהור-ובהו.

אחרים אומרים: צריכים לשנות את שיטת-הבחירות. כאשר ייבחרו חברי-הכנסת — וכמילא גם השרים — בבחירות אישיות, הכל יסתדר.

איש היחיד שנבחר בכנסת הנוכחית בבחירי רה אישית מובהקת הוא שמואל פזאטורשון.

בבחירות איווריות-אישיות, תתמלא הכנסת בי פזאטורשונים, ראשי-המחוזות ונציגי-המאפיה.

האמריקאים פתרו את הבעייה על-ידי הפרדה אישית גמורה בין המערכת הביצועית והמערכת הפרלמנטרית, כאשר רק הנשיא, הנבחר על-ידי העם כולו לתקופה קצור בה, מקשר ביניהן. יש הרבה מעלות בשיטה זו, המאפשרת את ציוות המישרות הממלכתיות באנשים מוכשרים. הבריטים מצאו פיתרון אחר, משרד-הממשלה מנו-הלים בידי "משרתי ציבור" בעלי סמכויות חזקות וברורות. השר-הפוליטיקאי אינו אלא אלא דובר המישר באוזני הפרלמנט והציבור, מפקח מגבוה ומקשר עם הממשלה. חוץ מזה חופשי ראש-הממשלה מתכתיבים מיפלגתיים בעת הרכבת ממשלתו — לפחות להלכה, ובמידה רבה גם למעשה.

אין תרופות פאזנט. זה הוכח עזירי ד"ש, שהתיימרה להביא תרופה, ובסך-הכל רק החי-מירה את המחלה.

אין גם דוגמה מכונה מחו"ל. כל ארץ שונה מרעותה, ומה שטוב בארץ אחת יכול להיות רע או בלתי-יעיל בארץ אחרת. אני סבור כי מחשבה רצינית תצטרך לאמץ לעצמה יסודות מן המישרת האמריקאי המישרת הבריטי, בתוספת הניסיון הישראלי, ולהביא לשינויים שלא יפגעו במערכת הדמוקרטית ובתפקיד המיפלגות.

דבר אחד ברור: הפאשיזם עומד בשערינו, ועל כן יש לתקן, לחזק ולהגביר את חומות הדמוקרטיה הישראלית.

אנרגי'

מאז שהומצאו
הגרביים, לא המציאו
משהו כל כך חשוב
לרגליים:
אנרגי' של גבור.

ישו! הם כאן! גרבי המכנס החדשים
של גבור: אנרגי'.
גרבי מכנס, המעטים את הרגליים
במשך כל היום, ומונעים מהן עייפות.
האנרגי' עשויים מחוט לייקרה אלסטי,
הפועל על הרגליים בשיטת העיסוי
ומשמש להן תמיכה במשך כל היום.
אם את אשה פעילה בעלת מרץ,
הנמצאת בתנועה במשך רוב שעות
היום: אשה הצריכה את רגליה בבוקר,
ורוצה אותן בערב – אנרגי' זה בשבילך.
אנרגי' הדור החדש של גרבי המכנס.
הם נראים כמו עוד זוג גרבי מכנס –
שקופים, יפים, אלגנטיים ובגודלים
אופנתיים. הם מרגשים – כמו עוד זוג
רגליים.
עד שלא תנסי את האנרגי', לא
תאמיני מה הם יכולים לעשות למען
רגליך!

59

כולל נ.ע.מ.

CAN CAN ENERGY

אנרגי' גרבי המכנס החדשים של גבור.

הכלכלנית הנון־קונפורמיסטית מזהירה את שר־האוצר החדש: המיתון וחוסר־העבודה לא ישימו קץ לאינפלציה, אלא להיפך!

היתה בחקלאות, בשרותים האישיים ובענפי המסחר, האוכל וההארחה — לא דווקא ענפים מפסידים. אם בודקים את ענף־הבנייה מקרוב, רור אים שהמחירים בו עלו פי 20, 30, ו־50, אך השכר בו עלה רק פי 8.5 בין 1970—1978. נוסף על זה, בזמן שב־1970 שכר־הברוטו היווה 50% מן ההשקעות בבנייה, הרי ב־1978 הוא היה רק 30% מהשקעות

הפועלים העירוניים יכלו לקנות ב־1970 בשכרם 33% מהצריכה הפרטית. ב־1978 יכלו לקנות רק 25% מהצריכה הפרטית

אלה. אין ספק שמעט מאד מן העלייה בי מחירי הדירות עבר אל פועלי־הבנייה. מיספרים אלה מראים דא רק שפועלי־הבנייה הפסידו באופן ברור באינפלציה, אלא שרווחי האינפלציה בענף־הבנייה נעשו עז חשי בונם.

לפי הלישכה המרכזית לסטטיסטיקה שכר־הנטו של הפועלים העירוניים יכול היה לקנות ב־1970 שליש (33.3%) מן הצריכה הפרטית, וב־1978 הם יכלו לקנות רק רבע (24.5%) מצריכה זו. אין ספק שהם הפי סידו בתקופה אינפלציונית זו.

אִי־אפשר להרוויח ריווח־אינפלציה — ובמיוחד לא בתנאי־ל"ג קבועים — מבלי לגרום להפסדי־אינפלציה. הציבור המפסיד באינפלציה, שהכנסתו הריאלית יורדת דווקא כאשר המחירים עולים, הביקוש שלו יורד גם הוא עם עליית המחירים. הירידה בביקושים אלה מורגשת, כמובן, באותם השווקים שבהם הם מהווים את רוב הקונים. אלה הם השווקים העממיים.

את הירידה הזאת בכיקושים אלה, את הירידה בכיקושים של המפסידים באינפלציה, מרגישים היום בענפים העממיים של הייצור.

בשווקי המזון, הטכסטילים והנעליים מתקשים הייצוגים המקומיים למכור את מוצריהם במחירים של היום. אם הייצוגים יכלו למכור כמות גדולה יותר של מוצריהם במחירים שבפיקוח, במחירים נמוכים יחסית לגבי המוצרים שלא בפיקוח, הרי פיקוח לא היה מפריע להם.

מעשה

ברופא־שיניים

רר צרני המזון יצאו למילחמה נגד הפיקוח, שאינו מאפשר להם להעלות מחיריהם ביתר חופשיות.

אך הבעיה אינה בפיקוח — הבעיה היא הביקוש הירוד בי שווקים אלה.

בגלל זה אין הם יכולים למכור יותר מוצרים במחירים הנמוכים־יחסית שבפיקוח, ונאלצים להעלות את המחירים על הכמות המוקטנת הנמכרת, כדי לכסות את הפי סדיהם.

כאן אנחנו עדים לתופעה מוזר. הרי הביקוש בשווקים העממיים יורד, אך אין זה מוריד את הי מחירים שם.

הדבר מובן אם לוקחים בחשבון את קיומו, באופן מקביל, של שוק־המותרות, שבו רוב הקונים הם המתעשרים על הי אינפלציה, השולטים על 50% של ההכנסה הלאומית (בלי ההון השחור).

הסיבה היא שאין היצרנים יכו לים להוריד את מחיריהם בשוק של הביקושים הירודים כל עוד

(המשך בעמוד 30)

יש נעליים לדופא השיניים

זה הוא צעד אנטי־אינפלציוני, וכל צעד שכוננה, או שלא ככוונה — מתוך תיאוריה מוטי עית — מגביר התעשרות זאת, הוא אינפלציוני — עם מיתון או בלי מיתון.

זאת לתשומת־ליבו של השר החדש, ש־נכנס לתפקידו בימים אלה במישר־האוצר. הוא יכול להאמין לי, שאפשר בהחלט לתכנן צעדים אנטי־אינפלציוניים כאלה — ובדרכים הדמוקרטיות ביותר.

אך למטבע של האינפלציה גם צד אחר. כוח־העבודה במשק דווקא מפסיד בחלקו הגדול באינפלציה, וכיכלל זה רוב השכיר

התייחסתי בעיקר אל אותן ההכנסות שגדלות באופן ריאלי עם עליית המחירים, וכתוצאה ממנה, אל רווחי האינפלציה, כי מן ההכרח הוא שרווחים אלה, והציבור שמרוויח אותם, הם הגורמים לאינפלציה והמדבבנים אותה למעלה.

הסברתי שאילו כל ההכנסות הריאליות היו יורדות עם עליית המחירים — כמו השכר — הרי האינפלציה היתה פוגרת את עצי מה מזמן.

אך מכיוון שחלק מן ההכנסות דווקא גדל ריאלי כאשר המחירים עולים, האינפלציה אינה יכולה לסגור את עצמה. ואותו

ציבור המרוויח הכנסות עולות אלה — כגון קבלנים, אנשי בנקאות ופיננסים שרי גים, יבואנים ומתווכים אחרים — מתעשר עשר מן האינפלציה, והביקוש שלו אינו גדל עם ירידת המחירים, אלא דווקא עם עלייתם.

כל עוד שתהליך זה פועל, אין האינפלציה יכולה להיעלם.

אין זה עורר שציבור מרוויח זה הוא קטן יחסית — כ־20%, לכל היותר 25% מן האוכלוסיה. כי הוא חולש על 50% של ההכנסה הלאומית (וזה בלי ההון השחור), הוא די חזק כדי שאם התעשרות האינפלציונית לא תיפסק — והיא לא תיפסק מעצמה — האינפלציה לא תיפסק לעולם. זאת בדיוק צריכה להיות המטרה של כל מדיניות אנטי־אינפלציונית מוצלחת: תיכנון צעדים שייגרמו להפסקת ההתעשרות האינפלציונית. כל צעד כלכלי לכיוון

ה יריעות מגיעות אלינו לאט־לאט. לפני כמה שבועות קראנו בעיתונים שאחוז ניכר ממלאי הנעליים לא נמכר. נתבשרנו שרוב המיפעלים לייצור נעלי גברים נסגרו, והיום רוב הענף עבר לייצור לשוק היקר והמאד לא־גמיש — שוק נעלי־הילדים. באותו גליון־העיתון, שהודיע על כך, הופיעה גם ידיעה שצריכת הבשר הקפוא ירדה באופן דראסטי.

המדויקים מן האינפלציה הם הגורמים לאינפלציה. הם מהווים רק חמישית האוכלוסיה — אך חולשים על מחצית ההכנסה

באותו יום קראנו בעיתון כלכלי על האטה ניכרת במכירת מוצרי־טכסטיל לשוק המי קומי, וכעת מתכוונים תעשייני־המזון לסי גור קווי־יצור שלמים.

מדובר כאן במשבר של חוסר ביקוש בנעליים, בכגדים ובמזון, ולא במכשירים של טלוויזיה ציבוענית ובמכונות חדשות. זאת ועוד: אלה הם המיפעלים הייצרניים המאיימים לסגור את שעריהם, ולא הסוחרים את חנויותיהם.

בעבודתי ההכנסה הלאומית, הצריכה הפרטית, השכר הפנוי והאינפלציה במשק הישראלי — 1968—1974; השגות לגבי ההשפעה האינפלציונית של חלוקת ההכנסות בזמן אינפלציה, ערכתי ב־1975 תחזית של הופעת מיתון בענפים המייצרים לשוק העממי על בסיס התיאוריה והנתון גים שפיתחו שם. נראה שהמציאות מצידיקה תיאוריה זו. על מהותה אעמוד להלן.

מיתון וטלוויזיה

ציבוענית

ה פרופסור אסף רזין טען בסימפוזיום של אוניברסיטת תל־אביב שאין מיתון, כי עוד מוכרים די מקלטים של טלוויזיות ציבועניות. הוא טען זאת נגד בומה שביט, שאמר כי כבר היום יש מיתון, ולדעתי הוא ידע מה שהוא שח. במיתון של ימינו מיספר מקלטי־טלוויזיה הנמכרים לא זה בלבד שלא יקטן, אלא שהוא יגדל. מי שיש להם כסף ואינם יודעים מה לעשות בו, ירכיבו אחד בכל חדר. אך יהיה מיתון בענפי־הייצור העובדים לשוק המוצרים העממיים.

בזה נבדל המיתון של היום בכל העולם מן המשברים הקלאסיים של העבר. פעם התחילו המשברים בירידה בביקוש בשוק ההון, בשוק ההשקעות, באמצעי־הייצור, ומשם התפשטו לשוק־הצריכה. היום המיתון הוא תופעה של שוק־הצריכה, של שוק המוצרים הסופיים — ממש כמו האינפלציה. גנה־המידה למיתון היום הוא הירידה בביקוש למוצרי־הצריכה. (הירידה בהשקעות פרודוקטיביות בכל העולם בי שנות ה־70 הפך כבר תופעה־קבע. ואפילו תקפות־הפריחה מתרחשות על רקע זה). אך הפלא והפלא: אין הביקושים יורדים עבור כל מוצרי הצריכה. לגבי מוצרי המותרות הם דווקא עולים. וכך אין זה רק אצלנו, אלא בכל העולם במיתון של ימינו. בסופו של דבר המיתון של ימינו נקבע ומצטיין על־ידי הירידה בביקוש למוצרים העממיים, כפי שהדבר מתחיל להופיע אצלנו: לנעליים, לבגדים, למזון ולדירות העממיות (ובניגוד לדירות האסר, שהביקוש להן דווקא עולה). ועוד דבר שמציין מיתון "מודרני" זה: הראשונים המרגישים בירידה זו בביקוש למוצרים העממיים הם דווקא יצרני המוצרים האלה — ופועליהם, כמובן — ולא מתווכיהם הסוחרים.

מניין בא המיתון הזה? מניין באה הי ירידה בביקושים העממיים?

עד עכשיו כתבתי בעיקר על האינפלציה.

מאת

אסתר אלכסנדר

רים. הצד השני של הרווחים האינפלציוניים הם ההפסדים האינפלציוניים.

על חשבון

מי?

הנה כמה נתונים: לפי המחקר של המכון לפירון העבודה, "פירון אעבור דה בישראל", מתברר שבין 70—1978 היר עלייה בשכרם הריאלי של כ־70% מהעובדי דים היתה למטה מן הממוצע של העלייה ברמת־החיים במשק. בין אלה היו לעובדי הבנייה 7% של עלייה, לעומת 21% עלייה ממוצעת ברמת־החיים של חלק גדול של עובדי התעשייה. לעובדי השירותים הציבוריים היתה עלייה של 12%. רוב העובדי דים הפיננסיים והשרותים העיסקיים הגיי עו ל־6% של עלייה בלבד. ועלייה דומה

חדש בארץ

OMSA

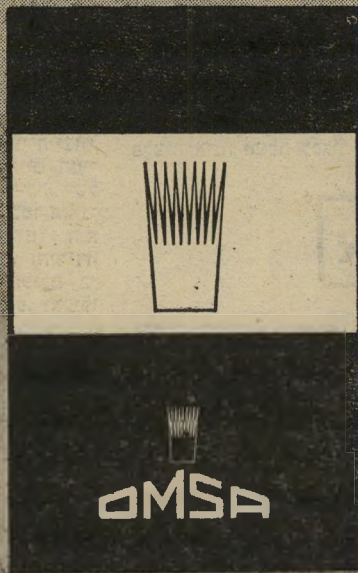
OMSA
אומסה

OMSA

12 Den extra extra fine

גרבי מכנס המעוצבות
בשיא העדינות

גמישה וחיננית עם

גרבותי "אומסה" תוצרת איטליה בכל החנויות בארץ

השאה: התליין בנושא לרחמים

שהפעילות הצבאית המוצלחת של כוחות ואלס הביאו את החזית הפטריוטית אל שולחן הדיונים בלונדון. הלחץ שהפעילו המדינות המארחות, זאמביה ומוזאמביק, מיתן את העמדה שנקטה החזית. אבל לממשלת רודזיה אין כל אינטרס בחזית פטריוטית מתונה!

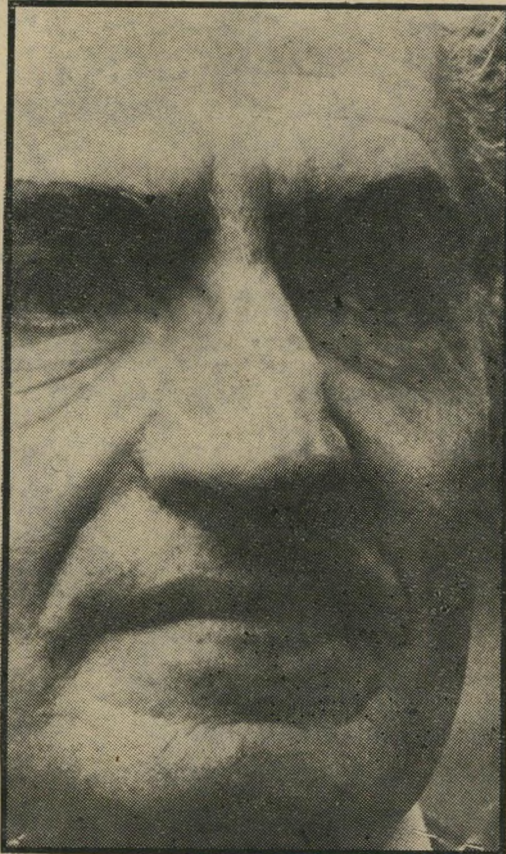
אי אפשר להציג כיום מדינאים בעליישים עולמי, כמו מוגבה ואנקומו, כרוצחים וכמחבלים. ההפצצות ומעשי הזוועה שביצעו הגיוענים והקוז'זלינג שלהם, מוזארווה, היו הצלחה טקטית ואסון אסטרטגי. "המחבלים" הפכו לשותף לגייטימי להסדר בחסות בריטית. נצחונם ישנם קץ לכל זכויותיהם של הלבנים. שילטון הרוב השחור עומד להפוך עובדה מוגמרת.

אין לתמוה לכן, שהגיוענים 'עושים' עתה נסיון אחרון ללבות מלחמה בהיקף מלא נגד זאמביה. זהו נסיונם הנואש האחרון לטרפד את ההסכם. זאמביה, כמוה כדרום לבנון של המישטר הרודזי.

מלחמה מיד! הפעולות הצבאיות נגד זאמביה הרסו באורח שיטתי את הגשרים, מסילות הברזל ועורקי התחבורה. את זאמביה פוקד עתה המשבר החריף ביותר בהיסטוריה שלה. הבצורת הכבדה והפצצות מסילות הברזל לטונגיה ולנמל באירה גרמו למחסור חמור במזון.

מטוסי הסילון של רודזיה מסכלים כל נסיון לחלק את המזון הזעום לערי השדה ולכפרים. סיכויי זאמביה במלחמה קונבנציונלית נגד רודזיה הם זעומים. מוזארווה ושותפיו הלבנים משתוקקים בכל ליבם למלחמה כזו. הם חשים שרומם עליידי הבריטים, מזימתם, לזכות בהסדר דו-צדדי עם בריטניה, תוך דחיקת החזית הפטריוטית מהזירה הפוליטית, סוכלה. איאן סמית עושה כמיטב יכולתו לגרום למלחמה מיידית. הזמן דוחק, טוען סמית. יש ללבנים שבועיים להציל את כל ההישגים ברודזיה.

כיד חזקה נגד פלגנים. המושל הבריטי שיגיע לרודזיה ינסה להתגבר על משימה הנראית כבלתי אפשרית. לרשותו תעמוד המישטרה וכוח צבאי קטן

השאה
פושע בינלאומי

ברודזיה הולך וגשמת. החודש יגיע לסאלסבורי, בירת רודזיה, מושל בריטי, כדי לפקח על עריכת בחירות חדשות.

בבחירות תשתתף החזית הפטריוטית של ג'ושע אנקומו ורוברט מוגבה. התוצאות אינן מוטלות בספק. מנהיג המיעוט הלבן, ראש-הממשלה לשעבר, איאן סמית, נשמע השבוע מיואש כשרואיין בביי-ביסי. החזית הפטריוטית תנצח בקלות, אמר סמית, אם לא נעשה משהו במועד. **הר-ציון נוסח רודזיה.** צבא רודזיה, בפקודו של ואלס, נחל הצלחות רבות במלחמתו נגד כוחות הגרילה של החזית הפטריוטית. מיבצעי-תגמול, פשיטות אכזריות, השמדת מטרות אסטרטגיות בזאמביה ובמוזאמביק, הצ'יחו כימעת תמיד. מפקדי הקומנדו של ואלס הפכו לגיבורי אנשי העסקים והחוזאים הלבנים של רודזיה. רבים מהם זכו בפולחן אישיות בנוסח אהרון דווידי ומאיר הריציון בישראל. אלא שהתהליך ברודזיה הוא הרבה יותר מואץ מאשר אצלנו.

בישראל, עד היום, רק חלק מהציבור מבין שפעולות התגמול ומלחמת 1956 המיטו אסון מדיני על ישראל, שתוצאותיו עדיין שרירות וקיימות. ברודזיה יודע כל ילד,

איום חדש

לגבר האמריקאי

האם משתקף חוסר-האונים של ארצות-הברית בפוריותו של הגבר האמריקאי? מחקר רפואי שנערך לאחרונה באוניברסיטה של טקסס נוטה להשיב על כך בחיוב. מימצאיו של ד"ר אמיל שטיינברגר מוכיחים, שמספר תאי הזרע של הגבר האמריקאי הממוצע ירד מ-350 מיליון ב-1951 ל-171 מיליון בלבד ב-1979.

שטיינברגר אינו מחפש את ההסבר לתופעה מוזרה זו במחדלי ארצות-הברית בתחום היחסים הבינלאומיים. לדעתו, אין לחפש את הגורמים בשימוש מופרז בסמים או בזיהום הסביבה בקרינה רדיואקטיבית.

שטיינברגר אינו מחפש את ההסבר לתופעה בלתי-מאוזנת ועודף מין גרמו ללדולו של הגבר האמריקאי מבחינה מינית. רופא אחר, הלונדוני הווארד ג'אקוב, לא מתייחס למימצאים הטכסאניים כרצינות יתרה. "החדשה המרעיש ביותר עבורי," אמר לכתב הביי-ביסי, "היא עצם מציאותה של אוניברסיטה בטקסס." בראיון לטאנדי טיימס טען ג'אקוב, שדי ב-20 מיליון תאי זרע כדי לשמור על הפוריות. גם נכונים הפירסומים בדבר הירידה הדרגתית מאז 1951, עדיין מובטח עתידו של העם האמריקאי.

השאה האיראני המודח, מוחמד ריזה פאהלווי, הפך מוקד לרחמים ולאהדה. השתוללותם חסרת המעצורים של חסידי האיית-אללה חומייני, ההתקפה על השגריר רות האמריקאית והפגנות השינאה בטהראן עוררו רתיעה מובנת ומוצדקת. מעטים הבחינו, שבהפגנות האנטי-איראניות בארצות-הברית הופגנה שינאת זרים ואלימות פוטנציאלית מדאיגה ביותר.

בערי השדה במערב ובדרום ארצות-הברית נראו פא-שיסטים וגיוענים לא מעטים, כשהם מלבים את היצרים. הרגשת איין-האונות וכישלון החלום האמריקאי הגבירו יותר מכל את התיסכול. התמוטטות הקונסנזוס, מאז מלחמת ויאט-נאם, גורמת למבוכה ולאובדן דרך. הדולר האמריקאי האדיר מאבד בהדרגה, אבל בעיקבות, את עוצמתו בשוק הכספים הבינלאומי.

החזון של ההתקדמות הבלתי מופרעת לקראת רווחה כלכלית ניצחית, לפרט ולמדינה, נראה עתה כחלום תעתועים. האמריקאי הממוצע לא מעלה כלל על דעתו, שחלק בלתי מבוטל מהשפע הכלכלי בארצות-הברית מופק על חשבונם של עניי העולם השלישי. ארצות-הברית משלמת חלק ממחיר התמיכה בדיקטטורים אכזריים, שנעזרו בה כדי לדכא כל התנגדות לשילטונם. השאה החולה, מעורר הרחמים מהווה דוגמה קלאסית לשליט כזה בחסדי האמריקאים.

אדם ניתעב. קשה לומר שהשאה המודח למד לקח כלשהו אחרי הדחתו בני ארצו. קשה לפני אישפוזו בניו-יורק רואיין במקום מחבואו במכסיקו. מראיינו, העיתונאי הבריטי פרנאק ג'ייס, מצא אדם מוכה וממורמר, אבל ללא כל רגשי אשם וחרטה. את הצלחת האיית-אללה חומייני הוא מסביר בפעולות כוחות שמעל לטבע. לדעתו נהנה תמיד מאהבת בני עמו.

רק שבועות אחדים לפני המאורעות, טוען השאה,

„נתקבלתי בתשואות במשהאד על-ידי 300 אלף אוהדים. תמיד עמלתי למען רווחת בני ארצו." השאה טוען שביצע רק טעות אחת, והיא תוכנית הליברליזציה שלו. ומה בדבר פשעי הסאוואק, המישטרה החשאית של השאה? בדו"ח של אמנסטי אינטרנשיונל מ-1974 נאמר, שהפרת זכויות האזרח באיראן היא החמורה ביותר בעולם. השאה, כמוכן, מכחיש הכל: איש לא עונה באיראן, מילבד טירוריסטים. מושג הטיור הוא, כנראה, רחב ביותר בעיני כן-בריתם של הסי-איי-איי.

מאות אלפי איראנים נרצחו ועונו על-ידי פושעי הסאוואק. יתכן שאנדרו יאנג הגוים במיקצת, כשכינה את השאה „אייכמן של האיראנים", אבל אין ספק שהשאה הוא אדם ניתעב. פושע בינלאומי ממדרגה ראשונה. עתה מאשים השאה את הגורל, את הנשיא קארטר ואת ממשלת בריטניה במפלתו הנחרצת. הוא מציג עצמו כאדם נאור וסובלני כלפי ביקורת. אין לתמוך, כמוכן, בהסגרתו של איש זקן וחולה, תחת איום וסחיטה מכוונת של אנשי חומייני. אבל לממשלות המערב, ולכל ממשלות ישראל בעבר ובהווה, יש חלק רב בטרגדיה האיראנית. כדאי ליכור זאת, כשקוראים את המאמרים הצדקניים בעיתונות הישראלית.

זאמביה: המודל

של רודזיה

קולו של נשיא זאמביה, קאנאט קאונדה, רעד מהתרגשות ומוזעם. מבטאו האפריקאי הכבד טישש קצת את ניסוחיו הצ'רצ'יליים. המסר היה פשוט וקצר. קאונדה הכריז על מצב חירום ועל גיוס מלא. התוקפנות הרודית כלפי ארצו הגיעה לשיא חדש. הבישוף השחור, אבל מוזארווה, והרמטכ"ל הלבן והנוקשה שלו, גנרל פיטר ואלס, עושים כמיטב יכולתם להרוס את זאמביה מבחינה כלכלית. ההסדר הכפוי של רודזיה, שיום שריהוץ הבריטי, לורד קארינגטון, מגביר עוד יותר את תוקפנותם. חילוקי-הדיעות בין הגיוענים הלבנים למשתפי-הפעולה השחורים בממשלת רודזיה מסבכים ומערפלים את המצב. הסכוך בלאו הכי, אבל התהליך ההיסטורי נמשך. הבסיס לשילטונו הצבאי והכלכלי של המיעוט הלבן

גיוען פמית ובנו
כמו בדרום לבנון

של חבר העמים הבריטי. יהיה עליו לדאוג לשמירת הפסקת האש. לפיקוח על הבחירות ועל כניסת צבאות הגרילה של החזית הפטריוטית לשטח רודזיה.

בינתיים הודיעו כמה קבוצות קיצוניות בקרב החזית, על החלטתן להמשיך בלוחמה. הם מטרבים לקבל את מרותם של ראשי החזית הפטריוטית ומתנגדים לכל פיתרון מוסכם, בדרכי שלום. משקיפים מתייחסים לאיו-מים אלה בזלזול מוחלט. מוגבה ואנקומו הודיעו, שההסדר עם החזית מחייב את כל האירגונים הכלולים בה. הם יפעלו כיד חזקה נגד כל פלגן שיפגע באימונת החזית. כגרעין הנהגה לישות הלאומית החדשה שתקום ברודזיה, אם יצליח הפאקס-בריטניה של לורד קארינגטון. יחוסל האי החשוב הלפניאחרון של הגיוענות ביבשת השחורה. כל תשומת-הלב תתרכז במעצמת האפרטהייד, דרום-אפריקה.

ממשלת דרום-אפריקה קיוותה עד כה להסדר שיניח את שילטון מוזארווה. יתכן שגם היא תתגייס עתה לחיסול הסכם לונדון. קשה להעריך היום את הנתיב המדויק שבו יתרחש התהליך ההיסטורי של הכחדת הגיוענות. אבל הוא בלתי נמנע. בכך מודים גם כל העיתונים המערביים החשובים.

בישראל, כרגיל, יכירו בעובדות באיחור רב. הזיקה הרגשית של ממשלת-ישראל הנוכחית לגיוענים, והקשרים הכלכליים המסועפים עימם, יעלו לנו ביוקר רב.

אוליביה מדור לדור

זמנים חולפים, עתות משתנות,
סבון "אוליביה" - לעולם נשאר.
"אוליביה" סבון היומי של עץ הזית
מכיל שמן זית ומרכיבים טבעיים,
לרעננות ולעידון העור.
"אוליביה" - הסבון העובר מדור לדור
וניחוחו עמו.

עץ הזית

אנשים בעולם

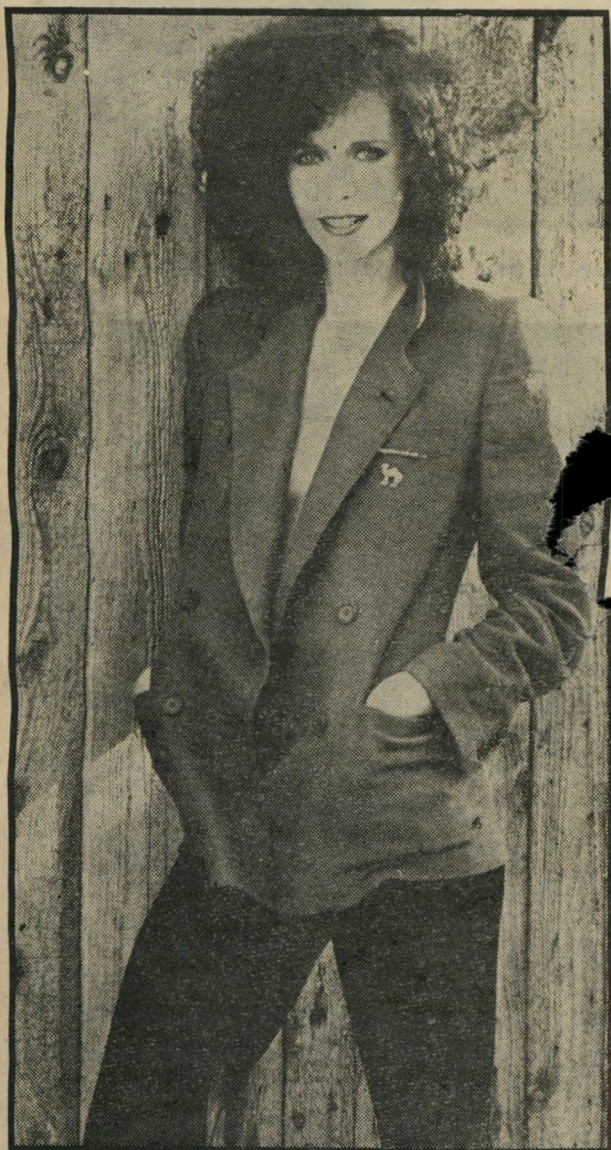
הובר מאטוס: בחזרה אל החופש

אחרי עשרים שנות מאסר בכלא של האבאנה, יצא לחופשי הובר מאטוס, מי שהיה בשעתו ידימינו של פידל קאסטרו. האיש שמאור עיניו כימעט ואבד לו בכלא, נפל בזרועות בתו כרמן ובנו רוג'ריו (בשעת הפגישה, בתמונה למעלה), שניים מארבעת ילדיו, שאותם לא ראה בכל תקופת מאסרו. ב-1 בינואר '59 היה מאטוס בין המהפכנים המנצחים. עוזרו של קאסטרו בעת ההשתלטות על האבאנה. עשרה חודשים לאחר מכן ביקש לחזור למקצועו כמורה, ואז סר חינו בעיני קאסטרו. אשתו, מריה לואיזה, ניסתה לטהר את בעלה במשך ארבע שנות מאסרו הראשונות ונאסרה בעצמה פעמיים. אחר כך עברה למיאמי, שם גידלה את ארבעת ילדיה.

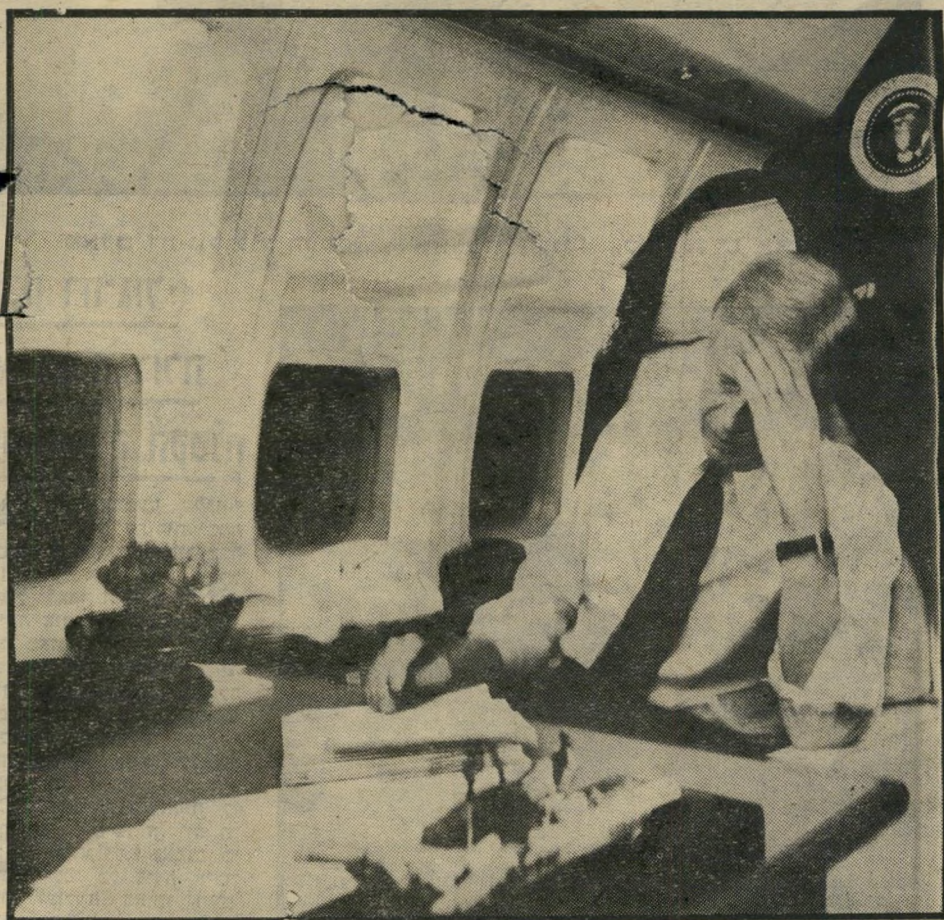
כריסטינה פון-אופל: הסוף העצוב של הודנית הזוהרת

בגיל 17 איבדה את אמה. בגיל 18 ניסתה להתאבד. בגיל 20 איבדה את אביה, והיום, בגיל 34, נישלחה לרצות עשר שנות מאסר על-פי גזר-דין של בית-דין צרפתי. זה היה המישפט הכבד ביותר בנושא סחר בסמים, וזוהי ההיסטוריה העצובה של כריסטינה ("פוצי") פון-אופל (בתמונה למעלה, בחברת דודנה, גינתר זאכס, לאחר מתן גזר-הדין). אחת היורשות העשירות ביותר באירופה. היא נתפסה על-ידים בקיץ '77, יחד עם חברה מיכאל קארג, שהיה המוח היום מאחרי רשת רצינית של מבריחי-סמים. קארג, שהוא גם אבי ילדתה בת ה-4 של כריסטינה, נידון ל-20 שנות מאסר. "לבי לכריסטינה", אמר דודנה, שיאלץ לדאוג לבתה, אחרי שגם הוא התנסה בטרגדיה של יורש עשיר: אביו התאבד בשעתו.

סילבי קריסמל: להיות גארבו חדשה

ההולנדית היפהפיה, מי שעשתה את שמה הקולנועי בעימונאל, מחפשת את מזלה בארצות-הברית. היא השתתפה לאחרונה בסרט האמריקאי קונקורד 79 ומנסה לעצב לה תדמית הוליוודית בנוסח גרטה גארבו (על כך מעיד לבושה בצילומיה האחרונים, שזהו אחד מהם). מיד כשסיימה את צילומי הקונקורד זכתה בתפקיד נוסף במותחן אמריקאי חדש, והעתיד כולו לפנייה.

גי'מי קארטוד: אם לא קארדירה פוליטית אז קארדירה דתית

קשה להאמין שחוש ההומור של קארטר יקדם אותו לתקופת נשיאות נוספת. אחת הנקודות החביבות עליו היא הנקודה הדתית שלו. ההתבדחות האחרונה שלו בנושא היתה, כאשר ביקר מאחרי הקלעים את שחקני האופרה מורניה, שהעלו במרכז של שם קנדי את האופרה טאלומה. לתיאו אדם, הממלא בהצגה את תפקיד יוחנן המטביל (ג'ון הבאפטסט) אמר בצהלה: "היי, גם אני הנני באפטסט".

אנשים בעולם

מאדם דה-גול ליד הפסנתר: הגנרל התלונן: „כואבות לי האזניים”

איבון דה-גול:

האגדה הגדולה

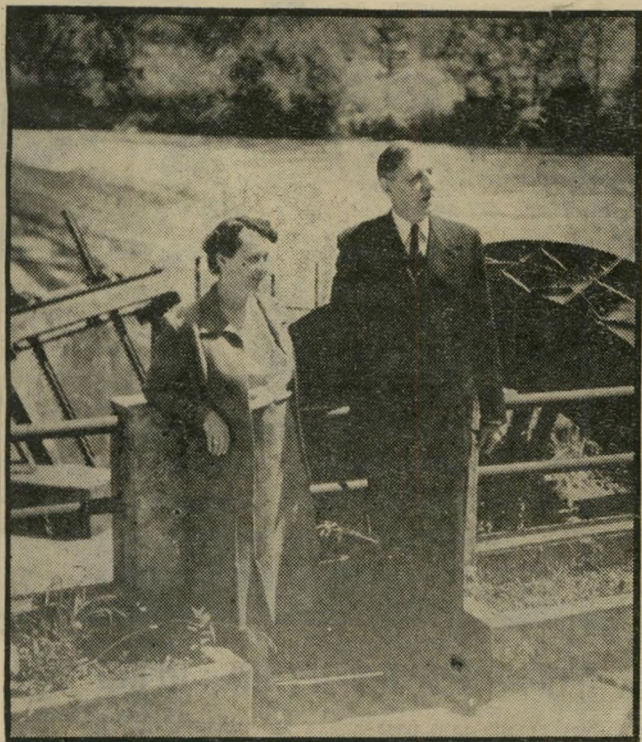
של האשה הקטנה

„את תהיי כימעט מלכה,” אמרה לה מגדתי-עתידות. כמה ימים לאחר מכן, ב-20 בנובמבר 1920, הכירה את קאפיטן שארל דה-גול ולאחר הוואלס השלישי הודיעה איבון ואנדרו להוריה: „אני מאורשת.” הווג התחתן בוורסאי, ב-17 באפריל 1921, ומאז לא היו לאשה הקטנה חיים משלה כי אם בזכות הדין גנרל גבה הקומה. עד כדי כך היתה קשורה אליו, שכאשר קרבה שעת מותה, ערב ה-8 בנובמבר, אמרה: „אסור לי למות ב-9 בחודש, זה יום הדין שנה למות הגנרל.” ואמנם מי שכוונתה בפי כל דודה איבון הלכה לעולמה באותו היום, שעות ספורות לפני שמלאו תשע שנים למות הגבר של חייה. צרפת כולה ביכתה את האשה הקטנה, שנהגה להתלבש בצניעות מאופקת, חבשה לראשה כובעים מסורתיים ו-אהבה יותר מארמון האליזה את ביתה הפרטי בקולומביי.

הכובע האופייני: איבון דה-גול בשעת קבלת פנים רשמית

1961 — אשת-נשיא דה-גול עם אשת-נשיא קנדי, בפאריס

קיץ 1947 — ימים מאושרים של הזוג דה-גול בקולומביי

פיטר פיליפס:

דיוקן מישפחתו

ליום השנה ה־32

אין ויכוח מיהו הגבר הפוטוגני ביותר שבמישפחת המלוכה הבריית. זהו פיטר פיליפס בן השנתיים, שהצטלם לראשונה בצילום מישפחתי כללי כמתנה לסבתא ו־לסבא ביום גישואיהם ה־32. פיטר פיליפס הוא נכדם היפהפה של הרמלכה אליזבת והנסיך פיליפס, בנה של הנסיכה אן (מחזיקה בידו, מימין). לידה לפי הסדר, הנסיך אן־דריו, היפה בילדיה של אליזבת, הרמלכה, צ'ארלס, אדוארד ובעלה של הרמלכה). את יום הגישואין חגגו הרמלכה ובעלה באחוזתם הרפריית בבאלמורל, כשהילדים מכינים במו ידיהם את ארוחת הערב ו־צ'ארלס ממונה על הסלט. היתה זו הזדמנות להיווכח שגם פיטר, כאמו, אן, משוגע על החיים ו־בעיקר על כלבי ציד וסוסים: זה גישאר במישפחה.

אן מארגרט:

הכצצה מתכופצצת

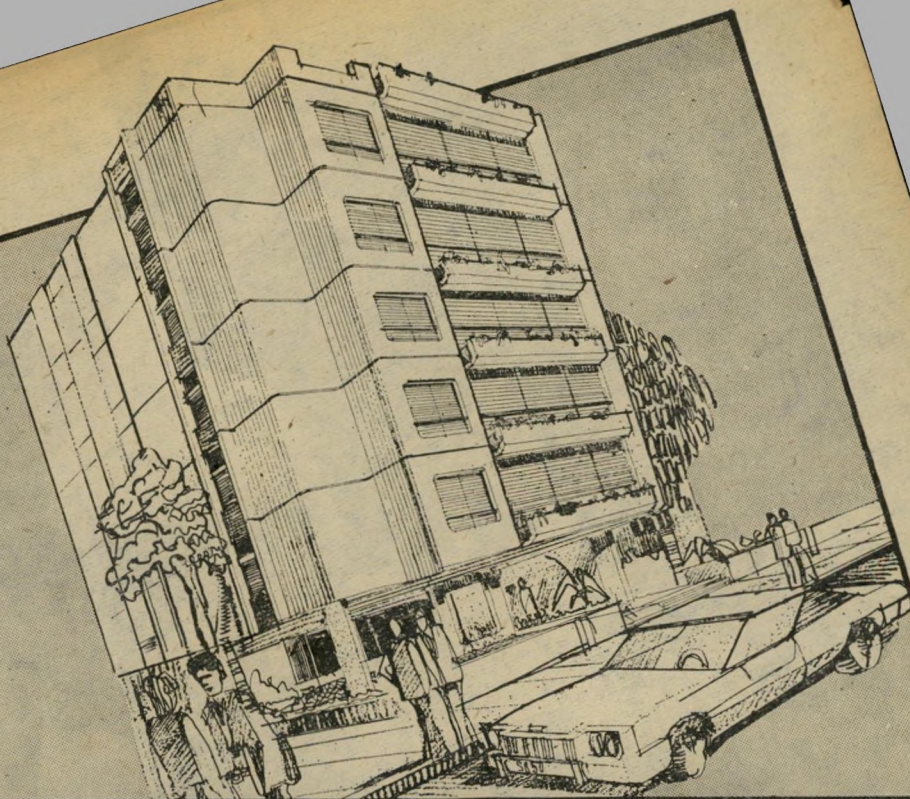
מחדש

בגיל 38 יש לה הכח, למי שהיתה פצצת־מין שוודית, להתחיל מחדש. אן מארגרט חזרה לקולנוע ולבמה גם יחד. בקולנוע היא מופיעה בסרט חדש, לצד ברוס דרן, וישמו מטורפים בגיל העמידה, ואילו על הבמה החלה קאריירה כי זמרת דיסקו, המתחזרת בתחבולותיה בדונה סאמר (בתמונה מימין). בחייה האישיים היא מחזיקה מעמד זה 15 שנים עם רוג'ר סמית, מהן 12 שנים כי בעל ואשה, אם כי משברים לא חסרו לה והרציני שביניהם בא עקב תאונה שקרתה לה על הבמה.

בארי גיב: מרגדיה עולה בעשן

להיטם האחרון של הביגיס נקרא מרגדיה, והחדשות האחרונות שנפלטו מפיהם יהיו מרגדיה של ממש למיליוני מעריצים בכל העולם: השלושה עומדים להיפרד. ובינתיים משתעשע בארי גיב, מי שנחשב למוסיקאי מעולה ולמנהיג ההלהקה, יחד עם בנו בן ה־5 בטבעות עשן (בתמונה למעלה).

אברהם גינדי

בונה ברמת השרון, בראשון לציון, בפתח תקוה, ברחובות ועכשיו גם ב-

תל אביב

רח' ברנשטיין-כהן 3 ובין מוגרבי לדיזנגוף

רח' ברנשטיין-כהן 3 ובין מוגרבי לדיזנגוף

דירת וילה אחת בכל קומה

תכנון ארכיטקטוני מרשים ע"י האדריכלים רשקס-גולדמן, תל-אביב-עיצוב פנים וחזית - אבי רסקין, הרי המלי, תל-אביב

- בנין בן 5 דירות בלבד, דירה בכל קומה
- תכנון פנים לפי דרישת הקונה
- שני מפלסים בכל דירה
- חימום לכל הדירה
- שני חדרי רחצה
- רצוף מיוחד בסלון ובפינת האוכל
- רצוף קרמיקה בחדרי הרחצה ובשירותים
- ארונות מטבח מפוארים
- חדר ארונות
- לובי כניסה מפואר ועוד...

משרדי המכירות של אברהם גינדי

רמת השרון - רח' סוקולוב 84

ראשון לציון - רח' הרצל 62

פתח-תקוה - רח' חיים עוזר 28

תנאי רכישה נוחים:

מחיר הדירה סופי ובלתי צמוד משכנתא של - 600,000 ל"י.

אברהם גינדי בונה דירות שאנשים אוהבים

אחרי שקרא להידוק החגורה, מיהר שרהאוצר למסיבות קוקטייל, ולארוחה שעלתה 500 ל"י לנפש

אנשים

ליכלך אותו בעיתון. הוא אור פורטונסט. אלדר לא הגיב, עד שהחל פעיל-הגוש לתקוף את עורך הארץ, גרשום שו"ן. השיב אלדר לאיש-שיחו: "שוקן הוא אדם טוב. הוא לא שונא אתכם. אבל הוא ייקה, שאוהב חוק וסדר. לכן הוא תוקף אתכם מפעם לפעם..."

בין המוני הישראלים והפלסטינים, שנאספו בשערי בית-המישפט העליון, כדי למר חות נגד הכוונה לגרש את אל-שכעה, היה גם רא"ף אלי-אס, ליד הכפר ג'יש שבגליל, הנחשב מזה שנים כאחד מעי-מודיהתו של חייהחברה בירושלים. רא"ף, שנראה נדי בה יותר צעיר מכפי גילו, נדי חף עלידי שוטר, שגער בו: "הי, צוסיק, זוז מפה!" רא"ף נעלב, פנה לשוטר ואמר: "אני

כסאם אל-שכעה, זכה הר עיתונאי יהודה ליטני ביחס מיוחד מצד ראשי-הערים בגדה המערבית, שהקפידו ללחץ את ידו לשלום. אך יותר מכל התרגש כתבו של הארץ מן היחס הלבבי שהפגין כלפיו אל-שכעה עצמו. המנהיג הפלסטיני שובת-הרעב ניגש אל ליטני, פרש ידיו וחיבקו, והי שניים התנשקו לחי-אל-לחי. "ממש כמו הנרי קיסינג'ר ואנואר אל-סאדאת", רטן מישוהו מעמיתו של ליטני בקינאה, למראה הידידות הישראלית-פלסטינית המופג-נת.

אלא שאין אדם נהנה מכל העולמות. ליטני זוכה כי יחס חם אצל ראשי-הציבור בי-גדה, ובזעם אצל ראשי גוש-אמונים. את זאת גילה עמיתו

מצעירים דתיים, הציע ויר-שובסקי לכל מי שרוצה לע-שות אהבה בירושלים. "להר-ריד את החזיה וללבוש שח-פ"ץ."

שרהאוצר יגאל הור-ביץ השתתף בשורה של חגי-גות יקרות, אחרי שהודיע על מדיניות הידוק החגורה שלו. בלילה שבו הודיע על המדי-ניות הכלכלית החדשה והצי-לאת מחיר החלב, מיהר הור-ביץ למלון הילטון בירושלים כדי להשתתף בארוחת-ערב חגיגית שאותה ערך בנק ישר-אל ושבחה עלתה כל מנה יותר מ-500 לירות. כעבור יומיים השתתף הורביץ במסיבת קוק-טייל שערך בתל-אביב בנק קוונטינטל, שבבעלות בנק ה-פועלים. היתה זו מסיבת-הקוק-טייל המפוארת ביותר שנערכה

חדרות ביום השלישי, ברמזו לכך ששביתת הפועלים כמיה-כהתפרעויות בשטחים או כהפ-גנת הפנתרים בירושלים, כשי-נשאל משל מה דעתו על מה-וזה הצמיגים של קורפו, השיב: "זו אינה ההוכחה היחידה לכך שהאיש טיפש מטופש."

שרהביטחון, עזר וייצמן, היה נתון בשבוע ש-עבר תחת רישמו של המאבק נגד חוקי-ההפלות. כשישב וייצ-מן במינון הכנסת, נכנס לשם יהודי דתי, לבוש שטריימל ר-קפוטת, ובעל כרס עצומה. התי-בונן בו וייצמן ואמר: "בש-

יגאל הורביץ

שרהאוצר, היה עליו במיוחד בשבוע שעבר, בערב שבו הודיע על המדיניות הכלכלית החדשה שלו. אחרי מסיבת-העיתונאים, שבה נראה חמור-סבר, מיהר הורביץ למלון "הילטון" בירושלים, שם נערכה מסיבה של "בנק-ישראל". במלון הוא פגש בשתי דיילות של חברת "כנס", עמליה לור ומרי. (למעלה): הורביץ מחבק בחוזקה את שתי הדיילות. (משמאל): הורביץ פונה לחבק באופן נמרד את אחת מהן, עמליה לור. הוא מחבק את עמליה בחוזקה רבה, ותוך כדי כך (משמאל, קיצוני) גורם לפציעתה בעין. (למטה): הורביץ מתבונן בחיוך בעינה של עמליה, אחרי שביקש סליחה, בעוד מרי מחזיקה מימחטה רטובה כדי לנקות את הדם מעינה של עמליה.

בילו לא היה צריך לוותר על ההפלות!"

בשבוע שעבר ביקר ראש עיריית-ירושלים, מדי קולק, ליד מיטתו של מפקד המחוז הדרומי של המשטרה, הניצב אריה אייבזן, המ-אושפן בבית-החולים אחרי ש-גותח בלסתותיו בעיקבות פג-עת אבן של מפגינים בו. קולק התבונן בשקית העירוי, שהיתה תלויה מעל למיטתו של איי-בזן, המחוברת לזרועו, ואמר ברמזו לכך שאיבזן אוהב את הטיפה המרה: "היא היתה צריכה להיות מלאה בוויסקי!"

מזכ"ל ההסתדרות, ירי-חם מושל, סירב להגיב על מעשהו של ח"כ חיים קור-פי. הח"כ שלח למזכ"ל צמד צמיגים והציע להשתמש בהם בעת השביתה, שערכה ההס-

ואילו יאיר צבן, מי שהיה נציג שלי"ב בהסתדרות, הציע לוועד עובדי רבלון לש-לוח לקורפו שני בקבוקי-בר-שם, "כדי שאפשר יהיה לעמוד בקירבתו."

ח"כ הליכוד פסח גר-פר עליו מתמיד. כששואלים אותו, "מה נשמע?" משיב ה-קקלאי מעתלית: "הליכוד שור-לט במצב. יש לי גם הוכחה לזה. מהיום שהליכוד עלה לי-שילטון יש בארץ בצורת. אנחנו שולטים אפילו על ה-גשם!"

הצעת-השבוע שייכת, ללא ספק, לח"כ ש"י מרדכי וירשובסקי. אחרי שהתפר-סמה פרשת המכות הרצחניות שחטף צעיר, שהתעלס עם בחורה במכוניתו בירושלים,

בארץ, והיא עלתה כמיליון לירות.

אורלי ידן, בתו של סגן-ראש-הממשלה הראשון, יגאל ידן, הפעילה את אבא שלה כדי שהיא וידידותיה ה-מפגניות נגד חוק ההפלות תק-בלנה רשיון להפגנה ברחבת המסביר-המרכזי. במרכז יר-שלים. ההפגנה הקודמת שניסו אורלי וחברותיה לערוך נתי-קלה בהתנפלות אלימה של ה-מישטרה. אגב, אורלי, שהתי-גוררה עם אביה בדירתו שבי-רחוב רמב"ן בירושלים מאז שב לביתו מבית-החולים, שם היה מאושפן אחרי התקף-לב, עזבה את הדירה וטענה: "אבא כבר בריא."

במינון-הכנסת נפגשו שרהביטחון עזר וייצמן ומרי דה הטלוויזיה "מרדכי" (מרי טי) קירשנבאום. וייצמן שאל את קירשנבאום: "מוטי, מה נשמע?" וקירשנבאום ה-שיב לו: "אני מצפה לשיח-רור מהכיבוש."

קירשנבאום אינו מבין על מה הזעקה בעניין העלאת מחיר-החלב: "הרי ליטר חלב יעלה עוד מעט יותר מליטר דלק, אז על מה הזעקה?"

לפני שבוע, כשנקבצו המוני עיתונאים וצלמים בי-בית-המישפט העליון בירוש-לים, לסקר פרק נוסף בפרשת

לא ילד, ואל תדבר אלי בצורה כזו: אני כבר בן 45". השוטר, שלא התרשם מכך שהוא ניצב פנים-אל-פנים מול אדם נכבד ובא-בימים, כופף את זרועו של רא"ף והובילו למעצר. כעבור שעה קלה שוחרר וחזר אל חבריו, שניצבו שעה ארוכה בשערי בית-המישפט.

יעקוב נאמן

המנכ"ל החדש של משרד-האוצר, אף הוא חגג עם הורביץ ביום שבו הודיעו השניים על העלאת מחיר-החלב. בתמונה נראה נאמן כשהוא ממלא את צלחתו מכל טוב במסיבה שנערכה ב"הילטון" בירושלים.

..אני מזכה אותך. אבל אל תעשה זאת שנית!" אמר

השופט לנאשם. והעיתונאים לא חילקו ביצים ומרגרינה

על דבריו של שופט זה בי פניך.

במיסגרת מסע-פירסום ענקי, הנערך בכל רחבי גרמניה המערבית לספר סאטירי חדש של **אליזבט קישטון**, תוכנן עבורו מסע-הרצאות בכל המדינות הדוברות גרמנית בי אירופה. אולם כאשר החל קישטון במסע-ההרצאות שלו השך בוע, הסתבר שאין כלל צורך בו. תוך שבועיים מאז יצא הי ספר לאור הוא הפך רבי-מכר ועומד בראש רשימת הספרים המבוקשים ביותר. אבל קישטון נאלץ לקיים את מסע-הפירסום שלו למרות זאת.

אגב, על פי רישומים שערך קישטון נמכרו עד כה במדינות הדוברות גרמנית כי 15 מיליון עותקים של ספריו. לטענת קישטון הצליח רק סופר אחד, מחבר סיפורי האינדואידים **ג'ים קאמפ**, למכור בגרמניה יותר עותקים של ספרים ממנו.

ההצלחה מאירה פנים בגרמניה גם לצמד שחקני הקולנוע הישראליים הצעירים, **יפתח קצור ואיבון מיכאלי**. השניים מטיילים בימים אלה באירופה. הם רכשו מכור גית פולקסוואגן ישנה ונוודים עימה מעיר לעיר. בחולפם על פני ערי גרמניה הסתבר להם שהסרט הישראלי אסקימו ליוו מון עדיין מוקרן, זו השנה ה-17 שנייה, בארבעים וחמישה בתי קולנוע ברחבי גרמניה. סרט ההמשך של אסקימו ליוו, יוצאים קבוע, שבו מככבים קצור ומיכאלי יחד. מוקרן גם הוא בהצלחה רבה בעשרות בתי-קולנוע בגרמניה.

של אנשי גושי-אמונים. ושאל מדוע אינם מוציאים גילוי-דעת הילכתי מוסמך, שיקבע באורח חד-משמעי כי מידבר-סיני הוא מקום קדוש. כשהשתוממו הי דתיים למישמע בקשתו של החילוני, הסביר המדען, כי אפילו שאינו דתי, הוא סביר שקביעה כזאת תעזור למאבק של כל שוללי-הנסיגה מסיני, והוא בכלל זה. עתה מסתבר כי היה זה תקדים, שיש לו תוקף גם היום. בבירורים הי פנימיים של ראשי-התחיה, סביב שאלת היחס שבין החיי לוננים והדתיים שבתנועה הי אומנית, הבהיר נאמן כי הני מאומים הדתיים, ובעיקר אותם הקובעים את קדושתם של אתרי רים גיאוגרפיים, חיוניים מאד למאבק שמנהלת התנועה, נגד כל נסיגה משטח שבו מהוויקה ישראל.

בעת מתן פסק-הדין במישפט מע"ץ, החמיא השופט **בנימין כהן** לתובעת הי יפהפיה, אדומת השיער, **פנינה רבנורין**, שהופיעה בתיק הקשה, ואמר לה: "רק הרקור" לס הצליח לנצח את האמאזור נות!" אחרי מילים אלה התי פתח ויכוח ארוך בשאלה האם האמאזונות היו המשימה האחרונה של הרקולס במיתולוגיה היוונית, או לאו.

כאשר הסתיים לאחרון מישפט פריצה בויכוחו של הנאשם, בגלל זיהוי לקוי של המישטרה, חייך השופט בנימין כהן ואמר לנאשם: "שופט אנגלי אמר פעם, אחרי שזיכה נאשם: 'אני מזכה אותך, אבל אל תעשה זאת שנית.' אני חוזר

צי'ארלי ביטון, ונוף בו אחר רי שתי תקריות שאותן יצר ביטון: תקרית המגאפון ותקי רית הנאום כשהגב למליאה. אולם האמת היתה ששמיר אמר לביטון בשיחה ביניהם: "צי'ארלי, אני מסכים איתך, אבל אתה צריך להיות ילד טוב. תפסיק לעשות לי קונצסים!" ביטון הבטיח.

בעלי-החיים אגדי, המשמש במשך דורות נושא לסיפורים ולבדיחות בקרב יהודים, קרם לאחרונה עור וגידים באחת החצרות שבכפר-שמריה, הי שייכת לאמו של הדוקטור הי תימהוני **אורי דיוויוס**. אורי, המתגורר בעת שהותו בארץ, בין נסיעה לנסיעה, בבית אמו, קיבל במתנה מאי-ש"א"ם, הגר בשכנות, עיר אפרפר ביי-ומו.

הידיעה כי שלמה נקדימון, יועץ ראש-הממשלה לתיקשורת, נמנע מלכתוב ספר על סודותיה של ממשלת ישראל הנוכחית, והעדיף תחת זאת לכתוב על שנותיה האחרונות של ממשלת המערך, וב-עיקר על היריבות שבין **יצחק רבין ושימיעון פרס**, עוררה הדם בלישכת ראש-הממשלה ובחוגים הקרובים למנכ"ם **בנין עזמו** (דף, העולם הזה 2203). עתה נותרו רק שני מועמדים לכתובתו של ספר כזה: המנכ"ל של משרד הממשלה, הד"ר **אליהו בן-אלישר**, והיועץ הצבאי, תא"ל **אפרים ("פרויקה") פורן**. על כוסיקפה, סביב אחד השול-חנות שבקפסריה גילמן, באר-ניברסיטת תל-אביב, העדיפו

יש כרמליטה יש חגיגה!

כרמליטה סנגריה - אין מה להוסיף, הכל כבר בפנים. כרמליטה סנגריה - מתחרה בהצלחה מזה 10 שנים בסנגריות הספרדיות ברחבי העולם, עשויה ממיטב הענבים של כרמל.

כרמליטה סנגריה - זה מה שהיה חסר אצלכם בחגיגה.

כרמליטה סנגריה הלהיט החדש של כרמל מזרחי

מיקי ראשון לציון ונחמן יעקב

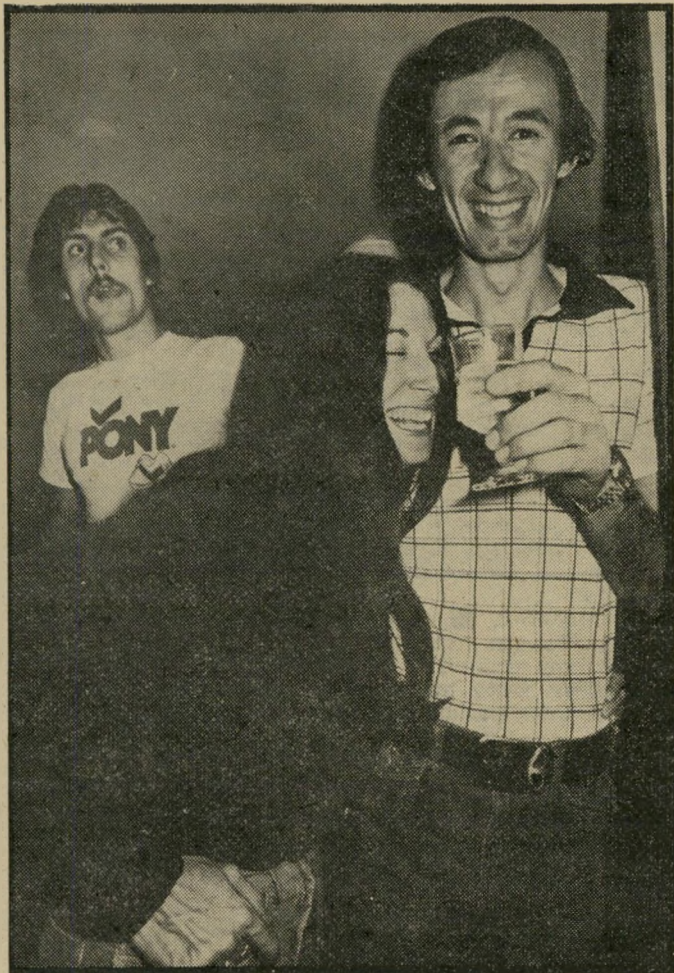
יעקוב בודו השחקן, שוב קיבל דלי-מים מחשחקנית זהרירה חרופאי, הפעם בסירט המשותף, "חמש חמש", בשנת '62 שיחקו השניים בתיאטרון חיפה בהצגה, "מעגל הגיר הקווקז" של ברטולד ברכט. שם שפכה עליו זהרירה כל ערב שלושה דליים מלאים במים. היא נראית מאד משועשעת מבודו הרטוב. הוא נוסע השבוע לארצות הברית להצגה באדיס.

החמור הקטן, הזוכה ביחס חם ובפינוק מצד דייוויד, המגדיר עצמו כ-"חסיד של פלסטין של מה, חילוניות, דימוקרטית ו-סוציאליסטית". וזה בפי השכי נים בתואר "חמורו של המי שיח", דבר המלמד על מה שהושבים השכנים על דייוויד עצמו.

על האידיליה השוררת בתנועת-התחיה בין מנהיגה הי חילוני, הפרופסור **יוסף נאמן**, לבין חבריו הדתיים, יעיד הסיפור הבא. כבר לפני כמה שנים, כשמצריים וישראל גיר-הלו את המשא-המתן על הס-כסיה-הפרדה בסיני, פנה נאמן אל מקורביו של הרב הישיש, **יהודה קוק**, מנהיגם הרוחני

השבוע כמה היסטוריונים את פורן על בן-אלישר. "בן-אלי-ישר הוא אמנם דוקטור להיס-טוריה", הסביר אחד, "אך הוא איש-חרות ותיק, שחייב את כל מעמדו לראש-הממשלה. לכן, אם יכתוב, יהיה זה ספר אפור לוגני מדי. פורן, לעומתו, אינו חייב את מעמדו לאיש, ולא היה מימי חרותניק. הוא עבר לימיו בירושל, כמי שכיח-אמנים של ראש-הממשלה הי קודם, רבין. לכן עשויה עדותו להיות יותר אמינה ויותר מהי-מנה."

מקורביו של יושבראש הכנסת, **יצחק שמיר**, הד-ליפו לעיתונים כי שמיר קרא-אלי את ח"כ הפנתרים,

בועז 'נאי' שחקן הכדורסל של נבחרת הפועל תל-אביב, שעבר מקבוצתו הקודמת גבת-יגור, היה כוכב המישחק, אך נותר מאוכזב למדי מהמישחק האחרון. "הניצחון שלנו היה קטן מדי", אמר. "אמא, אשתו, לעומת זאת, נראתה עליזה, והצלחה להצחיק את בעלה, שיצא השבוע למשחק הגומלין."

מוקד

אבי בישראל (מימין) חזמת-שחקנית, אשר למדה חינוך גופני ב"מכון וינגייט", לא שכחה את אהבתה לספורט, למרות עיסוקיה בבידור קל. השבוע הצטרפה למעודדי קבוצת הכדורסל של הפועל רמת-גן, כאשר היא לובשת חולצה של חברת האשראי של שני הבנקים הגדולים, שאימצו את הקבוצה. לידה בתמונה עומד הפירסומאי רזי פלד.

והוא בחר לעשות זאת בירור שלים. הוא הופיע עם התיור מורת, בניצוחו של רודולף ברשאי.

■ בקונצרט מיוחד שייעד רן בירושלים בחודש ינואר, לטובת האגודה למחלת הסרטן שנת הנפוצה, הסכים להופיע לערב אחד הפסנתרן הישראלי **ברנבויב**. רעייתו, הצ'לנית **זקין דה-פריה**, לקחה בי מחלה זו. בסיום הקונצרט יורו מנו 200 מבין הנוכחים לקב"ל תרומות בחסות ראשה-ממש לה ורעייתו, **עליזה זקין**, נשיאת האגודה בארץ.

■ פרשן-אורח לענייני הי מרחב באולפני בייביטי בי לונדון הוא הישראלי **אבי פלסקיב**. אחרי שסיים את לימודיו במדעי המיזרח התיכון, והתמחה בנושא הפלסטינים, פירסם פלסקוב כמה מאמרים בלונדון, וקיבל הצעה מפתה מהמכון ללימודים איסטרטגיים שם לעמוד בראש צוות למחקר הבעיה הפלסטינית.

חובבי התיאטרון בישראל. הי ראשון הוא **מייקל אדפרדס**, שלא עבד בארץ כחמש שנים, אך שבים בזמנו בתיאטרון הקאמרי ובחאן הירושלמי. הי שני הוא **סטיבן ברקוף**, ש-ביים בחיפה את מטאמורפוזת השניים באו לבדוק באם יוכלו להביא לכאן את להקות התיאטרון שלהם באביב. ברקוף אף משחק בתפקידים הראשיים בהצגות הלהקה שלו.

■ שתי תזמורות נתקלו בשבוע החולף בקשיים. האחת היא התזמורת הפילהרמונית של ישראל, שעמדה לנגן עם הכנר **יהודי מזרחי**, אך הוא חלה וביטל את הופעתו. הי שנייה היא התזמורת הפילהרמונית של סטוקהולם, שעמדה לנגן עם הכנר **נתן מילר**. שטיין, שגם הוא חלה וביטל את הופעתו. כאשר חלה מילר-שטיין, פנו השוודים למנוחין, כאשר חלה מנוחין, פנו הישראליים למילשטיין. לבסוף ביקשו שתי התזמורות מהכנר **מארק קפלן**, בן ה-25, לנגן.

עריית תל-אביב. האחד הוא **חיים בסוק**, ראש אגף החינוך, והשני הוא **יצחק ארצי**, ראש אגף תרבות-נוער וספורט. השניים משמיעים את זה בפורומים פרטיים. הסיבה למתיחות: השאלה מי מבין השניים יתמנה לראש האגף המשותף לתרבות-נוער וספורט. ארצי הודיע שאם בסוק יקבל את המינוי, יפרוש עם סיעתו (ל"ע) מהקואליציה בעירייה. בסוק הודיע גם הוא, שאם ארצי יתמנה לתפקיד, יפרוש הוא עם סיעתו (המפ"ד"ל) מן הקואליציה. לראש העירייה ברור כי סיעתו של בסוק מונה ארבעה חברים, בעוד זו של ארצי שניים בלבד. בשבוע הקרוב יחליט **שלמה ("צ'צ'") להב** מי יישאר בעירייה.

■ בעיריית תל-אביב תורם מתי יעזוב **בנימין פור**, טיס, שהוא כיום מנהל האגף לקשרי-חוק ויושבר-ראש האגף לתירות בעיר, תפקידיו אלה. כי ראש העיר החליט, שאין לתת לפורטיס תפקיד ציבורי, אחרי שעוררית כרטיס-הטיסה שניתן למישהו ל-גיבור העירייה, **גדי צ'ריני**, על אודות מבקר העירייה. פור טיס הוא אביו של זמרה-פאנק הישראלי, **רמי בורטיס**.

■ כוכבים מכל העולם הגיעו השבוע לפירנצה שבאיטליה, לסיכום שנת-הילד הבינלאומית. האירוע יסודר בי רשתות הטלוויזיה באירופה ובאמריקה. הנציגים הישראליים בפירנצה יהיו הומרת **אסתר עופרי**, המחלין-זמר **יוני רבט**, הצ'לן **דודו שמבן**, שלישיית הפנטומימאים של **יורם בוקר**, שהורס פיעה באירוויזיון, ופסנתרנית צעירה בת 13, בשם **רינה דוקשינסקי**. בראש המישיחת הישראלית עומד מנהל תיאטרון ירושלים, **אביטל מוסיון**. את האירוע בפירנצה אירגן **ז'אן-קרלו דואי** שהקשר הישראלי שלו הוא באמצעות אשתו, השחקנית **דליה להב**. המנחה הוא כר

■ שחקן אחר של אסקימו לימון, **צחי נוי**, משתתף ב-סרט גרמני המוסרט בברלין. כסרט צריך צחי ככד-הגוף להחליק על גבי גלגלות. הוא נטל את הסקטים למלון שבו הוא מתגורר כדי להתאמן. תוך כדי נסיעה במסדרונות המלון הוא נפל, נחבל ורק בנס נחלץ משבירת רגל.

■ עם סיום הסרטת מצדה בישראל, הוחלט להחזיר את אנשי צוות-ההפקה לארצות-הברית. התוכנית המקורית של המפיק **ארנון מילצ'ן** הייתה להחזיר את האמריקאים הביתה לקראת חג-ההודיה, שחל ביום החמישי שעבר, אך בגלל עיינו כובים שונים נאלץ מילצ'ן לשכור מטוס מיוחד, שיטיס את הצוות ביום השישי בלילה. לי צוות האמריקאי, שכלל את הי שחקן **פיטר סטראוס**, צירף מילצ'ן שני ישראלים. האחד הוא איש גלי צה"ל, **נרד לוויתן**, והשני הוא הבמאי **אסי דייין**. בערב שלפני הטיסה נתבקש אסי לגשת לביתה של סוכנת-השחקנים **הביאה** הון, כדי לקחת דברמה. אסי אמנם הגיע אליה, ולהפתעתו הירבה גילה שהיא אירגנה לכי בודו מסיבת יום-הולדת, עם מלאת לו באותו יום 34 שנים. במקום היו כתיסרס מדידיו. אסי המופתע אמר: "אני אמי גם לא מראה את זה, אך אני מאד נרגש ממסיבה זו".

■ טיול חביב, שערך הי שחקן **דב גליקמן** עם ידידו, השחקנית **ג'יטה מוני** טה, באירופה, עלה לו בהפיסד תפקיד מרכזי בסרט חמש חמש, אך כעבור כמה שבועות קיבל פיצוי הולם — הוא נתיבקש לככב בסרט חדש של הבמאי **ניסים דייין**, בשם **סופו של מילטון לו**. בסרט מככב הזמר **אישק לוי**, ואת התפקיד השני הועיד דייין ל-**חנן גולדבלט**. אך מאחר וחנן נמצא בארצות-הברית, כמנחה פסטיבל-הזמר החסידי, פנה דייין לגליקמן, שימלא תפקיד זה.

■ מתיחות רבה שוררת השבוע בין שני סגני ראש-

ולאדי מוסיון-לוביץ שחקן נבחרת הכדורסל ראדינצקי היוגוסלבי, המתנשא לגובה של 202 סנטימטר, מחליף רשמים מהמישחק שנערך בתל-אביב עם קפטן הקבוצה שלו, הגבוה מכולם, מילאן מרוביץ, שגובהו מגיע ל-206 סנטימטרים. היוגוסלבים לא אהבו את תוצאות המישחק נגד הפועל תל-אביב, שניצחו אותם בהפרש קטן של 4 נקודות בלבד.

סימונה בלומנפלד הדוגמנית, שהשתתפה בעבר בתחרות מלכת המיס, הגיעה למסיבה שנערכה לכבוד שתי הנבחרות היוגוסלביות בכדורסל. במסיבה התיידדה עם החתיך היפה ביותר של היוגוסלבים, גיאורגה איבקוביץ, שעשה עיניים לכל נערה יפה במקום. סימונה היא חובבת-כדורסל מושבעת, והולכת לכל מישחק, כאשר איננה עסוקה בדוגמנות.

איסתא

איגוד סטודנטים לתייר אקדמאי
ת"א: רח' בן-יהודה 109, טל. 03-247164/5
ירושלים: רח' אלישר 5 (פינת קפה אלסקה), טל. 02-231418
חיפה: בית הקרנות, רח' הרצל
טל. 04-669139, פינת בלפור

חדש! מיסות מיוחדות לסטודנטים
למזרח הרחוק ולדרום אמריקה.
חדש! 360\$ ת"א-צ'יך-ת"א
לסטודנטים ובני משפחותיהם

איסתא צ'יך -
חורף 80

ISSTA

Israel Students Tourist Assoc.
Tel-Aviv: 109, Ben-Yehuda St.,
Tel: 247164/5
Jerusalem: 5, Eliashar St.,
Tel: 231418
Haifa: Hertz St. Beit Hakranot
Tel: 04-669139

NEW! Special fairs for students to the Far-East
and South - America /

NEW! 360\$ Tel-Aviv - Zurich - Tel-Aviv
FOR STUDENTS & THEIR FAMILIES

ISSTA CHARTER
- WINTER 80

playtex

טמפוני פלייטקס
- היחידים
עם דיאודורנט

רק פלייטקס מציע לבחירתך גם
טמפונים עם דיאודורנט, בניחוח
עדין המשרה תחושת בטחון
ורעננות.
אם את מבקשת
בטחון מלא - פלייטקס הוא
הטמפון עבורך.
לבחירתך טמפונים עם
דיאודורנט או ללא דיאודורנט.

טמפוני Playtex
עם המוליך העדין.

אבות/קרמון/שיפון/נעמן

קאפרי סבון איכות אמיתי

ההבדל הנעים

עץ הזית

חיסון

תיאטרון מבט מציג. בחסות אברהם גינדי

ברזיל טרופיקל

בתכניתה החדשה פייסטה טרופיקנה

חווייה נדירה - אקסטזה אמיתית
* תלבושות סטגוניות * שירה ורקודים סוערים

BRASIL TROPICAL

35 משתתפים
* תזמורת 10 נגנים
מוכע נדיר ביופיו

יום חמישי - 3.1.80 ב'
שעה 9.40 בערב.

עיר-גב: אמפי כנרות -
יום אשון - 6.1.80 ב'
שעה 9.30 בערב. אילת
השחר - יום שלישי -
8.1.80 בשעה 9.30 בערב.

בערב. יום שישי - 4.1.80
בשעה 10.00 בערב.
ירושלים: בניני האומה -

תל-אביב: היכל הספורט
- מוצ"ש - 5.1.80 בשעה
9.15. היכל התרבות -
יום שני - בשעה 7.00
בערב וב- 9.45 בערב.

קולנוע ארמון -
יום רביעי - 2.1.80 שתי
הצגות בשעות 7.00 ו- 9.30

כרטיסים להשיג בכל המשרדים

חרילין - מכון ליופי

- טיפולי פנים
- הוצאת שערות בשערה אמריקאית -
בשיטה חדשה
- טיפול מיוחד לנערות - טיפול באקנה
- טיפול בעור יבש

רח' שנקק 49, ת"א טל. 287163

מאת יגאל לביב

מודעי נתן לגאון, לסמאן ולאייזנברג

מזנובול לרכישת נפט מצרי עבור

ישראל - והם ירוויחו שיבעה מיליון

דולר בשנה ללא כל תמורה

ביגוד לכל הפירסומים, כאילו מצרים תמכור נפט ישירות לישראל, הוסכם בין הצדדים כי מצרים תמכור לישראל את הנפט באמצעות חברה בינלאומית, ש- תרכוש את המוצר ממצרים ותמכור או- תו לישראל. חברת-החץ זו תשמש רק כתובת-הסחה, בעוד שהנפט ישלח יש- רות ממצרים לישראל.

חברת-החץ תקבל תמורת היותה כתובת-מעבר לשלום של חצי דולר לכל חבית נפט. לפי ההסכם תמכור מצרים לישראל שני מיליון טון נפט, שהם 14 מיליון חביות, והתשלום לחברת-החץ יהיה שיבעה מיליון דולר לשנה.

בעלי-המניות של חברת-החץ יהיו

מרוויה אייזנברג ידיד של בגין

מרוויה טמאן חתן של גאון

מרוויה גאון עזרה לקרן תל-חי

ארבעה אישי-עסקים, הקשורים בראש- הממשלה מנחם בגין, ביניהם שתרמו רבות ל"קרן תל-חי" של תנועת-החירות והמסייעים לו בעסקים שונים.

זכות שלושה ידועה ל, והם:

● **נסים גאון**, איש נכסים ומימון משווייץ, ידיד אישי של מנחם בגין, ש- קיבל לאחרונה על עצמו מימון מיבעצ מכירת שקל-זהב, שתמורתו תשפר את התנאים בשכונות-המצוקה. לפי ההטבות שקיבלה החברה שהנפיקה את השקל, הקלות-המס שניתנו לה יוצרות מצב שבו משלם-המסים נושא בכל ההוצאה, ומדינת-ישראל תקבל כתמורה ממכירת- השקלים פחות מן המחיר שהיא משלמת בהטבות-מס לרוכשי השקל.

● **ליאון טמאן**, חתנו של נסים גאון ואיש נכסים משווייץ, בעל מלון "מיגל דניאל" בהרצליה, ובעל-מניות ב- "אולפני הברכה", יחד עם איש-הטלוויזיה אדי סופר.

● **שאול אייזנברג**, איש-עסקים

בינלאומי מן המזרח הרחוק, שקיבל מממשלת-המערך תיקון מיוחד בחוק מס- ההכנסה, המותר לו שלא לשלם מס-י- הכנסה על עסקיו.

המכנה המשותף לשלושתם הוא חוסר כל קשר לעיסקי-נפט. הקמת חברת-החץ בהרכב זה עוררה רוגז רב בין חברות- הדלק הציבוריות בישראל, הטוענות כי גם הן יכלו לרשום חברה בליכטנשטיין כדי שתשמש חברת-חץ.

מקורות ממשלתיים טענו, כי לנשיא מצרים הוגשו שמות כמה חברות, והוא בחר בבעלי-המניות.

מקור במשרד האנרגיה סירב להגיב.

בוסל הסכם השיווק בין "מלפונקו"

למשה ויגאל גינדי

חברת "אלקטרו ויסטה", יבואנית מכשירי-הטלוויזיה "טלפונקו", ביטלה את ההסכם שחתמה לפני כמה חודשים עם קבלני-הבניין משה ויגאל גינדי, שלפיו קיבלו את כל המכירות באזור המרכז באופן בילעדי, והתחייבו למכירות בכמות קבועה. ההסכם בוטל בגלל אי-הצלחת ביטולו את העסקה בגלל ריווחיות קטנה.

30 אלף מקלטי

טלוויזיה "גרונדינג"

מכרו ב-8 חודשים

יבואן מכשירי-הטלוויזיה הציבעונית "גרונדינג", יורם גיל, מסר כי מ-20 ב- מארס השנה, מועד קבלת הסוכנות ל- ידיו, ועד היום, מכר 30 אלף מקלטי- טלוויזיה, והיום הוא בעל כמחצית כמות המכירות של כלל הייבואנים. המלאי ה- יומי השוטף של "גרונדינג" הוא יותר מ-1000 מקלטים משולמי-מס. המחיר הנקוב של מקלט משוכלל, בן 26 אינץ', הוא 83 אלף לירות לצרכן, אולם ניתן לקבל כיום מכשיר זה במחיר של 67 אלף לירות במזומן. על מכירות בתשלומים גובה החברה ריבית של 9% לחודש. גיל מסר כי כמויות-המכירה הגדולות נובעות מן המחיר, שהוא נמוך יותר מאשר אחרים, שהוא מבקש. זאת ביגלל העובדה שהזמין כמות גדולה אצל ה- יצרן בגרמניה, ושהוריד את המחיר של מכשיר בגודל 26 אינץ' ל-900 מארק. מתחריו משלמים כל העת יותר מ-1100 מארק למכשיר בגרמניה. בשער המארק של היום, ולפי תמורה של 60 אלף לירות למכשיר מהסוג, נשארת לחברה עמלת- רווח של 20 אלף לירות בערך, אחרי העלות הישירה (הוצאות רכישה, מסים, ביטוח והובלה). החברה מוכרת בממוצע 3000 עד 5000 מכשירים לחודש, כל-י- מר: רווחיה התיפעוליים (לפני-הוצאות שוטפות, אחזקת משרדים והוצאות מי- מון) הן 60 עד 150 מיליון לירות לחור- דש. מחזור החברה כיום הוא שני מיל- יארד לירות לשנה.

יורם גיל הוא גם סוכן חברת-האלק- טרוניקה היפאנית "נשינאל" בישראל. בייבוא מיפאן נוצר יתרון גדול למשלמים בדולרים, שכן שער היין ירד בשנה האחר- רונה מ-180 ל-240 דולר ל-יין הדולר, כך שהוצאות הרכישה ירדו בשליש ב- משך השנה. גיל הוא גם יבואן של עטי "קרוס" בישראל, בשותפות עם יבואן גדול באמריקה בשם בנימין פישוף, שבבעלותו חברה בשם "אינטהוס ניו- יורק", והוא סוכן של "נשינאל" ו"סוני" לדרום-אמריקה. גיל עושה עם פישוף עסקים משותפים באלקטרוניקה בדרום- אמריקה. הוא גם בעל חברה המייבאת קופות רישומים בשם "סוואדה", שהיא הדומיננטית בשוק. עיסקי החברה אינם מזהירים, לדבריו, שכן הממשלה אינה עושה די לחיוב בעלי-עסקים לנהל את עיסקיהם באמצעות קופות רישומים.

השכר בתעשייה

פיגר אחרי

הפיריון

במרבית ענפי התעשייה פיגר הגידול בשכר הריאלי, בין השנים 1970 ל-1978, אחרי הגידול בפיריון - קובע מחקר של "המכון לפיריון העבודה" על פיריון העבו- דה והיצור בישראל.

המחקר גילה, כי חלקו של השכר ה- ריאלי בתוצר ירד בשמונה השנים האחר- רונות בענפי החקלאות והבנייה, ונשאר יציב בתעשייה.

בענף החקלאות הגיעה הירידה בחלק השכר בתוצר מ-20% בשנת 1970 ל-14% בשנת 1978. ירידה זו נגרמה בחלקה על- ידי עליית מיספר העצמאיים בענף.

בענף הבנייה ירד חלק השכר בתוצר מ-33% בשנת 1970 ל-28% בשנת 1978. אחת הסיבות לירידה זו היא עליית מיס- פר המועסקים מן השטחים הכבושים, המהווים כוח-עבודה זול.

בענף התעשייה נשאר חלק השכר ב- תוצר יציב, והוא נע בשנת 1978 ובשנת 1970 בין 47% ל-48%. אולם בתקופה זו גדל הפיריון בתעשייה ב-16%, והתוצר הריאלי למועסק היה בשנת 1978 גבוה ב-30% מאשר בשנת 1970. אגב, בתע- שייה היה היחס הו-תוצר הנמוך ביותר בכל המשק (היחס היה 1.2 לעומת 6.2 בחקלאות). מכאן, שניצול החשקעות ב- תעשייה הוא הנמוך ביותר במשק.

שכר-הטירחה

הגבוה בישראל

מישרד עורך-דין שרגא בירן, בירוש- לים, סיים לאחרונה עסקה שתכניס לו את שכר-הטירחה הגדול ביותר שנודע

עורך-דין בירן קרקע לקבלנים

עליו בישראל: 150 מיליון לירות, מהן 30 מיליון במזומן.

בירן הסדיר עבור אירגון-קבלני-ירוש- לים קבלת שטח לבניית 3000 דירות ב- גבעת-שאול. כל קבלן משלם לבירן אחוז וחצי מתמורת מכירת-הדירה, ו- שלישי הוא משלם מייד עם קבלת השטח לבנייה. הערכות קבלנים באירגון היא, כי התמורה הכוללת תגיע ל-150 מיליון במחירי היום, מהן קיבל בירן כבר 30.

העדות

של ברקת

במהלך מישפט בצלאל מזרחי, "הארץ" העיד לפני חודש אריה ברקת, בקשר לפרשיות שהועלו במישפט. הוא טען כי סיפר לעורך מדור זה כוזבים בכוונה, על- מנת להטעות אותו, והוסיף כי הסכים לספר דברים אלה אחרי שהובטחה לו כתבת-פירסומית במדור זה.

העובדות הן: ב"העולם הזה" (2153) מתאריך 6.12.78 (כימעט שנה לפני מתן העדות של ברקת) התפרסמה במדור זה ידיעה על חברה אמריקאית גדולה בשם "קריס-קרפט", המקימה מיפעל בישראל. המיפעל הוא לייצור סירות ואכסות. ה- שותפים הישראלים להשקעה הם אריה ברקת ויוסף שאול. הנושא פורסם מכיוון שהיה מעניין, חדשה עיתונאית שהיתה ראוייה לפירסום. לשם כתיבת כתבה זו נפגש עורך מדור זה בפעם הראשונה עם ברקת. בפגישות אקראיות נוספות, שהיו אחרי פירסום הידיעה, ותוך שיחות על מישפט בצלאל מזרחי, "הארץ", סיפר ברקת מידע פנימי על נושאים שעלו ב- מישפט, וכתוצאה מכך פנו עורכי-הדין של "הארץ" אליו והזמינוהו לתת עדות. עניין זה הוא עדיין, "סוב יודיח", ולכן לא אתיחס לו כאן.

"קומודור" רוצה

את "היאט"

עורך-דינו של בונה מלון "קומודור" בירושלים, גד רוזה, יצא לארצות- הברית למשאומתן עם רשת מלונות "היאט" על קבלת המלון לניהולה. בעל המלון הוא המשקיע צ'יון לוי מפרס, שהוא גם בעל מלון "קומודור" בתל- אביב. "היאט" ניסתה בעבר כמה פע- מים להיכנס לישראל, אולם ללא הצל- חה.

**כולם היו שם באותו בוקר: אילון-מורה,
הפנתרים, שכעה, פלאטו וגם סתם נכה
ששבר את זכויות בית-המישפט**

קוקטייל בבית-המישפט

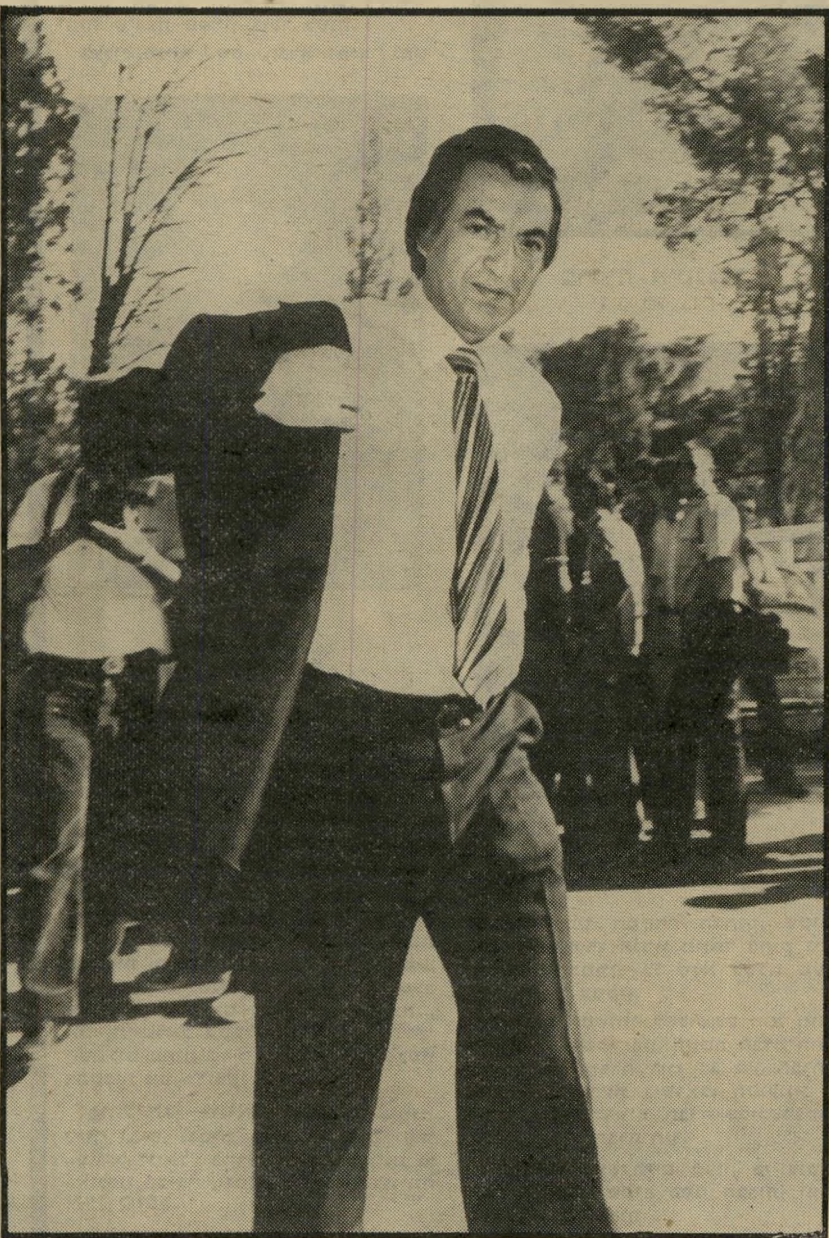

פליציה נואמת

עורכת-הדין הישראלית, המייצגת את העותרת, עינאיה אל-שכעה, דעיית ראש עיריית שכם, בצאתה מבניין בית-המישפט העליון בירושלים. העתירה בעניין אל-שכעה הועברה לדיון בוועדה.

כולם היו שם. עמדו, ישבו, טענו, הגנו, נעצרו, כתבו, צילמו ומכרו להמגיות חמות עם גבינה מלוחה. היו שם מגדולי עשירי עמך, עד אחרון עניי המרודים. היו שם אנשים בריאים ואנשים חולים. נכים וספורטאים, ילדים

וקשישים. עורכדין לבושי חליפות, שר-מעניהם ניבטת הרצינות, ועורכדין צעיר, ארוך שיער, המרכיב מישקפיים עגולים בעלי מיסגרת מוזהבת. היתה שם בלונדית זוהרת ובטוחה בעצמה, שרואינה עלי ידי בלונדית זוהרת ומבריקה. היתה שם

פלאטו מתלבש

בשעה שיצא מן המכונית, בדרכו לאולם המישפטי, שם מתנהל מישפטו. הח"כ הבודד חשוד שונים, ערב הבחירות לכנסת התשיעית. בשיחוד בוחרים, וקניית קולות במקומות

וויזיה מאירופה, ארצות-הברית ויפן. על המקלה ניצח סגן-ניצב שוורץ בקי שיחות אופיינית. בניין בית-המישפט. שעות הבוקר ביום החמישי להלכה חמישה מישפטים שונים ונפרדים זה מזה. למעשה התחברו כל ה"נאשמים, עורכדין והקהל למסכת אחת, מורכבת. זה מחכה לזה, זה תלוי בזה; ומה שיעשה זה היום, ישפיע על מעשה האחר למחרת.

עותרת חומת-שיער, צנועה החוששת לחיי בטה ובעלה. ולא נעדר מקומה של עדה שחורת-שיער, נאה וחביבה, שהגיעה מדי מונה כדי להעיד נגד חברי-כנסת. היו גאי שמים ישראלים, פלסטינים וניגרים. היו חברי-כנסת תומכים, חברי-כנסת מעורבים וגם חברי-כנסת נאשמים. אנשי שמאל קיצוניים מחדש, ואיש הימין הקיצוני, מהתחיה. לא נפקד גם מקומם של צוותי הסלי

מישפחת אל-שכעה מתלוננת

על כך שלא ניתן לכל בני המישפחה להיכנס לאולם הדיונים. מימין: חנא, בתו בת ה-17 של אל-שכעה. באמצע: עינאיה אל-שכעה.

אסור! השוטרים בפתח בית המיש, פט, אסור על קבוצת נשים משכס את הכניסה לאולם הדיונים.

חורי אליאס, עורך הדין של תושבי הכפר הערבי רוג'ייב, בא ל"בית המישפט, כדי להכין עתירה חדשה.

חלפון ואילון מורה עורכי הדין אמנון זיכרונאי (באמצע) בכניסה של בית המישפט, בבואו להגן על יעקוב חלפון, מנהל הבחירות של ח"כ פלאטו-שרון. באותו מקום, יומיים לאחר מכן, הגיש זכרונאי עתירה חדשה מטעם תושבי רוג'ייב נגד הפקעת אדמותיהם לצרכי ההתנחלות באילון-מורה.

לו לישון ולאכול ימים אחדים. הוא נאשם בהתנהגות פרועה. תושבי הכפר רוג'ייב, שקרקעותיו הופ"קעו למען ההתנחלות, פנו בזמנו לבית המישפט העליון ועתרו נגד הפקעת הקרקעות. עורכי הדין שלהם היו אליאס חורי ואמנון זכרונאי. יומיים לאחר מכן, ביום ראשון, אמור היה זכרונאי להגיש עתירה לבית המישפט העליון נגד אי-פינוי הקרקעות, כפי שקבע עלידי בית המישפט. צ'ארלי ביטון, מני כהן וחבריהם בפנתרים ובאיהלים, טוענים נגד הקצאת 150 מיליארד לירות לבניית בתים בהתנחלות יות שבגדה, בעוד שתושבי השכונות מתגוררים בבתים לא-בתים וילדיהם גדלים לפשע, והמישפחות סובלות ממחסור הולך וגובר.

שהיבא מכלא רמלה, וראשי ערים בגדה, שקיבלו את עמיתם במחאות-כפיים. חברי כנסת מסיעת חד"ש נציגי הצלב האדום ועיתונאים רבים. בחדר אחר, הנאשמים בשוחד בחירות, ח"כ שמואל פלאטו-שרון, יועצו ז'אק בן אודיס ומנהל הבחירות שלו יעקוב חלפון. עורכי הדין שלמה תוסי-הכהן, אמנון זיכרונאי ואברהם לאלו. בקהל — כמה חברים. חדר נוסף — הארכת מעצרים של ח"כ רי האיהלים, הנאשמים בהתנהגות פרועה ואלימה בהפגנות שנערכו ביום הישישי בשבוע שעבר. עורכי הדין אבי ברדוגו, חבר הכנסת צ'ארלי ביטון, מזכירו מני כהן, וכמה מבני המישפחות, שהמישפחות אישרה את כניסתם דיון אחר: מישפטו של קצין האו"ם הניגרי, אלפרד גוס, הנאשם בהעברת

המגורש הוא תושב שכונת שמואל הנביא בירושלים בשם ועקני, שאינו מגלה את שמו הפרטי. הוא מוצא עלידי שוטרים מבניין בית המישפט ומובל למעצר, אחרי שהתפרע, עם סיום מישפטו ושביר זכויות באולם הדיונים.

ביטון זועם ח"כ צ'ארלי ביטון נראה מאחורי השוטרים, כשהוא מוחה בקול על כי המישפחות לא מאפשרות את כניסתם של בני מישפחות עצורי הפגנות המחאה לאולם בית המישפט שבו מתנהל משפטם.

ח"כ ביטון הגיע לבניין בית המישפט עם חבריו מהפנתרים, אך כאיש חד"ש וכמתנגד לגירוש של אל-שכעה, ביקש להיכנס לאולם בית המישפט העליון. שוטרים לבושי אורחית מצעו בעדו את הכניסה, כמו שמעו קרבים אחרים, כי טענה של חוסר מקום. פקידי בית המישפט נעו במיסדרונות ותחלוננו ללא הרף על הרעש והדוחק. "עוד יום כזה ואני מתפטר". הודיע פקיד הארכיון.

חומרי חבלה לישראל. בקהל אנשי האו"ם, וביניהם היועץ המישפטי של האו"ם, אנשי טוני פרנץ, ששינה את העדות שאותה נתן יום אחד קודם לכן. נכה, המהלך בקושי בעזרת קביים, נקרא ועקני. הוא לא עונה כשנשאל לשמו הפרטי. חיזור פנים, חילה מאד, מזה כמה שנים לא חי בבית, לא התרחץ ולא החליף בגדים. הוא מסתובב בשכונת שמור אל הנביא, נע ונד בין בתי החולים הירוקים שלמייס, המסרבים לאשפוזו אך מאפשרים

נערת הקטמונים היא אשתו של אחד מעצורי ההפגנות של אנשי האו"ם. הבעל הובא לבית המישפט להארכת מזכירו האישי של חבר הכנסת צ'ארלי ביטון. מעצרו. ברקע, מימין: מני כהן,

(המשך מעמוד 15)

קיים במשק שוק אחר, שוק של עורף ביקוש, שוק של מוצרי-חמרי תרות שבו רוב הקונים הם המרי וזיחים באינפלציה, ושבו המחירי רים עוזים לכן לא רפן.

שוק זה מושך את המחירים למעלה בכל המשק, גם באותם הענפים שבהם הי ביקושים ירודים. הוא מייקר את התשרי מות עבור כל הענפים ללא קשר עם הי ביקושים שבהם, והוא גם מכתוב את רמת הרווחיות שאליו יש לשאוף.

לדוגמה: האנשים היכולים לשלם כל מחיר לרופא-השיניים מייקרים את הטיפול גם עבור אותם שאינם יכולים לשלם, או המשלמים בקושי רב בעזרת הלואות מכל מקום. ואם חלק מן הפציינטים עוזב מ- חוסר-יכולת לשלם, הרי רופא-השיניים יר- רוש מחירים עוד יותר גבוהים מאותם ש- נשארים, כדי לכסות על "הירידה בביקוש". העלאה זו של המחירים לא תהיה הפעם בעייה, כי נשארו רק העשירים, המרוויחים על האינפלציה. למשל: רופא-שיניים אחד לא יתקשה לשלם בעד טיפול אצל רופא- שיניים שני. אם היה רופא-שיניים שעבד בשביל עמך, המפסידים באינפלציה — או שהוא היפנה את שרותיו לעשירים שבי חברה, או שסגר את מרפאתו.

הוא לא הוריד את מחיריו כדי להתאים אותם ליכולתם של הציבור הרחב בעל כבוי-השיניים אך מחוסר-האמצעים. האם מישהו ראה כבר רופא-שיניים זוג?

ומה התוצאה? ציבור קטן בעל שיניים מטופלות היטב; רופא-שיניים עשירים; ציבור גדול שנשאר עם כאבי-השיניים שלו, וגם רופא-שיניים מחוסרי-עבודה, שמסי בה כלשהי לא הצליחו לזכות בציבור- חולים עשיר.

אך ירירת מחירים — אין.

רק לבעלי-

אמצעים

אין צורך בעודף-ביקוש של כל הי ציבור לגבי כל סחורות במשק כדי לקיים אינפלציה — כפי שטוענים לכלכלנים. (ומכיוון שאת זאת אין הם באמת יכולים למצוא במשק, אין הם יכולים להחליט אם אנחנו סובלים מאינפלציה של ביקוש או לא). די בעודף-ביקוש של חלק מהציבור לגבי חלק של המוצרים, די בשוק גואה רק בחלקו של המשק — השוק שבו רוב הצרכנים הם המרוויחים באינפלציה — כדי שכל רמת המחירים במשק תעלה, והאינפלציה תדהר.

קיומו של שוק חדקו כזה אינו מאפשר להוריד את המחירים גם בשווקים שבהם האינפלציה דווקא מזרירה את הביקושים.

ומה קורה במקרה זה? מה קורה כאשר הביקושים עבור המוצרים יורדים, אך מחירי המוצרים דווקא עולים — דבר המאפיין דווקא את השווקים העממיים?

מה שקורה הוא שהייצור מצטמצם וה- עובדים מוצאים את עצמם ברחוב.

מצב זה קוראים סטגנציה*.

עליית מחירים מתמדת מלווה בחוסר- עבודה. הסטגנציה היא תוצאה של הי אינפלציה, שמצד אחד יוצרת מתעשרים המקיימים שוק גואה של עודף-ביקוש ו- מחירים עולים, ומצד שני גורמת להפסדים של שיכבות-עובדים גדולות, הפסדים הי גורמים מצידם לירידה בביקושים בשווקים עממיים. וואת כאשר קיומו של השוק הגואה אינו מאפשר למחירים לרדת גם בשווקים שבהם הביקושים יורדים, וגורם עליית זה לצימצום הייצור ולחוסר-עבודה.

אני מודה שלא פגשתי הרבה רופאי שיניים מחוסרי-עבודה, אך מיספרם בכלל קטן, וזה מאפשר להם, לכולם, להיספג לתוך שוק-המותרות. האם יש למישהו ספק שללכת היום לרופא-שיניים זה מותרות? — הם עובדים בעיקר עבור בעלי-אמצעים. אך לא כן המצב בענפי-הטכסטיל, הנעליים, והמוון.

הם לא יוכלו בתווך הקצר, בכל אופן —

(המשך בעמוד 46)

* מילה אמריקאית המחברת Inflation (אינפלציה) עם Stagnation (קייאון).

בוטיק Levi's

בלב דיזנגור (סנטר) ת"א

נפתח

בונדן דיילי אמספרם
"הקומדיה המצחיקה ביותר שראיתי מימיה..."
את העולם שכבשה הקומדיה

אהבה ראשונה
Love at First Bite
גורג'י המרטון
סוזן סינט ג'ימס
ריצ'רד בנגמין

אובדן
"שיא הבידור..."

שבוע 2 — בכורה ארצית בעת ובעונה אחת בקולנוע, "אורלי", ת"א, "אורגיל" —

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת
טלפון 227117, 227118

פירסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב
(מינת אנטוקולסקי)

ערבי צעירים
במועדון 5
לתרבות חדשה

רח' הס 5, תל-אביב,
טל' 297263

יום שלישי 4.12.79
דיון על הנעשה
בדרום מזרח אסיה
(קמבודיה, ויאט-נאם, סין)
עם זאהי כרכבי

המועדון פתוח בימי ג'
התוכניות מתחילות ב-9 בערב
המועדון פתוח משעה 8.30 בערב.

הצ'רטר טיולי האלף

סיסה מיוחדת לחג המולד
לפרים ולניצה
22.12.79 — 2.1.80
במחיר \$285 בלבד

פרטים: טיולי הגליל

תל-אביב, הירקון 142, טל. 230651, 230842
חיפה, טיולי זיגור, המגנים 43, טל. 522958
ירושלים, מלון "דיפלומט", קומה C, טל. 712892, 02-710831
טבריה, הירדן 10, טל. 02330, 067-20550

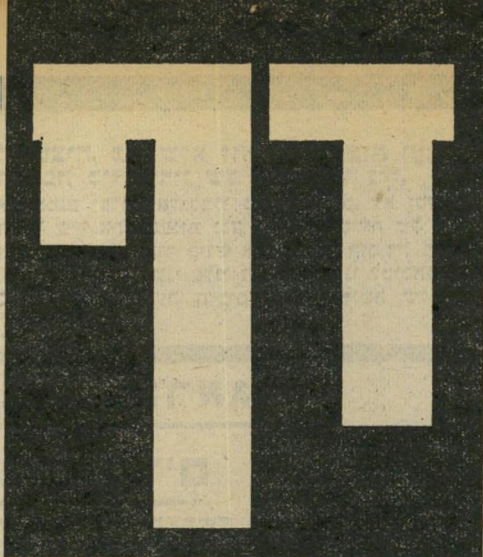
תו
טרמפ
לחייל

מזרח

Hashi

האשיג'עון של בושם

אוניטל
האשי

צעירי המפד"ל

מרחיקים את בורג

המאבק הפנימי במפד"ל מתקרב לשיאו. בשבוע שעבר הגיעו צעירי המפד"ל להסכם על שיתוף-פעולה עם הסיעה המרכזית של זרע ורופטינג, תוך הבטחת מקום בהנהגה לאיש הרשימה, אליעזר גואלמן. יחד עם סיעת ליכודית-מזרח של אהרון אבוהצירא, יש עתה גוש זה רוב במרכז המפלגה להחלפת המפד"ל. יוסף בורג, מהנהגת המפד"ל.

כדי שסילוקו של בורג לא ייראה כהדחה, הוצע לבורג לקבל על עצמו את תפקיד נשיא המיזרח העולמי. מוצע לבורג גם לתמוך במועמדותו לתפקיד יו"ר הנהלת הסוכנות היהודית, במקום אריה דולצ'ין, אם הליכוד ימשיך לשלוט במדינה ובתנועה הציונית. בורג עדיין מתכוון להיאבק, אך נראה כי גורלו נחרץ, ובראש המפד"ל יעמוד מעתה זבולון המר.

התנגדות בעבודה

להקדמת הבחירות

הצהרותיו האחרונות של יו"ר מיפדגת העבודה, שיממון פרס, על הצורך להיערך לבחירות מוקדמות, אינן זוכות בתמיכה נלהבת בקרב כל עסקני המפלגה.

לגבי שורה שלמה של ח"כים, כמו גד יעקובי, יוסי שריד, מיכה חריש ואליהו שפייר, עשויה הקדמת הבחירות לבשר את קץ כהונתם בכנסת.

על פי תקנה פנימית של המפלגה, יכול חבר להיבחר לתקופת-כהונה שלישית בתפקיד רק באמצעות

הרב קוק

בליגה למנועת

כפ"ה דתית

המנהיג הרוחני והדתני של גושי-אמונים, הרב צבי יהודה הכהן קוק, היה בשעתו חבר בליגה-למנועת-כפ"ה דתית, ואף תרם מכספו למימון פעולות הליגה. גיוסו מפתיע זה באה שבוט מפייו של הפרופסור עוזי אורנג, בעת שראויין בערב הראיונות "שבת תרבות" בבאר-שבע, על ידיו סופר "הארץ" בנב, מרדכי ארציאלי.

אורנג, אחיו של המשורר הכנעני יהודה נתן רטוש, סיפר כי כשהקים בשנות החמישים את הליגה-למנועת-כפ"ה דתית, הוסתע לגנות בין הפניות לדיגה מיכתב של הרב קוק, שבו בירך על הקמת הליגה וביקש להצטרף אליה. אורנג חשב כי המיכתב הוא מתיחה, וזכן פנה אל הרב באופן אישי כדי לבדוק את העניין. לדבריו, ישבו הוא וחבריו שעה ארוכה במחיצת חי רבין, שהסביר להם כי לדעתו עשויה הקמת הליגה להביא לאחוזת בין בני האדם, וכי רוח היהדות האמיתית היא נגד כפ"ה דתית. אורנג סיפר כי מצויים בדיו העתקי קבלות על חי תרומות שתרם מנהיג גושי-אמונים לליגה.

רוב מיוחס של 60% במרכז המפלגה. לא ברור מי מהח"כים מהשורה השנייה יזכה ברוב כזה. לעומת זאת, תומכים בהקדמת הבחירות כל העומדים בתור להיכלל ברשימת העבודה לכנסת.

על רקע זה נוצרים ניגודי-אינטרסים בתוך חוגים וקבוצות, כמו במחוז תל-אביב, שם רוצה מזכיר מועצת פועלי תל-אביב, יהודה בן-מאיר, בהקדמת הבחירות, ואילו מזכיר המחוז, אליהו שפייר, מעוניין בדחייתן.

יתבעו ביקורת על

הוצאות הסוכנות

כמה מראשי מנהיגי יהדות ארצות-הברית עומדים לתבוע את הגבלת הפיקוח הצמוד על הוצאת הכספים בסוכנות היהודית בישראל.

תביעה זו באה נוכח השמועות הגוברות על דרכי העסקה שבחן מזרמים כספי הסוכנות, בניגוד לחוק, להקמת התנהגויות ופעולות אחרות מעבר לקו הירוק.

על פי חוקי ארצות-הברית, אסור להשתמש בכספי התרומות של אזרחי ארצות-הברית, או במענקים האמריקאיים, למימון פעולות בשטחים הכבושים. עד כה לא הקפידו יהודי ארצות-הברית על כך. אולם עתה התעוררו מתנגדי מדיניות הממשלה בעניין ההתנהגויות לפעולה, והם עלולים לגרום אי-נעימויות רבות לראשי הסוכנות.

מארגנים סיור

חג מולד

באנגליה

חידוש בענף הטיולים המאורגנים בי ארץ יהודי השנה, כאשר יוצע לשרי-אלים לצאת לחופשת הגיהמורד בי בריטניה. חברת "גודמוס-יורקונטורס", כבעלתו של עולה חדש מאוסטרליה, רון פינקל, מציעה לישראלים לזכות את הגיהמורד בלונדון, לחזות במשך שבוע ימים במישחק כדורגל חי, כי שושה מישחקיה של קבוצת הכדור סל של מכבי תל-אביב במיסגרת טורניר מקומי, שבו תתמודד גם נגד הקבוצה הרוסית צפ"ק. לחזות כי הצגת-תיאטרון אחת וכן לצפות כי מלווייה בשדרור חי של מישחק חי כדורגל של השנה בין קבוצות ליכוד פוד ומצטטר וויניפר, שזא ניתן עוד להשיג כרטיסים אליו. המחיר הכולל לתענוג: כ-300 אלף ל"י.

נשיא בל"ל יחוייב

בתשלום מס גבוה

יו"ר מועצת המנהלים של בנק לאומי, ארנסט יפת, יאולץ לשלם למס-הכנסה מאות אלפי לירות עבור הפרשי-מס שלא נוכו ממשכורתו עלידי הבנק. הוא יהיה הקורבן העיקרי להחלטת שילטונות מס-הכנסה לראות תשלומי-משכורות מראש בבחינת הלוואה ללא מס, שכמוה כתוספת למשכורת.

יפת הוא בעל המשכורת הגבוהה ביותר במדינה (בשלושה מיליון ל"י בשנה), המשולמת לו שנה מראש. זוהי הטבה, החוסכת לו לפחות מיליון וחצי ל"י בשנה, שעתה יאולץ "בנק לאומי" לשלם עבורה מס.

לא ברור אם המס ינוכה ממשכורתו הבאה של יפת או יגולם עלידי הבנק. במקרה השני, יהיה צורך להכפיל פי כמה את משכורתו השנתית של יפת.

הדוגמה של הורביץ

לצימצום המנגנון

בחוגי הממשלה הובעה ביקורת על שרי האוצר החדש, יגאל הורביץ, על שאינו נותן דוגמה אישית, לעקרונות שהוא מטיפ להם.

בעוד הוא תובע משרים אחרים לקצץ במנגנון

ידונו מחדש

בבקשת לוסקי

לעלות לארץ

במישרדי-הפנים יכרו את האפשרות לאפשר למאיר לנסק, מי שהוגדר בשעתו כאחד מראשי הפשע המאורגן בארצות-הברית, שגורש מהארץ לפני כשבוע שנים, לקבל אשרת-עולה לי ארץ. מאז עליית ממשלת הליכוד לי שילטון ערשה לנסקי מאמצים, תוך גיוס דוכי מכובד, כדי שיתירו לו לבוא לארץ כעולה. הוא סוען כי כל שאיתו היא למות וזחיקבד בארץ. כהקשר זה היו גם כמה פניות אל שרי הפנים, יוסף בורג, בעת ביקורו הי אחרון בארצות-הברית. נרמז לממשל לתיישראל כי הענקת אשרת-עולה ללנסקי עשויה להיות כרוכה בהשקט עות כספיות בארץ, הנאמדות כסכום של כ-300 מיליון דולר. עד כה לא ברור אם הבקשה תיענה הפעם כי חיוב. לנסקי הוא כיום בן 77.

הממשלתי ולמנוע כפילויות. ניפח הוא עצמו את מנגנון משרדו בכך שהוסיף תקן של יועץ-לענייני-תיקשורת, בנוסף לתפקיד הישן של דובר-המשרד. בינתיים תובעים כמה מפקדי-האוצר, שהורביץ מבקש להחליפם, תנאי-פרישה דומים לאלה שקיבל בשעתו משה מנדלבאום, מי שהיה מנכ"ל משרד-המיסחור והתעשייה, כשהורביץ כיהן שם כשר. תמורת סילוקו סידר לו הורביץ משרת סמנכ"ל בבנק לפיתוח התעשייה, במשכורת של 60 אלף ל"י לחודש, מכונית פאר עם נהג צמוד, עוזר אישי, שתי מזכירות וחישוב פיצויים על-פי שני חודשים בשנה.

התערער מעמד

דולצ'ין בסוכנות

עם הסתלקותו של שימחה ארליך ממישרד-האוצר, חל פחות ניכר גם במעמדו של יו"ר הנהלה הציונית, אריה דולצ'ין, שאינו זוכה עוד בכל תמיכה מצד הממשלה. בתוך הסוכנות משתלטים ראשי המחלקות של תנועות-החרות על סמכויות נוספות, ומנהלים למעשה את המדיניות.

דא מן הנמנע הוא כי דולצ'ין יגיב בעתיד הקרוב בצעד דראסטי על מצב זה ועל ניצחונו של השר דויד לוי עדין, בענייני מישרד-הקליטה ופינוי שכונות-העוני.

רפאל ירצה

ב"שיבה אוניברסיטי"

יצחק רפאל דחה הצעה לכהן כנשיא המיזרחי העולמי. התפקיד הוצע לו עלידי נאמניו לשעבר במפד"ל, שבגדו בו. כדי למנוע ממנו לפעול נגדם, רפאל, שבשנה האחרונה הוציא לאור שלושה ספרים, מתכוון להמשיך ולפרסם ספרים הנמצאים עימו בכתובים.

ייתכן כי ייענה להצעה להרצות במשך חצי שנה ב"שיבה אוניברסיטי" באמריקה, וחצי שנה במחלקה להיסטוריה יהודית באוניברסיטה העברית בירושלים.

פלאטו מקים

מיפלגה

הפתעה מצפה לכל המפלגות בישראל: למרות העמדתו לדין של ח"כ שמואל פלאטו-שרון והגילויים המבישים עליו ברחבי העולם, יש לו אוהדים בישראל. קרוב ל-18 אלף איש נענו עד כה לקריאתו להצטרף למפלגת "פיתוח ושלום", שהוא הקים. לדבריו הסתבר שכששים אחוז מהם הם יוצאי מדינות-אירופה, וכ-50% הם ותיקים בארץ. רוב המתפקדים היו בערים הגדולות ולא דווקא בעיירות-הפיתוח, שבהן קיבל פלאטו בבחירות האחרונות את מרבית הקולות. פלאטו מתכוון לערוך בעוד כחצי שנה את ועידת-היסוד של מיפלגתו.

משקיד

מגעים

מבד"ל - מערך

ח"כ שימעון פרס, יושב־ראש מופלגת העבודה, נפגש בשבוע שעבר לשיחה סודית עם שר־החינוך, זמלון חמר, ועם ח"כ יהודה בן־מאיר.

בשיחה נדונה האפשרות להירוש הברית ההיסטורית בין המפד"ל למערך. שני הצדדים הסכימו בשיחה כי ימנה של ממשלת־בגין ספורים, וכי בחירות חדשות צפויות בעוד חודשים אחדים.

חמר ובן־מאיר ביקשו מפרס להבטיח להשאיר בידו המפד"ל את תיקי־החינוך בקואליציה שתקים בראשות המערך ובהשתתפות המפד"ל. פרס אמר להם כי להצעה זו יש התנגדות בקרב התנועות הקיבוציות, אולם "התנגדות זו אינה סוף־ספק". מקיימי הפגישה החליטו להמשיך איתה בתאריך מאוחר יותר.

כאשר נודע דבר הפגישה לחוגים במפד"ל, קמה סערה במפלגה זו, ואישים שונים פנו לחמר בשאלה: "מי הסמוך אותך לנהל משא־ומתן עם המערך, ובשם מי דיברת?"

אריק מאיים

על עזר

חוגים המקורבים לשר־החקלאות, אריק שרון, מאיימים לגנות מהלכים שונים שערך, לדבריהם, בשבועות האחרונים עזר וייצמן, ואשר כוונתם היא להרחיק את ראשי הממשלה, מנחם בגין.

וייצמן דוחה שמועות אלה כשטות מוחלטת.

בגין מקדיש

שעה לחץ

מקורבי ראש־הממשלה יודעים לספר כי הוא מקדיש חצי שעה, מדי שושה ימים, לטיפול בענייני מישרד החוץ, שעדיהם הוא מופקד. לאחרונה גברה הדרישה שבגין ימנה שר־חוץ.

חוק־ההפלות

יוחמר

עתה כבר אין כימעט ספק בכך שחקואליציה תנחל הצלחה בנסיון המחודש שלה להעביר בכנסת את התיקון לסעיף המש בחוק־ההפלות.

הנושא יעלה, כנראה, להצבעה נוספת ביום שני הקרוב.

אולם למרות ההצלחה הצפויה, התעוררו לאחרונה חוגים קיצוניים, גם באגודת ישראל וגם במפד"ל וטענו כי התיקון המוצע עדידי הממשלה הוא מתון יותר מזה שהוחלט עליו בהסכם הקואליציוני, וכי יש לערוך תיקון נוסף, מחמיר הרבה יותר.

לביא - קונסול

בני־יורק

ראש־הממשלה מנחם בגין, שהוא גם שר־החוץ־כפועל, הבטיח למי שהיה דובר מישרד־החוץ, נפתלי לביא, תפקיד של קונסול כללי בניו־יורק, במקומו של פול קירר. בגין נאלץ לתת הבטחה זו ללביא אחרי שליבא סירב לקבל על עצמו את תפקיד הממונה על ההסברה במישרד־האוצר. בהסכם בין השניים נאמר כי אחרי ששה חודשים לפחות, שבהם יכהן לביא כממונה על הסברה האוצר, יקבל את תפקיד הקונסול בניו־יורק.

מספר היורדים:

35 אלף

חוגים המקורבים לוועדת־הקליטה של הכנסת טוענים כי מספר היורדים יגיע השנה לכ־35 אלף. משגרירות שונות, בעיקר מהשגרירות האמריקאית בישראל, נמסר כי הלחץ לבקשות־ההגירה עלה בשעור ניכר בשבועות האחרונים.

בגין זועם

על אריק

ללא התייחסות לעצם הריב שבין עזר וייצמן לאריק שרון, זועם בגין על אריק, על כך שהוא מדליף

הנהג של גרופר

נוזף

נהג הקטר, אשר עצר לח"כ פסח גרופר בתחנת עתלית, בניגוד להוראות הנחלת עתלית, ננזף. לא נני קטו נגדו אמצעים חריפים יותר, משום שעד כה לא היו נגדו תלונות. גרופר טען, לעומת זאת, כי ידוע לו מראש ועד־העובדים ברכבת כי מאז מה לא אירע לנהג, ברוב טיפוס, וכי ההנהלה עברה על הפרשה לסדר היום.

לעיתונות פרטים משיחות שמנהל ראש־הממשלה עם שר־החקלאות בארבע עיניים. בגין טוען כי בשבועות האחרונים הדליף אריק שלוש שיחות כאזה, למרות שבגין ביקש ממנו לשמור את תוכןן לעצמו.

דולצ'ין ילחם

בהורביץ

יושב־ראש הנהלת הסוכנות היהודית, אריה דולצ'ין, עומד להתחיל במתקפה נגד המדיניות הכלכלית החדשה של שר־האוצר יגאל הורביץ.

דולצ'ין עומד לטעון כי המדיניות של הורביץ תביא לאבטלה, אשר תפגע יותר מכל בעליה, וכי מדיניות זו תביא להקפאת התוכניות לשיקום־השכונות. לדברי דולצ'ין, חתום בגין עצמו על הסכם שלפיו תקציב הממשלה דולר תמורת כל דולר שייתרם בחוץ־לארץ למטרה זו.

נחסר בדיון מנוף

אם אכן יפרוש ח"כ מרדכי אלגרבלי מהתנועה הדמוקרטית, ייחסר בעקפיץ ביזיון גדול מח"כ התנועה, עקיבא נוף.

כאשר התפלגה ד"ש, הוחלט כי את תפקיד יושב־ראש ועדת־המישנה של הכנסת לחוקי־יסוד יקבל ח"כ מרדכי וירשובסקי מפלג ש"י של ד"ש, וכעבור מחצית התקופה יקבל אותו ח"כ עקיבא נוף מהדמוקרטים. אחרי הגיוויים בתקופה האחרונה על רמתו המוסרית והאישית של ח"כ עקיבא נוף, החליטו אנשי ש"י שלא לעמוד בהסכם

הרוטציה, כדי שלא להפקיד ראשות ועדה חשובה כזו בידיו של אדם כמו נוף. אם אמנם יפרוש אלגרבלי מהדמוקרטים, לא יטענו ראשי ש"י את הטענות נגד רמתו המוסרית של נוף, אלא ידרשו להשאיר בידם את ראשות הוועדה בגלל יחסיה־הכווחות בין שני פלגי ד"ש, שישתנו לטובתם, כשהיו להם שיבעה ח"כים לעומת שישה של הדמוקרטים.

פרס מודאג

מהסקרים

שימעון פרס מתקשה להסתיר את דאגתו מסיקרי דעת־הקהל. הסקרים אמנם מראים עליה ניכרת ומתמדת למערך, אך לעומת

גברה הדרישה

מפרוש

ח"כ האגודה, הרב מנחם פרוש, הפך בשבועיים האחרונים אחד מחברי הכנסת המבוקשים ביותר. פרוש מחזיק בידיו עשרות קרנות לי גמילות־חסדים, שמהן הוא מעניק הזוואות ללא ריבית, בין היתר גם לעובדי הכנסת, ויש האומרים גם לי חברי־כנסת מסוימים. בשבועות האחרונים רבו הפניות אל פרוש יותר מאשר בכל תקופה אחרת.

זאת הם מראים ירידה תלולה בפופולאריות של פרס עצמו.

פרס חושש כי מחנהו של יגאל אלון יצול סקרים אלה בהתמודדות שתהיה בין שני האישים על הבכורה במפלגה.

פרס נגד

בן־אהרון

יושב־ראש מפלגת העבודה, ח"כ שימעון פרס, דחה אפשרות לחזרתו של מזכ"ל ההסתדרות לשעבר, יצחק בן־אהרון, לפעילות מיפלגתית. חוגים שונים, המקורבים לבן־אהרון, ערכו עם פרס שיחות־גישוש בנושא זה, אך פרס דחה אותם על הסף, מתוך חשש לקומם נגדו את המזכ"ל הנוכחי של ההסתדרות, ח"כ ירוחם משל.

מישרד בגין

אטום

מזכיר־הממשלה אריה נאור צדק כאשר אמר כי בחדרי־השיבות של הממשלה לא שמעו את קריאות מפגיני "שלום־עכשיו", בעת ההפגנה שנערכה מול הכניס.

אחרי הפגנות גושי־אמונים בשנת 1975, בעת שיצחק רבין היה ראש־הממשלה, התקינו בבניין חלונות זכוכית כפולים, כשבין שתי השמשות חומרי־אטימה מיוחדת נגד רעשים. בחדרי־השיבות אין שומעים קולות מבחוץ.

באותן הפגנות נגד הממשלה השתתף גם אריה נאור.

מישור הכנסת

יוחלף במישור

קיימת אפשרות כי מישר־הכנסת יפורז, ועל הכנסת תשמור יחידה מיטרתית אשר תוחלף כל כמה חודשים.

יושב־ראש הכנסת, יצחק שמיר, הטיל על ח"כ מיכאל דקל לחקור את פרשת היחסים הבלתי־ברורים השוררים במישר־הכנסת, ולהציע דרך להבראת המישור.

אחת ההצעות שעומד דקל להגיש לשמיר היא לפזר את המישור, ולהטיל על המישור את הציב יחידה מיוחדת, אשר אנשיה יוחלפו כל כמה חודשים, למלא את תפקידי המישור.

„זחור הישיבות של הממשלה

יש בידוד טוב, התדוץ

אריה נאור, והוא צדק

מעולם לא היה השליטון בישראל מעורער כפי שהיה השבוע. כמו עגלה ישנה, העלולה להתפרק בכל רגע, היא חרקה ונאנחה בכל חלקיה.

● מייד עם הידוע הגזירות של שר האוצר החדש, ייגאל הורביץ, התלקחה התבערה בירושלים (ראה עמודים 34-35). היתה זאת התקוממות ספונטאנית, שהושפעה אך מעט עלידי תועמלנים מיפלגתיים מיקצועיים.

● כעבור כמה ימים עלו המונים על ירושלים, במסגרת ההפגנה של תנועת „שלום עכשיו“. הם מחו נגד ההתנחלות בשטחים המוחזקים, חסמו רחובות, אך לא נכנסו לעימות עם המשטרה.

● אותה שעה התנהל בשטחים הכביר שים עצמם מרי אזרחי מבוקר, כאשר הכל מצפים לתוצאות המהלכים סביב גירושיו של ראש עיריית-שכם, בסאם אל-שכעה. התנויות ובתי-הספר שבתו, פה ושם נזרקו אבנים לעבר מכוניות. האוכלוסיה המתונה לשערה-האפס של הגירוש.

● בתוך אוכלוסיה זו התכוננו גם האיים של גוש-אמונים להתמרדות נגד הממשלה, ביגלל סיבות הפוכות. באילון-מורה נמשכו הדיונים על שתי האופציות: מרד ונסיון להפיל את הממשלה, או סינויר מרצון תמורת שוחד פוליטי.

● ולבסוף, ביקשה ההסתדרות לאחוז בנשק הקלאסי של הפועלים, שכבר הפך בדור הנוכחי לאבדה: השביתה הכללית. בפעם הראשונה מזה זמן רב הופעלה בישראל הסיסמה הגרמנית העתיקה של ציבור-העובדים: „כל הגלגלים ייעצרו, אם זורע התזקה רוצה בכך“. אלא שברגע האחרון, כשהיה חשש שחלק מהגלגלים ימשיך לנוסע בניגוד לרצון ההסתדרות, אנסה ההסתדרות את עצמה לקבל את הצעת בית המישפט ולדחות את השביתה. לקנות מנחלים. במבט שיטחי נראה כאילו הממשלה צריכה ליפול בכל רגע. איך תוכל להחזיק מעמד מול התנפלות כללית זו מכל העברים?

אולם עם כל חומרתו של האיום, לא נראה השבוע כי הסכנה לממשלה חמורה ומדידת כלי-כך.

● לא פעם התמרדו בעבר בני שכונות העוני, ותמיד הצליחה הממשלה לקנות את המנהיגים ולפייס את ההמונים. החל ב-1957, התקוממות ואדיס-אלב בחיפה, ב-1957, ועד למרד הפנתרים השחורים בראשית שנות ה-70, באה אחרי כל התלקחות תקר פה של רגיעה. גם השבוע הצהירו כמה מפעילי השכונות כי „מנחם בגין הוא מנהיגנו“, ונראה כי היו מוכנים להסתדר.

● תנועת „שלום עכשיו“ אינה תנועה של התמרדות, אלא של מחאה. ראשה חוששים מפני כל עימות של ממש עם כוחות-הביטחון ומכל התנגשות חזיתית עם הממשלה. היא יכולה להשפיע על האווירה הכללית, אך לא לסכן את הממשלה.

● איום השביתה הכללית של ההסתדרות הוא אקט חד-פעמי, ובשלב הנוכחי לא נראה כאילו ההסתדרות מוכנה או מסוגלת לצאת למלחמה אמיתית להפלת הממשלה. ראשה יהיו עוסקים במשך זמן-מה בבידיקת מידת מרותם ושליטתם על ציבור העובדים, מיפלגת-העבודה, השולטת בהסתדרות. עדיין רחוקה מלצאת למאבק אופוזיציוני אמיתי. נמרץ ונחושה-להחלטה.

● הלהטמים הנחושים ביותר היו דווקא אנשי גוש-אמונים. אולם גם להם יש יועץ צים האומרים להם, שלא כדאי להם להפיל את הממשלה, השבוייה בידיהם במילא.

רעם בשכונות. כך נראה כאילו יש ארכה לממשלה זו, אך אין איש יודע כמה זמן תימשך.

אם גילויי המרד של השבוע היו עדיין שיטתיים, הרי בכל זאת הסתמנה בהם מגמה שמתחלת לפני השטח.

ייתכן כי מכל התופעות של השבוע, היתה אחת בעלת משמעות רבה ביותר. בני השכונות שהעבירו את הצמיגים קראו, בפעם הראשונה, להפסקת ההתנחלויות. מאז ומעולם התעקש הציבור הישראלי, על כל חלקיו, להתעלם מן הקשר שבין המדיניות הישראלית כלפי העולם הערבי ובין המדיניות הכלכלית. מגוי וגמור היתה

עם הכל להעמיד פנים, כאילו אפשר לקנות „תוחמים וחממה“ בלי הגבלה, וכי יש כסף בשפע גם להקמת התנחלויות וגם לפיתוח שרתי רווחה וסעד.

את מיקסם-השווא הזה שבר ייגאל הורביץ עצמו, כאשר הפליט את הסכום הי האגדתי של 150 מיליארד לירות, כמחיר תוכנית-ההתנחלות בשטחים. ייתכן כי הי סכום מוגזם, אך הוא נשמע כרעם ב-שכונות העוני, ביום שבו הוכפל מחיר החלב. בפעם הראשונה חדרה גם למוח האטום ביותר במדינה ההכרה כי סיפוח וקיפוח. התנחלות והתדלדלות הם היינו הך, מבחינה כלכלית מעשית.

הפגנות

זה קרה ברחוב בלופר

מפגני „שלום עכשיו“

הפגני פה והפגני שם,

מוד שוטרים עצבניים

„גוש אמונים, מיעוט משוער!“ רעמו אלפי המפגינים, שנאספו בירושלים בשבת

מפגני „שלום עכשיו“ מוד בניין ראשיה-הממשלה

שלום שלום ואין שלום

תחומי ג'ה-הפנמון. אולם לחץ המפגינים כוון החוצה. חניכי בית-הספר לשוטרים, שהובאו במיוחד לירושלים, כדי לתגבר את הכוח המקומי, הוצבו בשורה חזיתית מול המפגינים. כשהם חובשים קסדות וגזזים בידיהם אלות. השוטרים יצרו מחסום קשות. הם ניצבו זה ליד זה, כשכתף נוגעת בכתף. בעורפם נשמע קולו של שוטר, שזעק אל תוך מכשיר-קשר: „תיגבורת, תיגבורת! כ-40 אלף איש עור לים עלינו. אני צריך תיגבורת!“

לבסוף הצליחו המפגינים לחלחל מבעד לחסימה המישטרית ולנוע לכיוון ביתו של ראשיה-הממשלה, שברחוב בלופר. ליד הבית צוירה מבעד זמן תוכנית אדומה גדולה על קיר אבנים: „רחוב בלופר“. מפה לאוזן עברה השמועה, שעודדה את המפגינים, כי תיגבורת גדולה של מפגני גים, שהגיעה לירושלים באיחור, עושה דרכה אל עבר ביתו של ראשיה-הממשלה, מכוון אחר.

רצחים, אנשים וגזזים. כשנאספו, כעבור כמחצית השעה, אלפי מפגינים ליד דירת-השר של בגין, השתכנעו קציני הי מישטרה שלא כדאי לחמם את האווירה ולנסות לפזרם בכוח. ייתכן שנוכחותם של הפנתרים, היא ששיכנעה את קציני הי מישטרה להימנע משימוש בכוח.

אחד הנואמים בפני המפגינים, הפרופסור לכלכלה מיכאל ברונר, מהה על כי „ממ שלה ריבונות מנהלת משא-ומתן עם פור-ציגדר“. הוא שאל: „האם מנהלת הממ שלה משא-ומתן גם עם רוצחים, אנשים וגזזים רגילים?“

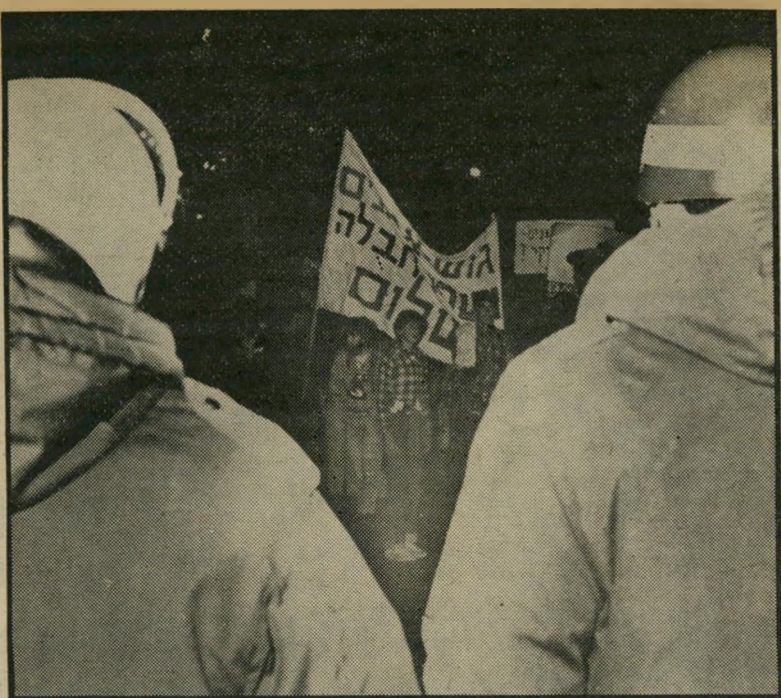
כאשר הסתיימה סידרת הנאומים, החלו מפגינים רבים לנוע שוב, הפעם בכיוון אחר — אל קריית הממשלה, על אם-הדרך מן העיר אל הקאמפוס האוניברסיטאי. אר

שעברה, לקריאת ראשי „שלום עכשיו“. מיספר המפגינים, שנאמד בכ-8,000 הטי ריד את שוטרי הבירה, לאוזנם גונב. שי ראשי ההפגנה מתכננים מביצע סורי, שי נועד להפתיע את המישטרה ואת הי ממשלה גם יחד.

מאות מכוני האלפים, שהתאספו בשעות הערב בג'ה-הפנמון, בקירבת תחנת-הרכבת של ירושלים, נשאו בידיהם כרזות ופלאקטים מצוירים. כמו, למשל, ציור שחור של האיית-אללה המויני, שמעליו כתוב „עוד אבינו חי“, כרמז לדימיון שבין הי קנאות המטרפת של המוסלמים באיראן לבין זו של אנשי גוש-אמונים. כרזות אחרות קראו: „אלימות הגוש — תוביל לפוטש“, „הקווקים של הקדוש-ברוך-הוא פורצים שנית“, „האיית-אללה קוק וגנרל שרון. קומי צאו מן השומרון“. מפגינה צעירה הצליחה להשלים את הכרזה שלה בו במקום, כשהיא רכונה על הקרקע. היא כתבה, באותיות גדולות: „הקק לכניעת הממשלה לגוש אתננים, אלון מורד ותנור עת הדחייה!“

תיגבורת, תיגבורת. המישטרה העבירה כוחות גדולים למחוז ירושלים. עצבנותה גברה במיוחד לאור המידע ש-אספה, לפיו יצטרפו המוני פנתרים ש-ר יום ונוער משכונות-המזוקה אל ההפגנה של „שלום עכשיו“. ואומנם, מפקח הי מחוז, צבי בראליה, היה צמוד במשך שעה ארוכה למנהיגי הפנתרים. סעדיה מר-ציאנו, ולח-כ ציארלי ביטון ולמכירי. אר למ להפתעת הקצין, ניסו שלושה אלה דור קא להרגיע את אנשיהם. הם חששו, יותר מכל, פן ייאמר, כי אנשי „שלום עכשיו“ הם מפגינים שקטים, וכי נוער-השכונות הוא אלים ומתפרע.

תנאי הישינוי הבהילו את המפגינים ל-

מפגני „שלום עכשיו“ בירושלים

מחסום קשות בשורה חזיתית

לם לא היתה זו תנועה של אלפים. רק מאות ספורות עשו את המסלול הארוך, כדי להתמקם מול משרד ראשיה-הממשלה לשנת-לילה. הם לוו בשירה ובצפירת מכוניות של נהגים אהדים.

בבוקר היום הראשון התברר, כי מול משרדו של בגין עשו את הלילה כ-200 מפגינים צעירים. רק לקראת הצהריים תוגברו עלידי מפגינים נוספים, שמיספי רם נאמד בכ-2000. מסביב לארון-קבורה שחור, שעליו נכתב „כאן קבורים 150 מיליארד לירות“, בקעו סיסמות המפגני גים נגד ההתנחלות בשטחים.

הסיסמות כוונו אל שריה-הממשלה, ש-קיימו באותה שעה את ישיבתם השבור עית, בחדר-הישיבות. במרחק מטרים ספור רים מקהל המפגינים.

השטחים

המצפון הרע

הממשלה מחפשת מוצא שי

כבוד מהסתבכותה בפרשת

גירוש ראש עיריית שכם

„קפון כבר! קפון כבר!“ שאג ההמון לעבר היהודי שטיפס אל ראש סולם גבוה באמצע זירת הקירקס.

הוא עשה זאת כדי לזכות באלף זהר בים — הפרס שהובטח לכל מי שיקפון מראש הסולם אל הרשת שמתחתיו. אבל כשהגיע היהודי אל ראש הסולם נעצרה נשמתו.

„קפון כבר!“ הריע הקהל. „מי מדבר על לקפון?“ אמר היהודי, „איך יורדים מכאן?“

ממשלת-ישראל דחתה השבוע לאותו יהודי, היא טיפסה אל ראש סולם ציפיות והבטחות גבוה מאוד, בהחלטתה התקיפה לגרש את ראשי-העיר שכם, באסם אל-שכי-עה.

„גרשו אותו כבר!“ זעק ההמון של גוש אמונים והמפדל.

על גירוש לא היה מה לדבר. הבעיה היתה באיך תצליח הממשלה להשאיר את שכנה בארץ, מבלי שתוצג שוב בקלונה כמי שעושה שטויות ואינה יודעת כיצד להיחלץ מהן.

בימים האחרונים התנהלו מאחרי-הקל-עים מגעים כדי לאפשר לממשלה מוצא של כבוד מהפרשה. נוכח גל הביקורת הי-בינלאומי אחרי שהסתבר גם לציבור כי ארץ כי גירוש שכנה נעשה על סמך פרובוקציה ילדותית, קיוו כמה משרי הי ממשלה כי בית-המישפט העליון יפתור להם את הבעיה, בכך שיבטל את הגירוש. אבל בית-המישפט דחה את הדיון בעתי-רה למנוע את גירוש שכנה, כל עוד לא מוצא ההליכים האחרים.

הממשלה, באופן בלתי רשמי, חיפשה עיסקות, שעל פיהן ניתן יהיה להשאיר את שכנה בארץ. עצם ההסכמה לדון בהם העי-דה על מצפונה הרע של הממשלה: אם אפשר להשאיר את שכנה בארץ, תמורת ויתור על הגשת בג-צ נוסף בפרשת אילון-מורה, למשל, סימן הוא שנוכחותו בארץ אינה מסוכנת מלכתחילה וצורה-גירוש היא צעד נואל מהרגע הראשון.

שומרים

אגרופים
מול קסדות ואלות
החייצבו המפגינים
באגרופים חשופים ובאבנים שהוכנו מראש.

התבערה

האם ירושלים בוערת?

הסמל של
הפגנות של

הצמחים. אל המדורה הושלך הכל. מלבד צמיגים אכלה האש פחי אשפה גדולים עשויים מחומר פלסטי, קרשים, מיטות ברזל ורהיטים. המדורות היו סימן למישטרה להיכן לשלוח כוחות.

היום השלישי בירושלים היה מדורת צמיגים בוערים במרכזי

של מפגיני השכונות בירושלים. "החליפו לנו כריונה אחד בכריונה יותר גרוע ממנו", כך הסבירו את יחסם לשרה-אוצר לשעבר, שימחה ארליך, ולשרה-אוצר הנור כחי, יגאל הורביץ. אך הקטמונים, מוסררה ושמאול-הנביא לא השמיעו רק קולות זעקה. הם הביעו את זעקתם באלימות מהסוג שלא ידעה ירושלים מזה שנים רבות.

ההתחלה היתה בקטמונים. אזרחים טר-בים הודיעו למישטרה כי ההפגנה מתרכזת בשעה חמש אחרי-צהריים בקטמונים. כוח מישטרה מלווה כוחות מישמרי-הגבול הגיע למקום. פיקד על הכ"ח, איש ההפ-

ב גין בוגר! קריאה זו לא נש-מעה בשבוע שעבר מפי קנאי מיפגת חרות לשעבר, הוועמים על הסכם קמפ-דייוויד. היא נשמעה מפי אנשים שקמפ-דייוויד מעניין אותם הרבה פחות ממחיר ליטר חלב. תושבי השכונות שיצאו לרחובות ביום השלישי שעבר הרגישו כי הם נבגדו על-ידי ראש-הממשלה: "אנחנו העלנו את בגין לשלטון, ועכשיו הוא עשה שלא יהיה לנו חלב לתת לילדים שלנו", זעקה אסתר בהלול, אם לארבעה, אשר לדבריה היא צריכה להוציא עתה כ-70 לירות ליום רק עבור החלב. אולם לא רק בגין היה נשוא שינאתם

המנהיגה במסיבת עיתונאים מחתרית שנערכה למחרת ההפגנה, הציגה אופירה סאלם עצמה בפני העיתונאים שסיקרו יום קודם לכן את פעילותה כמנהיגת אחד ממוקדי ההפגנות. ליד אופירה, מנהיג נוסף, משה סאלח.

על העניין ונפנה אותם בקלות. עוד שווארץ מוסר את הדיווח שלו, וכבר פלט מוקד המישטרה דיווח ממקום אחר. שוטרים שעברו בשכונת מוסררה הבחינו בעשן שחור המיתמר ועולה מה- (המשך בעמוד 38)

גנות של מישטרת ירושלים, סגן-ניצב אברהם שווארץ. אולם אחרי שהגיעו אליו דיווחים מודיעיניים על גודל ההתארגנות נשם שווארץ לרווחה. באלחוט הוא דיווח למפקדו אריה איבצן: "זו לא הפגנה. רק כמה ילדים משחקים. אנחנו נשתלט

פנתרים במוסררה אתר ההפגנות היחידי שהיה בשליטת הפנתרים השחורים היה במוסררה, אולם לאזור זה לא העזה המשטרה להכנס. מעל ביקתת מיפעל-הפיס שבשכונה קראו קריאות-גנאי ברמקול.

אול הבנק השוטרים עשו מאמץ מיוחד כדי למנוע בעד מפגיני צומת פת מלהבעיר את תחנת הדלק שברחוב עזה. בתמונות נראים שוטרים עוצרים מפגיני יחיד שנתפס. בתמונה מימין: אופירה סאלם, מנהיגת ההפגנה בצומת.

המדיניות הכלכלית והעסקים של מישפחת הורביץ:

כיצד העשיר ביטול הסובסידיות לחלב אח מישפחת השר * מבקר

המדינה בדק ולא חקר * מיסתורי החברה המישפחתית „יריב“

המדינה כמחלבה פרטית

לגבי ניהול ענייני המישרד עליידי השר ייגאל הורביץ. במהלך שנת 1978, שבה היה שר-התעשייה וכן בשנת 1977, הועלו מחירי מוצרי-החלב בכל עת שהוקטנו הסובסידיות, בהתאם לשיעורים שצויינו. העלאת מחירי מוצרי-החלב המיוצרים מ-חלב מסובסד היתה מוצדקת, ונועדה לפ-צות על הקטנת התמיכה הממשלתית. אור-לם משרד-התעשייה נהג כל העת להעלות גם את מחירי המוצרים הקרויים „מעדי-נים“ (יוגורטים ופריגורטים למיניהם), למרות שלא ייצרו אותם מחלב מסובסד. אלא בעיקר מאבקת-חלב. ייצור המעדינים מאבקה, ולא מחלב ניגר, נתן כבר יתרון כלכלי ליצרנים, שכן ההבדל במחיר היה של 3.4 לירות לליטר חלב, לטובת המ-תמש באבקה. עליידי העלאות מחירי ה-מעדינים ללא כל הצדקה, בכל עת שבה עלו מחירי מוצרי-החלב המסובסד, הג-דילו אנשי משרד-התעשייה את רווחי ו-מחירי המעדינים ללא כל הצדקה. כלכלני משרד-החקלאות ומועצת-החלב נלחמו ב-העלאות אלה, אולם שר-התעשייה חתם עליהן תמיד. לפי תחשיבי הכלכלנית ה-בכירה במשרד-החקלאות, דליה הראל, הרוויחו יצרני המעדינים בתקופה זו 12 לירות לליטר חלב, רווח נקי.

בסופו של דבר הגישו הכלכלנים תל-נה למבקר המדינה, שפורסמה בדין-וחש-בון לשנת 1978.

נראה כי העלאת מחירים כזו היתה גם ב-27 באוקטובר 1977. מבקר המדינה בדק את התלונה בצורה מעוררת-תמיהה. הוא לא נפגש כלל עם מנכ"ל המישרד, הסתפק בשא-לות לשר הורביץ ולמנכ"ל משרד-הממ-לה, וחקר רק אם השר הורה אישית, במיקרה המסויים של אוקטובר, לייקר גם את מחירי מעדיני-החלב. מובן, כי המבקר לא מצא הוכחות להוראה אישית.

המבקר לא התייחס כלל למענה המרכזי של המתלוננים, כי עצם העלאות-המחירים לא היו מוצד-קות, שכן המעדינים אינם מיוצרים מחלב מסובסד.

עוד קודם לכן, באוגוסט 1977, פיר-

מזאי שד חלב מעוקר ב„טנא-נגה“ בקריית-מלאכי
30 אלף בקבוקים ליום

מים פנימיים במפעל, המלאי המוחזק דרך-קבע, וכן גם ביום 18 בנובמבר, היה של שבוע, היינו: 180 אלף ליטר. תוספת הרווח המידי, כתוצאה מהעלאות המח-רים על חלב מעוקר היא, איפוא, לפחות 660 אלף לירות וייתכן כי הגיעה ל-1.8 מיליון לירות. רווח דומה, אם כי קטן יותר, היה גם באוקטובר, כאשר לא הוטל היטל על חלב מעוקר.

מעדינים

נושאי רווח

ב אוגוסט 1978 כיהן שר-התעשייה ייגאל הורביץ. בנובמבר 1979 שר-האוצר הוא ייגאל הורביץ. המחלבות ה-

ב יום הראשון שעבר, 18 בנובמ-בר, בוטלו לחלוטין הסובסידיות ל-מוצרי-חלב. במקביל לכך הועלו מחירי מוצרי-החלב בעשרות אחוזים. מחיר אחד המוצרים, חלב מעוקר, הועלה ב-110%. כדי למנוע רווחים קלים כתוצאה מ-אגירת-מלאי אפשרית, הוטלו היטלי-מלאי בגובה תוספות המחירים על כל מלאי המוצרים שניתן לאגור. ההיטלים היו על גבינות קשות, חמאה ואבקת-חלב. למר-בה הפלא, חלב מעוקר (להבדיל מחלב מפוסטר), שניתן לאגור כמה חודשים, כמו גבינות קשות, לא נכלל ברשימת המוצ-רים שעליהם הוטל ההיטל.

הפעם האחרונה שבה הוטל היטל-מלאי, כתוצאה מהעלאות מחירים והקטנת סוב-סידיות, היתה אוקטובר 1977. אז הועלו המחירים בממוצע ב-20%. גם אז, משום-מה, לא נכלל חלב מעוקר בין המוצרים שהוטל עליהם היטל.

במיקרה, שני שדושים מיוצרי החלב המעוקר בישראל נמצא בירי מחלבות „טנא-נגה“. היוצור השני תי הוא כפך 9 מיליון ליטר, ומזה מייצרות „טנא-נגה“ 6 מיליון, והי יתר מחלבת „טרה“ שאף היא פרטית.

ב-18 בנובמבר הועלו מחירי החלב ה-מעוקר, ותוספת המחיר לליטר היא 11 לירות. טנא-נגה מייצרות ביום 30 אלף ליטר, ולדברי מנהל המחלבות, יוני הור-ביץ, בנו של שר-האוצר, המלאי המוחזק

הוא של שני ימייצור בלבד, היינו: 60 אלף ליטר.

לפי הערכת אנשי מועצת-החלב וגור-

בעד-מיפעל יוני הורביץ
אסור להרוויח?

מי היא חברת „יריב“?

כל נכסי מישפחת הורביץ מוחזקים עליידי חברה בשם „יריב — חברה למיטחור והשקעות בע"מ“. חברה זו (חברה פרטית, מיספרה 48506) נרשמה במאי 1967, והונה הנפרע מאז הוא 1000 (אלף!) לירות. מניותיה מחולקות כיום בחלקים שווים בין יונתן הורביץ ליואב הורביץ, בניו של ייגאל הורביץ. מניות האב הועברו לבניו ב-14 באוגוסט 1977.

לחברה שלושה מנהלים: יואב ויונתן הורביץ, וכן יהושע בן-יהודה מבני-ברק. בן-יהודה הוא עובד שכיר ב„מחלבות המאוחדות“, ועבד בהן כעובד בכיר עוד מטעמה של חברת „רסקו“, שמכרה את המחלבות ל„יריב“.

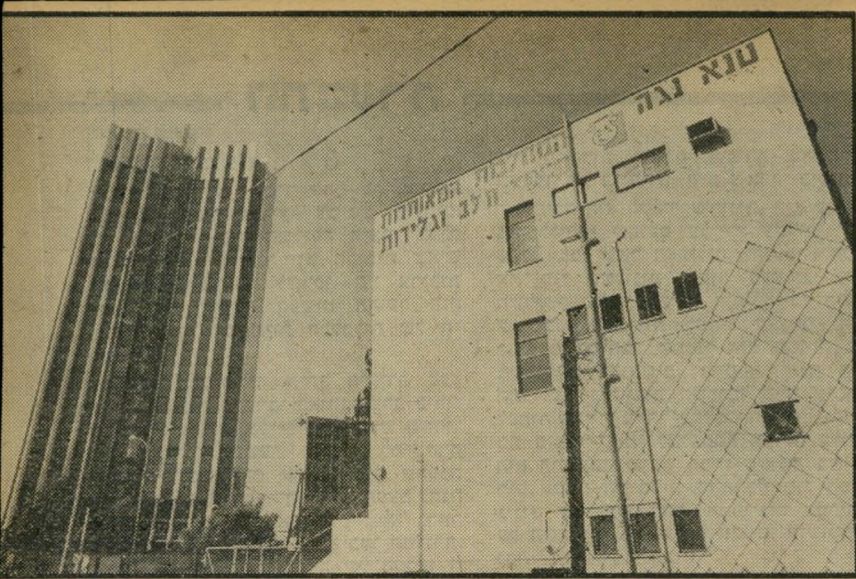
סמתי כיצד קבע יגאל הורביץ את הסוב-סידיות לאבקת-חלב בצורה שהועילה ל-מחלבות הפרטיות — וביניהן, כמובן, מח-לבות מישפחתו. (העולם הזה 2086).

לחסל

עוף מרוויח

ב בפרשת המעדינים יש למחלבות טנא-נגה אינטרס ישיר. מחלבות אלה, יחד עם מחלבות שטראוס, מוכרות כמחצית מכל המעדינים בשוק, ומוכרות כ-4 מיליון ליטר מעדינים לשנה. הרווח שלהן מייצור מוצר זה בלבד, תודות ל-נדיבות לב שר-התעשייה ייגאל הורביץ,

מרוויחות שייכות כיום לבניו, יונתן ויר-אב, ומנוהלות עליידם. ייתכן, כמובן, כי יש כאן מיקרה פשוט של שיכחה מצד אנשי הממשלה, שלא שמו לב לחלב המעוקר בין המוצרים שהעלו את מחיריהם, תוך כדי הטלת היטל. האם הוגדל ייצור החלב המעוקר בצורה לא טבעית קודם לביטול הסובסידיות? יוני הורביץ מכחיש זאת בכל תוקף, ומציין, כי הייצור לא חרג מלמתו הרגילה. ברור, כי חקירה ממלכתית יכולה לבדוק בקלות נושא זה, הן לפי רישומי המיפעל הן לפי רכישות בקבוקים למילוי ממיפעלי זכוכית או מספקים אחרים. פרשת אי הטלת ההיטל על החלב ה-מעוקר אינה היחידה המעוררת שאלות

מיפעי טנא-נוגה מוז בורסת-היהודים ברמת-גן
שווה זהב

השר הורביץ ואשתו
העלאת מחירים -

הורביץ פעל להקטנת הביקוש מצד ה-
שכבות הנזקקות, שאינן הגורם המרכזי ב-
יצירת הביקוש. גם אם יקטין את ה-
תקציב הממשלתי, יגרום בכך רק לאבטלה
נוספת בייצור, ולפגיעה בשכירים החל-
שים.

בשכבות העצמאיים או השכירים המבו-
ררים, מעלימיהם, הורביץ אינו פוגע
כלל. הוכחה לכך הם נתוני מינהל הכנסות-
המדינה לאפרייל-אוגוסט השנה, המראים,
כי חלק השכירים בתשלום המיסים עלה
מ-42% אשתדל ל-44% עתה, וחלק ה-
עצמאיים ירד מ-13% ל-12%. מכאן כי
מיבצע-ההאזנה של פשיטות אינם תור-
מים לגבייה ממעלימיהם, כיוון שאין
כוח-אדם מספיק למינהל הכנסות-המדינה
לגביית אמת, ובתי-המשפט אינם מצלי-
חים לדון אפילו בעשרה אחוזים מאותם
הנתפסים.

הוכחה ברורה לאי-רצונו של
הורביץ לגבות מסים מן המעשימים
היא סירובו להגדיל את מוצבת כוח-
האדם של מנגנון גביית המס. ללא
תוספת כוח, כל יתר הכרזותיו שוות
בדיוק את הנייר עדין הן מודפסות
— ופחות מזה.

פגיעה הרסנית

בתעשייה

ורם שיתרום להחשת האינפלציה
בעתיד, גם אם יצמצם הורביץ את
התקציב, הן התיקיות בחו"ל, שאינן
נשמעות לשר-האוצר הישראלי, כך מובטח
הכישלון של תוכניתו הן פגיעה הרסנית
בתעשייה והמשך העדפת השירותים.

הצעדים הנוספים שנקט בהם מעוררים
תמיהה רבה. ההיטל של 10% על כלל ה-
ייבוא לא יפגע כלל בייבואן המוצרים
המוגמרים, רוכש מקלט-הסלולויזיה הצב-
עונית ב-80 אלף לירות יוסיף עתה 1500
לירות היטל, שאותו יקבל חזרה כעבור
חצי שנה. אולם מרבית התעשייה המייבאת
חומרי-גלם, ששילמה עד כה מכס ממוצע
של כמה אחוזים, תצטרך עתה להפקיד
10% משווי היבוא, וזאת כאשר האשראי
מוקטן!

אילו, לפחות, השתמש בהכנסות ההיטל
להקמת קרן לעידוד היצוא או הייצור, היה
מאפשר העדפת התעשייה על היבוא. אולם
הוא לא עשה את הצעד המשלים. גם טע-
נתו, כי היצוא יקבל אשראי כלל שיצטרך
לא תקל על הייצואנים, שכן מרבית הייצור
אנים משלבים ייצוא עם ייצור לשוק ה-
מקומי, וחלק זה ייפגע חמורות ויפגע גם
בייצוא.

צעד ראוויתי וחסר-תועלת הוא ייקור
האגרה למכוניות אמריקאיות, כדי לחסוך
בדלק. כל הרכב הפרטי צורך רק 6%
מכל הדלק במדינה, ומכלל זה המכוניות
האמריקאיות הן 5%. נוסף לכך, דגמי
1980 של המכוניות האמריקאיות כפופים
לחוק האמריקאי המחייב לחסוך בדלק,
וצריכת-הדלק של הרכב האמריקאי גבוה
כה משל רכב אירופי, ואילו הוצאות ה-
אחזקה שלו עולות כמחצית של הרכב
האירופי.

טענה דמגוגית אחרת היא כי בניית בית
בראשון-לציון יקרה יותר מאשר בקרני-
שומרון, גם אם נכון הדבר, הרי שאת הבית
בראשון מממן הקונה הפרטי, בעוד שאת
הבית בקרני-שומרון מממן הממשלה,
וכל עלות בנייתו היא הוצאה ממשלתית
ישרה.

הודעת-השביתה במיפעי הורביץ בקריית-מאזני
מועצת הפועלים הכריחה

כמובן, נסיגה מן הליברליזציה של שימ-
ה ארליך, היא תמונה, למשל, ממשקיע
זר, שירצה לסייע להשקעתו בישראל ב-
אמצעות הלוואת בעלים, מלעשות זאת.
הקפאת האשראי בלירות היא למעשה הק-
טנת האשראי הבנקאי בעשרה אחוזים, ו-
היא תפגע קודם-כל בסקטור היצרני ה-
נזקק להון בנקאי.

אינפלציה

פלוס אבטלה

יוון שהשקעה בצמודים או במטבע-
זר מכניסה יותר מאשר בתעשייה,
סביר, כי התעשייה תעדיף להקטין את ה-
פעילות, ולא לממן אותה על-ידי מכירות
נכסים פיננסיים.

התהליך של צמצום התעשייה כבר החל,
ותיווצר מהר מאד אבטלה דווקא בסקטור
היצרני, כאשר עובדי השירותים ימשיכו
להיות מוגנים, במשק הישראלי תיווצר
סטגפלציה, היינו: אינפלציה בתוספת אב-
טלה בייצור (ראה עמוד 15). האינפלציה
תימשך, שכן הקטנת האשראי הבנקאי או
הציבורי אינה פוגעת כלל בגורמי הבי-
קוש, המרוכזים סביב השכבות המעלימות
מס.

אחרי ששר-החקלאות הרס את משק הלול
והפרחים, לא לשוא זועקים החקלאים על
מר גורלם, ועתה, עם ביטול הסובסידיות
להלב — המכשיר לפיקוח על הייצור וה-
שיווק — תשתלט ההפקרות גם בענף זה,
ותפגע באבן-יסוד נוספת של ההתיישבות
המאורגנת.

אגב, תופעה מעניינת היא, כי למרות
המצב המחריף של הגופים המאורגנים,
מצב החקלאות הפרטית ממשיך להיות טוב,
הגלובי החקלאי הפרטי, בהנהגת פסח
גרופר, אינו יוצא למלחמה נגד שר-
החקלאות או גזירות-ההורביץ.

הסיבה לכך פשוטה: כשנים
האחרונות יצאו רבים מן החקלאים
הפרטיים ממעגל המשק. הם משווי-
קים את תוצרתם כצורה פרטית,
מעדימים את הכנסתם, והגדרת ה-
הכנסה עדידי אית-שלומי-מס מפי-
צה אותם על אי-הזדקקות לתמי-
כות ממשלתיות, הגוררות פיקוח
על ההכנסה. כך יוצאים ממעגל ה-
משק הרשום שכבות גדולות והול-
כות של חקלאים, וגרל חלקו של
המשק השחור.

הגזירה העיקרית של הורביץ היא
הקפאת האשראי בלירות ובמטבע-חוץ.
ההקפאה על הלוואות מחו"ל היא,

שאישר את העלאת המחיר, היה כ-50 מיל-
יון לירות נקיות, מזה החצי למחלבות
של מישפחת השר.

בנו של של השר, יוני, טוען, כי כל-
כלני משרד-החקלאות משרתים את תנו-
בה, ורוצים לחסל את הענף המרוויח של ה-
פרטיות. לדבריו אין כל רע ברווחים, שכן
משלמים עליהם מס-הכנסה. הוא מוסיף,
כי בשנת 1978, עד נובמבר, היתה הקפאת
מחירים לגבי המעדנים, והם הפסידו.

כנגדו מביאים כלכלני משרד-החקל-
אות נתונים המפריכים זאת, ומוסיפים, כי
אחרי הוצאת המעדנים מכל פיקוח, החל
בנובמבר 1978 (סגן-השר יורם ארידור
סירב לחתום על הצו המורה זאת, והוחלט
להעביר את נושא מחירי-החלב לשר-החקל-
לאות, שחתם על הצו המתיר למחלבות
להעלות כל מחיר כראות עיניהן), השתר-
לו המחלבות הפרטיות והעלו את המחיר
רים בצורה מסחררת, תוך גריפת רווחים
מדהימים. הם הרוויחו, לדברי הכלכלנים,
מחצית ממחיר המעדן לציבור.

פעולות אלה של ייגאל הורביץ, אם אכן
נעשו, מחייבות בדיקה מישפית. עורך-
הדין יוסי ברד, ממישרד אמנון זיכרונ,י,
מצא, כי השר ייגאל הורביץ הוא עובד-
ציבור בתחום לסעיף 278 לחוק העונשין
(זעיף קטן 10). עובד-ציבור הוא נושא
משרה או תפקיד על פי חוק, בין במי-
נוי, ובין בבחירה או בהסכם. ייגאל הור-
ביץ הוא שר, ולפי סעיף 5' א' לחוק יסוד:
הממשלה הוא עובד-ציבור. מכיוון שכן,
חלה עליו הוראת סעיף אחר בסעיף 278
לחוק העונשין: "עובד ציבור, שיש לו
מכוח משרתו סמכות שיפוטית או מינה-
לית, לגבי נכסים מסוג מסויים או לגבי
עיסוק בחרושת, מיסחר או עסק מסוג
מסויים, והוא משתמש בסמכויות לגביהם
בין בעצמו ובין על-ידי אחר, כשיש לו,
במישרין או בעקיפין, זיקה פרטית בהם,
דינו מאסר שלוש שנים."

דומה כי המיקרים המתוארים לעיל מצ-
דיקים חקירה לפי סעיף זה, ותלונה ליועץ
המישפטי לממשלה הוגשה בימים אלה.

המשק

השחור

תוכניתו הכלכלית של הורביץ, פרט
להעדפת עסקי מישפחתו, מעוררת
תמיהות גם בחוגים כלכליים.

ביטול הסובסידיות הוא צעד שיגרור
להחשת האינפלציה, תוך פגיעה בשכבות
נזקקות. הוא יתרום להרס משק החלב,

המשברים הכלכליים שזיעזעו את ויימאר

את העקרון הליברלי המובהק לשמור על יציבות המטבע
ועל איזון התקציב, לפיכך בחר בדרך הדפלאציה, כלומר
הגבלת מחזור הכסף וצמצום הייצור, תוך מניעת האשראי
מהמפעלים שהיו זקוקים לו, רבים מהמפעלים נאלצו
להתחלל ולפטר את עובדיהם. בריינג חס במכוון על
התעשייה הגדולה, שהיו לה אמצעים משלה, ואשר היתה
יכולה להוסיף להתקיים, תוך ייעול נוסף של קצב העבודה,
ועם מיספר קטן של פועלים. הוא הבדיל לרעה את הסקטור
הציבורי במשק... למותר לומר כי הקרטלים הגדולים החזי-
קו מעמד, בניגוד לקבלנים ולזיזמים העצמאיים. כן הוא
צימצם מאד את השירותים הסוציאליים, מיטר מקידים
רבים והוריד את המשכורות. לעומת זאת, הוא הקל בנטל
המסים הנדרשים מהיצרנים והסוחרים. מיספר המובטלים
עלה בקו תלול.

ההמשך רשום, כידוע, בסיפרי ההיסטוריה.

בחוברת מיספר 1 של "זמנים", ריבעון להיסטוריה,
מתפרסם מאמר מאת של הפרופסור שארל בלוך על
המשברים הכלכליים שזיעזעו את רפובליקת ויימאר בגר-
מניה, בשנות ה-30.
על האינפלציה הנוראה כותב בלוך כי היא נפתחה באופן
מלאכותי, והרוויחה ממנה כל בעלי החובות, כולל הממש-
לה, חקלאים שמכרו את תוצרתם ישירות לצרכנים, ספקרים
שאגרו סחורות, ומשקיעים בנכסים. המרוויחים הגדולים
היו הבנקים והתישלובות התעשייתיות הגדולות, שהעבירו
את הון לארצות יציבות, כמו שווייץ, ושניצלו את האי-
פליציה לרכישת מיפעלים, נכסים והתעצמות תוך כדי כך.
בעקבות האינפלציה הנוראה, והמשבר הכלכלי של
1929 באמריקה, נהיה ראש-הממשלה אוטו בריינג, מנהיג
מיפלגת-המרכז הדתית, מדיניות המתוארת כך: "אכן,
בריינג טעה לאורך כל הדרך. בשטח הכלכלי הוא הנהיג

שכונה. במהרה התברר להם כי מבואות השכונה נחסמו עלידי צמיגים בוערים. ליד אחד ממוקדי השריפה הוצבו במות עם בובות עשויות בד וקש. הבובות, שאיש לא התכוון תחילה לשרפן, היו צריכות למלא את האורה הפשוט ההופך רזה וכחוש בגלל המדיניות הכלכלית של הי ממשלה.

ההפגנה במסדרה היתה היחידה מכל עשר ההפגנות שנערכו באותו הערב בירושלים. שאורגנה עלידי הפנתרים השחור רים. מנהיגי התנועה המתינו למישרטה שתבוא ותציל להם את ההפגנה שהפכה מיפגש-רעים ליד מדורה. אולם הפעם נהגה המישרטה בחוכמה. אף שוטר לא נראה בשטח וההפגנה דעכה, ממש כמו המדורה. התוצאה האלימה היחידה של ההפגנה זו היתה הפגנה של כמה צעירים ממירח ירושלים, ליד שער שכם הסמוך למוסר ררה. אלה ראו שהיהודים מפגינים והח ליטו אף הם להפגין. לראשונה מזה שנים רבות נזרקו אבנים ברחובה הראשי של מירח-ירושלים על רכב ישראלי שעבר. כמה שוטרים של מישרמהגבול שהועקו למקום כיבו גם תבערה זו.

אט אט נעשה הקשר המישרתי עמוס. שווארץ שהיה בקטמונים הבין פיתאום כי "הילדים" שבהם זילזל קודם לכן יודעים לערוך הפגנות. ובעיקר למשוך קהל מבר גרים. הכביש נחסם. אוטובוסים וכלי-רכב פרטיים הותקפו. שווארץ איבד את עשתור יותיו. למרות היותו ותיק הפגנות. הוא התחנן בקשר לתיגבורת: "תשלחו לי כחולים או ירוקים, לא חשוב מה. העיקר שתשלחו". הכחולים הם השוטרים הסדי רים. ואילו הירוקים בקוד המישרתי הם אנשי מישרמהגבול.

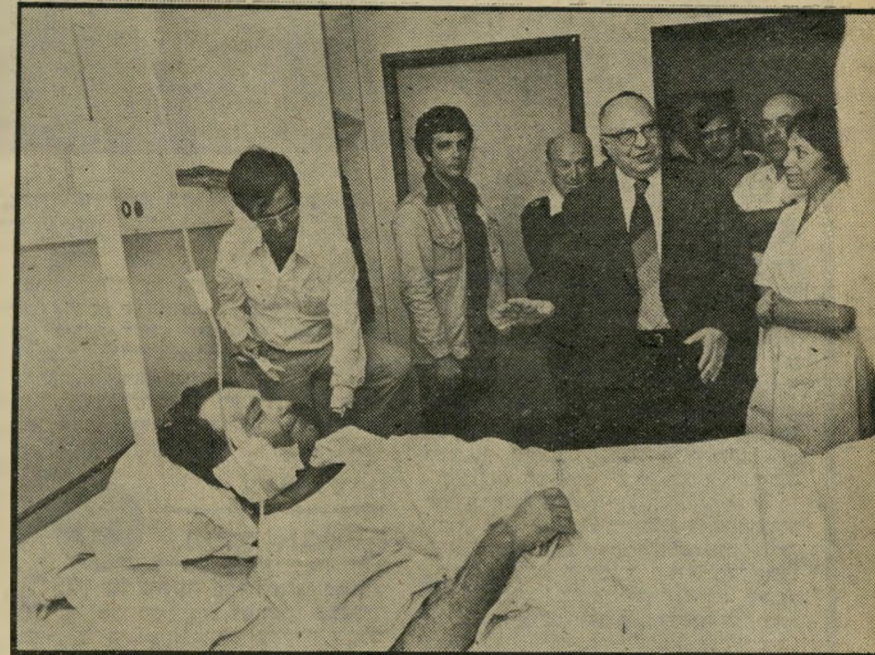
אולם המיפקדה בראשותו של איבצן לא

נות האחרות מכירה אופירה מהסרורים שערכה עם בן-דודה, ח"כ צ'ארי ביטון. אופירה היא פקידה עירונית. היא עובדת באוהל-יוסף שהוקם עלידי עיריית יר- שלים. כמו שאר האהלים, והמנסה להניע את בני השכונות לעזור לעצמם. ביום השלישי שעבר הבינה אופירה כי הדרך של בני השכונות לעזור לעצמם, היא להילחם במימסד שממנו היא מקבלת את משכורתה החודשית. ביום ההפגנה היא התרוצצה ברחובות השכונה שלה, ניסתה לפתור בעיית מקרר למישרטה אחת. וקיצי בת ביטוח-לאומי למישרטה אחת. בלילה היא התייצבה בראש הכוח ששיטה בשוטר רים. מאות השוטרים שהתרכזו מול המפ גינים לא יכלו להם. המפגינים הסתערו על השוטרים כשבידיהם אבנים. והשוטרים נסו.

כאשר הורה מפכ"ל המישרטה רבי-נציב חיים תבורי לשוטרי צומת פת להפעיל רימוני-עשן ורימוני גז מדמיע. ברחו המפס גינים אל תוך החצרות, שם איבדו השוטר רים את עיקבותיהם. אחרי שהגז נפוג והעשן נעלם, הם שבו לצומת, כשבידיהם אבנים.

אולם בכך לא הסתפקו המפגינים בהגתה של אופירה. תחנת-הדלק שבצומת ובה סניף בנק דיסקונט, סימלו לגביהם את העשירים, בעלי החשבונות התפוחים בבנקים. שממלאים מיכלי דלק באקף ליר רות. הם הסתערו על התחנה ואיימו להע לותה באש. שמשות ודלתות הבנק נופצו כליל. רק פעולת הסברה מהירה. שבת לקחו חלק מפקדי-המישרטה ביחד עם אר פירה ומנהיג אחר של האהל שלה. משה סאלח, הרחיקו את המפגינים מתחנת הדלק המסוכנת.

בעוד שוטרי ירושלים מנסים להתגבר על המפגינים האלימים של צומת פת,

פצוע איבצן בבית-החולים (ידו השר בורג) אבנים נגד גזא מדמיע

מצאו עצמם שוטרי ניידת, שנקלעה לצו מת רחובות שמואל-הנביא ויחזקאל, בצרה שעליה לא חשבו כאשר התגייסו למישרטה. עוד מרחוק הבחינו שוטרי הניידת באוטובוס המותקף עלידי מפגינים. הנוס עים ברחו מהאוטובוס בבהלה, והי מפגינים הסתערו על האוטובוס וממש קילפו אותו. השוטרים מיהרו לחלץ את הנגז ואת כלי רכבם, אולם מהר מאד היו צריכים לדאוג לעצמם. המפגינים זנחו את האוטובוס, הסתערו על הניידת, ובעוד השוטרים נסים על נפשם הפכו אותה והציתו אותה.

מאוחר יותר כאשר נשלח גרר של מגור על-מנת לחלץ את שרידי הניידת, כדי שלא כולם יראו את הבושה, כפי שהגדיר זאת אחד השוטרים, התנפלו המפגינים גם עליו. תוך זריקת אבנים על הגרר הודיעו לנהג, כי אם לא ימהר להסתלק מהמקום, יצטרכו להזמין גרר כדי לגרור גרר שרוף.

נדמה היה כי הפגנות הערב הגיעו לשי- אן. אולם היה מ שדאג להדליף למישרטה כי המפגינים מתכוונים לעלות על ביתו של ראש-הממשלה. באמצע הקרבות, שהיו נוטשים בחלקים שונים של העיר, קיבלו

השוטרים הוראה באלחוט לסגת ולהיערך ברחוב בלפור, הרחוב שבו ניצב בית ראש-הממשלה. המפגינים אומנם לא הגיעו לביתו של בגין. אך בהעדר שוטרים שכנו ההפגנות. מכוניות ירושלמיות נוספות ספגו אבנים על גגותיהם ושמשות נוספות נופצו, אך ללא המישרטה היו ההפגנות משעממות.

ירידה

למחתרת

מפקד המחוז הדרומי, שבמשך כל הערב היה עסוק במתן הסברים לפקדי דיו, באמצעות האלחוט, מדוע אין הוא יכול לשלוח להם תיגבורת, יכול לנשום לרווחתה. היחידה המיוחדת של המישרטה, אשר אומנה כדי להילחם במחבלים, הוטר עקת, לראשונה מאז הוקמה. כדי לעסוק בנושאים אזרחיים. עד שהגיעה היחידה, שכנו ההפגנות ומפקדיה נרגעו. הם לא היו צריכים ללכלך את ידיהם בעבודה מישרתית רגילה.

איבצן החליט לצאת לשטח כדי לסקור את ירידי ההפגנות. הוא פתח בסריד בי- שמואל-הנביא. שם עדיין ניצבה ניידת המישרטה על גבה, כשהיא הרוכה לגמרי. כאשר הגיע איבצן לשטח הוא עורר את ועם המפגינים. האבנים שבו להתעופף, ואחת מהן אף פגעה בלחיו. איבצן המשיך לשמור על קור-רוחו ולחלק הוראות. רק בתום הסיר הוועק לבית-החולים שם נק בעו שני שברים בליסתה. הוא נותח, ונאסר עליו לדבר במשך שלושה שבועות.

למחרת היום ירדו אופירה, משה סאלח וחבריהם. מנהיגי האהלים שערכו את ההפגנות. למחתרת. כדי לשמור על גאות מישרטה הודיעו מפקדי מישרת ירושלים עוד באותו הלילה, כי ידועה להם זהות המארגנים, וכי יש כוונה לעצורם. הדיווחים שהגיעו לראשי האהלים על היחס, לאותם שכבר נעצרו, לא היו מעודדים במיוחד והם החליטו להיעלם מעיני המישרטה. בקטמונים ובשכונות, כמו בכל סלאמס בעולם, קל להסתתר מפני המישרטה.

אולם גם מנהיגי האהלים, המקבלים את משכורותיהם מעיריית ירושלים הבינו כי לא יוכלו להסתתר לתמיד, ומה שיותר חמור, לא יוכלו להמשיך ולנהל את מאבק השכונות מהמחתרת. הם הופיעו בלישכתו של ראש-העיריה טדי קולק. בעיתון הם קראו כי טדי גילה הבנה להפגנות ולסי- בותיה, למרות ששילם מסי-שפתיים וגינה את האלימות. טדי הוא בן-ברית שלהם.

מנהיג

או בוגד?

במשך שעות דנו טדי וראש-האהו- לים בגורל השכונות. טדי ביקש שלא לשבור את רכוש העיריה בעת ההפגנות. "פשוט אין לנו כסף", אמר, והם ביקשו ממנו דרך כדי להיחלץ מהמעצר המישרטתי. לטדי עלה רעיון מבריק. "לכו ותיפגשו עם בגין, תסבירו לו שההפגנות לא היו נגדו, וכי אתם אנשים שלו, הוא ידאג לשחרר אותם".

ואומנם נוסחת הפלאים של טדי עזרה. המנהיגים, שרק שעות אחדות קודם לכן צעקו "בגין הבוגד", הגיעו לביתו של ראש-הממשלה אחרי שטידי הכין להם את השטח. ביניהם לבין בגין התפתחה שיחת אוהבים: שבסיומה אמרו בני השכונות לבגין: "אתה המנהיג שלנו", ואילו אנשי לישכתו של ראש-הממשלה התקשרו לי- מישרטה, והורו לה שלא לעצור את המפס גינים. מביתו של ראש-הממשלה יצאה שיירת מפגינים למיגרש הרוסים בירור שלים בלוויית אלעד פלד, סגנו המסור של טדי. הנוטר העומד בפתח תחנת המישרטה סירב לתת להם להיכנס. בחשבו שהם מפגינים למען אלה שכבר נעצרו. רק אחרי שהקצין התורן אישר בפניו כי הבאים הם עבריינים מבוקשים, נתנו להם להיכנס ואחרי חקירה קצרה שחררו אותם בערבות.

החיוכים בפגישה עם ראש-הממשלה לא יכלו להסתיר את המצב בשטח. תושבי ירושלים, ובעיקבותיהם תושבי שכונות התיקולה ושפירא בתל-אביב, ואדי סאליב וניסנס בחפה, ועיריות הפיתוח, רק נתנו את האות. בעוד יום, יומיים, שבוע או שבועיים הם יצאו שוב לרחוב. מחיר החלב לא הול והמשכורת לא עלתה והילדים נשארו רעבים. מה שקרה בירושלים בשי- בוע שעבר היה רק הניצוץ, שיצית את התבערה.

יסי ינאי

במדינה

מיפלגות

הפגנה דוחה שבת

התנועה החרדשה "מאגדת

בתוכה סוציאליסטים, רדיקלים

ולברורים, המאזרחים כמעשה..."

מתי פלד ועם. האלוף-במילואים, ששירת פעם כראש אגף האפסנאות בצהל, אמון על לוחות-זמנים ותיכנון מדוקדק. אין הוא אוהב אילתורים.

והנה, 24 שעות לפני פתיחת ועידת האיחוד של תנועת שלי" (שלום לישראל, שיויון לישראל), שתוכננה במשך חוד- שים ארוכים, באה הצעה להפוך את כל סדר-היום על ראשו.

התביעה באה מצד פעילי שלי" ברחבי הארץ, הממלאים גם תפקידים מרכזיים בתנועה העל-מיפלגתית "שלום עכשיו".

חבר-הנהלה פלד

שלום עכשיו, ועידה אחר-כך

תנועה זו קראה להפגנה גדולה בירושלים, במוצאי-שבת, שהיתה צריכה להימשך גם למחרת היום (ראה כתבה). קיום ועידת שלי" עמד למנוע מחברי שלי" להשתתף לפחות בחלק הראשון של ההפגנה.

בהנהלת שלי" סערו הרוחות סביב הצעה זו. נשיא-המדינה, יצחק נבון, והפרופסור הקשיש ארנסט עקיבא טימן עמדו לנאום בישיבת-הנהלה של ועידת-שלי" אחרי צאת השבת. כדי לשחרר את באי-הוועידה במועד שיאפשר להם לנסוע להפגנת "שלום עכשיו" היה צורך לבטל, לכל הפחות, את המחצית השנייה של הוועידה. שכללה דיון על נושאים חברתיים וכלכליים, בחי רת המוסדות וישיבת-הנהלה החגיגית. לבסוף הוכרע ברוב דיעות לקבל הצעה זו לפי העיקרון של "פיקוח-נפש דוחה שבת". הוועידה חולקה לשני מושבים נפרדים, בהפרש של שבועיים-שלושה. גם מתי פלד, כיום מרצה לספרות ערבית באוניברסיטת תל-אביב קיבל את הדין - אן תוך מחאה. שהדיה נשמעו גם בוועידה עצמה. "מיפלגה רצינית אינה מקצרת את ועידתה ביגלל הפגנה כלשהי, ותהיה חשור בה ככל שתהיה", טען.

צ'כים וסלובאקים. מאז החליטו הי פלגים השונים של מחנה-השלום להקים את שלי", כפדרציה של תנועות וחוגים, עברו שנתיים וחצי.

המגיע העיקרי שהמריץ את תנועות מוקד, העולם הזה - כוח חדש הסוציאליסטים העצמאיים של לובה אליאב, הפנתרים הי- שחורים של סעדיה מרציאנו ואחרים להקים את המחנה, ערב הבחירות האחרונות, היה מעשי: החשש שכל אחת מן התנועות תוכה בבחירות, אם תופיע לבדה ותוך הי תחרות עם רעותה, וכי מחנה-השלום ייש- אר בלי ייצוג בכנסת התשיעית. בהנהגת לובה אליאב, שמילא תפקיד מכריע בי- מעשה-האיחוד, קם המחנה. לאכזבתו, וכה רק בשני מנדאטים בכנסת, בעת המפולת הכללית של המהפך.

(המשך בעמוד 48)

דַּרְבִּי-תַעֲנוּג מְצוּפָה בְּשׁוּקוֹלָד.

איזה תענוג מצפה לך
כשאתה קונה דרבי?
-תענוג מצופה בשוקולד תענוג נוגט וקרמל
תענוג הנימוח בפה...
והצימוק של הענין
- הצימוקים שבתוך דרבי!
עד שמתחשק לך עוד דרבי
"תענוג מצופה בשוקולד"

טוב לי עם דַּרְבִּי של **שוקולד**

Lee מציגה

ברנשים זה

ברנשים: "טינו הקטן" במקטורן קורדרוי ומכנסי קורדרוי. "איתן הגנן" באוברול ג'ינס וחול
"אילן הלמדן" ב SWEAT SHIRT עם "קפישון". "ניר פני גיר" בחולצת פלואל משובצת ומכ
חתיכות: "אהובה הגדולה" בחולצת קטיפה סרוגה ומלטפת בצבעים מדליקים. "ניבה החתו

Lee עושה אנשים יפים

מחשבות

צח פלואל.

מסי ג'ינס צמודים.

לה' במרנינג ספורט־סקס.

קמיל בלו טבעי... כל מה שעורך מבקש.

התרחצי בו התרענני בו — קמיל בלו

קמיל בלו אל סבון בתחליב מן הטבע — מכיל אזולן שמקורו בפרחי הקמומילה.
קמיל בלו מותאם במיוחד לחומציותו הטבעית של הגוף ולכן אינו מייבש את
העור הוא יוצר שכבה מגינה על העור הפועלת כמו קרם לחות, ושומרת על
העור בפני יובש וגירויים.
קמיל בלו — אינו מסיים את פעילותו בגמר הרחצה הוא מקנה לעורך
רכות ורעננות.

קמיל בלו טבעי... כל מה שעורך מבקש.

אל סבון בתחליב — יש לו טבע לפנק.

מוצר של דר פישר

שר-ביטחון וייצמן
שמו להם מלח על הזנב

העולם כולו עצר את נשימתו -

הממשלות רעשו - הצבאות גוייסו

הבדיחה של עזר

מים. באותו ראיון אמר וייצמן: "האמריקאים צריכים לעשות משהו באיראן מפני שאחרת, מחר בבוקר, תהיה בעיה דומה גם בסעודיה". כאשר צופי הראיון עם וייצמן בטלוויזיה הצרפתית התעוררו למחרת בבוקר, הם שמעו ברדיו על מה שר אירע בסעודיה. קשה היה לשכנע מישהו שווייצמן לא ידע מה עומד להתרחש. גם עם סמואל לואיס והנספח הצבאי האמריקאי וגם עם ידידיו לא יכול וייצמן שלא לגחך על השתלשלות המאורעות.

ב ארצות-הברית תפס עזר וייצמן מן את הכותרות הראשיות. האמריקאים לא כל-כך התעניינו השבוע באיר-לנד-מורה. פרשות פינטו וחדה כבר נשי-כחו, ואפילו קשריו המיוחדים של שר הביטחון הישראלי עם הנשיא המצרי כבר אינם בגדר חדשות. האמריקאים התרגשו השבוע מהידיעה, שלפיה הציע עזר וייצמן מן לארצות-הברית דרכים לפעולה צבאית לשיחרור בני-הערובה בטהראן. העיתונים ורשתות הטלוויזיה בארצות-

וייצמן ולואיס שוחחו על דדני פעולה באירן

מאת יעקב ארה, עדיין לא ברור אם לדברים שנידונו בשנחה יהיו תוצאות מעשיות. מניחים

לאחר שירה בשני האנשים | צע.

שגד'ד ארה"ב

נועד עם וייצמן

— בעקבות הכרזת השר כי יש לו הצעות לאופציות צבאיות באיראן

זה של וייצמן. ושאל אותו: "אתה יודע מה?" וייצמן השיב לו בחן: "בטח". די היה בזה לכתב הזרני של קול ישראל. הוא אץ רץ למערכת, ועוד באותו הלילה התפרסמה הידיעה על כך של וייצמן יש רעיונות ותוכניות לפתרון בדי-לך צבאית של פרשת בני-הערובה. למחרת בבוקר חגגו העיתונים בארץ. כל כתב צבאי ניסה לנחש מה הן תוכניותיו של וייצמן ומה מידת שיתוף הפעולה שלו עם האמריקאים בהכנת תוכניות אלה. היו אף עיתונאים שהרחיקו לכת וידעו לנחש כי הפעולה הצפויה תהיה שילוב של כור-

שהביאה לידיעה על הרעיונות והתוכניות שלו לפתרון צבאי-אמריקאי בטהראן. ב-הודמנות שבה באו אליו לואיס והניספח, אומנם גילגל וייצמן כמה רעיונות וייצ-מניים טיפוסיים לפתרון בעיית בני-הערור-בה, אך היתה זו הפעם הראשונה שהוא בכלל העלה רעיונות אלה בפני מישהו. לי-לואיס לא נותר אלא להבריך חזרה ל-סטטיסטי-פרטמנט ולהביא לידיעת הנשיא קארטר, שהתעניין בפרשה, בדיחת השנה. וייצמן ישב במיוזון הכנסת כשהוא מר-קף חסידים ועיתונאים. רוחו היתה טובה עליו והוא השמיע את הבדיחות הווייצי-מניות שלהן רגילים כל המכירים אותו. הכתב המדיני של קול ישראל, שימרון שיפר, המיודד עם וייצמן, ביקש לשוחח עימו שיחת רקע שלא לפירסום. הם שר-חוהו על נושאים שונים ולפני שעמדו לסיים את השיחה נגעו בנושא בטהראן. וייצמן הפטיר לעבר שיפר, שכבר קם מכסאו: "האמריקאים מוכרחים לעשות משהו בטהראן". שיפר עט על מישפט

וייצמן: יש לי הצעות למהלך צבאי של ארה"ב

— מאת כתב "ידיעות אחרונות"

שר הביטחון, עזר וייצמן, סבור כי רק מהלך צבאי יוכל להביא לשיחרור בני-

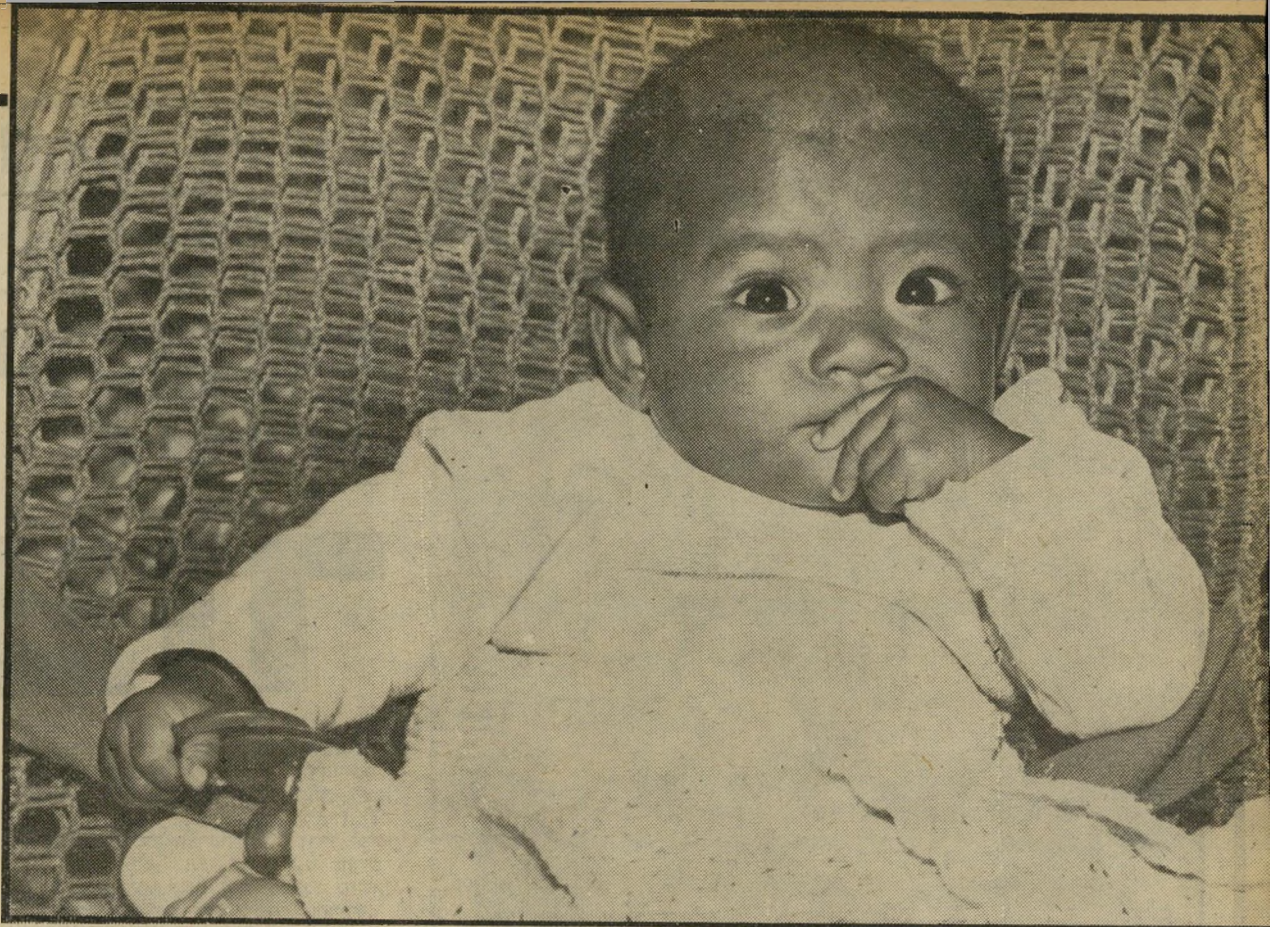
חות צבאיים אמריקאיים וישראלים, והיו שניחשו, כי הישראלים יעשו את העבודה עבור האמריקאים. הכתבים הזרים בישראל לא פיגרו אחר עמיתיהם הישראלים. אלפי מילים הובזקו לכל רחבי תבל והודיעו על התוכניות ה-סודיות של עזר וייצמן לשיחרור בני-הערובה בטהראן. התוצאות הפוליטיות לא אחרו להגיע. ראש-המשלה מנחם בגין נרעש. כמו ה-נשיא קארטר, ידע גם בגין מהן התשל-כות הפוליטיות היכולות לנבוע מהצהרה כזו של וייצמן. היחידי שלא התרגש היה עזר וייצמן עצמו. הוא רק חייך ואמר: "מה אני אשם ששיפר הוא סקופיגור, ומה אני אשם שהאמריקאים רצו אלי כאלו שמו להם מלח על הזנב?"

כתב "קדי-ישראל" שיפר
"מה אני אשם שהוא סקופיגור?"

מאיה ב'קובסקי, שאומצה על ידי זוג ישראליים, היא התינוקת הקמבודית הראשונה בעולם שמצאה הורים חדשים

ביקורו של רופא מבאר-שבע, שרוצה אף הוא לאמץ תינוק קמבודי. למרבה הפלא הם מתייחסים לעניין כולו בפשטות, כאילו אימוץ תינוקת קמבודית, שהיטלטה בג'ונגלים ואשר הובאה על ידי אמה, שמתה ימים ספורים אחרי כן, למחנה סקאו בבנגקוק, אינו אלא מעשה של יומיום.

אחת מתוך מיליון

אילן בן השלושים הוא גבר נאה ונעים סבר, פניו עטורות זקן ועיניו חייכניות. הוא יליד תל-אביב, אך גר כבר זמן רב בחולון. עתה הוא בעל מיסדרה אלקטרונית.

אירית בת ה־28 נראית כבת קיבוץ ואכן שהתה שנים אחדות בקיבוץ. היא שירתה בנח"ל ובחיל-האוויר. עתה עובדת הצעירה הבלונדית כסוכנת-ביטוח. אביה הוא העיתונאי רן כיסלו מיומון הארץ.

החיים

השתנו

הם הכירו בשכונה עוד מילדות. לפני שמונה שנים נפגשו שוב. אחרי שנתיים החליטו להתחתן. עד עתה התנהלו חיייהם בצורה חופשית, "תמיד עשינו מה שבא לנו לעשות", סיפרה אירית, "עכשיו זה ממש מהפך, הכל השתנה בגלל הילדה, אבל בכלל לא איכפת לי".

כאשר הועלתה בעיית הפליטים הקמבודיים במלוא הריפותה בכלי-התיקשורת, שוחחו אילן ואירית על הנושא. "אני לא זוכרת מי חשב על זה קודם", סיפרה

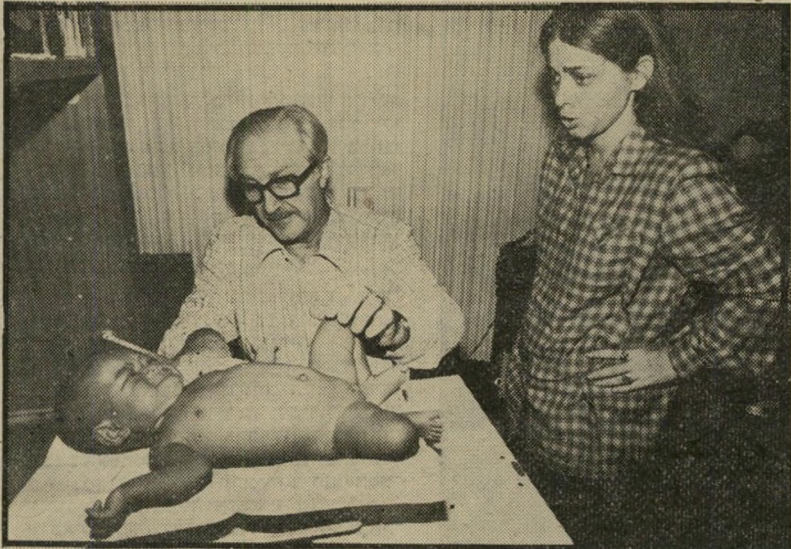
נועם אילן ב'קובסקי בביתו המאומצת, כשלצידו אשתו, אירית. אילן גילה את מאיה במחנה סקאו שבבנגקוק. מבין עשרות תינוקות החליט לבחור בה. לדבריו היא נראתה בריאה ונקייה יותר משאר התינוקות.

מבט אוהב

היא שוכבת עצומת-עיניים בסלסלה סגולה ואינה מבחינה כלל בעשרות זוגות העיניים הנעוצות בה. לפתע מתי-עורר בה יצר הרעב. העיניים המלוכסנות נפתחות, הפה הקטן מתעוות, והיא בוכה. חיש ממהרת הסבתא התורנית עם בקבוק חלב. מאיה מוצצת את פיית הבקבוק בי שקיקה ומחייכת.

מאיה, התינוקת הקמבודית החלוצה בי ארץ, אינה מבחינה כלל בסערה שמתחור-ללת סביבה. במשך הימים המעטים שהיא בארץ, הספיקה הילדה בעלת העיניים ה-מלוכסנות והעור השחום להתאקלם. היא ממעטת לבכות, אוכלת ועושה את צרכיה ככל תינוקת אחרת, ואף עולה במהירות מפתיעה במישקל.

אילן ואירית ב'קובסקי כבר עיפיים מה-תכונה הגדולה, מהעיתונאים, החברים ובני המישפחה שמרעיפים עליהם ביקורים בלי-תיצפויים. הטלפון במישרדו של אילן מצלצל ללא הרף. אנשים מברכים אותו ואת אשתו, מתעניינים ומרבים בשאלות. הדירה ברחוב הגשימים בחולון מלאה מתנות וזרי-פרחים. אילן ואשתו זכו גם בי ביקור של אשת ראש-עיריית-חולון ובי-

חיים קנת, רופא-ילדים חולוני החליט להעניק לעולה-החדשה טיפול חינוכי. כשבאה מאיה לארץ סבלה משלישולים, שעורה בעי, ופיצעונים. עתה היא כבר בריאה, עולה בקצב מהיר במישקל וזוכה בפינוק ובאהבה.

הדוקטור

מחליפה אירית למאיה. את מיטת התינוקת קיבלה אירית מהקרובים בין שאר המתנות שהעריפו עליה. "לא איכפת לי בכלל להתעורר בלילה ולשבת איתה שעות", סיפרה אירית שגילתה כי היא עומדת ללדת בחודש מאי.

חיתולים

תוך כדי החלפת חיתולים מספרת הסבתא כי בכוונתה ללמד את התינוקות הרבה שפות. "כל אחד במישפחה ילמד אותה משהו. הסבתא הגדולה, אמא שלי, תלמד אותה הונגרית".
אילן ממשיך לספר כי כאשר ניגש אל שתי המתנדבות השווייציות שטיפלו בו במאיה, הן לא האמינו כי הוא באמת מתכוון לקחת אותה. "אבל אחרי שהר-יחמשך בעמוד 48)

בחשש באמו, שושנה, מאז שהגיעו ארצה, הוא והתינוקות, התאספה כל המישפחה ב־דירה. הסבתות והדודות מקיימות מישמ"רות ליד התינוקות. אירית עדיין לא אימצה את מאיה באופן רישמי, ולכן אינה יכולה לקבל חופשה מביטוח־לאומי. אילן מתפנה מעבודתו עד כמה שהוא יכול, ומאכיל, מתחל ורוחץ את התינוקות. אבל עכשיו בדיוק הסתבך עם החיתולים והוא מבקש מהסבתא לעזור לו.

מלאה תיקוה. היא לא רצתה לעזוב את התינוקות. אני לא יודע מה הסוף איתן. אבל אני משער שהתינוקות מתה. היתה לה דלקת קרום־המוח. גם לי היתה המחלה כשהייתי ילד, אבל לי דאגו, הייתי בבית־חולים מסודר ונקי עם כל המיכשור. מה יש להם שם? אין מקרים כדי לאכסן את התרופות, אין מעבדה לבדיקות, יש רק אנשים נהדרים עם רצון טוב לעזור". אילן מפסיק לרגע את הסיפור ומביט

אירית, "אבל העיקר הוא שהחלטנו לאמץ ילדה קמבודית".
החליטו ונגשו לבצע. בעצם, אילן הוא שדאג לכל האישורים הדרושים. המיכשור הפרטי שלהם לא היה קל לביצוע, ואף עלה מאה אלף לירות, אבל בשביל אילן ואירית היה זה כדאי.

"היא עשתה

לי עיניים"

אילן יצא לדרך לפיליפינים. ב־7 בינובמבר נחת מטוסו במאנילה. הוא גילה כי בבירת הפיליפינים שוהים כ־850 פליטים, אשר הרישום לגביהם אינו מדויק. אילן נקלע לבעיות ביוקורטיות מסורכות, והחליט לנסוע לתאילנד.

"הגעתי לבנגקוק בחצות", סיפר אילן. "שכרתי חדר במלון, והתקשרתי לשגרירות שלנו. הם סיפרו לי שאיבתי נתן נמצא שם. צילצלתי אליו, והוא אמר לי שהוא נוסע למחרת עם שיירת־מזון אל הגבול. ביקשתי להצטרף, וכך השגתי אישור ראשון להגיע לשטח. אחר כך זה כבר היה קל. הגענו למחנה סקאו. מייד סיפרתי להם שאני מחפש ילד לאימוץ. הסתובבתי והסתובבתי, ומצאתי את מאיה. היו שם הרבה תינוקות, אבל היא עשתה לי עיניים. ישר נדלקתי עליה. היא נראתה לי חמודה כואת עם עיניים עצובות.

"לעומת כל התינוקות שהיו שם היא היתה ממש במצב נהדר. היו שם תינוקות עם מצב בריאותי מתחת לכל ביקורת, תינוקות מעוותים מכל מיני מחלות, תינוי קות מלוכלכים, היו שם אנשים שסתם שכבו, וכולם ידעו שאין יותר מה לעשות איתם חוץ מאשר לחכות שימותו. המון אנשים שכבו מחוברים לאינפוזיות.

עזרה

מהסבתא

הי צחנה במקום היתה עצומה. אין שרותים וכל מי שבריא עושה את צרכיו בכלי זורק את זה לבור. היה חם מאד. כל כמה דקות ראיתי שמציאים מישו מהאוהל כשהוא עטוף במחצלת ו־זורקים אותו לקבר־אחים גדול. השתוללה שם מגיפת דלקת קרום־המוח. באוהל הישראלי היתה אשה שישבה ליד התינוקות שלה, ובכתה ושיחקה איתה כל הזמן. כל הרופאים אמרו לה שהתינוקות תמות. אבל האשה הזאת פשוט היתה

שראיתי אותה נדהמתי, אבל כשלקחתי אותה לידיים והיא הסתכלה עלי ידעתי שאני מתה עליה. אירית ואילן הסתגלו סהר לטיפול בתינוקות החדשה. הם מקבלים עזרה מכל קרובי־המישפחה.

נשיקה
מעניקות זו לזו אירית ומאיה. לא הייתי מסוגלת להאמין שאני מאמצת תינוקת קמבודית, עד שלא ראיתי את בעלי יורד מהמטוס עם מאיה, סיפרה אירית, ברגע

להתארגן ולעבוד רק עבור השוק הגואה, כפי שעושים זאת רופאיהם שיניים או יביר אוני-מכוניות. ולכן אם הביקושים ימשיכו לרדת — כפי שהנתונים מראים — והי מחירים לא, ייגרם חוסר-עבודה חמור בי ענפים אלה, ובמידה שהאינפלציה תמשיך ותסחוט את הכנסותיהם ותסכנותיהם של יותר ויותר עובדים, התופעה תעבור גם לענפים אחרים.

אני מקווה שבטווח הארוך לא נגיע ל- מצב של הודו או ארצות דרום-אמריקה, שבהן גם ענפים כמו מזון, נעליים וטכסטיל עובדים רק בשביל בעלי-האמצעים, ולא רק רופאיהם שיניים.

בארצות רבות בעולם אחוז קטן של בעלי-אמצעים מסוגל בהחלט להעסיק את כל כושרי-היצור של משקו. הדבר כהחלט אפשרי.

המיתון

לא יעזור!

הו התחילך שבו אנחנו נכנסים כעת. הממשלה, בעצת כלכלנים שונים מן האקדמיה, עוד רוצה להחיש זאת עלי-די גרימת חוסר-עבודה מיומנת. לפי העד-י יות, אפילו הם עצמם אינם מאמינים שזה יעזור את עליית המחירים.

פרופסור ברגלס, הממונה-ההתפטר על אגף-התקציבים, אמר בסימפוזיון הכלכלי בתל-אביב, שלפי הערכתו צעדי-המיתון "יורידו" את האינפלציה ל-70%. אני משר- כנעת שהוא צודק, כי לדעתי המיתון בענפי הייצור העממיים לא יפגע בשוק- המותרות — הדינאמו של האינפלציה — ובהכנסות הציבור המקיים אותו. הוא רק יפנה את התון לייצור בשוק-מותרות זה או להשקעות בפיננסים, בהב- בתמונות מקוריות וכמובן בנכסיר-דלא-ניידי ובשאר ירקות בלתי-פרודוקטיביים.

(דבר זה גם מושך אחריו את כוחי-העבודה לענפים אלה, הבעיה של כוח-אדם רב מדי בשירותים אינה בעיית האנשים, שלא רוצים לעבוד, אלא בעייה של זרימת- ההון. ריווחיות ההון גבוהה יותר בענפים אלה מאשר בייצור).

אינני יודעת מה הנימוקים של הפרופסור ברגלס לגבי חוסר- האפקטיביות של המיתון לגבי הי- אינפלציה. אך נשגב ממני מזה- כין: אם זה כך, אז למה מה עני- שים זאת? הרשם שלי הוא שהם עושים זאת, כי אין להם שום רעיון אחר מה לעשות.

פעם — זה היה לפני כמה שנים — הם אמרו שפחות גדול יציל את המשק. הם האמינו בו, אך לא הצליחו. פעם שניה, לא מזמן, לפני כמה חודשים, אמרו שיש להגדיל את הייבוא, "לעצור את האינפל- ציה על חשבון מאזן-התשלומים", כל- שונם. האמינו בזה למחצה, ושוב לא הצ- ליחו. היום אמרים לעשות מיתון, לא מאמינים בו בכלל, וגם הפעם לא יצליחו.

אך הפעם זה יהיה מאוחר, כי המיתון יהרוס מה שעוד נשאר לנו טוב, הייצור והתעסוקה, ויחד עם זה את כל בסיסי החברה שלנו.

מה שצריכים לעשות הוא להרוס את השוק הגואה של מרוויחי ריווחי-האינפ- לציה — גם מצד ההכנסות וגם מצד המחירים. דבר זה יעזור גם את האינפלציה, וימנע בד בבד גם חוסר- עבודה.

אין שחר לניסיון לעצור אינ- פלציה היום — עלי-די חוסר-עב- דה. את שניהם ביחד צריכים לת- קוף עלי-די התקפה מכל הצדדים על שוקי-המותרות — ועל שוק זה בדבר.

●

תיקון טעות

במאמרי הקודם (העולם הזה 2200) נסלה טעות בטכסט של הפסקה העוסקת בהשפעת מחירי הנפט על האינפלציה. החשבון שם מכוון לרבע שנה, ולא לשנה, כפי שכתוב.

צריכת הדלק של מדינת-ישראל מסת- כמת בכמיליארד דולר, המהווה כ-8% מן ההכנסת הלאומית. המסקנות לגבי חוסר- המשמעות של העלייה במחירי-הדלק לגבי אינפלציה של 100% עומדות בעיניהן.

הטיגריס ריסק את רגלו של הילד משה מרציאנו - אך

מבקר גן-החיות משיכים לטפס על הגדרות ולהציק לחיות

הכל הענות

משה מרציאנו שוכב בכית-החולים שערי צדק בירושלים, אחרי שהרופ- אים כרתו את כף רגלו הימנית. הילד בן ה-11 נפגע מנשיכת טיגריס בגן-החיות הירושלמי.

הילד מבהל, אינו מסוגל לשוחח עם מבקרים. סבתו ודודתו יושבות לידו יומם ולילה, ומנסות להרגיעו. מדי פעם הוא פורץ בזעקה: "אבא, אבא! הנמר אוכל לי את הרגל!" וכשהוא מתעורר מחלום ה- בלהות — פורץ בבכי.

אין זו הפעם הראשונה שחיות כלואות פוגעות במבקרים. בדרך כלל מוסתרים המיקרים הללו מידעת הציבור, אם כדי לא ליצור בהלה, ואם כדי למנוע הוצאת שם רע לגן-החיות זה או אחר.

בני מישפחתו של משה מתכוננים לת- בוע פיצויים מגן-החיות, באמצעות חברת הביטוח שבה מבטחים גני-החיות, בגין מיקרים מסוג זה. בני המישפחה ינסו להוכיח, כי הגדרות שבגן אינם די גבו- הים, כי מידת הזהירות שבה נקטו מנהלי הגן אינה מספקת, וכי ההאשמה מוטלת על גן-החיות. ואכן, שתי גדרות לכלוב הטיגריסים. הראשונה בגובה מטר, אפשר לקפוץ מעליה בקלות רבה. השנייה מפ- רידה במישרין בין החיות ובין המבקרים. חלקה התחתון עשוי אבן וחלקה העליון מרובעי-מתכת, שאורך צלעותיהם כ-10 ס"מ.

הכל מותר

בעד 50 לירות

הילד רצה להשווין בפני חבריו, הוא היה מעוניין להפגין את גבור- תו. הוא נולד באופקים שבנגב, ובשנים האחרונות הועבר עלי-די בני מישפחתו לבית-יתומים בירושלים. במוצאי השבת שעברה הלך עם כמה מחבריו לגן-החיות. הוא קפץ מעל לגדר הראשונה, והניח את כף רגלו בתוך אחד ממרובעי המתכת של הגדר השנייה. הטיגריס תפס בפיו את קצה סנדלו של הילד והתחיל למשוך. כף

החיה והילד ילד קטן הבא לביקור עם הוריו, אלו מעמידים אותו מעבר לגדר, הוא מתבונן בכלוב מרחוק. אמו מסבירה: "אנחנו אוהבים את החיות והן אוהבות אותנו. אנחנו צריכים להתרחק מהן כי הן מפחדות מאיתנו."

הרגל נמשכה פנימה, וכימעט מחציתה היתה בפיו של הטיגריס. החיה הטורפת הידקה את שיניה. אלא שזעקתו של משה הבהילו כנראה את החיה, וזו הרפתה. אחד מעובדי הגן הגיע למקום ופינה את הילד לבית-החולים.

עד כה נותח הילד פעמיים, ויתכן ש' ינותח בשלישית. כף הרגל היתה מרוסי קת, העצמות היו שבורות לחלקים קט' נים והעצבים נקרעו. לא היתה אפשרות לאחות את הכף והרופאים נאלצו לקטוע כמחצית ממנה. העקב כימעט שלא נפגע, עובדה שתאפשר בעתיד הרכבת פרוטזה של כף-רגל. הילד הנכה יוכל ללכת כימעט בחופשיות.

מנסיונו המר של הילד לא למד איש. יום אחד אחרי הפגיעה הגיעו לגן חבורות של ילדים, נערים ובוגרים. רבים מהם מצאו את סיפוקם בהקנטת החיות ובפגני עה בהן.

ארבעה נערים כבני 16 שוטטו בגן החיות. הם לא העלו בדעתם שאפשר להסתכל בטיגריסים מבעד לרשת. אחד מהם מצא ענף ארוך, חידך את קצהו, והחל לתור אחרי עיניו של הטיגריס. החיה ברחה מפניו. הוא מצא ענף ארוך יותר, ואז החל לזרוק אבנים אל עבר הכלוב. חבריו החלו לתכנן גבורות חד' שות. "יאללה, יאללה," צעק אחד מהם, שעמד צמוד לכלוב האריות הסמוך. "תר' או, הצלחתי לשרוף לו את השערות. יא אללה! שיגעון!" והוא, אכן, קירב גפרור רים בוערים אל פרוותו של האריה, וכאשר החלה לבעור געו הנערים בצחוק. אחר כך התקיפו חבל שבקצהו עניבה, כדי ללכוד את צוואר הטיגריס.

הסביר אחד מהם: "הרי משעמם לגמר לשבת ככה סתם. מה יש לו לעשות? אנחנו משחקים איתו והוא אוהב את זה." הוסיף חברו: "איה גודל של חיה, איה בן-אדם יכול עליו? מי יכול לגמור עליו?

עוד גיבור

הכי כף זה לדחוף לחיות האלה גפרור רים בוערים לעיניים או לפרווה," אומר בחור שהגיע לגן החיות בלווית שלושה מחבריו. הוא לא רק

דיבר, אלא גם ביצע (בתמונה למטה, מימין), הדליק את הגפרור לתוך כלוב הטיגריסים. נסיונו המר של שכר-רגלו נקטעה לא השפיע על הבחור.

בדעתם שעשו מעשה אשר לא ייעשה. לפני כשנה וחצי באו שלושה חיילים לבקר בגן החיות. החיות שמצארחן בעי' ניהם היו הדובים, שאיכלסו שני כלובים. בין שני הכלובים היתה רשת. באחד מהם שכנו שלושה דובים צעירים. בשני הת' גורר דוב בוגר ותוקפן. הצעירים עברו את הגדר, שנועדה לחצוץ בין הקהל לחי' יות, תלשו את הרשת המסרידה בין הכלוב' בים ותוך כדי סיצוח גרעינים ושאגות שימחה צפו במחזה-אימה: הדוב הבוגר טרף את שלושת הדובונים הקטנים. כש' הגיעו עובדי הגן לכלוב, לא מצאו אלא פסי עור ועצמות.

מגיע לו איה זאפטה בין העיניים, ומקל בעין. שלא יחשוב שאנחנו כלום. אנחנו גברים! יכולים עליו ועל אמא שלו, וחוך מזה הכל מותר בעד 50 לירות."

מי פחדן

ומי גיבור

ב כלוב חיים חמישה טיגריסים. לי' חיים ולחיות הבוגרים יש שלושה צא' צאים. כולם נולדו בגן-החיות הירושלמי. לקטנים אין עדיין שמות. לפני כחודש הגישה הנהלת גן-החיות

מעל לגדר

גדר התיל שנמצאת כשני מטר מעבר לגדר הכלוב אינה מהווה מטרה לחובבי גן החיות, אלו עוברים מעליה בכל פעם, כמו שעשה הילד משה מרציאנו, מתקרבים אל הכלובים ומגיעים למגע יד עם החיות.

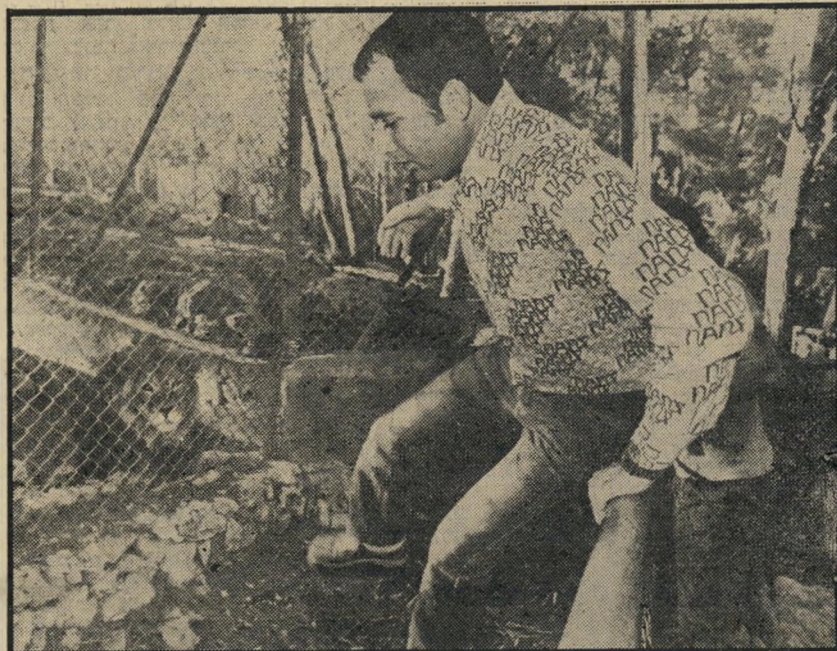

החומר שכזה

השימפנזה מל מעשן סיגריות, אותו מספקים לו חלק ממבקרי הגן. אותו נדבנים יודעים על הכוויות החמורות הנוצרות בפי הקופים אחרי שאלו מכוונים לשפתייהם את הקצה הבוהר, אך אינם מפסיקים.

גם בת היענה מהווה מקור של הנאה לי' סאדיסטים. כשהיא טומנת ראשה בחול ואין חשש שתתחיל להלך אחורה, אפשר להבעיר אש בזנבה ולחגוג. "מה שמדהים אותי," אומר איציק, חייל בשירות סדיר, שהתנדב לעבוד בגן, "זה שלפעמים באות מיספחות שלמות, והאב. (המשך בעמוד 48)

תלונה במישטרת ירושלים נגד שלושה צעירים. הם הגיעו, לדברי המתלוננים, לבילוי ערבית בגן-החיות, והדבר שהפריע להם שם היתה האגמיה. הם מצאו חוט ברזל, קשרו אותו מסביב לצווארה, הדקו את ההוט וחנקו אותה. ילד שעבר במקום מיהר להזעיק את האחראי על הגן. המישר' טרה עצרה את הצעירים, שאף לא העלו

רחל מרחלת על כל העולם

מה שבטוח - ביטוח

הלן מוזס עם איציק אלקולומברי
ביטוח אישי צמוד

סיבה טובה מאוד לכך שלא התפתח בינך חיים שום דבר ביניהם. אבל כאשר היא תקבל את הגט — אלוהים גדול. לאיציק יהיה אז כנראה ביטוח צמוד. והוא די יודק לזה בקרוב. תאמינו או לא — הוא עומד להפוך את הבורקאס לאחד מענפי הייצוא של ישראל. הוא מתכנן פתיחת רשת של 300 חנויות בורקאס בארצות-הברית, עם שותפים אמריקאים ובהשקעה שלהם.

ולבלות והם נראים כמישפחה ממש. זה לא מפריע לאיציק לנצל את הרור קות שלו כדי לעשות לעצמו שם כאחד מנעריהשעשועים המבוקשים בעיר. אבל נדמה, כי החופש הזה לא יימשך זמן רב. בתקופה האחרונה נראה איציק בחברתה של סוכנת-הביטוח הלן מוזס, שביטחה חלק מסניפי רשת הבורקאס שלו. הלן היא אומנם נשואה, אך היא חיה בנפרד מבעלה ועומדת בפני גירושין. זאת

אחד מסיפורי ההצלחה הגדולים במדינה הוא יצחק ("איציק") אלקולומברי. למרות השם מפצה השיניים, מסתבר, כי הצעיר בן ה-34 מצליח גם בעסקים וגם באהבה.

בתחום העסקים זהו סיפור שכמעט לא ייאמן. איציק היה בן שלוש כשעלה ב-1948 עם הוריו ואחיו מבולגריה. לאב, שמואל ("סמי") אלקולומברי, הייתה מאפיה בבולגריה. אבל הוא עלה לארץ בלי גרוש על הגשמה.

הוא התחיל לאפות בורקאס על פתיליה בבית, והיה מוכר אותם כשהוא רכוב על אופניים. באיזור רחוב שלוש בתל-אביב, שם התגורר. אחרי שש שנים הוא מכר את הבית בו התגוררה המישפחה ברחוב שלוש כדי לקנות חנות מול אולם אלהמברה בפתח.

כי המישפחה גרה וישנה בחנות. אחיו הגדולים של איציק, ניסים ועדנה, נתנו יד לאבא והעסק שיגשג. איציק עצמו למד בפנימיות חיל-האוויר. כאשר השתחרר מהצבא הוא הסכים להיכנס לעסק של אביו רק בתנאי שיכניס אותו כשותף שווה בעסקים. סמי שיתף את כל ילדיו בעסק, חלק בחלק. הבת עדנה גישה לקונדיטור והעסק החל לייצר גם עוגות.

לפני שלוש שנים, כשמונה איציק כי מנכ"ל החברה, החלה ההתרחבות. המישפחה הקימה מיפעל בבתים וכיסתה את הארץ בסניפים. כיום יש לטמי בורקאס 27 סניפים, מקצרים ועד באר-שבע.

אבל כשהתחילה ההצלחה בעסקים, לא היה לאיציק פנאי לחיי מישפחה. אחרי תשע שנות נישואים ושני ילדים הוא התגרש מאשתו היפה, לילי. אבל הם נפרדו כידידים. הילדים נשארו אצלה וה' יחסים ביניהם נשארו כה מצויינים עד שלפעמים הם אפילו יוצאים יחד לטייל

נישואי

העיתונאים

זה סיפור שאני ממש נהנית לספר לכם. אילו הייתי דתית, כמו המישפחה של עמליה ארנמן, הייתי אומרת עליו: יש אלוהים בשמיים!

עמליה היא עיתונאית נאה, בעלת שער בלונדינג'ינג'י גולש (אם היא לא הסתפרה מאז שראיתי אותה). העושה לה את דרך כל בעולם העיתונות בביטחה רבה בצהרון ידיעות אחרונות. זה שגם אבא שלה, מנחם ברש, עבד בעיתון, זה, בוודאי עזר לה קצת, אבל לאיש אין ספק שעמליה מוכשרת בזכות עצמה.

אבל עד כה הגורל לא כל-כך האיר לה פנים. עמליה היתה נשואה ואם לילד. הילד יצא יום אחד לשחק בכביש וגרס למוות. וכאילו אסון זה לא הספיק לה, החל בעלה להתנהג אליה די באכזריות. מדי פעם היתה המיטרה מוזמנת לדירי-תה, כדי להציל את עמליה ממכות הבעל.

אחרי מאמצים רבים היא הצליחה להי-פטר ממנו, ולקבל את הגט המיוחל. ל-ידידה היה נדמה, כי עמליה איבדה כל עניין בחייה-הברה ובבחורים, ועסקה ימים כלילות בעבודתה.

כל זה היה נכון, אולי, עד שהיא פגשה את כתב קול ישראל, הד"ר אהרון בר-נע. ברנע הוא אחד הכוחות המבטיחים ביותר ברדיו, ומי ששולח יד גם בעריכת כתבות בטלוויזיה. אולם המעלה הגדולה ביותר שלו היא שהוא גבר נאה, נעים-הליכות ותרבותי.

אז למה שאני אמתח אתכם? התוצאה של פגישת השניים היא שעל פניה של עמליה אפשר לראות שוב חיוך, וכי ברנע הפך להיות עוד יותר נעים מאשר קודם לכן.

החתונה, כך מספרים לי, היא עניין של ימים ספורים.

גט באמצעות

הדואר

העניין הזה הוא סיפור ארוך, שגדמה היה שאף פעם לא ייגמר. אני מתכוונת לנישואין של דפנה נוי ויורם רסקין. אז מי ששכח מי הם שתי הדמויות האלה, הבה אזכיר לו: דפנה היתה נערת-יונה או משהו כזה לפני איזה 15 שנה. היא אמנם לא זכתה בתואר המלכה. באותה שנה התחרתה בה רונית רינת. אבל תאמינו לי שהיא היתה קרובה אליו מאד. עוד יתרון לדפנה: היא הבת של מי ש-היתה הספרייה המפורסמת ביותר בארץ.

דפנה נוי
— לתקופת הפירוד

אנטיה, הבת של מישפחת ריבוביץ מ-עץ הית. יורם רסקין הוא אדריכל, שהטביע את חותמו על העיר תל-אביב אפילו יותר מ-מאיר דיזנגוף. יורם הוא האחראי הישיר על התיכנון של הסטייקיות שהציפו את תל-אביב לפני איזה 10 שנים. עם המון גירוסה ופליזים. מחוץ לזה, יורם היה נער-שעשועים מבוקש, עד שפגש ב-דפנה והתחתן איתה.

אחרי-כך התברר שיורם, שהוא הבן של בעל תחנת-הדלק שהיתה בכיכר דיזנגוף, לא רק היה נער-שעשועים, אלא גם המי שיד להיות כזה אחרי. שהוא התחתן עם

יורם רסקין
— סוף

סוף הרומן האווירי

בנמלה-התעופה קנדי בניו-יורק, וקטי היתה עליו, היתה ממתנה לה לימוזינה שחורה וגדולה, עם נהג וטלפון בתוך המכונית, שהיתה לוקחת אותה ישר אל דירתו של פטרוצ'לי. אבל קטי, אשר אבא שלה הוא שוטר במישטרת ישראל, היא צעירה עם עקרונות. ממש כמו סינדרלה, אם כי לא בשעת חצות בדיוק, היא תמיד היתה חוזרת למלון לכסינגטון.

מי שהיו קצת מודאגים היו כל הדודים והדודות של קטי, כאן בארץ. הם לא רצו שקטי תחתן עם ניומן ותעזוב את הארץ. עכשיו מסתבר כי גם קטי לא רצתה. הסיפור האחרון ששמעתי מאל-על היה שהלימוזינה הפסיקה לחכות בניו-יורק. עכשיו מחכה לה כבר מישהו בלוד.

קטי קנדה
הדודים דאגו

כומה שביט יכול לאיים על העובדים. העובדים יכולים לאיים בשבייתה ושרי-התחבורה. חיים לנדאן, יכול לאיים ב-סגירת אל-על. המטוסים יכולים לאחר, האוכל יכול להיות גרוע, והתור ליד בית-השימוש בתוך המטוס כאורך המטוס. כל זה לא מעניין את אחת מוותיקות דיילות אל-על, קטי קנדה.

יום אחד פגשה קטי את ברי ניומן, זה ששיחק את פטרוצ'לי בטלוויזיה, וכל החיים בנה את הבית שלו. הפגישה ביניהם היתה באחת הטלטות של קטי לניו-יורק. והיתה גורלית מאד לאיכות-החיים של קטי. בכל פעם שהמטוס הכחול-לבן היה נוחת

דפנה. אני לא יודעת אם זו הסיבה, אבל בוקר אחד קמה לה דפנה ונסעה בעיקבות האמא שלה, שירדה כמה שנים קודם לכן ללוס-אנג'לס.

בהתחלה הכנישו בני-הזוג כי קרה משהו לחיים המשותפים שלהם, אבל זה לא עזר. השמועות היו עקשניות וגברו כאשר יורם נסע לו ללוס-אנג'לס וחזר בלי אש-תור.

זה כבר עניין של ארבע שנים שדפנה שם ויורם כאן. אני לא יודעת בדיוק איך היא מבלה שם, אבל ממה שאני רואה אצל יורם, כאן במולדת, הוא עושה חיים לא-רעים.

איש מהם לא דיבר על גט, ואף אחד לא רצה להתחתן פעם נוספת. עד לשבר-עות האחרונים. הציפור שלי על קו לוס-אנג'לס-תל-אביב לחשה לי שהגט עף אחריה. הוא אמנם מגיע בדואר, ללא מגע יד בין דפנה ליורם, אבל הוא מגיע.

אם זה מאוחר מדי, אני מציעה לכל היפות האלה, שהסתובבו סביב יורם, ללא תיקווה רבה, להרים את הראש. ואם זה לא מאוחר מדי, גם להתיכים של לוס-אנג'לס. אני בטוחה שדפנה נשארה יפהפיה.

במיוחד באוטובוס זה (אוטובוס הבוקר), כי ידענו שאנשי הכנופיות הערביות, בני צפת, היו יוצאים בערבים אל ההרים ליתקפות, ממשיכים אחר כך בדרכם לטבריה וחוזרים עם בוקר אל בתיהם בצפת. סיפר בזמנו אברהם שיין, אחד משלושת התוקפים, לדבריו תוכננה ההתקפה כך, ששניים יפתחו בירי אקדחים אל עבר הרי אוטובוס, והשלישי, שלמה בן-יוסף, ירוק רימון: "ההתפוצצות תהרוס את המנוע, וכך יתגלגל האוטובוס לתהום על נוסעיו". כתב אלמגור למקרא הדברים: "אם הבינוני נכונה, הרי תיכננו השלושה לא רוב לאוטובוס מלא נוסעים וביניהם, יש להניח, גם זקנים נשים וטף". אלא שתיכנון לחדר, וביצוע לחדר.

פתם כפריים. ממש ברגע האחרון, כשבני-יוסף הכין את רימוני-היד לפעולה, הגיעה לפתע מונית יהודית, עברה בין האוטובוס הערבי למארב היהודי, וסיכלה את הפעולה. השלושה החליטו להמתין לאוטובוס בדרכו חזרה — מצפת לטבריה — ולהתקיפו בהתאם לתוכנית המקוּוּת שלהם.

כתב על כך אלמגור בעונו שבט: "תקיפת אוטובוס הבוקר ודירדורו לתהום, על כל נוסעיו, נראתה לשלושה מוצדקת, לי דבריהם, משום שידעו כי באוטובוס זה נוהגים אנשי הכנופיות לחזור עם בוקר אל בתיהם בצפת... אבל מה להם ול-אוטובוס של 1.30 אחרי הצהריים, המוביל אולי סתם כפריים, וזקנים, ונשים, וילדים..."

כשהגיע האוטובוס למארב, פתחו השניים באש, והשלישי השליך רימון. אבל הרימון לא התפוצץ והאוטובוס המשיך בדרכו, כשמתוכו בוקעות צעקות הגוסעים. זמן קצר אחרי ההתקפה נעצרו שלושת התוקפים. אחר כך הובאו לדין צבאי, בן יוסף ניתלה וזכה בתואר "עולה הגרודום הראשון".

ביצה טיבענית. אלמגור קבע כי מדורו, שאילו התפוצץ הרימון שהשליך בן-יוסף, היה האוטובוס הערבי ניכנס ל-היסטוריה העקובה גדל, בן-יוסף לא טובס העמים של המל"ל, ברומה ל-אוטובוסים אחרים שבאו בעיקבותיו. והי רמז ברור.

בהקשר זה ציטט אלמגור היסטוריון בן התקופה, החי ופעיל עד היום, שכתב: "ברגע שהטיל שלמה בן-יוסף את הרימון על האוטובוס הערבי, קרע פתח לתקופה חדשה... במעשהו היה משום הוכחה, ש-

משה דיין (בני 22)
"הטרטן לא שינה את חייו..."

של דיין בגיל 22, בטרם איבד את עינו, שלא פורסמה עד כה בישראל.

נ'שפט

סכסופאט הוא נורמלי

האנס מען כי קורבנותיו לא התנגדו למעשיו ולכן לא היו אזה מעשי אונס

שלמה חליוואה נאשם בבית-המישפט בירושלים באינס אכזרי של חמש נשים, בתקיפת אשה נוספת, ובכמה פרטי אישום נוספים.

הוא נידון ל-25 שנות מאסר על כל הריגות הללו. רק שלמה לבי-עמי, האנס המנומס המפורסם, נידון לתקופת מאסר ארוכה יותר — שלושים שנה — על כל מעשיו האונס שבהם הודה.

חליוואה לא הודה באשמה. הוא טען ל-הגנתו כי הנשים לא התנגדו למעשיו, ולכן לא היה זה אונס, וכי גם בשעת מעשה לא היתה חדירה מלאה של אבר מינו לזוה של המתלוננת, ולכן, לפי החוק, לא הושלם האקט המיני, ולפי החוק אין אפי-שרות להעמידו לדין על אונס.

כאשר נגזר דינו, ערער חליוואה באמצינות בא כוחו, עורך-הדין שמואל בירגר לבית-המשפט העליון.

באמתחתו היתה טענה נוספת, כי מרשו לא היה אחראי למעשיו בעת ביצועם, מפני את חתו בלחץ שאי-אפשר להת-גבר עליו, ואשר נבע מפסיכופטיה.

התנהגות מדומה. טענה זו נתמכה בשלוש ראיות: ראיתו של רופאים פסיכיאטר, רים, על אף שכל אחת מחוות הדעת קבעה כי חליוואה כשר לעמוד לדין, ואינו חור לה במחלת-נפש. לפי החוק, רק דחף ש הוא תולדה של מחלת-נפש מזכה את הנאשם בהגנה על שירותו. על כן שלח הסניגור, בבית-המשפט העליון, את חוות הדעת של ד"ר יואב קראוס, שקבע כי לחליוואה יש דחפים מיניים מוגברים, ושי כינה את מצבו כ-סכסופטיה". אולם גם רופא זה קבע כי פסיכופטיה היא ביטוי להפרעה באישיות, ולא מחלת-נפש מבחינה מישפטית.

לכן דחתו שופטי בית-המשפט העליון את טענתו זו של הסניגור. אולם מטענה זו נגזרה טענה נוספת. חוות-הדעת של ד"ר קראוס הכילה מישפט שאמר כי חליוואה האמין שהנשים אונסות אותו, ואם אומנם האמין בזאת, משמע שחשב בכנות כי הן מסכימות למגע, ואפילו כופות אותו עליו, אם כן, יש לדון אותו, לפי החוק, כפי

האיש העומד עכשיו בראש המטה הכללי חנן חיילים שרצחו. האם אין זה פוגע בתדמית ישראל בעולם?"

תשובה: "אין תגובה". את השאלה הציג השבועון הגרמני שטרן. התשובה-לא-יתשובה באה מפיו של משה דיין.

10 אלפים דולר. הראיון שהעניק דיין לשטרן עורר ויכוח עוד לפני שפורסם. לדברי ח"כ אורי אבנרי בכנסת, שילם השבועון הגרמני לדיין עבור ראיון זה, ה-10 אלפים דולר — סכום של 10 אלפים דולר — יותר מ-300 אלף לירות. כתב שטרן כי "יש משה, שחתי טל, טען שסכום זה 'מגומם ביותר'".

דבריו של דיין רחוקים מלהצדיק סכום כזה. הוא חזר על דיעותיו המבולבלות הריגולות — שאסור לנהל משא-ומתן עם אש"ף מפני שהאירגון רוצה להשמיד את ישראל, שיש לכונן את האוטונומיה נוסח בגין, ושאינו לו מושג מה צריך לקרות בגדה וברצועה בתום חמש שנות-המעבר. הוא תמך בהתנחלות ("לא על אדמות פרטיות") ובכיבוש הישראלי בביקעתי הירדן, על גב ההר בגדה וברצועת-עזה — לצמיתות.

הכותרת של שטרן: "נמנע הקמתה של מדינה פלסטינית".

לא מירון מאראתון. יתכן כי הרי קורא הגרמני יתעניין לפחות בקטע הקטן, שבו דיבר דיין על עצמו.

שאלה: "...השנה לקית במחלה קשה מאד. הרופאים..."

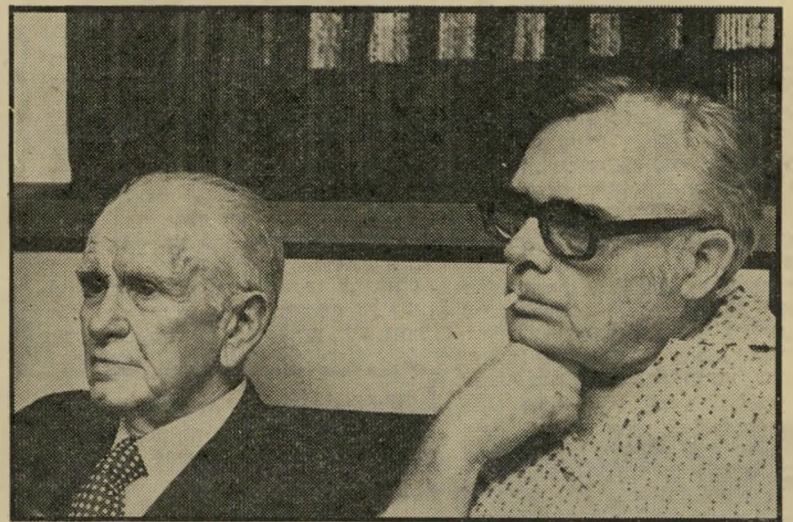
תשובה: "תגיד זאת בפה מלא. גם הרופאים אמרו לי זאת: בפה לי סרטן. הם ניתוח והוציאו את הגידול. עכשיו אין לי עוד תאים ממאירים."

הסרטן לא שינה את חייו. הרי תמיד היו לי בעיות אלה. תחילה איבדתי עין, והייתי צריך להסתדר עם זה. אחרי כך שברתי לי חוליה בעמוד-השדרה, אחרי כך נקרע לי מיתר-קול, כך שבמשך זמן-מה לא יכולתי לדבר. "תמיד היה חלק מן המכונת מקולקל — אבל המנוע עוד פעל."

הרופאים מקווים שהסרטן לא יחזור, בעוד כמה חודשים עליו לעבור בדיקת-דם. אני מרגיש במצב מצויין. לא הייתי משתתף עכשיו במירון-מאראתון, אבל בי סך-הכל בסדר."

החלק המעניין ביותר בראיון: תמונה

* בדיון על הכנסות חברי-הכנסת מהר-צאות ומאמרים.

עורך רוזנפלד (עם אורי קיסרי ז"ל)
"אירגון המרצחים הקרוי פיא-אל-או..."

לקרוע כבר נחרשה לקראת המהפכה, וכי כבר נראים ניצני ה'גוע' החדש, שעליו התנבא ראש בית-ר."

גם את ראש בית-ר ציטט אלמגור. הלה כתב בזמנו מאמר שהוכתר במילים "לקח בני-יוסף", ושבזו קבע כי בכל מילחמה חייב שני הצדדים הם תמידי-דרך חפים מפשע. לכן ארוחה היא כל מילחמה, גם מילחמת-תגר וגם מילחמת-מגן. מסקנתו של ראש בית-ר היתה חד-משמעית: "אם אינך רוצה לנגוע בחף מפשע — גוע. ואם אינך רוצה לגוע — ירה ואל תפספס!"

מי הוא ההיסטוריון המצוטט לעיל ומי היה אז ראש בית-ר? **שאלה:** "אתה היית פעם רמטכ"ל. כתוב מה שכתב: שלום רוזנפלד, עורך מעריב. הלה היה בזמנו מפקדו של שלמה בן-יוסף בראש-פינה. **שתיקה בסלע, דיבור בחרי** **תמיד היה חלק מקודקד במכוניתו של משה דיין. אך המנוע עדיין פועל — דבריו** **שאלה:** "אתה היית פעם רמטכ"ל."

בעל-מאפיה אחמד אבו-אל-עאפיה
דוחות בסכום של 120 אלף לירות

כי הסכום שדרש מוחמד הוא מופקע, וסיר-
בו לנסוע. מרים, שהיתה נואשת להגיע
לבית האה, הסכימה לשלם 180 לירות,
כפי שדרש מוחמד עבור הנסיעה.

נשיקה אחת. מרים היא אשה דתית
וחסידת חב"ד, ומכיוון שחשבה שמוחמד
הוא יהודי, דיברה על ליבו כל שעת הנסיעה,
כי יחזור בתשובה, ואף ישפיע על
אשתו שתדליק נרות בערב-שבת. אולם
נראה, כי ליבו של הנהג היה נתון יותר
לשפתיה היפות של מרים מאשר לנרות-
השבת.

כאשר הגיעו למיסעף רעננה, סטה מה-
כביש הראשי, עצר את המונית וניסה
לנשק את הנוסעת. היא הסבה את ראשה
והתנגדה, אך הוא אחז בכתפיה, הסב אליו
את ראשה וביקש ממנה להוציא את לשון-
נה. אז נשק אותה על פיה, בניגוד לרצון
נה.

כאשר המשיכה בהתנגדותה, התניע את
מוניתו והביא אותה ללא חקירות נוספות
לרעננה. היא היתה עדיין נדהמת והמומה,
ולא רצתה שהנהג יידע היכן היא מתגור-
רת. לכן ירדה במרחק-מה מבית אחיה.
אך לדבריה המשיך הנהג לעקוב אחריה,
ומתוך מבוכה חזרה למונית, אשר הביאה
אותה הפעם ללא פגע לבית אחיה.
כאשר נכנסה לבית, סיפרה את קורר-
תיה לאחיה, תוא, זעף ונרגז, רדף אחרי
הנהג כדי למחות בפניו ולהביאו למישט-

התנהגותו המדומה. לכן חזרה הטענה כי
הנשים בעצם הסכימו למגע המיני, אם כי
רק בדמיונו של הנאשם, אך הוא אינו
אשם באיגוס, בגלל מחלתו.

בית-המישפט קבע כי הדבר לא הוכח
בבית-המישפט מפני שד"ר קראוס לא נהר-
קר על מישפט זה בחוות-הדעת שלו, ולכן
לא מצא בית-המישפט שחליואה באמת
האמין כי קורבנותיו לא התנגדו.
כדי להוציא ספק, בדק בית-המישפט
העליון כל מעשה איגוס לעצמו, כדי להיר-
ווכח שאומנם לא קיימת האפשרות כי
חליואה האמין בהסכמת קורבנותיו.

פכנת הריון. הקורבן הראשון העידה
שהנאשם איים עליה בסכין שלופה, והוא
הכחיש זאת מלכתחילה. אולם כאשר נמ-
צאה הסכין ליד מקום המעשה, שינה את
גירסתו וטען כי הבחורה היא אשר של-
פה את הסכין ואיימה עליו. בית-המישפט
לא האמין לגירסתו, ואף הוציא מתוכה
את המסקנה שאם היתה הנערה צריכה
לאיים בסכין, הרי ידע חליואה היטב כי
היא מתנגדת למעשהו.

הנערה השנייה סיפרה במישטרה שהוא
הפחיד אותה ואיים עליה, ואכן, הוא הו-
דה במישטרה בכך שאמר לה: „אם לא
תתני לי, יהיה לך עוד יותר גרוע.“ כאשר
להפרכת דבריו בעניין אי-חליואה לאבר-
המין של הקורבן, הסיק בית-המישפט מ-
שאלתו של חליואה את הקורבן: מה תע-
שה אם תכנס להריון? והיא ענתה שיש
לה אחות שתעזור לה. מישפט זה מגלה
את אמונתו של חליואה כי אומנם ה-
לם את המגע המיני, והנערה היתה צפויה
לסכנת הריון ממעשהו.

גם את הקורבן השלישי שאל חליואה
מה יקרה אם „בטעות חזר לה איוזה חו-
מר, והיא תכנס להריון.“ לדבריו, הרגיעה
אותו ואמרה שלא ידאג.

סימני אדימות. הנערה הרביעית הי-
תה תיירת שמסרה עדותה לפני המישפט,
ולכן לא נחקרה על-ידי הסניגור. אך עדו-
תה היתה ברורה לחלוטין. היא סיפרה
כי חליואה היה במדיצ'ה"ל ובידו נשק.
היא התנגדה בכוח לנסיונו לאגוס אותה,
ואף בעטה באשכיו. הכאב עיוור את הי-
נאשם, והוא התפתל מכאבים, אך לא יר-
תה. הוא התיישב על ביטנה ולחץ בכוח
עד שהנערה התעלפה. בדיקה רפואית
נמצאו על צווארו סימני חניקה ושיטפי-
דם. אלו, כמובן, אינם סימנים של הסכמה.
גם במיקרה החמישי היו סימני אלימות.
חולצתה של המתלוננת היתה קרועה, ו-
הוצגה בפני בית-המישפט. גם היא סיפרה
על אימוץ סכין.

כל השיקולים הללו הצדיקו את מסק-
נותיו של בית-המישפט המחוזי, ולמרות
מאמציו של הסניגור לא הסכים בית-
המישפט העליון לסטות מהם. כל ההרש-
עות אושרו. גם גורר-הדין אושר מלבד
אחד, שהופחת מ-17 שנים ל-14 בלבד.
אולם בית-המישפט צרף אחרת את העו-
שים. הוא יצר חפיפה בין כל העונשים
על האגוס, והוסיף עליהם את העונש הי-
חמור ביותר עבור העבירה הנוספת. וכך
יצאה חקופה של 20 שנות מאסר בלבד.

למרות טעם שצוטט מחיפוש של השופט
יוזפה בז: „הפסיכופט מתנגש עם החוס
ררואאה מליכוי נפשי יהודי שאין הוא
ישיח יו יותר מאשר העיוור אשם בעיוור
ריון.“ לא משא רית-המישפט כי הסכמות
אינו ציח רחשני איננה.

דרכי חיים

נהג מציית

התיירת רצתה להשפיע

עז הנהג הערבי

להדיק נרות-שבת,

אך הוא ניסה לנשקה

„המתלוננת היתה מופרעת, אם נסעה
לבדה במונית בשעת-לילה!“ אמר הסני-
גור, חיים קאזיס. „בית-המישפט. הוא הגן
על מוחמד אל-גריבה, נהג-מונית ערבי,
שהורשע בבית-המישפט השלום בכפר-סבא
בעבירה של מעשה מגונה בתיירת.

ראשיתו של הסיפור בליל אוגוסט בהיר,
בשנה שעברה. מרים קרוקוביץ, תיירת בת
29 מארצות-הברית, חסידת חב"ד, ואם ל-
ארבעה, מצאה עצמה לבדה בחלדה, כאשר
שירות-האוטובוסים באותו לילה הסתיים.
יחד עם נוסעים אחרים ניסתה לעצור מו-

נית, כדי להגיע לבית אחיה ברעננה.
מונית של מוחמד עצרה לידם. מרים
ויתר הנוסעים עלו למונית, והתמקחו על
מחיר הנסיעה. הנוסעים האחרים חשבו,

דוכן-המריבה ברחוב יפת
מקור פרנסה לשבע מישפחות

חשדנות חולנית. הכינויים שכינה הי-
סניגור את המתלוננת לא שיכנעו את
השופטים, מה גם שגילו, כי קאזיס חקר
אותה יומיים תמימים על דוכן-העדים ב-
חקירה נגדית, והביאה לידו בכי.

בהזכירו את החלטת שופטת-השלום, ש-
האמינה לגירסת עדי-התביעה, אמר בית-
המשפט: „אבל לשבחה ייאמר שאין היא
לוקה באותה חשדנות מדהימה, והייתי
מרשה לעצמי לאמר חולנית, שנשמעה
מתוך טעותיו של הסניגור.“

בית-המישפט לא ראה מקום להתערב
בהרשעה ובעונש שקבעה השופטת.

המאפיה של

אבו-אל-עאפיה

העיריה דרשה להסיר את

דוכני הפיתות מן המידרכה,

ואילו בג"צ התיר

את הצבתם שם

ששת אלפים פיתות ואלף בייגלך נאפים
מדי יום במאפיית הפיתות של בני סעיד
אבו-אל-עאפיה ביפו, חובבי הפיתות יעי-
דו, כי טעמן משובה, שלא לדבר על מיב-
חר הטעמים שלהן, אך אנשי עיריית תל-
אביב החליטו שהפיתות אינן עוד לטעמם.
הם רוצים שאבולעפיה יכניס את דוכני הי-
מכירה שלו לתוך המאפייה, הנמצאת ב-
בעלות המישפחה יותר משלושים וחמש
שנים. העובדה, כי המאפייה מפרנסת שבע
מישפחות של ערבים ילידי יפו לא כל-
כך מעניינת את המושך בחוטים בעיריית
תל-אביב. מזה כמה חודשים מגיעים סק-
חים למקום, מדי יום, ורושמים דו"חות

לבעלי המאפייה. אנשי העיריה טוענים,
כי לא המאפייה מפריעה להם, אלא הדוכן-
נים עמוסי הפיתות על המידרכה המהווים,
לדעתם, מיסרד להולכי רגל ביפו.

אחמד אבולעפיה, מבעלי המאפייה נא-
בק על כל דוכן ואיננו מוכן להזיז אף
אחד מהם מפני שהם מקור פרנסתו. הי-
עניינים הסתבכו והלכו, עד שהגיעו אל
כתלי בית-המישפט. השבוע החליט בית-
הדין-הגבוה-לצדק לאפשר למישפחה הער-
בית להשאיר את דוכני המכירה שלהם על
המידרכה. על אף שזכה בבג"צ, עדיין נר-
גש אחמד מכל האירועים האחרונים ש-
פקדו את המאפייה שלו בחודשים האחרון-
נים.

„כשלושה חודשים אחרי הבחירות לי-
ראשות העיריה הגיע פקח למאפייה ונתן
לי דו"ח בגלל שהצבתי את הדוכנים על
המידרכה.“ מספר אחמד, האח האחראי
על המאפייה, „למחרת הגיע הפקח עם שני
שוטרים, ואמרו לי שאם לא אכניס את
הדוכנים לתוך המאפייה הם יקחו אותם.“
באחת ההזדמנויות התחנן פקח עירוני לפי-
ני אחמד: „תן לי לקחת לפחות דוכן
אחד, זו הוראה מהבוס שלי.“

„קיימת כאן אפליה.“ אבולעפיה
החל חושד, כי יש כאן כוונה ברורה לה-
רוס לו את העסק. „אולי זה בגלל שאחי
הצעיר חאמים עבד בזמן הבחירות למען
המועמד של מיפלת-העבודה ולא למען
שלמה להט, ראש-העיר. לדעתי אין להת-
עלם גם מהעובדה שקיימת כאן אפליה —
אני ערבי וכל שכני בעלי-העסקים הם
יהודים.“ טוען אחמד.

המישפחה שכרה את עורך-הדין רחמים
גנר, על-מנת שייצג אותם בסבך הבעיות
עם הפקחים ובתי-המישפט. לא עזרו לו
לאחמד הריצות לעיריה. „דו"חות הגיעו
לסכום של מאה ועשרים אלף לירות וניי-
דות המישטרה, ארבע במיספר, הופיעו
אצלו לפני שבעים ויצו לקחת את הי-
דוכנים בכוח. הוא אף נעצר לחקירה על-
ידי המישטרה. לבסוף לא נותרה לו
ברירה והוא פנה לבית-המישפט-הגבוה
לצדק וקיבל ממנו את הרשות להצבת
הדוכנים על המידרכה.

מישפחת אבולעפיה רכשה את המאפייה,
שעמדה במקום עשרות בשנים, לפני 35
שנים. הסב אחמד מסעוד, שהוא כיום בן
74 התחיל בעיסקי אפיית הפיתות, ירש
ממנו את העסק בנו סעיד, שנפטר לפני
שנה וחצי. מאז מנהלים אותה ארבעה
אחים. הגדול שבהם, אחמד, בן 24, צעיר
יותר הוא סאמי, בן 22, אחרי חאמים,
בן 20. הוא לא רק עובד במאפייה אלא
לומד את מיקצו העיתונות בשעות הערב.
ישנו גם חאלד בן 17, העובד במאפייה.
כולם ילידי יפו. לא יצאו מהמקום לעולם,
כל ביקרו באף ארץ ערבית או אירופאית.
לא חיהם סובבים סביב המאפייה. בימי
שבת וראשון הם סוגרים, בשבת, כמות
הדודות עם השכנים היהודים, וביום ראשון
הם מבלים בחוג המישפחה. המריבה בקרב
המישפחה גדולה מאד בימים אלה. מה ילדי
הצעירים הבאים של עיריית תל-אביב,
ימים יגידו.

הדו"ח המישטרי האמריקאי חושף את הפעילות הפלילית של היורדים מילחמת האלקטרוניקה והסמים

לדו"ח המישטרה, אולם כשנה לאחר מכן הוצתה מוסעתו עליידי אלמונים. יהושע לוי ואברהם בן-אברהם נעצרו לאחר מכן, בעת הצתת עסק אחר, והורשעו על הצתת זו ועל הצתת מי ומי. השניים פעלו אצל יוסף זכריה ויהושע לוי, שהפי עילו באותה עת את מוסעת המלך דוד, מול מי ומי האמורה.

כיום, אבי בן-אברהם שוהה בישראל, ויהושע לוי הוא בעל עסק אלקטרוניקה, הקשור בזכריה.

כעבור כמה חודשים הוצתה מוסעת תל אביב, באותו איזור, על רקע אותם מניעים. לפני כשנה ניסה ג'ון אפללו לקנות את עסק האלקטרוניקה גי אנד אייץ, ונתקל בסירוב. כעבור כמה ימים הוצת העסק, ואבי בן-אברהם ויהושע לוי נעצרו כחשודים בהצתה.

על העסק של התכשיטן שלום שחר נזרזו כמה יריות, והישראלים יהושע לוי ודודון שוורץ (בעלי עבר פלילי בישראל) נעצרו כחשודים ביריות. שלום שחר סירב למסור עדות לחוקרים, אחרי שקיבל מברק מקרוני ביו בישראל שקיבלו איום על חייהם. אם שחר לא ישתוק, המישטרה סבורה כי שחר נסחט עליידי המאפיה הישראלית. במיקרה אחר צולמה נערה ישראלית,

להיות קשורים בפעילות של פשע מאורגן. רובם מאיוור בתיים, השוהים בקליפורניה כמה שנים.

חלק מהם בעלי עבר פלילי עשיר בישראל, והם מתרכזים עתה בפעילות פלילית בלוס-אנג'לס וקלכסיקו (עיירה בגבול קליפורניה ומכסיקו, המשמשת מרכז להברחת). חלק משותפיהם שוהים בישראל ומסייעים להם. חלק מהם פועל בצורה בינלאומית בכמה ארצות. חברי הקבוצה מעורבים בסחיטה, בהברחת סמים, בפשיענות, בשוד ועוד. יש עדויות כי חלק מקבוצה זו סוחט ישראלים אחרים בעלי-עסקים, ויש עדויות כי חלק קשור בתביעות ביטוח המבוססות על הונאה. הם קשורים עם רשתות של הברחת-

בקליפורניה (העולם הזה 2151) ותיארת בעיקר את מילחמת ההצתות והשדירות על רקע השליטה בשוק האלקטרוניקה. במשך השנה עבר המאבק למילחמה על השלטון בסמים, בעיקר הברחות קוקאין מדרום אמריקה לתוך ארצות-הברית.

מכנה

משותף

דירת אלמונים פליליים ישראלים לקליפורניה נעשית בעיקר בדרכים בלתי-חוקיות, דרך מכסיקו, או כתיירים, והי שלטונות חסרי-אונים מול ההגירה הבלתי-חוקית של יסודות אלה. בדרך-כלל התהליך

פני שבוע החליט בית-המשפט ב-לוס-אנג'לס להעמיד את יוסף זכריה לדין, כחשוד ברצח אסתר ואלי ראובן. שני חשודים נוספים, אליהו קומרצ'אוו ויהודה אביטל, המבוקשים עליידי המישטרה, לא התגלו עד היום. יוסף זכריה הוא בעל עסק גדול לאלקטרוניקה בעמק של לוס-אנג'לס, הקרוי איזי אימפורט, המייבא מכשירי-דינמו סטריאו למכוניות.

לא היה זה עסק האלקטרוניקה היחיד של זכריה. הוא שותף בעסקים רבים אחרים. כך, למשל, לפני כמה שנים, היה קשור ברכישת עסקי-אלקטרוניקה שפשט רגל בצורה פיקטיבית (בהתאם לדו"ח המישטרי, שיתואר להלן) ואשר בין שות-

כתרת ראשית בעיתון מקומי בלוס-אנג'לס הישראלים בעקבות האיטלקים

נאם קומרצ'וב הדרכון נשאר

המתגוררת באיוור בברליהיל, צילומי עירום, עליידי חברי המאפיה, וקרוניה התבקשו לשלם תשלומי-סחיטה גבוהים. כמה עדים, שמסרו עדות במישטרה, הוכו עליידי ישראלים, ועסקיהם ניווקו. כאשר משה כרובי התלונן במישטרה, חתכו אל-מונים את צמיגי ארבע מכוניות מישפחתו, ואיימו על חיי בניו. לאחר מכן נאלץ לשלם 2500 דולר, כהשתתפות בהגנה המישיפטית של אבי בן-אברהם, שהצית את מוסעתו. (כרובי אישר דברים אלה בשיחה עימי, כאן בישראל, בימים אלה). קורבנות לסחיי-טה באיוור-העסקים הישראלי פוחדים ל-מסור עדות, והמישטרה נתקלת בקשיים למצוא הוכחות.

העברות

סמים

ואים פרוץ מקלכסיקו נעצר על הברחות הרואין, וחשוד במישטרה כאחד מראשי המבריחים. הוא קשור בישראל יוסף פרץ.

אבי בן-אברהם ויהושע לוי נראו פעמים רבות בדירתו של פרוץ בקלכסיקו. מברקים קבועים נוספים אצל פרוץ, שנראו לעיני המישטרה, הם דויד שמואל (שותף לעסקים עם ג'ון אפללו), שושנה דוגאס

יורד בחשיאן דיר העסק שנשרף ושנסגר תביעת דיבה

סמים במכסיקו. באמצעות עיסקי-אלקטרוניקה משותפים בקלכסיקו. מוצאם הישראלי, קירבת-המישפחה בניהם, קשריהם העיסקיים, והשפה שבה הם מדברים יוצרת מכנה משותף אחיד לפעילותם כחבורת-פשע בדרום-קליפורניה.

הצתות

וסחיטות

היו כמה מיקרים של הצתות וסחיטות של ישראלים עליידי חברי כנופיות אלה. לדוגמה: הצתת מוסעת מי ומי בשדרת פירפסק פינת רחוב 45, אחרי שבעליה קיבלו הצעת מג'ון אפללו (שותף וגיס של יוסף זכריה) להצתת העסק, כדי לקבל פיצוי מחברת-ביטוח. בעל העסק, הישראלי משה כרובי, העדיף

הוא שישראלי בעל רקע פלילי עושה חיל בעסקים, ומביא אחריו את חבריו לשכונה, המסייעים לו בעיסקיהם-פשע ועסקים אחרים שלו. כנופיות אלה של ישראלים התרכזו תחילה באיוור פיירפסק בלוס-אנג'לס, שבו מרכז המיסחר היהודי. שם נפתחו המיסדות הישראליות, מועדוני-הלילה הישראליים, ויתר העסקים המלווים מהגרים ישראליים.

לפני כמה חודשים הכינו גורמים, הקשור רים במישטרת לוס-אנג'לס. מיסמך הקרוי "קבוצות הפשע המאורגן הישראלי בדרום קליפורניה". מיסמך זה מתפרסם כאן לראשונה, והוא מתאר במאמנות רבה את המאפיה הישראלית במקום.

תמצית המיסקמך: קיימת קבוצה של כמה עשרות ישראלים, הגרים בדרום-קליפורניה, ואשר אמורים

פיו היה הטייס הישראלי אלי בכמן, וישראלי בשם אריאל. זכריה נעצר לפני חודש בנמל-התעופה קנדי בניו-יורק, עת בא לקבל את פניה של ישראלית בשם ירדנה טרגן, שנתפסה בבואה כשברשותה יותר מקילו קוקאין. ירדנה מתגוררת בריידה-הז'אנרו עם בעלה, ובעבר עבדה שנים רבות במפעל של טוביה אושרי ורחמים אהרונים מכנופיות הכרם. אלי בכמן פתח לאחר מכן עסק למוצרי-כתיבה, ואחרי-כך עבר למכירות מוצרי-אלקטרוניקה עבור זכריה וישראלים אחרים. הוא גם משכיר את כישוריו כטייס לנוקקים לו, ולפני שנה הבריח במטוס את רחמים אהרונים ממכסיקו לקליפורניה. גם כיום הוא מרבה בטיסות בין קליפורניה למכסיקו-סיטי.

לפני שנה, ב-22 בנובמבר פירסמתי כתבה גדולה על המאפיה הישראלית

קיימת קבוצה של כמה עשרות ישראלים, הגרים בדרום קליפורניה אשר אמורים להיות קשורים בפעילות של פשע מאורגן... מוצאם הישראלי, קידבת המישיכחה ביניהם, קשריהם העסקיים והשפה בה הם מדברים, יוצרים מכנה משותף אחד לפעילותם כחבורת פשע באיזור

בשעתו חשדה המישרה בבחשיאן בקשר עם ההצצה של מיסעדת חי ומי, שכן הוא היה מבעלי מיסעדת המלך דויד הסמוכה. אולם באותה עת ועד היום המישרה נמסרה לתיפועל לאחרים, בתקופת השריפה ליוסף זכריה ואביו אלי, כך שלאמנון בחי שיאן לא היה כל עניין בתחרות בין המישרה. צירוף שמו לשמות יתר הישראליים גרם לבחשיאן נזק, ופרקליטו פנה במכתב לרשת ארבייטי ותבע תיקון חי מעוות, ופיצוי של שני מיליון דולר. בחשיאן נאלץ לסגור את העסק שצולם ברשת הטלוויזיה, שכן איש אינו רוצה בעסקים עם מי שקשור במאפיה הישראית. ועוד בפשע כמו חיתוך ופיזור גופות אדם.

נזק דומה, אם כי פחות בהיקפו, נגרם עלידי חקירות המישרה האמריקאית נגד המישרה רפי שאולי, הנחשב בעיניה כמנהיג מברייח-הסמים הישראליים. אולם בעוד שלגבי שאולי ניתן למצוא סימוכין בפסק-הדין של השופטת ולנשטיין במישפט בצלאל מירחי-הארץ, שבו התייחסה ל- עיסקה שעמד לעשות עם עברייני-הסמים ראש צלניק, הרי קשירת שמו של בחשיאן בגיבורי הפשע הישראלי בקליפורניה היא ממש מופרכת, וללא כל ביסוס.

כך או כך, מישפטו של זכריה יזניק שוב את שמה של ישראל לכותרות בקשר לעיסקי-פשע, ואין ספק כי במישפט יתגלו פרטים נוספים על המעורבות הישראלית בפשיעה שם.

יגאל לביב

ISRAELI ORGANIZED CRIME GROUP	
Table of Contents	
	Page
Overview	1
Arson and Extortion Activity	1
Narcotics Trafficking	3
Insurance Fraud	5
Burglary and Receiving Stolen Property	6
Analysis	7
Business Interests	9
California	2
Los Angeles	10
Link Diagram Information	11

פרקי הדו"ח המישרתי על הפשע הישראלי המאורגן הצחות, סחיטה, סמים, הונאת-ביטוח, פריצות, רכוש גנוב

(חברתו של יהושע לוי) ושלום צברי. יוסף פרץ הוא עתה הבעלים של עסק האלקטרוניקה מרקס פלייס בקלכטיקו. קודם לכן היה שותף עם גידעון קוצר ובן-עמי פרידמן. מנהל עסק האלקטרוניקה גדול בלוס-אנג'לס בשם סנטורי סיטי השקעות. דויד שמואל נאסר בשנת 1977, כאשר מטוס פרטי נחת בלוס-אנג'לס, והטיס נעצר עם שותפו של שמואל לעסקים, קרלוס קלדרון. במטוס נמצאו כמויות של מריחואנה. שמואל קשור במברייח-סמים גדול בשם ריצ'ארד אימפריאל, והשניים, לדעת המישרה, מספקים חלק גדול מן הסמים לרשתות הישראליות.

הונאות

ביטוח

ח דק גדול מחברי המאפיה הישראלית תבעו וקיבלו מחברות-הביטוח סכומי כסף גדולים על שריפות או שדירות שפגעו ברכושם. לדעת המישרה, התביעות מופרכות, ולמעשה לא נגרם להם כל נזק. יוסף זכריה לבדו הגיש שש תביעות על נזקים למיטענים שקיבל, ובמים אלה הגיש תביעה על חצי מיליון דולר על נזקים מגניבות בעסק שלו בעמק. שלושה ישראלים נאסרו עלידי המישרה בברלין היל על פריצות מסוג זה. השלושה הם מיכאל אבריעור, עמי רוזנברג והנריק גרוסמן. אבריעור נהג במכונית של עסק האלקטרוניקה של יוסף זכריה וג'ון אפללו.

ניתוח

ומסקנות

ח בורות-פשע אלה מרוכזות סביב 24 חשודים עיקריים, הקשורים בסוגי פשע שונים. החבורות נזילות ביותר בהרכבן, ומחליי פות חיילים בקצב מהיר, בהתאם לביקורי ישראלים במקום.

כמה שמות מסתמים כעומדים במרכז הפעילות: ג'ון אפללו, יוסף זכריה, והקשור רים בהם, כמו פרץ ופרון. החיילים הקבועים של חבורה זו הם אבי בראברהם, יהושע לוי, דורון שורץ, חיים סיסו, יעקב חפץ, יהודה אביטל, אלי קומרצ'אק.

עד כאן הדו"ח המישרתי. הדו"ח-חשבוני, שהופץ במספר טפסים מצורף, כולל גם רשימות של כל העסקים האלקטרוניים ובעליהם. חלק מרשימות אלה דלף גם לרשתות הטלוויזיה, שמיהרו לפרסמן, ללא בדיקה עצמית.

הדו"ח, כמו מיסמך 111 המפורסם בי ארץ, הוא למעשה ריכוז מידע שבידי המישרה, ולא תוצאות בדיקה יסודית. מכאן שהעובדות הנאמרות בו שוות בדיוק את הנאמר בהן.

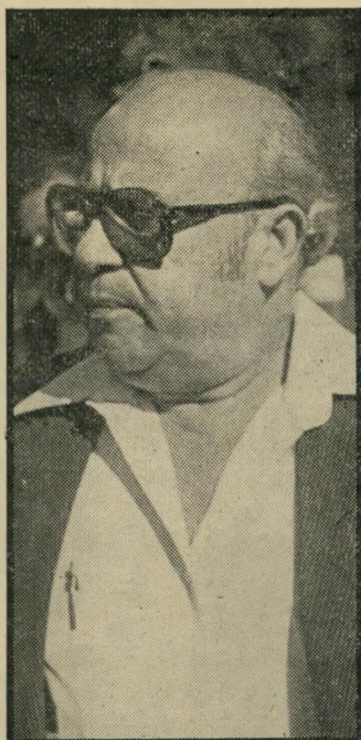
כך, למשל, כתוב בדו"ח כי אחד מבעלי עיסקי-האלקטרוניקה הגדולים בקליפורניה, אמנון בחשיאן, קשור ביוסף זכריה, וכי גם העסק שלו נשרף כחלק ממערכת השרי פות המדומות, עובדות אלה אף שודרו ברשת ארבייטי, שגם צילמה את העסק המחודש אחרי השריפה של בחשיאן. על השריפה כבר נכתב לפני שנה בכתבה על המאפיה הישראלית בקליפורניה.

האמת היא, כמובן, שבחשיאן לא היה מבוסס כלל, ונזקי השריפה, שהגיעו ל-1.4 מיליון דולר, לא כוסו עלידי איש. האש הוצתה עלידי מתחרים שלו בעיסקי-האלקטרוניקה, שנפגעו ממחיריו הנמוכים. בחשיאן מתחרה עם משה בזכריה ואחרים, שהוכרו בדו"ח, המוכרים בעיקר מכשירי רדיו למכוניות. בעוד הם מייבאים מיפאן מכשירי-רדיו חדשים ומוכרים אותם ב-50 דולר האחד לסוחרים, קונה בחשיאן מכשירים פגומים ב-8 דולר האחד, מתקנם ומוכרים ברווח נאה, במחיר של 24 עד 36 דולר האחד. אגב, הוא ביחסי-עסק גם עם זכריה, השולט בעיסקי-האלקטרוניקה בעמק.

מי הוא

יוסף זכריה?

"יוסף זכריה אינו רוצה" כך קובעים בהחלטיות כמה גורמים, המכירים את הצעיר עוד מתקופת שהותו בארץ.

אב אלי זכריה שותף במישרה

זכריה נולד בחולון לפני 27 שנים. הוא סיים עשר כיתות-לימוד, ועבד במשך תקופה קצרה בעבודות שונות, בלתי-קבועות, ביניהן כחשמלאי בבדק בנמל-התעופה לוד.

במישרת ישראל מייחסים לו פעילות עניפה בעסקים בלתי-רשמיים. זכריה לא שירת בצה"ל ביגלל עברו הפלילי. עד שנת 1970 מייחסת לו המישרה בארץ עבירות מסוג גניבות, החזקת רכוש גנוב, שוטטות וגרימת חבלה גופנית.

בין השנים 1969-1970 נעצר ושוחרר שמונה פעמים. הוא היה קשור לחבורת בתיים - חבורה של עבריינים ובדוקאים ידועים, שבראשה עמדו ניסים לביא, המרצה עתה תקופת-מאסר של 14 שנה על שוד מזויין בבנק הפועלים בראשון-לציון, ו-חביב אבו זמיל.

על אנשי חבורת בתיים נימנה גם אלברט ("בבר") דהן, בבר נחשד עלידי המישרה בראשית שנות ה-70' כשותף ברצח של עודד קליפצקי, בעלה לשעבר של שירי דנון, אחותם של האחים דנון וגיסתו של רחמים ("גומדי") אהרוני.

בין מכירי של זכריה באותה תקופה היה גם שימיעון פוני, שהיה מעורב בשנת 1972 בשוד הגדול בבנק באשדוד.

כינויו של זכריה, באותה תקופה, היה "סבוי", כי נהג להסתובב עם חבריו ליד קולנוע סבוי בחולון.

יוסף זכריה ירד מהארץ לפני שמונה שנים. הוא התגורר בלוס-אנג'לס עם אשתו, ילדיו והוריו. בשכונת מגוריו גרו גם אסתר ואלי ראובן. רישמית ידוע כי זכריה ניהל חנות למימכר מערכות-סטריאו בשם איזי אימפורט.

זכריה באלבום מישרת ישראל חשוד ברצח

יומן החדשות

● לפני שבועות אחדים נפגשו בעלי בתי הקולנוע בח'אביב עם ראש העיריה. באותה הזדמנות הודיע להם שלמה להט על סיכוי להורדה מסוימת במיסיה העיריה, אבל באותו הזמן הזהיר שבית הקולנוע לא ימלא אחר כל הוראות העיריה, בנוגע לתקנות היגיינה, ניקיון או עישון, לא יזכה בהנחות אלה. בעלי בתי הקולנוע ניסו לטעון שאין באפשרותם לכפות על הציבור מבקר אצלם את תקנות העיריה, מפני שסדרניהם, שהם כולם נכים, עומדים בסריישיע מול קהל המפר סדר, ואילו המיטרה אינה משתפת פעולה. תשובתו של להט הייתה קצרה ועניינית: „אז תשכרו בריונים“.

● בשבוע שעבר התנפלו שני אנשים על אלון גרבו, מנהל סינמטק תל-אביב, המופעל על-ידי העיריה, חספו מידי כרטיסים, וכשניסה להיאבק עימם, חטף כמה מכות יבשות. יחד עם הממונה עליו בעיר ריה, יוסי קיוסר, שהיה במקום, השתלט על אחד התוקפים. המיטרה הוזמנה, אך לא בוששה לבוא. גם אחרי קריאה שנייה לא מצאה לנכון לשלוח נידת, ובסופו של דבר, שוחרר העבריין.

אולי צריך להזהיר את העצה שיעץ בתי הקולנוע: תשכור בבקשה כמה בריונים לסינמטק.

● היכנו לפצצת צחוק ישראלית חדשה, ושמה נישואין נוסח תל-אביב. בעלי הסרט, סירטי נח, היודעים, כנראה, מהו טיב הסחורה שבידם, החליטו הגיגית לא להזמין מבקרים מסוכנים להקרנות מוקדמות. היחידים שנוכחותם רצויה בהקרנות אלה, הם מחברי הרשימות המוקדמות המתחייבים בנפשם לאמר רק מחמאות, פן תאבד מישרתם. לכן לא נישקפת מצידם שום סכנה. אחדים מן המבקרים הוזמנו בכל זאת להצגה מיוחדת שנערכה לסרט בבית הלוחם באפקה, הצגה שהיתה שמורה ומוגבלת לנכים של מאה וחמישים אחוז ויותר.

סרטים

אמא והירח

רבים מן המשוגעים-לקולנוע שהגיעו לפסטיבל הסרטים המחדש של ונציה השנה, רצו לראות, בראש וראשונה את לה לונה (הלבנה) של ברנרדו ברטולוצ'י. היו שבאו לברך, היו שבאו לקלל, והיו סתם סקרנים, אבל בעיני כולם, היה זה מוקד האירוע כולו.

אחרי שלוש השנים שחלפו מאז 1900, אחרי סיפורים ואגדות אין סוף על נפ' תולי וצירי הלידה של הסרט הזה, הביא הנער (בן ה-38) המתמרד של הקולנוע האיטלקי את סריידימונו החדש לעולם. עוד לפני שכבו האורות באולם, כבר ידעו הכל מדוע קוראים לסרט כפי שקורי

גיל קליבורג בתפקיד קאתרינה ב"זה לונה" „שתי פנים ללבנה“

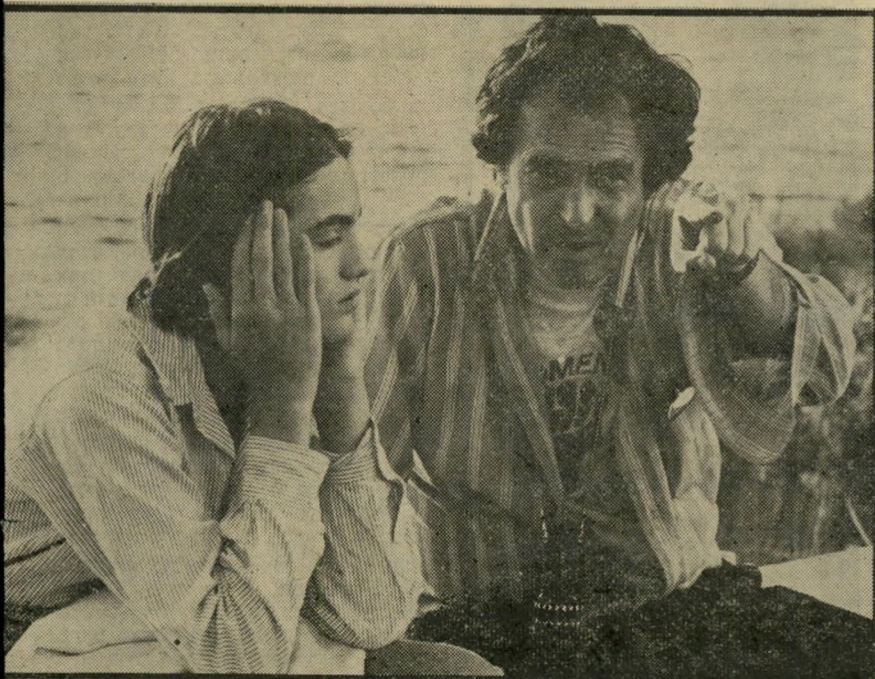

קאתרינה עז בימת האופרה ב"נשף המסיכות" של וררי „אחת נראית לעין והשנייה ניסתרת“

אים לו. „שתי פנים ללבנה, אחת נראית לעין והשנייה ניסתרת. כך גם לגיבורת הסרט, קאתרינה: זמרת אופרה ואם לנער בן 15. ההסבר הוא של ברטולוצ'י עצמו. התינוק והאם. משום כך, לא התפלא איש כאשר בסצנת הפתיחה נראית כוכבת הסרט, גיל קליבורג, רוכבת על אופניים בדרך כפרית באיטליה. על מושב קטן, מתחת לכידון, תינוק שפניו מופנים כלפי אמו. השעה שעת לילה מוקדמת. השמיים כחולים כהים, השדות אפופים חושך וערפל. האשה רוכבת ומחייכת אל התינוק, הוא מתבונן אליה ואל הלבנה הנשקפת, חיוורת, מאחוריה, על הרקיע. בהדרגה, מתמזגות פני-האשה ופני-הלבנה לדמות אחת בעיני התינוק.

כשנשאל ברטולוצ'י, במסיבת העיתונאים שאחרי הסרט, איך היה מסכם את זה לונה, השיב, שלדעתו, חמש הדקות ש"באות אחרי סצנת הפתיחה הן תמצית הסרט כולו. ההמשך אינו אלא פירוט ה"מרכיבים של חמש הדקות האלה. ה"התינוק שוכב, עירום, על מירפסת שטופת שמש בבית כפרי באיטליה. אמו טובלת אצבעה בדבש ומגישה לו על-מנת שילקק. התינוק בולע את הדבש ומתחיל להשתעל. הוא נחנק מן הדבש של אמו. אחר-כך, משתנה האור, הערב יורד, האם רוקדת טוויסט על המירפסת. התינוק מנסה למשוך את תשומת-לבה, צועק ומתפתל בוא שות, אבל ללא הועיל. האם עולה על מעקה-המירפסת הנמוך, רוקדת כסהרורית, כאילו היתה על במה. התינוק מחפש נוח מה בין זרועות סבתו, היושבת בכורסה וסורגת. חוט-הצמר עדיין קושר אותו ל"אמו. הרוקדת עכשיו עם גבר, שרק צללי תו נראית לעין. צעיר, נמרץ, מתנועע בי ביטחון. בידו האחת סכין ובידו השנייה דג שעמד לצלות באש. לפני שהצטרף לריקוד" שוב, התיאור של ברטולוצ'י עצמו.

שני זריים. המוסיקה, הלבוש, הריקוד, הכל ממקם את הפרולוג אי-שם באמצע שנות השישים. ההמשך מפתח את הזרעים שנזרעו בדקות ראשונות אלה, כאשר ה"סיפור עושה קפיצה בת 15 שנים בזמן, לתקופה שלנו. העלילה עצמה מתחילה בניירורק, בביתה המפואר של זמרת אופרה מסורסמת, המתוכננת לצאת עם בעלה ובנה לסיבוב-הופעות באיטליה. דקות ספורות לפני שהם יוצאים מן הבית, מתהבעל מהתקף-לב, והסרט ממשיך ומספר את מערכת-היחסים שמתפתחת בין האם ובנה, במיסגרת סיורה באיטליה. שניהם זרים בתוך ארץ זרה וזרים זה לזה, מסני שלאם לא היה אף פעם פנאי, לפני כן, לספל בבנה, היא אינה יודעת מה לעשות. הבן מנסה למשוך תשומת-לבה של ה"אם, אולם זו עסוקה מדי בקאריירה שלה. הוא מתחבר עם בני גילו, האיטלקים, נגרר לשימוש בסמים, הולך לאיבוד בתוך עולם של שפע, שבו הכל מוגש לו על מגש של כסף, אבל אין איש שמחזיק את המגש. תגובתה של האם קאתרינה, כשי היא מגלה את מצב בנה, היא, קודם כל, תדהמה. היא אינה מבינה מאומה. היא מתאמצת לחדור אל תוך עולמו הפנימי,

ברנארדו ברטולוצ'י עם מתיו בארי הבמאי והילד

גיל קליבורג עם מתיו בארי האם והילד

שנדמה היה לה מובן מאליו לפני כן, ומרוב מאמציה צף ומתגלה קצה הקרחון המסוכן של תסביך אדיפוס שהאם והבן קורבנותיו במידה שווה. מסע משותף לתוך עברה של האם מביא בסופו של דבר לי פתרון תעלומה שהטרידה את הנער ועורר רת לו לעבור את מחסום ההתבגרות. כל אלה מרכיבים את שלבי הסיפור, ומשולבים בו הופעותיה של האם על בימת ה' אופרה ושביבים מאורחות החיים של בני העשרה באיטליה היום.

מלודרמה נאפוליטנית. זאת צריכה להיות מלודרמה נאפוליטנית, טען ברטולוצ'י במסיבת העיתונאים, "בית טוי הוקרתי לדאגלס סירק ולאופרה הי איטלקית". ואכן, לא במיקרה יש לאופרה תפקיד בולט כל כך בסרט. זה עיסוקה של האם, זה קובע את סיגנון הסיפור, וה' מוסיקה אפילו מספקת רמזים לבאות. למי של, ביצוע בלי מסיכות של סצנה מנושף המסיכות של ורדי, היא שמסימת את הסרט אחרי שגם בו הוסרו המסיכות. מע' ריצי ברטולוצ'י טענו שאין בתסביכי אדיפוס שום דבר חדש, שהו סתם רומן אשר חסר את הרבדים הסוציאליים והפוליטיים, שהיו עד היום מרכיבים ראשונים במע' לה, בכל סרטיו. ברטולוצ'י, הקומפוזיסט לשעבר, הצליח אפילו לעורר זעם כש' הציג קריקטורה לעגנית של פעיל מיפלגה רמ'דרג, שבו נחלקת קאתרינה לקראת סוף הסרט. הוא נוהג במכונית ב'חורו יק' רה, הוא מלא גאווה על תפקידו ועקרונ' תיו, ומצהיר כבר מן הרגע הראשון, שהוא, החבר הנאמן למפלגה, שייך למתנה ה' מנוגד לזמרת, שהיא אמריקאית.

סיגנון העצבים שהוא נוקט לאחר מכן וסיפורי מעלליו אינם מותירים הרבה לכ' בוד העצמי של האיש, וכמובן שהקומ' ניסטים האיטלקים הקנאים קיבלו את ה' סצנה בשריקות ובכלעס.

ההימור הגדול. אולם, הפוליטיקה אינה מעניינת כלל את ברטולוצ'י בסרט זה. זאת, כנראה, היצירה האישית ביותר שלו. הוא הודה שבשעת עשייתה השקיע הרבה ממערכת היחסים בינו לבין אמו בתוך הסיפור שעל המסך. למזלו נחלק בשחקנית כמו ג'יל קלייבורג, שהיתה מסוגלת להעשיר ולהרחיב את האספקלריה הפרטית הזאת באישיותה.

"זה היה ההימור הגדול ביותר שלי עד

קאתרינה (קלייבורג) באה הכיתה
בין אהבת'אם לבדידות

יום". היא אומרת. כאשר נטלה על עצמה את התפקיד, היה ההימור גדול שבע' תיים, מפני שבאותו שלב דובר על יחסים מפורשים בין האם ובנה, ולא רק על ה' עלטות שנפסקת בעודה באיבה, שכפי ש' זה נראה בגירסה הסופית. התפקיד נועד בעצם לשחקנית אחרת, ליב אולמן, אולם כשזו לא יכלה להשתחרר מהתחייבות' להופיע על בימת התיאטרון בניו יורק, פנה ברטולוצ'י אל ג'יל.

כמוהו, גם היא נזכרה באמה, שעה ש' התבלטה בעיצוב הדמות. "לרגע נדמה

קולנוע מעורר התפעלות

הבריחה מאלקטרו (חן)
תל-אביב, ארצות-הברית) — כל סרט נוסף של דון סיגל מעורר מחדש התפעלות. החסכנות והיעילות שבה הוא משתמש באמצעי-הקולנוע כדי להעביר את סיפוריו לצופה, השליטה המוחלטת בחומר ובעריכתו, מצביעים שוב על העובדה שהוא אחד היוצרים המהוקצעים ביותר של הקולנוע האמריקאי. הפעם הוא עוסק בשטח מוכר היטב: סירטי כלא וברי' חה. הסיפור מבוסס על מעשה שהיה, פריצתם של שלושה אסירים מן הכלא המפורסם באלקטרו, זמן קצר לפני סגירתו. במרכז הסיפור, דמותו השתקנית, הקשוחה והנחו' שה של קלינט איסטווד, שמישחקו נוצר כאילו במיוחד לסרטים של סיגל: ממעט בתנועות, כל מעשה יש לו תכלית מוגדרת ושום דבר אינו קורה בטעות.

המרכיבים של סיפורים מסוג זה מוכרים היטב: האסיר הבודד מול מימסד הסוהרים, מצד אחד, ועולם האסירים מצד שני, הומוסקסואליות וגזענות מאחורי הסורגים, מנהל' כלא דיסטי המתפאר באטימות המוחלטת של המוסד שלו, חיטוט וחיפוש דרכי יציאה, ולבסוף ביצוע הבריחה הסופית.

כל מה שנוגע לשלבים שונים אלה, ולתיאורם, אין לסיגל הרבה מה לחדש, ונראה כי אינו מתאמץ אפילו בכיוון זה. עיקר מעייניו נתונים לבניית כל סצנה כך שאפשר יהיה לטחוט ממנה את מרב העוצמה הדרמטית, הנעה מתוחכמת של המצלמה בעזרת הצלם: ברוס סורטיס, כדי להמחיש את תחושת המרחב הסגור שבו נתונה העלילה,

נעקבות הביו המודרני

כרך למבוגרים בלבד (סטר)
דון, תל-אביב, ארצות-הברית) — שם מסורבל ומשונה זה מסתיר את הסרט השני שביים שביים התסריטאי פול שרדר. (סירט) הראשון, צווארון כחול, יוצג גם הוא בקרוב, בתל-אביב). הפעם, יש לסיפור גוון אישי למדי. גיבורו, הוא איש' תעשייה מעיינה קטנה ופוריטנית, המחפש את בתו שנעל' מה בין מתי-הבוסת, אולפני הסרטים הקורנופיים ומע' רות הסטריפט'זי של החוף המערבי. שרדר עצמו נולד בעיירה קטנה ופוריטנית, ולכן הוא יודע על מה הוא מדבר כשהוא מתאר את הלם האב הנפגש עם עולם שעד אז היה בעיניו, בגדר אגדה מתועבת בלבד.

אלא ששרדר התסריטאי והבמאי מתקשה להשליט מישמעת על החומר שבידיו. האב הנקרע בין זעם, דאגה, צער וחרדה, מתגלה כברוש קשוח המסתדר עד מהרה בזרמי הביוס של הכרך שבו הוא מחפש את הבת. רעיונית, משרת שוני זה את שרדר, המכחולן להראות כי אנשים נישאים נסחפים ברוח בלחץ האירועים, ואדם אינו יותר מאדם, בין אם הוא פורטני מאמריקה התיכונה או רוע' זונות לחוף האוקיאנוס השקט. פסיכולוגית, המעבר של ג'ורג' סי. סקוט מדמות של ראש-ועד הורים מחונן, לביריון קשה-עורף, חלק פחות.

זאת ועוד — הנושאים של סירטי פורנו במחתרת, סחר בנערות ומחאה חברתית, מספקים יותר מדי פיתויים לש' מוש בדפוסים ישנים וחמישפטים שחוקים, והוא אינו

עיקרי והבלעדי של ברטולוצ'י בכל הסרט הזה הוא מערכת-היחסים שבין האם לבנה. מצד אחד, אשה שחיה חיייה על הבמה ושוכחת לעתים, כי בחוץ צריך להפסיק את המישיק (זה מזכיר קצת את הכל או' דות חווה של מאנקייביץ'). אשה שאי-יש במעמקי נפשה היתה מעדיפה שבנה לא יגדל כדי שהיא לא תזדקן שכן, שני הי' מושגים רודפים זה את זה בתודעתה. מצד שני, נער שעובר את כל יסורי ההתבגר' רות של שנות השבעים המאוחרות ללא עזרה וללא מישענת, נער בשלב ההתעור' ררות המינית — המודגשת בעזרת סצנה מתוך ניאגרה של הוקס, שבה מעכות מרי' לין מונרו על פני מסך ענק — אהבת אה. בדידות וניתוק בארץ זרה, יוצרים בלבול. להמפלט היחידי מפניו, לפחות כך נראה לה, הוא הסמים.

מאתיו בארי וג'יל קלייבורג, שסבתה היתה זמרת-אופרה כמו קאתרינה, הודו בסוף ההסרטה שגדולתו של ברטולוצ'י היתה בכך שהשתמש בנתונים האישיים של כל אחד מהם, כדי לעצב סופית את הדמויות בסרט, ומכאן הזהות המוחלטת של השניים עם תפקידיהם. וכדי שגם בר' טולוצ'י ירגיש בבית, מתנהל חלק מן ה' עלילה בסביבות עיר מולדתו. פארמה. אפשר להבחין שם אפילו בחווה מ-1900.

קלינט איסטווד: הנחוש הקשוח והשתקן

או מערכת היחסים שליט-נשלט שלפיה מתנהלים החיים בכלא.

למעשה, מצטיין הסרט במה שהצטיינה הבריחה עצמה: שימוש נבון ותכליתי בפרטים קטנים כדי להרכיב תמונה כוללת. ואם זה לא חורג מן השיגרה המקובלת של גיבור המבצע את הבלתיאפשרי, זה לפחות מבוצע הרבה יותר טוב מן הרגיל.

שלוש יצאניות במאורת-לילה בחוף המערבי

מצליח תמיד לעמוד בפניהם. זה מתחיל ביצאנית בעלת לבי-זהב, וזה נגמר בבת המתקוממת נגד רודנות הוריה. ואף-על-פי-כן, יש בסרט רגעים משכנעים מאד, שבהם מעוררים שרדר וסקוט תחושת אימה שנובעת ממיפגש בין שני עולמות שונים כל-כך שרק האלימות משותפת להם. וכרגיל, בעימות מסוג זה, את החשבוניות משלמים אלה שנמצאים בתווך, בין הניצים.

רגש ועדינות. אבל, כל מה שאינו נוגע לשתי הדמויות הראשיות, מקבל בסרט ממד חולף ומישני בלבד. אומנם, כמה מן האפיונות הקצרות נחרטות היטב בזיכרון, כמו הסצנה הקצרה שבה גבר אלמוני (פראנקו צ'יטי, ידידו האישי של פאזולוני בעבר), מנסה לחזר אחר הנער שנמלט מביתו, ועושה זאת ברגש ועדי' נות שאינם נופלים מן הרגעים הרומונטיים ביותר שידע הקולנוע, או הפגישה בין האם לנער המספק סמים לבנה, קטין ערבי המתגורר בשכונת עוני, שיחה שבה כל העצב והתיסכול של הפרולטריון המרוד החדש של אירופה, באים לידי ביטוי. אם סצנות אלה שוליות, ונדמה כאילו בר' טולוצ'י רצה לצאת ידי חובה ולפרוע בהם, התחייבויות מוסריות, יש מרכיבים אחרים בסיפור שהם מסוכנים יותר. ה' התמכרות לסמים קשים כתחליף לאהבת אה, וגמילה מסמים ברגע שהאהבה חוז' רת, עניין שפותר ברטולוצ'י כלאחר יד. בסרט ישנה גם תעלומה, אבל קימה אינו ידוע לצופה, אלא לקראת סוף הסרט, כך שפתרונה אינו מעסיק אותו במיוחד. דבר זה אינו עולה בקנה אחד עם מיכנה נכון של עלילה. אצל במאים אחרים, זה היה אסון. אצל ברטולוצ'י, זה ליקוי, אבל יש פיצויים רבים כל כך, שלא קשה להתנחם.

שידור

חרות, לתפקיד הדובר. אחרי שהליכוד עלה לשלטון, לא היה טבעי מכך שעמירב יישאר בתפקידו. והוא הפך מהר מאד יד-ימינו ואיש-סודו של יושב-ראש הוועד המנהל, הפרופסור ראובן ירון, ומאוחר יותר של המנכ"ל — הקומיסר יוסף ("טומי") לפיד.

עתה נראה כי הליכוד החליט להעניק לעמירב פרס על שירותו הנאמן. אם אומנם יקבל עמירב בן ה-30 את התפקיד, הוא יהיה המנכ"ל הצעיר ביותר בשירות הממשלה.

מזכירה או עוזרת

המיסמך הסודי ביותר היום ברשות השידור הוא מיסמך שהכין המנכ"ל הרשות לענייני מינהל וכספים, **שלמה עבאדי**, בעניין הדירוג-מחדש של עובדי הרשות. אחרי גל של טענות מצד עובדים מקופחים, החליט עבאדי לארגן-מחדש את כל מערכת הדרגות.

עבאדי אינו מוכן לגלות את התיכנון-מחדש שלו. כל מי שרוצה לדעת מה הדירוג החדש, חייב ללכת לעבאדי ולש-אול, הלה מסתיר את התיק, מציץ לתוכו ואומר לעובד את דרגתו החדשה.

רק אחרי כמה ימים של מישחקי-מחבואים התגלתה הסיבה לכך שעבאדי מסתיר את המיסמך. את תוספת-הדירוג הגדולה ביותר קיבלה מזכירתו האישית, **שרה כהן**. עבאדי לא יכול היה להעלות יותר את כהן בדרגה, כשהיא על תקן של מזכירה, לכן נתן לה תואר של עוזרת-המנכ"ל, דבר שאיפשר לו לתת לה שכר הרבה יותר גבוה.

מי שזכה בתוספת ראוייה-לשמה היתה מזכירת המנכ"ל, **רוחמה איילון**. ר"ח חמה, שהיתה מזכירת שלושה מנכ"לים שקדמו לנוכחי, גילתה נאמנות בלתי-רגילה ליוסף ("טומי") לפיד, ועתה נתן לה עבאדי את הפרס על כך.

יחסי ציבור בקמבודיה

הרעיון של **פיטר מילדיק** לערוך את מיבצע-קמבודיה של הטלוויזיה הישראלית היה רעיון חשוב. מילדיק זכה בפירסום רב, אם כי פנה אל העיתונאים וביקשם שלא להדגיש את אותם שערכו את המיבצע יותר מדי, וילדי קמבודיה היו צריכים לזכות ביותר ממיליון דולר, תרומת אזרחי ישראל.

אולם נראה כי מילדיק אינו איש-אירגון די טוב. הוא יצא עם הכסף לקמבודיה, ועד לטוף השבוע שעבר התברר כי יש חריקות רבות באופן חלוקתו של הכסף. חריקות אלה הביאו לגל של מחאות. בין השאר היה איש השלום **אייבי נתן**, ולאיומים בתביעות של תורמים, אשר נדמה היה להם ששום דבר לא נעשה בכסף שלהם.

בעוד שמילדיק יושב בתאילנד ומחפש דרכים כיצד להוציא את הכסף, ערך דובר רשות-השידור, **משה עמירב**, מיבצע

הנזיפה בוטלה

ועדה-עובדים שהכריז על סכסוך-עבודה בעיקבות הנזיפה שנתן מנכ"ל הרשות, **יוסף ("טומי") לפיד**, למנהל מחלקת-החדשות, **חיים יבין**, לא יממש את איומו בהשבתת הטלוויזיה.

במגעים בין הוועד לבין לפיד התחנן לפיד ממש לפני הוועד, שלא לשבות ולא להסעיר שוב את רשות-השידור. בתן שני הצדדים הוחלט כי השביתה לא תתקיים.

חיים יבין
לשומר על הסדר

וכי לפיד ייקח בחזרה את הנזיפה שהכניס לתיקו האישי של יבין. הבקשה היחידה של לפיד היתה שהוועד לא יתן פירסום להחלטה, ושאמצעי-התיקשורת לא יידעו על ביטול הנזיפה.

מדוברות למנכ"ל

רשות-השידור עומדת להפסיד את הדובר שלה, **משה עמירב**. שריה-הסברה הי מיועד, **משה ניסים**, הציע לעמירב את תפקיד מנכ"ל משרדו. ועמירב נוטה לקבל את ההצעה, למרות שעדיין לא ברור אם ומתי יוקם משרד-ההסברה החדש.

עמירב היה חלוץ הליכוד ברשות-השידור. עוד לפני המהפך מונה עמירב, איש צעירי-

ורושטקי פרייליך

אחת...
שתיים...
והשלישית חינם!

מיבצע מיוחד עד 30.12.79

3 אריזות קרם "ידי" במחיר של 2. כלומר, את מקבלת אריזות "ידי" אחת חינם! "ידי" קרם הידיים של "תיא" נספג בתוך ידיך טוב יותר מכל קרם אחר, מעניק להן ניחוח עדין ונעים במיוחד ומגן עליהן מפני מים וחומרים כימיים. החורף, אל תתני ל"ידי" לחמוק מידיך. כדאי לך.

להשיג
בתמרוקיות מובחרות,
בסופרמרקטים
ובבתי המרקחת.

שימי "ידי" בתור ידך

יו"ר ועד-מנהל ירון ומזכירה עופר
יחסי-ציבור בכל מחיר

מחפש מישרה רועה

עורכת חן

לא רוצה שותפים

את החלטת-המינוי של הוועדה-מנהל, שם יש לרועה יריבים רבים. ביניהם עורך-הידיון המצחקן **אהרון פאפו**, ויושבר-ראש הי וועדה-מנהל, ראובן ירון.

רק כאשר יירגעו הרוחות, ולב-ארי יצליח לרכך את פאפו ואת לפיד, יגש רועה למיכרז, שבוודאי יהיה תפור או על-פי מידותיו.

מקלטאים

האיש של הטלוויזיה בקמבודיה, **פיטר מיליק**, מתוכנן כבר לטווח ארוך. כאשר יחזור מיליק מקמבודיה הוא יתחיל מיבצע חדש. מורכב לא-פחות ממיבצע קמבודיה של הטלוויזיה. מיליק עומד לשאת לאשה בחודש פברואר את ידידתו מזה חמש שנים, **ג'ודי**. * * * ליצני הטלוויזיה מצאו כינוי למנכ"ל הרשות, **יוסף** ("טומי") **לפיד**, וליועצו לענייני-טלוויזיה, **נקדי** מון ("נקדי") **רוגל**: "עוז לי גוז לי". * * * בין מנהל-הרדיו **גידעון לב-ארי** ושר-החינוך, הממונה על חוק-רשות-השידור, **זבולון המר**, נקשרה באחרונה ידידות. לב-ארי אינו מהסס לבצלל ידידות זו כדי לקדם את הרדיו. כאשר כתבי הרדיו לא הצליחו להביא את המר לתוכנית היום הזה, כדי להגיב על אירועי אילון-מורה, טילפן לב-ארי להמר, ונתן לו הוראה להתייצב באולפן תוך רבע שעה. המר הופיע ורואיין. * * * סמנכ"ל רשות השידור, **שימה עבאדי**, התלונן לפני המנכ"ל כי מנהל הרדיו גידעון לב-ארי מנהל נגדו מערכה בעיתונים. כשהעביר לפיד את תלונה עבאדי לב-ארי, הוכיח לב-ארי למנכ"ל כי העיתונות ביקרה את עבאדי על מחלדיו עוד הרבה לפני שלב-ארי הכיר בכלל את עבאדי. כשהביא לב-ארי את קטעי-העיתונות לפיד, הוא אמר לו: "אין חדש תחת השמש".

צועית, והאחרים על הקהל, כמו רועה. בשיחה שהתנהלה בינו לבין יבין הוחלט כי רועה יגיש את השבוע יומן אירועים וישתתף בעריכתו, יחד עם יעל חן. חן היתה בחופשה בחוף-לארץ. כששבה, בישר לה יבין על השינוי הצפוי. ליבין היה צירופו של רועה להשבוע פיתרון לשתי בעיות. הבעיה הראשונה היא יבין עצמו. מזה כשנה מגיש יבין את השבוע, כימעט מדי יום שישי, כשהוא על תקן של ממלא-מקום. יבין פשוט לא מצא מישור שיגיש את המהדורה החשובה. הבעיה השנייה, שרועה היה יכול לפתור עם הצטרפותו להשבוע, היא בעיית רמת היומן. יותר משנה חושבים הכל כי היומן של יעל חן הוא מצויין. כאשר נסעה חן לחוף-לארץ, מילא את מקומה, כעורך השבוע, **אורי גולדשטיין**. התברר כי ניתן להעלות את רמת השבוע. יבין חשב שעלידי צירופו של איש-טלוויזיה מצויין כרועה, יוכל היומן לעלות לרמה גבוהה עוד יותר. אולם יעל חן סירבה לשידוך בינה לבין רועה. היחסים בין השניים מצוינים, כך שאין לחשוב שהסירוב בא בגלל רועה. חן אינה רוצה שותפים ביומן. נסיונות השיכנוע לא הועילו. מועמדותו של רועה נפלה.

כעבור שעות אחדות כבר מצא רועה לעצמו ג'וז אחר. הוא עומד לחזור למקום שבו צמח: החדשות ברדיו. אחרי שערוריית הרשימות השחורות והתפטרותו של **עמוס גורן**, נוצר חלל ריק ברדיו: המישרה של מנהל חטיבת-החדשות. נראה היה כי סי-כויי של **חנן גולד**, רכז מערכת-החדשות, לקבל מישרה זו טובים, אולם ברגע שנודע למנהל הרדיו, **גידעון לב-ארי**, כי אחד מיידייו האישיים הקרובים ביותר, יצחק רועה, פנוי, הוא הציע לו את התפקיד. רועה יהיה מנהל מחלקת-החדשות בפועל. ה"בפועל" בא כדי למנוע מרועה לעבור

שלים, כדי לסקר את אחת מהפגנות האוהלים שעמדו להיערך באותו היום, לא ידע איש כי ההפגנות תהיינה כה אלימות. סוערות ומשמעותיות. סממה בא עם צוות-צילום, אך ללא תאורן. במחלקת-החדשות נאמר לו כי "אין לנו תאורן". ואילו הצלמים קיבלו הוראה: "כשירדת השמש, אתם חוזרים".

סממה הבין במקום כי ההפגנות עומדות להיות אלימות, וחרק שיניים. הצוות שלו עמד לעזוב בעיקבות השמש, עוד לפני שהחלו ההפגנות. את המצב הצילה עבור הטלוויזיה מערכת מעריב. יחד עם סממה סיקר את ההפגנות **צבי זינגר** כתב מעריב, שנשא עימו מכשיר-קשר. זינגר התקשר למערכת שלו בירושלים, ודרך מוכרת-המערכת התחנן סממה לפני מחל-תה-החדשות לשלוח לו תאורן. התאורן הגיע, אומנם באיחור, אך סממה הצליח להעביר למערכת מובט כמה צילוי מים מועזים של ההפגנות.

כן, המפקד!

ההוראה החדשה לכתבי רשות-השידור, המסקרים את השטחים הכבושים, היא להישמע ללא יוכוח להוראות קציני הצבא והמישטרה. בכל פעם ששטח, שבו נערכת התנחלות או נערך פיגוע, מוכרז כשטח סגור, ובכל פעם שכלל קצין זוטא מתחשק לגרש את צוותי הרדיו או הטלוויזיה, עלי-הם להישמע מייד להוראות ולחזור למערכת. אולם למערכת-החדשות של הטלוויזיה אין מה לדאוג. צוותי-הטלוויזיה הזרים אינם כה מושמעים, ותמיד מוצאים דרכים לעקוף הוראות בלתי-דמוקרטיות אלה, ולצלם את ההתנחלות או הפיגוע. הטלוויזיה הישראלית יכולה תמיד לרכוש צילומים אלה מהלוויין.

יעל חן המנהלת

חולשתו של מנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, **חיים יבין**, לעורכת השבוע יומן אירועים, **יעל חן**, היא מן הידועות בבניין. לחן יש השפעה רבה על יבין, הנעתר לכל בקשותיה.

אולם יש הסבורים כי פרשת **יצחק רועה** הגדישה במיקצת את הסאה. רועה לא פרש מהגשת כמעט חצות רק בגלל סיבות פוליטיות. אומנם, יושבר-ראש הוועדה-מנהל של הרשות, הפרופסור **רא"ב בן ירון**, מרר את חייו, כשליד ירון פועל במלוא המרץ מנכ"ל הרשות, **יוסף** ("טומי") **לפיד**. אולם נראה כי אם היה זוכה רועה לגיבוי מהמחלקה שלו, הוא לא היה פורש. רועה הסתכסך על רקע של תחרות בין מהדורות חדשות עם **יעקוב אחימאיר**, אשר, נוסף על היותו סגן-מנהל מחלקת החדשות, הוא גם עורך מבט. רועה טען חוזר וטוען כי אחימאיר לוקח את כל הפריטים הטובים מהמהדורות מבט, ומשאיר לכימעט חצות רק את השאריות. כאשר פרש רועה, היה ברור כי יש למצוא לו תפקיד הולם במחלקת-החדשות. אין רבים בחדשות שהם בעלי רמה מיקי

יחסי-ציבור, כדי להקהות את עוקץ הבי-קורת על מחללי-הטלוויזיה בחלוקת הכסף. עיתונאים התבקשו לכתוב, ועמירב טרח להסביר ולהגיב על כל האשמה. הוא אפילו גייס את דמותו הבלתי-פוטוגנית של יושבר-ראש הוועדה-מנהל, הפרופסור **רא"ב בן ירון**, למיבצע יחסי-ציבור שלו, ודאג כי יצלמו את ירון יחד עם אחת העובדות

מועמד למנכ"ל חן עמירב
הכי צעיר במדינה

היפות של הטלוויזיה, **טלי עופר**. טלי, שהיא בימים כתיקונם מזכירתו של מנהל הטלוויזיה בערבית, **יוסף בראק**, עסקה בתקופת-המיבצע בריכוז מטה-המיבצע. בי-תמונת הפירסומת נראית טלי מעניקה לירון את הצ'ק על 30 מיליון הליורות. אולם נראה כי יחסי-ציבור אין בהם די. כאשר הבינו בטלוויזיה כי מערכת יחסי-ציבור, תהיה טובה כאשר תהיה, אינה מונעת את הביקורת. נתנה הוראה למיליק לפעול מיידי: לקנות מיצרי-מזון ותרור פות ולחלק אותם מייד.

ציידת המדליים

יעל חן, ששבה לפני שבועיים מטיוול ארוך בארצות-הברית (ראה להלן), עסקה עד מעל לראש בנסיונות להכין את השבוע יומן אירועים ברמה שתתקרב לזו של מחליפה, **אורי גולדשטיין**. אולם נראה כי חן שמה לה מטרה נוספת. היא החליטה לגלות את המדליים לעיתונים מקרב עובדי מערכת-החדשות. החקירות של חן גורמות אווירה עכורה בתוך מערכת החדשות ולהחדשות הרדיו.

הפגנות בלי תאורה

כאשר התייצב ביום השלישי בשבוע שעבר הכתב לענייני מישטרה של הטלי וויזיה, **דן סממה**, בשכונת קטמון בירוש

שווה כל מחיר

כך חושבים מיליונים ברחבי העולם. כך תחשוב גם אתה כשתיהנה כנוהם מהטעם היחיד בסוגו של קנט. טעם עדין ומשובח - שילוב של תערובת טבק מעולה ופילטר "מיקרוניט" המפורסם.

קנט-אתה יכול לעשן בשקט

קשר פרסומאי

28. 11

● מר אד (7.00).
לשניים נכנס השיגעון לראש בפרק זה — גם לקרול וגם לאד. קרול מנסה להכריח את בעלה לרדת את כל הבית בי סגנון הוואי-עתיק, וכאשר רור אה זאת אד, הוא רוצה לארגן גם את האורווה שלו בסיגנון זה.

● עז אדונים ומשרתים (8.00).
גיימס בלאמי אינו מסוגל להשאר עוד במטה הגדול, ומבקש מאביו פרוטקציה: שיוצא את השפעתו על מנת שיעבירו אותו לקו החזית, שם יצטרף לגדודו. דייוויד מסי פרת לרוח, שברצונה לעזוב את השרות בבית-בלאמי ולתרום מהו למאמץ המלחמתי. היא רוצה לעבוד ככריטיסנית באוטובוס ולשהרר גבר מתפ-קיד זה למען החזית. רוח מודיע עז לה שמקומה בבית-בלאמי, אבל היא עצמה הולכת להתנדב לעבודה חלקית באוטובוס. מרבית עבודות הבית נופלות על דייוויד. ג'ורג'ינה נתקלת בקשיים בבית-ההורים אולם למרות זאת חושבת האחות-היא ראשית כי יש לה סיכוי, ומציי-עה לה לצאת לצרפת כדי ל-הכשיר עצמה.

● חגברת בוי הקמדי (10.05).
יית עוד סרט קולי גוע של מיכאלאנג'לו אנטוניוני, שהוא פופולארי בשביר עינים האחרונים בטלוויזיה הישראלית כימעט כמו קתרין דנב. נערת זוהר, כוכבת אי-טלקיה בסרטים סוג ד', נישאת למפקד האחרוני ופורשת מהי משחק. הנישואין מולידים שיעמום, וכדי להציל אותם מחליט הבעל להפיק סרט ולהי-פוך את אשתו למלכת הקול-גוע. הוא מפקד למענה גירסה חדשה של ז'אן דארק, אבל זו נכשלת ממש כמו חיי הנישואין של המפקד עם הכוכבת.

יום החמישי

29. 11

● בנתיב ההתנגשות (9.35).
אחד מאסונות הת-עופה הגדולים אירע מעל זארי רב, יוגוסלוויה, כשמשוטט טריי-דנט של חברת בריטיש איר-וויס התנגש במטוס יוגוסלובי.

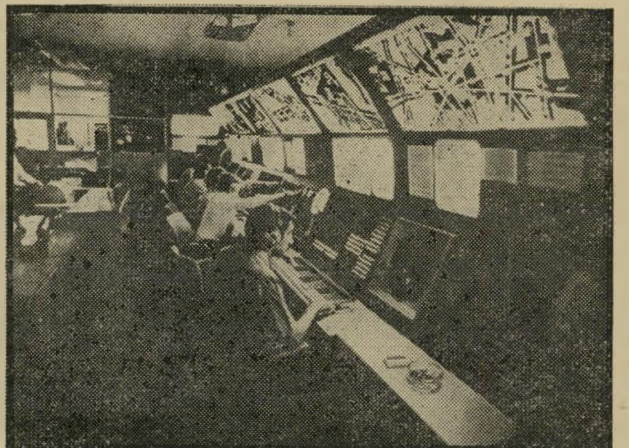
הדיילת, כדי לסייע לתביעה במישפט נגד פקחיה-הטיסה, אשר ההתרשלות המיוחסת להם היא שגרמה לאסון. על פי ה-חוק היוגוסלובי היו צפויים אנ-שי מיגדלה-הפיקוח לעונשי מא-סר עד 20 שנה. אולם כתוצאה ממיפנה דרמאטי מצא עצמו ווטסון מגן על הנאשמים. הוא גילה כי העובדים לא היו אשי-מים, אלא תנאי השרות שלהם: חוסר תקנים, היעדר תנאי עבודה מתאימים וחוסר מיכ-שור מתאים. עמדתו של ווטסון לא חיבבה אותו על התביעה היוגוסלווית. הוא המשיך בקו שלו, הצליח להביא לזיכוי כל הנאשמים, מילבד אחד שקיבל רק 7 שנות מאסר, שמהם ריצה 26 חודשים בלבד. הסיפור אמיתי, ואת גיבוריו מגלמים שחקנים מיקצועיים. מגדלה-פיקוח בוזגרב שוחזר על פי סרט שצולם בחשאי במיגדל המקורי, ואולם בית-המישפט שוחזר על פי ציוריו של המ-פיק דייוויד בולטון. בתפקידים הראשיים מופיעים אנטוני שר ודייוויד קיור.

● בועות (11.20). מלו, עוררדינה של ג'סיקה, יוצא מגידור מרוב אושר, כאשר ה-כל מתנהל כרצונו. בעיקבות הודאתו של צ'סטר ברצח פי-טר קמבל, משותרתת אהובתו ג'סיקה ואילו בעלה יוצא מה-מישחק. בכלא מחלק צ'סטר את תאו עם רוצח קשות השור-לט בו ביד רמה. צ'סטר שמח כאשר אותו רוצח מגלה לו, שהוא עומד לברוח. במעונים של קרול וג'ורדי לא שוררת הרמוניה. ג'ורדי ממשיך לנהל את הרומן שלו עם הכדורגלן דגיס פיליפס, וקרול אינה זוכה כימעט לבלות במחיצתו.

יום שישי

30. 11

● עוד תזרח השמש (6.02).
שוב סרט ערבי מה-סוג החברתי, הדן בנושאי מי-ש-פחה ומוסר. שתי מישפחות קרובות — לעניה שני בנים ולעשירה שתי בנות. הבן הג-דול של העניים הוא רציני וממושמש, שאותו את בת-דור-דו העשירה. אך זו אינה חפצה בו, בגלל עוניו. הצעיר, פוחח ונוכל אוהב בצע, מצליח להתחתן עם הצעירה של הע-שירים, שהיא גם מסוגלת לה-מאהבה אליו וגם חרשת. הוא מתחתן איתה, אך שוכב עם

בנתיב ההתנגשות: מגדלה-הפיקוח המשוחזר בוזגרב יום חמישי, שעה 9.35

המשרתת שלה. האשה שומרת לו אמונים, לא רק כשהוא עם המשרתת, אלא גם כשהוא בי-כלא. אליו הוכנס בגלל הס-תבכויותיו. כשהוא יוצא מה-כלא ומגלה כמה אשתו נזהרת, הוא הופך לבעל צייתן. הבשור

שהיה בטיס-שכר. איש לא נותר בחיים. 176 איש נספו-לרצ'ארד ווטסון היה עניין מיוחד בהתנגשות. חברתו, רות פורטון, הייתה הדיילת של ה-מטוס הבריטי. ווטסון סס ל-יוגוסלוויה כבאי-ח מישפחת

שאיפה לרא מיצרים: פרסמן, טורן ושיין יום שישי, שעה 10.20

● בצאת השבת (8.00).
תוכנית חובה לאוהבי חזנות. החזנים נפתלי הרשטיק ואשר היינבוים בליווי מקהלת בית הכנסת הגדול של תל-אביב, בי-הדרכת מנשה לברון. אבל בלי הספה איאפשר: הרב צבי נריה ישוחח על הרב משה יעקב חרל"פ.

● בלש פרטי (10.15).
עוד סידרה חדשה נחנכת הי-ערב. הסידרה מתארת בלש צעיר בלוס-אנג'לס, ריצ'ארד ברוקלמן, שהוא רק בן 23 ובצעירי העיקרית היא, שאינו נראה אלא בן 16 בלבד. כל הצרות כרוכות בריצ'ארד. הוא ידוע כמי שאינו משלם את חובותיו במועד, ביטוח הרכב שלו גבוה, תשלום שכר-הדירה בפיגור, מוכירתו מקבלת שכר נמוך, והוריו אינם מרוצים מ-הדרך שבה בחר. למרות הכל הוא ממשיך, ומצליח. יש לו עוד חולשה אחת: הוא אוהב נשים מבוגרות. אך יותר מהן הוא אוהב את הבלשות. את תפקיד הבלש מגלם דניס דאגן. המפקד הוא פיטר פישר, מי שהביא למסך את קולומבו.

יום ראשון

2. 12

● החבובות מרחוב הי-הפתעות (8.30). היום הוא יומה של שריל לאד, מי שהח-ליפה את פארה פוסט-מיידג'ס, במלאכיות של צ'ארלי. לאד היא לא רק אחת משלוש כוכ-בות המלאכיות המשודרות הי-ערב, אלא גם האורחת של החבובות.

● המלאכים של צ'ארלי (10.05).
איימי ווטס היא זמרת פופולארית בארצות-הי-ב-ית. את תפקידה מגלמת בס

החבובות: לאד יום ראשון, שעה 8.30

רה של הסרט: כדאי לשלוח את הבעל לכלא. השחקנים: טוהר רמז, רושדי אבדו, נר-רי שריף ונגלא פתח.

● שאיפה לרא מיצרים (10.20).
משבר ביחסים בין דין למו. דין, שיצא לאיי הפי-ליפנים, בקרא לשוב לווישג-טון בעיקבות פירסומי הי-ווינגטון פוסט על מעצרים של חמישה באשמת פריצה ל-ווינגטון.

● קווינסי (11.10).
חגיגה ביום שישי. במקום הוואי-חמש אפס חוזר למסך הקטן הרופא הפאנתולוג קווינסי. הוא נגד, כאילו בעל כורחו, לעס-קי בלשות ההופכים לחלק בל-תי-נפרד מעבודתו הרפואית. כל גילוי של קווינסי הופך תי-פשוט לפרשה מישטרית מסר-בכת. הדירתו של קווינסי לע-רדה המישטרית גוררת אותו לעימותים עם מפקד המישט-רה. את קווינסי מגלם ג'ק קלוגמן, שהופיע על מסך הטל-וויזיה בזוג המוזר ובסידרה הסניגורית. בזוג המוזר שיחק קלוגמן את כתב הספור המפור-זר. עמיתו לסידרת קווינסי,

בלש פרטי: דאגן שבת, שעה 10.15

הארי וולברג, המופיע בתפקיד מפקד המישטרה, היה גם עמי-תו לזוג המוזר, שבו גילם וול-ברג את דמות המפסיד הקבוע.

שבת

1. 12

● חידושים והמצאות (6.30).
המצאה מיוחדת ובמיי-נה: ככל הסופג אנרגיה וכולם עוצמתה של כל נפילה, גם מגובה רב, כדי שההלם לא יעבור לגוף. הפרק השני מתי-אר גלאי המשמש כמכשיר פיר-קוח רגיש, השומר על חיי ה-תינוק הפרק השלישי מתאר חממה סולארית, בסיגנון דודי-השמש המקובלים.

גיטור, שהיא הזמרת האהובה ביותר על צ'ארלי. לכן הוא כה מזדעזע. באמצעות האינ-טרקום, כאשר נודע לו כי היא מתה, הוא שולח את שלוש המלאכיות שלו לגלות את נסי-בות המוות. אלה מגלות כי הזמרת הופיעה בעודה נתונה להשפעת סמים, ומייד אחר כך טילפנה לאביה והודיעה לו כי הבת חוזרת הביתה כדי לנסות להיגמל. היא לא הגיעה, והי-מלאכיות צועדות בעיקבותיה.

● דישראלי (10.55).
דישראלי זוכה ליחס של כבוד וחובה מצד המלכה ויקטוריה ומצד בעלה, הנסיך אלברט. והיחסים בינו לבין ויקטוריה עוד מתהדקים עם מותו של אלברט. למרות המיכשולים בי-דרכו הפוליטית, הקאריירה ש-לו רצה קדימה והוא מגיע ל-תפקיד ראש-הממשלה. מצב בריאותה של אשתו, מרי אן, מתדרדר, אך היא לוחמת בי-מחלתה באומץ רב ומסתירה אותו מבעלה.

יום שני

3. 12

● בית קטן בערבה (5.30).
ג'ולי קוב, וכתו של השחקן לי ג'יי קוב, מופיעה בפרק זה של הסידרה לילדים. כאשה הרה המתייצבת יחד עם צ'ארלס אינגלס מול המון איי-כרים זועמים. העלילה היא כימעט בלשית. איכר צעיר וי-בעל הכשרה חקלאית, ואשתו הנמצאת בהריון, משכנעים את אינגלס שתחת חיסה, שיש לה חדר של תירס, הנושא רווחים גאים. אינגלס משכנע את שכי-ניו האיכרים להמר עימו. הכל נותנים לאגרונום הצעיר כסף לקנות זרעים, אך הוא אינו חוזר.

● שמונה וחצי (8.30).
התוכנית האינפנטילית הו-עדיין נמשכת.

● מולין רוי' (9.35).
סיפור חיי של הצייר הצרפתי טולוז לוטרק, בצבעים. הבמאי הוא ג'ון יוסטון. את לוטרק מגלם השחקן חוזה פרר.

יום שלישי

4. 12

● למישפחה (6.30).
הפעם תוקדש התוכנית לאחד הנושאים הרגישים במיגור הי-ערבי: רצח נעורות על רקע כבוד המישפחה. התוכנית כו-ללת סרט באורך 60 דקות, ובו מישאל-ירחוב בעד ונגד רצח על רקע זה. מילבד ויכוח יראוינו בתוכנית שניים שי-נדונו לתקופות מאסר ארוכות על רצח בגין כבוד המישפחה. הם ישיבו על השאלה: האם היית עושה זאת שוב?

● חמף פתח (9.35).
חמף פתח מראיין את ידידו דן בירון, המספר על הענה הי-ירושלמית המיוחדת למישחקי ג'ולות.

● חנון יובל (9.45).
מי שמוכן לסבול ערב שלם את חנון יובל, מוזמן לצפות בתוכי-נית.

● סיפורי אהבה נוסח אמריקה (11.25).
בכל פעם שאין לטלוויזיה מה לשדר היא מעלה על המסך סיפור-חור-ואם אין סיפור-חור מתאים, היא מקרינה קטעים מסידרה זו, שקטעי הפתיחה שלה מצוי-ינים.

השתתפות בפרמית הבטוח

למתקיני מערכות אזהרה

ריבוי הפריצות ומקרי השוד בישראל הביא עימו גם עליה רצינית במחירי פרמיות הביטוח האלמנטרי ע"י חברות הביטוח.

על מנת להגביר את תודעת הבטיחות בציבור, ובעיקר לנושא הפריצות לרכוש שהפך "למגפה" בארצנו, הודיעה הנהלת חברת "ס.ה.ק." מקבוצת "ספקטור", כי תשתתף בפרמיות הביטוח של כל מי שיתקין ברכושו מערכת אזהרה מתוצרתה במסגרת מבצע מיוחד, ראשון מסוגו, שבמרכזו תוכנית מהפכנית לרכישת אמצעי הגנה יעילים וחדישים.

במסגרת המבצע שיערך בין ה-15 בנובמבר 1979 ועד ל-31 בינואר 1980, תשתתף "ס.ה.ק." בכ-20 אחוזים מפרמיות הביטוח (לפריצות בלבד ועד לסכום של כ-7,000 ל"י) של כל מבוסח שיתקין ממערכות חברת "ס.ה.ק.", העוסקת בייצור ובהתקנת מערכות אזהרה וכיבוי אש אוטומטי.

חברת "ס.ה.ק." מציעה ללקוחותיה התאמת המערכת לצרכים הספציפיים של האתר המוגר, שרות 24 שעות ביממה, אחריות לציוד ל-12 חודשים והתקנה על-ידי אנשי מקצוע מעולים.

סלטים של סלטים בכיף

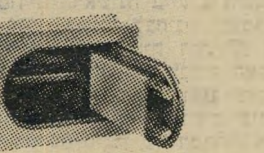
ת"א רח' הברזל 33 טל' 483948
חדרה רח' הרברט סמואל 94 טל' 063-24627
חיפה רח' קבוץ גלילות 95 טל' 667878

איתן עמיחי הדברת מזיקים

מומחים להדברת תיקנים (גזקים), תולעי עץ, חרקי ספרים וכנפים. בשמירה על בריאותך ורכושך.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל' 052-790114 רש' מס'2 עסק 481/75
ירושלים-664015, אילת-059-3012

ציוד בטחון בע"מ

משווקי תוצרת מגן גודמן בע"מ
מציע לרגל הפתיחה:
כספות ביתיות, קופות פלדה
ארונות חסיני אש, תאים מיוחדים
בתנאים ובמחירים מיוחדים.
פרטים, "ציוד בטחון" בע"מ, טל' 244093,
אבן גבירול 9 תל-אביב.

האשי * האשיג'ון של בוש * Hashi

אורינטל

תן טרמפ לחייל

במדינה

ישראלים בחו"ל

יהיה זה שיהיה

בצבעים ובשחור-לבן מפתחת

הטלוויזיה את הפטריטיזם

הישראלי — כאמריקה

...ארץ בה נולדנו / ארץ בה נחיה /
...יהיה זה שיהיה, שרה הזמרת אילנית
בהיכל התרבות, בערב שהופק למענם של
רעבי-קמבודיה.

בשבת שעברה ישבו שבעיני-יורק, ישראלים שהיגרו ממולדתם, כשהם צומרים דים למקלטי-טלוויזיה, כדי לצפות ב-תוכניות-יוסאלף בעברית.

חברת ישראל-וידיון, שנוסדה בכספם של מהגרים מישראל, שפרקליטם הוא האלוף-במילואים והשגריר-לשעבר חיים הרצוג,

יום הרצוג

אילנית, מעתה ועד עולם

שופכת על המוני-בית-ישראל בני-יורק אהבת מולדת, בצבעים (מתוך האולפן) ובשחור-לבן (בשידורי-חיים של הטלוויזיה הישראלית, המשגרת את סרטיה לקי-דום תעמולת-הליכוד בארצות-הברית). אך גם השחור-לבן של התוכנית מרוח בצבר עים ורודים ואופטימיים: הכל טוב, הכל יהיה יותר טוב, יהיה טוב, אין בעיות.

שידור ושמר. יום ואב התוכנית הוא חיים הרצוג. יתכן מאד שנעלם ממנו כי מאות אלפי ישראלים בארצות-הברית הם משוללי זכות-בחירה, אחרת קשה לה-בין מדוע מתאמץ, מי שרואה עצמו בוודאי כשר בממשלת-פרס הקרבה ובאה, להקדיש מזמנו וממנו לתוכנית שלא תביא מהגר ישראלי אחד בחזרה למולדתו. אפי-לו תשיר אילנית מעתה ועד עולם, ואפי-לו יושרו כל שיריה הלאומיים של משוררי-רש-אומנים, נעמי שמר, בצורות-צבעוניים או שחורים-לבנים.

המטרה האמיתית שהתוכנית החדשה משרתת (אחרי שראשי הליכוד בשירות-השידור התייאשו מהתוכנית הרדיופוגית, והפסיקו את שידורי-החיים אליה מירוש-לים) היא הקמתו של לובי ישראלי, בהתי-אם לתוכניותיו של סגן-שר-הביטחון מר-דכי ציפורי, שביקר כאן לאחרונה, שקרא לישראלים בארצות-הברית להיות סוכני

ההסברה והתעמולה של ממשלת הליכוד והתחליתיות גוש-אמונים.

חיים הרצוג עצמו הוא מפוכח יותר: בראיון שהעניק לקריין התוכנית, דן שי-לון, שליח רשות-השדור, אימץ הרצוג לעצמו את גירסת יריב-ש-טוב, האומרת שיש לנהל משא-ומתן עם אש"ף אם יכיר במדינת-ישראל ויבטל את סעיפי האמנה הפלשתינית, אך ניהם את מאזיניו וצור-פיו. "...אין חשש", אמר השגריר-לשעבר והשר-בעניני-עצמרי-בעתיד, "שאש"ף יבטל את איי-הכרתו בישראל. לכן לעולם לא ננהל איתו משא-ומתן בלאו הכי. כל ש-עלינו לעשות הוא להיראות טובים יותר בעיני העולם."

מישטרה

מעשה אגונה וסכין-גילוח

החקירה ניתנה כי חזק

מהמעשים המגונים בוצע

על-ידי קטין. הקדמת-החובל

אז אחיו שביצע את

שאר הדברים

"הלו, מישטרה, מישוה חתך לי את ה-תחתונים!" נשמע קולה של אשה מבוהלת. היומנאי של מישטרת טיבעון ניסה לה-ר-גיע את האשה שטילפנה באמצע הלילה.

תוך דקות ספורות הגיעה המישטרה ל-פנסיון בטיבעון, שממנו נתקבלה התלונה. המתלוננת היתה אשה בגיל-העמידה שהת-לוננה כי באמצע הלילה התעוררה לפתע משנתה בהרגישה כי מישוה חותך את תח-תוניה. היא סיפרה לחוקרים כי למישמע צעקותיה נמלט הפורץ.

אנשי המישטרה פתחו בסריקות, אולם לא גילו דבר. כאשר חיפשו בדירת האשה מצאו את סכין-הגילוח ששימש לחיתוך התחתונים.

מיקרה זה, שאירע לפני שלושה שבו-עות, הזכיר לחוקרי-המישטרה מיקרה דו-מה שאירע לפני שנה. חיילת, שישנה ב-פנסיון, התעוררה באמצע הלילה וגילתה כי צעיר חותך את תחתוניה.

אז פקדה את איזור טבעון מכה של מעשים מגונים: נשים קשישות שהתגור-רו בפנסיונים היו מתעוררות בלילה בהר-גישן כי צעיר מלטף את גופן. הצעיר נהג לפרוץ לפנסיונים ולגנוב חפצים שונים. באותן הזדמנויות גם ליטף את הקשישות.

אחרי חקירה מאומצת נתפס לבסוף קטין בן 16. הוא הודה בביצוע עשרים מעשים מגונים בנשים קשישות, אך טען כי לא נגע בחיילת המתלוננת. מיקרה החיילת נשאר בלתי-מפוענח עד לשבוע שעבר. הקטין נשפט לשלוש שנות מאסר.

מפקד תחנת זבולון, סגן-ניצב חיים מלך, מינה לפני שבועיים צוות-חקירה מיוחד שכלל את הסמלים אמיל חלפון, דויד אביר-טל ואלי קטן, שפתחו בחקירה. במשך הי-שבועיים האחרונים הוצבו אנשי המישמר-האזרחי ותלמידי בתי-ספר במאבקים ליד בתי-מלון ופנסיונים לקשישים, אך ללא הועיל.

להכשיל את החוקרים. במסגרת הר-חקירה ניזכרו אנשי הצח"ם בנסיון הת-פרצות שאירע לאור היום בדירה בטיב-עון לפני זמן קצר. הפורץ הופתע על-ידי טיטס חילה-אוור, שרדף אחריו אך לא השיגו. הטיטס הוזמן שוב לחקירה ובעז-רת תיאורו צוייר קלסטרון של החשוד.

להפתעת החוקרים דמה הקלסטרון לק-טין שנעצר לפני שנה, אך הקטין יושב עדיין בכלא. ביום השישי שעבר עצרה המישטרה צעיר שדמה בתווי פניו לציור-הקלסטרון, אולם את פניו עיטר זקן שחור. האיש נחקר והודה על ההתפרצות לביתה של הקשישה בטיבעון ועל ההתפרצות ל-בית החיילת מלפני שנה.

לחוקרים התברר כי צעיר זה אינו אלא אחיו של הקטין שנעצר לפני שנה. הס-תבר כי שניהם נוהגים להתגלח באותו סכין-גילוח וכי האח שרצה להכשיל את החוקרים נהג להתגלח ולגדל זקן, לסירוי-גוף, כדי להקשות על זיהויו.

השבוע הובא האח, חייל בצה"ל, בפני שופט ומעצרו הוארך. נראה כי הוא יצ-טרף בקרוב לאחיו בכלא ונשות טיבעון תוכלנה לישון במנוחה בביתן מבלי לה-שום ממעשים מגונים ומחיתוך תחתוניהן.

ההורים הערביים עולים על ההורים היהודיים בדחף שלהם להישגים של ילדיהם. מתעניינים בלימודיהם ומטפחים הרגלי קריאה ודיבור...

החינוך והתרבות, ומשמש כיום כמנהל של "מכון סאלד" למחקר במדעי החתונה. באחרונה פרסם פרופסור נתן רפפורט, בשותפות עם ד"ר אלוף (מיל) מתתיהו פלד, מרכזי רימור מחקר מקיף, תחת הכותרת, "הנוער הערבי בישראל — ידע, ערכים והתנהגויות בנושאי חברה ומדינה". את הפרופסור רפפורט ראיון זן עומר.

פרופסור נתן רפפורט (51), יליד פולין, עלה ארצה בגיל 5, התגורר בשכונת נשר ליד חיפה, סיים את בית הספר הישראלי בחיפה, שרת בהגנה ובצה"ל, למד באוניברסיטה העברית בירושלים. ממוסדי "שורת המתנדבים", ואחד מראשיה של השורה במאבקה על טוהר החברה הישראלית בשנות ה-50. השלים את לימודי ד"ר לפסיכולוגיה קלינית באוניברסיטת ניו יורק. כיהן כיועץ לפסיכולוגיה ולמחקר לשר

הערביה הכבדה

אידישע האמה

השאלות התברתיות המהותיות בחברה הישראלית. מה היו המטרות המוגדרות שלך, כאשר הזכרת לבחון את הערכים וההתנהגויות של הנער הערבי בישראל?

לדעתי, הנושא של המיעוט הערבי בישראל הינו אחת מאבני הבניין לאיכותה ורמתה המוסרית של החברה בישראל. יש בנושא זה הן שאלה של היחס שלנו למיעוט, יחס של השתעויות לערכים הדימוקרטיים של המדינה, והן שאלה עקרונית של איכות החיים החברתיים שלנו. אני עדיין מאמין בצורך הבסיסי, שעל החברה שלנו להיות חברה בעלת איכויות מוסריות, ושיחסינו עם המיעוט הערבי הינם אבן-בוחן לרמה המוסרית שלנו.

לדור מחקרך זה, האם אתה מאמין כי קיים סיכוי של השתלבות הנוער הערבי-ישראלי בחברה הישראלית?

כן. בוודאי. השאלה היא אם עדיין אפשר. ראה, המיעוט הערבי בישראל, מרגיש מצד אחד מקופח ומופלה לרעה, ומאידך, על אף כל אלה, הנוער הערבי רואה ומכיר כי המימסד הישראלי מאפשר לו ביטוי וחופש פוליטי.

אני מבין מדברך, כי המחקר הזה כחן את מעולותיה של החברה הישראלית, לעומת היבטים לא-דימוקרטיים של השילטון במדינות ערב.

כן. זהו ההסבר היחיד שיש לי לעובדה אשר נמצאה במחקרנו, עובדת ערבותו של הנוער הערבי לכל המטרות רחש בחברה הישראלית על מוסדותיה. תוך בחינת המקרים, בלימים המתרחשים במדינות השכנות. אותו חלק במחקר שקבע, "כי יש לו חופש פוליטי" יודע מה שהיה ביהודה ובשומרון תחת השלטון הירדני. הם יודעים כיצד התבטאו איוות לזהות פלסטינית נפרדת נתקלו, תחת שילטונו של חוסיין, במאסרים וכיוצא באלה. הם יודעים כיצד היו מגיבים שם שילטונות-המישפט של טרם 1967. או כיצד מגיבים עד עצם היום הזה, בתייהמישפט במדינות ערביות אחרות, כסוריה או עיראק.

כך שטחנות-הצדק הישראליות משפיעות באופן ישיר על קביעת ערכים באזרחות של הנוער הערבי בישראל?

אין לי ספק בכך. הדוגמה שנותנים בתייהמישפט בישראל לשילטון הצדק, החוק והשיוויון האזרחיים בפניו, הם, כשיקולים העומדים מעל לשיקולים פוליטיים רגועים אלה או אחרים, היא עדות שמותירה את רישומה הישיר בנוער הערבי, ובתהליך קביעת ערכיו.

האם בחנתם במחקר את נושא הגיוש של המוסלמים לצה"ל?

לא. אנחנו רק שאלנו מה יחסם מבחינת זכויות יתירות שוות או פחותות לבנייהמישפט המתגייסים לצה"ל, ולאחר רים שאינם מתגייסים.

האם כתוצאה מהמחקר הזה יש לך הצעה כלשהי לעניין השירות האזרחי של בנייהמישפט, כמקדם ערך האזרחות שלהם?

אין ספק כי הענקת זכויות בחברה מלווה תמיד בחובות. ואם חובות השירות הצבאי מוטלת על אזרחיה היהודים והדרוזים של המדינה, חובה הנמנעת בגלל סיבות שונות מהמוסלמים, יש להטיל עליהם, לדעתי, חובות שירות לאומי אחר. אינני רואה סיבה, מדוע לא ישרתו כל צעיר וצעירה מוסלמיים שירות-לאומי במיסגרת חיישוב הערבי. כך, שכל אחד יתן מומנו לטובת הכלל, ובזמנית ירגיש את תרומתו של היחיד. חובה כזאת תעניק לכל את הרגשת השותפות. כפי שחש הנוער היהודי, שחורם לטובת הכלל במיסגרת הצבאית.

האם בחנת במחקר את שאדת שיוויון

כדברך, הצליח ליצור פער בין הדיבור לבין המעשה עצמו. וכאן באנו אנחנו לגייס את חברי שורת-המתנדבים לפעול בשם הערכים כפי שהם, למנוע את היווצרות הפער שבין מעשה לדיבור.

הדוגמה שנותנים בתייהמישפט בישראל לשילטון הצדק, החוק והשיוויון - מוחידה רישום בנוער הערבי ובערבי

יש לי רושם שבבחינת נושאי מחקר אתה ממשיך גם היום להשתייך לשורת המתנדבים.

ייתכן. אבל זכור לי, כי בצורה החדשה של שימוש בידיע המדעי, שלי ושל חברי, אנחנו מנסים לתת לחברה אותו השירות, כפי שתבענו בשעתו מחברי שורת המתנדבים. יחד עם השירות, בחירת הנושאים נעשית גם עלידי ההערכה אילו מהם חשובים יותר מתוך מכלול

מה הביא אותך להתחיל במחקר ערכי והתנהגויותי של הנוער הערבי בישראל?

מצד אחד העניין שלי בנושא של ערכים והתנהגויות, מתוך אמונה כללית — יחד עם נסיוני כפסיכולוג קליני, שהביא אותי להכרה כי ערכים הם הבסיס המנחה את התנהגויות של בני-האדם, נוסף לרציות, רגשות ודחי פים שונים. אשר בחלקם הם מודעים להם. האם בעבר עסקת כבר במחקר אחר של נושא הערכים בחברה הישראלית?

כן. המחקר הזה הוא המשך למחקר אחר, אשר בו עסקתי בבחינת נושא הערכים במיגור היהודי, או ליתר דיוק: ערכים באזרחות של הנוער היהודי בישראל. הממצאים של אותו מחקר הפתיעו אותנו, החוקרים, בעיקר בגילוי חוסר-הסובלנות של הנוער היהודי בישראל בהשוואה לנוער באותו הגיל בארצות אחרות של הדמוקרטיה המערבית. פרט אחר, שגילינו, והוא מפתיע, הוא הפרט, כי בני עדות שונות, ממזרח וממערב גם יחד, שווים בהעדר הסובלנות שלהם. או במילים פשוטות: העדר סובלנות הוא ממאפייני הנוער בישראל.

ישנה סברה המוענת שנושא דימוך האזרחות משמש כיום, בחברה הישראלית, כתחליף לערכים חלוציים והתנדבותיים שהיו בעבר.

אין לנו עדיין תשובה מדעית בדוקה לשאלה זו. אבל הנושא מצוי בחקירה במיכלול מחקר קריק?

כן, בעיקר בגלל העניין שלי בנושא בכללו. אני עוסק במחקר רב-שנים על הערכים אשר התבטאו בכתובים — בפירסומים שונים — החל בשנת 1906, השנה שבה נכתבה תוכנית-הלימודים הראשונה ביישוב היהודי בארץ-ישראל, ועד לשנת 1970, כוונתי לבחינת החומר שנכתב על-ידי האליטה החינוכית והפוליטית היהודית בארץ, מאז ועד היום. מטרת מחקרי זה, היא לבדוק האם בתקופות השור נות, במהלך המאה הנוכחית, הוצגו והודגשו על-ידי מנהיגי הדור מבחינה חינוכית, ערכים שונים. מכאן, אולי, נוכל ללמוד רק עם סיומו של המחקר, איזה ערכים עמדו או בראש סולם המטרות — לעומת אלה של היום.

האם דוגמה לכך מצוייה, למשל, בעובי רה ששיעורי הגיאוגרפיה בימיהמנדט נקראו, שיעורי-מולדת?

בוודאי. כיתור וגיתוח התוכן כולל את כל הערכים אשר הוזכרו במפורש, או במרומז, כהנחייה או כהצעה כמטרות חינוכיות לנוער הארצישראלי של אז, לעומת אלה המוצעים לנוער הישראלי של היום.

סיפרת לי שהיית חבר בשורת המתנדבים. האם השתייכות זו לא נדעה כמיקצת מן הדבקות בערכים שאתה תורך חונכת לאורם?

כן. הבסיס להקמת שורת-המתנדבים היה עמדתנו כי עם קום המדינה לא יעשו מוסדות השילטון את אשר חייב כל אזרח לעשות. כלומר: טבענו כלל, והוא שאין חבורות בשורת המתנדבים על ייסוד הוזהרות עם עקרונות ו/או ערכים, אלא, על-ידי ביצוע הלכה למעשה של הערי כים האלה. כלומר: אם חשבנו שקליטת-עלייה היא בחיי נת ער-עליון העומד בפני המדינה הצעירה, אפילו יותר מאשר הביטחון, הרי שיש לקום ולעשות מעשים למען הצי לחת קליטת העלייה. כזה היה המוסל של שורת-המתנדבים. מעניין מה חשתי, כאשר גזית, ביחד עם חבריך, את דבר קיומו של הפער בין השילי מן לבין המציאות.

ראה, השילטון דיבר אז בשם ערכים, אלא שהוא,

אמריקאי, טוען כי הרדיו הוא מכשיר המעורר לאומנות, בעוד שהטלוויזיה היא מכשיר המעורר דרך את השינויות של הפרט, עיירה הקוסמופוליטית. כיצד נכחת טענה זו במחקרכם? לצערנו הרב, לא היו בידינו האמצעים הכלכליים לבחון שאלה חשובה זו.

● מעניין אם כחנתם במחקרכם, האם הרבים ערביים שונים כגישתם ליהודים מן ההורים היהודיים.

בנקודה זו היה מפתיע ומעניין למצוא כי ההורים הערביים, עולים על ההורים היהודיים בדחף שלהם ובמוטיבוציות לאישיים לימודיים של בניהם. עובדה זאת מתבטאת בין השאר, בהתעניינות רבה יותר (בהשוואה להורים היהודיים) בלימודי בניהם, בטיפוח הרגלי הקריאה, בתיקון לשון הדיבור, וביצירת מיסגרת מיוחדת וקבועה להכנת השיעורים. נוסף לכך, מתוך מחשבה שיגרתיית שלגו, כחוקרים, הנחנו בראשית המחקר, כי כמו בכל העולם, הרי גם בישראל תצטיין לה האידישע מאמע' בדחיפתה את ילדיה להישגים לימודיים גבוהים. אולם מן המחקר מתברר כי האם הערבית משאירה את האסתיטיקה מאחור בפיגור רב. הופתענו מאד ממימצא זה, ובניסיון להסבירו אנו משערים כי התרחש כאן היפוך-יגרות של מצב השפה. הפות בין מיעוט לרוב. בעולם כולו, מהווים היהודים את המיעוט, ולכן, אחת מדרכי ההתקדמות מעלה בסולם החברתי — הוא צינור ההשכלה, ומכאן מקורו של הדחף להישגים לימודיים.

זאת אומרת שישנם סיכויים כי בדרך הבאה יהיו מיטב הסופרים והמשוררים בישראל צעירי המיעוט הערבי? הכל ייתכן. אם כי לצורך התפרצות של יצירה תר-

ואלת תם: מה זה, הצינור ליוציה פוליטית?

אותם אנשים, אשר באמצעות שיחה, משמשים כמקור להבנה בנושאים פולי-

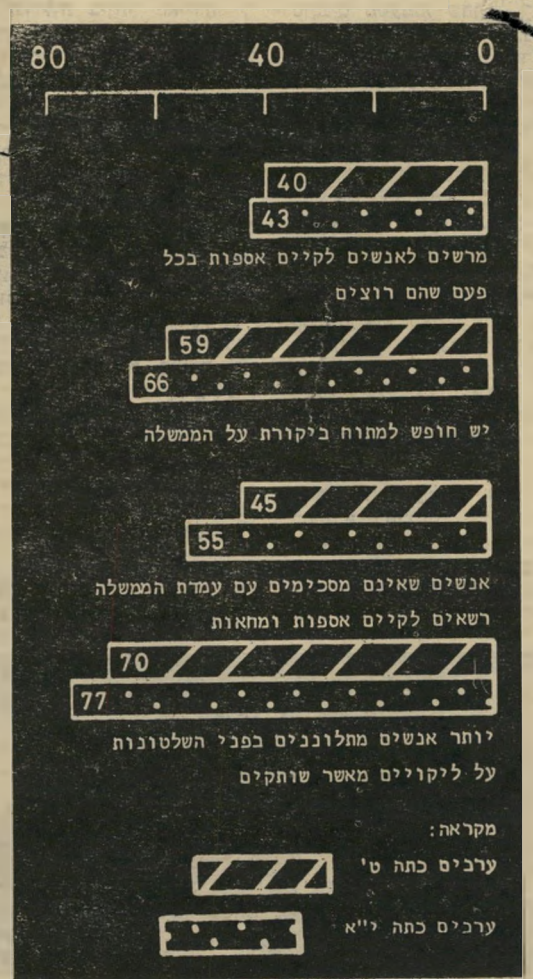
השפעתם של כלייתקשורת אלקטרונית, הערכים וההתנהגויות בענייני מדינה ברחוב הערבי?

מעניין למדי לדעת, עד כמה רב הזמן שבו יער הערבי להאזנה לרדיו ולצפייה בטלוויזיה. סתבר מתוך זמן זה, כי 81 אחוז מגילאי 17 ובי, הלומדים בבתי-ספר, קובעים כי עניינם הוא ברה ומדינה, כלומר, ברור הוא כי אמצעי ההמוניים הינם מכשיר רבי-עוצמה ביניהם.

כיצד מתבטאת עוצמת השפעתו כי

שלגליה-האתר אין גבולות, הם מאוינים בעקר מדינות ערב, וסביר להניח כי יש השפעה ובה שמעבר לגבול.

מרשז מקדוהאן, חוקר-התיקשורת הי-

מן והגורם המלומד ליום * במערכת הצינור הערבית, מוגדרים כבלתי-מוסמכים בדרגות שונות לעומת כשרי שהעשר אחוז של מורים, בלתי-מוסמכים במיגור היהודי...".

● אתה מציין במחקרכם שקיים ניכור גדל והולך בין בנייה-מיעוטים למדינה. מה מביא לניכור זה, עד פי מימצאי המחקר?

אחת חלק של הנוער הערבי, שלא גילה במדינה את הרגשת החופש הפוליטי, ואשר על אף סידורי האזנה-מית שהיו קיימים במחקר שלנו, חשש אפילו לגלות את זהותו הדתית, או את השתייכותו העדתית, ללא כל שם, מרגיש כנראה כי אין ביטוי וכבוד לייחודו ולזהותו האי-

העדר הסובלנות הוא מאפייני הנוער הישראלי - ומבחינה זו אין הבדל בין עדות המיזרח והמערב

שית. אני חושב שמסקנה זאת מהווה תוצאה מהעדר תשומת-לב מספקת לקונפליקט המתבטא בין הזהות הגור ברת והולכת של הנוער הערבי בישראל כפולטיני, לבין זהותו כאזרח במדינת ישראל.

● במידים אחרות, אתה מדבר על איזה מין צורך בעזו לתמורה כשרם פורענות, בתה לך חינוכו של המיעוט הערבי בישראל?

ללא כל ספק, עצם העובדה שער היום אין דיון פתוח וגלוי בבית-הספר הערבי בישראל בנושא כמו העריות הערבי-ישראלי משמשת כעדות למדיניות של בת יענה המתעלמת מהבעייה-היסודית והמרכזית, הגורמת לי מתח ולעימות אפשרי בין המיעוט-הערבי לרוב היהודי במדינה. העימצאים מורים בבירור כי בנושא חברה ומדינה, אין הנוער הערבי רואה במוריו מקור ללימוד, התייעצות ושיחה-גלויה. אך לעומת המורים, חבריו הם הצייר נור העיקרי לסוציאליזציה פוליטית.

* מתוך דו"ח צוות הצינור הערבי, ירושלים, 1975.

חלק מהנוער הערבי בישראל מרגיש כי אין ביטוי וכבוד לייחודו ולזהותו האישי

בנות בעלת איכות, דרושה מטרה, וסגירת צינורות הת-בטאות ויצירה בשטחי עשייה שונים — כפי שקרה בארץ צות שונות ליהודים. יחד עם זאת, לתופעה כזאת יש צורך בקהל ובדרישה, ובמיעוט הערבי בישראל מתקיימים נתאים רבים לאפשרות גלילי והתעצמות ביטוי של תרבות בעלת איכות.

● לסיכום, האם מדיניות מתוכננת ומכוונת של משרד-החינוך, תוך ניצול כלים מחקריים ויישום מסקנותיהם, יהיה כפוחה להועיל ולתת רום לשינוי גישתם של ערביי ישראל לעצם היותם ישראלים?

אין ספק כי מתחייב שינוי מהותי בגישתם של יהודי ישראל למיעוט הערבי. שינוי כזה בגישה יביא בהכרח להתתייחסות מכובדת יותר אל שאלת הייחוד של המיעוט הערבי, ובעיקר, להימנעות מהתחמקויות של עיסוק בנושא ייחודם. בעיקבותיו של שינוי כזה, תהא בפני הערבי הישראלי אפשרות עניינית להתתייחס לעצם היותו אזרח במדינה. מתוך תחושה והכרה של שיוויון בחובות ובזכויות, יית, ביחד עם יחס של כבוד לעצמו וללאומיותו, תוך מניעת טישטוש זהותו הערבית המיוחדת.

האם יש עוד לביקורת? אחת מ-טבלות מחקרם של הפרופ' נתן רפפורט והד"ר מתתיהו פלד על ידע, ערכים והתנהגויות בנושאי חברה ומדינה של הנוער הערבי בישראל.

אחד הצדדיקים המעטים בסדום של אמריקה, שבה עושים הערבים כבת שלהם, הוא הסנאטור פראנק צ'רץ'. כן לפחות, סבורים אשפיהתעמולה שבמישרד ראש הממשלה בירושלים. בחוברת הסברה כתובה באנגלית, שאף תה מפיעה לישכת ראש הממשלה בקרב אישים חשובים מאד, מתואר צ'רץ' לא רק כצדיק, אלא גם כגיבור. פרק שלם מוקדש לסנאטור, המשמש מטרה למיתקפה הערבית בארצות הברית (העולם הזה 2202-3).

הסנאטור, שניהל ב-1975 ועדה מיוחדת של הסנאט האמריקני לחקר הקורפורציות הרב-לאומיות, בדק בין השאר גם את התיק של אישה המיסתורין הערבי עדנאן חאשוני. כשהסביר חאשוני לעיתונאים, כי נפגע מכך שחוקרים את עסקיו, הגיב צ'רץ': „לא בעסקים אנו עוסקים, אלא בשוחד.“ ואז הכריזו עליו הערבים מלחמת חורמה.

ראש גשר

באיידהו

הקירת הוועדה של צ'רץ' חשפה הרבה פעולות ערביות, בושינגטון ובי שאר מוקדיהכוח האמריקאים, שנעשו עד אז במחשכים. אך הוא לא הסתפק בכך. כיו"ר ועדת הסנאט ליחסיהן העז הן סנאטור להתנגד להצעת המימשל, למכור מטוסי א-15 לערבים, והערים קשיים על התוכנית למכור ציוד צבאי רבי-ערך ומ שוכלל — כולל מטוסי הקולנס טי-130 — ללוב של מועמר אל-קדאפי.

קדאפי נדר נדר, לעשות כל מאמץ כדי לשנות את דעתהקהל האמריקאית עליו ועל מימשלו, כדי לזכות בנשק האיכותי. אך צ'רץ' עמד בפרץ. לא נסוג מהתנגדויות ואף לא ריכך אותה. „וכן“, נאמר בחוברת הישראלית, „בשלהי 1977 החלו הערבים את פלישתם הכלכלית לאיידהו, מעוזו של צ'רץ', במטרה לנטרלו“. תחילת הניחה כוונת את ידה העשירה על הרדינג ליוסטוק אנד לאנד קומפני, אחת

מן החברות הגדולות ביותר באיידהו ל-קרקעית ולבק. אחר כך החלה גם לוב לעשות את ההכנות לקנות כימעט כל זכר אפשרי בבסיס כוח האלקטורלי של הסנאטור המחצית.

עליו של פראנק צ'רץ' היה מעורפל. ושינגטון הרישמית לא פצתה את פיה נוכח הפלישה הערבית לאותה פינה צפון-מערבית של ארצות הברית. הסתבר, כי „אנחנו אמצעים מיוחדים, שנסקרו בי כתבות קודמות בסידרה זו, כולל, כמו-כן, כזף רב, שבהם השתמשו הערבים כדי לקנות סוכנים, משתפי-פעולה ואנשי-קשר בצמרות השילטון והכלכלה של ארצות הברית, נשאו פרי. הפלישה הערבית לא נתקלה בהתנגדות רצינית. באורח לא-רישמי וסודי הודו, כמוכן, אמריקאים רמי-דרג בפני ידידיהם, המודאגים נוכח הפלישה, כי „הערבים אכן עוקפים את הממשלה הפדראלית של אמריקה, במטרה לייסד ראש-גשר באיידהו.“

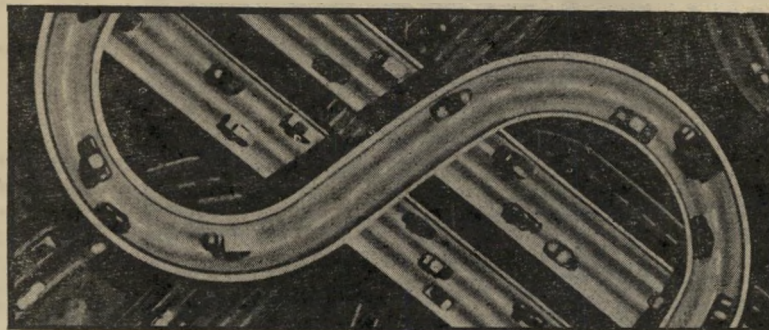
וזה אשר התרחש בחצר האחורית של הסנאטור האמץ, שהחליט לא להיכנע לערבים —

אחרי שהכחייתם שמו ידם על חברת הרדינג, מיהרו הלובים לשלוח שבעה

סוכנים מטעמם, שהוכרו חרית, מטרתם של הסוכנים עם פקידים תה להיפגש ולקשור קשרים חוואים, עורר בכירים מן המימשל, וכן עם פקידים לא-כירעיתונים ואנשי אוניברסיטת אדינסתירו את תשוקתם, לרכוש כמויות אדירות של מוצרים מקומיים, ואת מהות רות חם מכר, שכן המקום, פראנק צ'רץ', סיכל את תוכניתם לרכוש מטוסי-מטען אמריקאים. הכוונה, כמוכן, למטוסי-סילונים ובעיקר להרקולסים המפורסמים, בהם זכתה ישראל.

שלוש מישלחות שונות של אנשי קונגרס אמריקאים, אישי מימשל, חוואים ואקדמאים, הוזמנו לביקור בלוב, „שם השקו אותם, האכילו אותם ואף בידרו אותם.“ כמו כן הפגישו אותם עם אי-שים ערביים, שהציעו להם לדון „במיכילול האפשרויות לעצב תוכניות סחר חדשות.“

בשלב מאוחר יותר החלו הערבים להיפגש בקביעות, הן באיידהו והן בורשינגטון הבירה, עם חבר קונגרס מאיידהו בשם סטיבן סיימס, איש המפלגה הרפובליקאית, שהבטיח לרוץ בבחירות של השנה הבאה נגד הדמוקרט פראנק צ'רץ'.

בצומת הגורל

המצוייר, שלא במיקרה, כסימן הדור האמריקאי, ייקבע גורלה של מדינת-ישראל, לחיים או למוות. כך טוען נים מחברי חוברת התעמולה המופצת מטעם משרד ראש הממשלה הצומת מצוייה בארצות הברית והרמז ברור: פלישת הערבים לאמריקה נועדה להרוס את ישראל.

במקומם, שלא חוואים, פירסומו הרב ביותר בא לו, מן הסתם, בגלל הריטוריקה הימנית שלו ותמיכתו בתובעים קיצוני דראסטי במיסים, תחת הסיסמה, כרסם בכוחה של הממשלה!

מלישכתו של אותו סיימס נמסר לעיתונות המקומית של איידהו, כי הלובים אינם כה נוראים, כפי שתוארו באמצעי התקשורת, וכי מועמר אל-קדאפי הבטיח — למי בדיוק, זאת אין בעלי החורברת הישראלית מגלים — כי לוב תשנה את דרכה, „ולא תוסיף עוד לעזור ולתמוך בטרוריסטים.“ אין סיבה שלא נאמין להם, ללובים, הוסיפו מקורביו של סיימס.

הלובים —

ברוכים הבאים

ברוכים לפרוטוקולים של זיקני ציון, שבהם תיארנו המטרופנים האנטי-שניים את כוחו האימתני של הכסף הישראלי, כך גם הפרוטוקולים של זיקני ערב, הנושאים את התותם הרישמי של מדינת ישראל, מתארים את עוצמתו הכל-יכולה של הממון הערבי, הידוע יותר בשם „פטרודולרים.“

ואומנם —

הערבים פתחו במגעים לשם רכיב שות גרעיני חיטה בסכום של 40 מיליון דולר; צעד ראשוני מרשים ורבי-ערך במדינה כאיידהו, ש-70 אחוז מתושביה מתגוררים בחוות ובאיזורים חקלאיים. הם גם הצהירו על כוונתם לרכוש בכסף טוב תיירס, סויה, בקר ומוצריהם.

הערבים הביעו את נכונותם לתת לאוניברסיטת איידהו מילגות-לימודים בסך חצי מיליון דולר, שתוקדשנה ללימודי החקלאות.

סוכני הערבים ידעו לספר, כי לוב שוקלת להקים את לישכת המיסחר שלה באמריקה דווקא במדינתו של צ'רץ' היסורי, אם ובתנאי ש„יתקבלו שם בברכה.“ בתגובה על כך החל איגוד החוואים

בזאת כשרואים את גודל הוויתורים שהם עשו במשאומתן עם המצרים. וכאן, בי אמריקה, מתחזקת מגמה חדשה, הטוענת שאם רוצים בהמשך זרימת הנפט, יש לבר חון מחדש את כל מסכת היחסים עם הערבים.

ישראל ומצרים עשויות להיות ידידות מעתה ואילך, אך אין בכך כדי להפחית מגודל הסכנה. מה גם שמצרים היא מדינה פושטת-רגל, מצויידת בשאריות הנשק הסובייטי שאין לו חלפים. אין היא מדינה נפט ויש להגות כי תמשיך לספוג מהלומות מצד מדינות ערב המפיקות נפט.

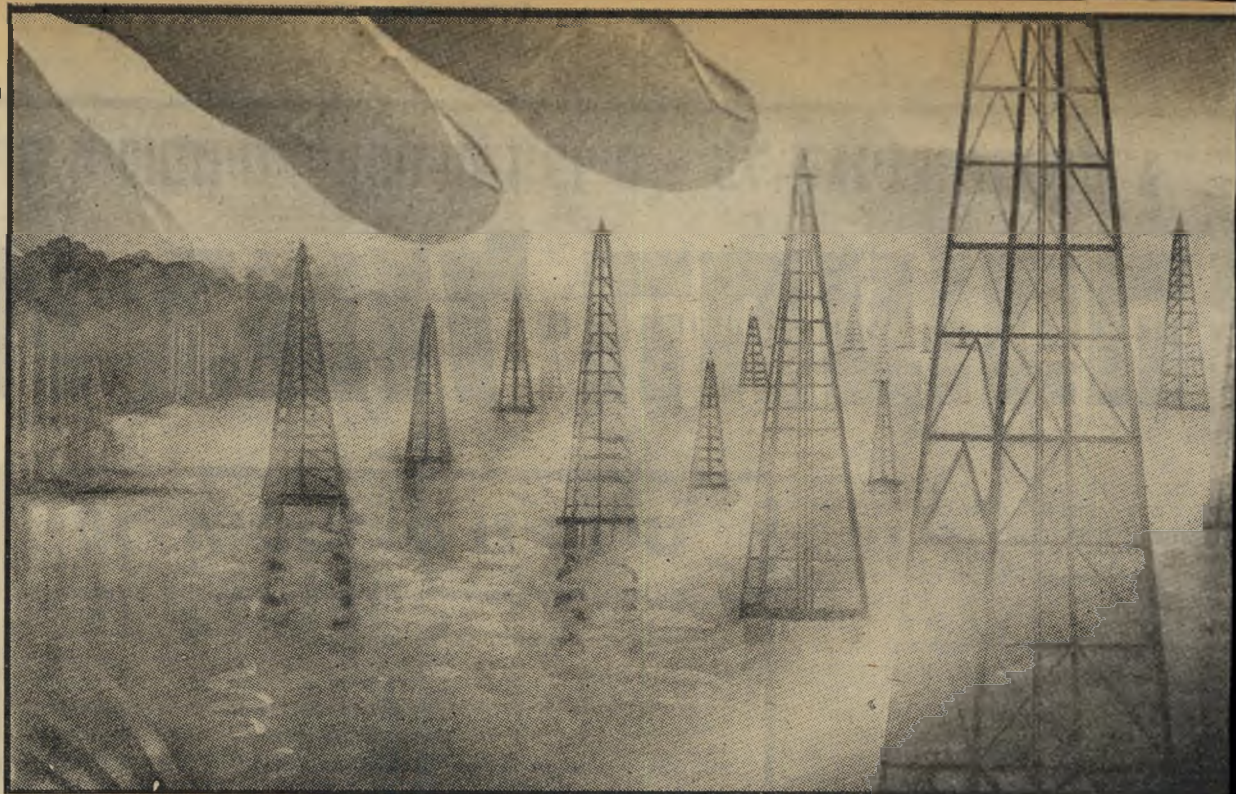
כבר עתה בלתיאפשרי לבצע מהלך כלשהו הנוגע למיזרח-התיכון, מבלי לקחת בחשבון את הכסף של הנפט הערבי. מילת המפתח בהקשר זה היא "איוון". היא־ף 15 כשלעצמו הוא מישני, לעומת התקדים שנקבע סביבו: מכירה של נשק מתקדם לישראל תותנה מעתה ואילך בי מכירת נשק דומה לערבים.

עד כאן הרצאת הדברים מפי יועץ קונגרס עלום-שם.

שימשון הגיבור

המיסכן

גזרת הכותרת של חוברת התעמולה הישראלית הוא פרק הסיכום, המוקדש לגורלן הסופי של ארצות-הברית — וישראל. במרכז מתוארת שיחה חשובה, על־כוס־קפה המוגש בספלים מקושטים מעשה־אמנות מתוצרת סין, בלישכה ספרית עץ מהגוני ובארבע עיניים.

יד שלוחה לנפט

היא ידו המאיימת של ה"ערבי, החותרת, לפי גירסת התועמלנים הישראלים, בהשתלטת על מרכזי הכוח וההשפעה בארצות-הברית. סיגנון הציונים בחוברת התעמולה נועד

לסעת פחד ואימה מפני הערבים, ויש בו כדי ללבות שינאה לערבים כדוגמת השינאה ליהודים. שטופחה במשך דורות על־ידי התעמולה האנטי־שמית. הציון נלקח מתוך הריבעון היהודי־אמריקאי אקספוזיטיוני מומחי התעמולה הישראלית.

הסודות שגילה מר חליפה-כחולה על המילחמה הבאה, בעזרת מפת העולם, שנופרשה בלישכתו

בעל התגלית, לבוש חליפה כחולה הדור רה ושומר על אלומוניותו, חוזר ומקפיד שוב ושוב שהשיחה תהיה אנוף דה־קורד (לא מוקלטת). הוא ניצב ליד חלון לישכתו, משקיף על הרחובות הווינגטונים של מרגליותיו, ומגלה: החברות התעשייתיות של העולם המערבי, ששלטו בעור לם ביד רמה ב־1972, הפכו עתה לקלורניות של העולם הערבי. סדר העולם החדש הפך לגמרי: האדונים של אתמול הם העבדים של היום.

זירת הערבים משתרעת על פני תבל כולה, מסביר מר חליפה-כחולה לאיש שידו, וכך גם האימפריה של העולם. ומה שיש לא הצליחו להשיג באמצעות טאנקים במידבר — להרוס את ישראל — הם משימתם החדשה עתה בחזית־הדרום של פירמות כלכליות ובאולמות הבורסה של ארצות-הברית. החלום ישן, אך האמצעים חדישים.

להמחשת תוקף דבריו פורש מר חליפה-כחולה מפה גדולה על שולחן המהגוני שלו, משעין על קצוותיה ספלי־קפה ריקים וקריסטלים יפים, ומצביע על העולם־שבור־אגריים. עולם צבעוני להפליא, משובץ כולו בקווים ירוקים, כחולים, צהובים, הנמשכים מכמה נקודות-מפתח באמריקה, אירופה ואסיה, חותכים זה את זה וחוצים אוקיינוסים ויבשות. כולם ממוקמים זים לבסוף בצומת אחת — המפרץ הפרסי, לחופי אירן, עיראק וסעודיה.

זוהי מפת האימפריה הערבית החדשה למילחמה במיזרח-התיכון, אומר מר חליפה-כחולה ומוזהיר: העולם המערבי צפוי לפרל הארבור שני, שבו ימצא עצמו מופתע מן הנשק החדש שיפועל בזירת הקרב — נשק הנפט.

והיכן בדיוק יקבע גורלה של מדינת היהודים? במישפט אחד מגלה מר חליפה-כחולה את המקום המדויק, המלווה בציון דמוי־צילום (ראה תמונה): בכבישי לוס־אנג'לס וניו־ג'רסי.

המסר של חוברת התעמולה ברור: בי מאבק איתנים זה, שבין העולם המערבי הסומא והמגושש בערפל, לבין העולם הערבי הנוצח והחדש, אין לישראל מה לעשות. גורלה ייקבע בו, אמנם, לחיים או למוות, אך היא עצמה, כמדינה בעל פוטנציאל ובעלת כוח, המונהגת על־ידי הגאון היהודי הידוע מקדמא דנא, חסרת־אונים לחלוטין.

בלשונו העסיסית של לוי אשכול המ' נוח: ישראל היא שימשון הגיבור המיסכן, המצפה שאחרים יקבעו את גורלו.

לפני ארבע שנים בילבד היה הלובי־ערבי באמריקה בכחינת בדיחה לא־מוצלחת. הוא כלל, לכל היותר, שני אנשים יהודים את אשר הם עושים. השאר, הסייחובו על קצות האצבעות שלהם, כמו גלילות בבית־דונות. לא היתה להם אפילו האפשרות להבין את מצבם. הם לא שלטו בתיאוריה של שיטת הלוביסט האמריקאית ולא הכירו את דרכי הפעולה שלה. אך מצב זה חלף בינתיים ללא שוב.

עתה מאורגנים הערבים היטב. אנשיהם מהוקצעים ומיומנים. יש להם צוותות טריים, יהודים לשים את היד על הדופק ולספק דוחות מעודכנים, המשמשים חרמירקע מעולה בשעת דיונים וערב הכרעות חשובות. יש להם גם כמה חברות מישפטיות דינאמיות, ובשירותם עובדים סנאטורים־לשעבר ושאר משתפי־פעולה קנזיים או משוחזרים, המתופפים למענם על התופים.

ליכלוך

גדול

הדובי היהודי (ישראלי) עדיין יעיל ומגובש כל צורכו, מסביר יועץ־הקונגרס לבני שיחה, ובכוחו עוד לעורר דעת־קהל וליצור רוגז ציבורי בקהילות המקומיות. אבל הערבים כבר סוגרים עליהם מאחור.

כל זה בלט לעין כשהתחוללה הסערה הגדולה, בשנה שעברה, סביב עיסקת ה'מכר של מטוסי א־ף 15 לערבים. זו היתה מילחמה בכל החזיתות, ופה, בגביעת הקפיטול, נקבצו הנציגים של כל אירגון יהודי אפשרי, ותותחים כבדים מישראל היו כיפופי־ידיים משני הצדדים, שכדוגמתם קשה לתאר. ליכלוך גדול! והעריבים ניצחו.

ישראל מעודה לא הפסידה בהצבעה ממין זה עד לאותו מיקרה. זה קרה לראשונה בהיסטוריה — 54—55 בעד מכירת המטוסים. ישראל השליכה את כל יהבה על סיכול ההחלטה — אבל הפסידה.

"אינני סבור", מסביר היועץ, "שמרבית האנשים שם, בחוץ, מבינים עד כמה היה הדבר משמעותי. אבל כאן, במקום שבו אנו יושבים (בגביעת הקפיטול, כנראה) היה ברור שזה היה מאבק רציני. העריבים הוכיחו, שהם מסוגלים להפעיל קשרים על מנת להעביר הלטה רצויה להם."

ועוד דבר שאנשים לא מבינים הוא, שישראל איבדה מכוחה לא רק בהחלטה זו, אלא גם באופן כללי. אפשר להיווכח

השית את אשר עם ליבו בפני עורכי ה'פרוטוקולים של ז'קני ערב — ושוב, כמו בן, מבלי להזדהות בשמו. "למעשה רץ הסנאטור צ'רץ' לבחירות נגד הערבים", אמר האיש, "מעולם לא נערכה כאן תחרות פוליטית כזו, שבה מדינה זרה נוטת

של איידהו, שהוא האירגון הפוליטי החזק ביותר במדינה זו (חברים בו 22 אלף תושבים מקומיים, מתוך אוכלוסייה המונה רק 800 אלף תושבים), במאמצים עזים כדי לשכנע את הלוביסט, שאכן יקימו את המרכז המיסחרי שלהם בתחומם. ביקורת

הסנאטור והישראלי

איש המפלגה הדימוקרטית, פראנק צ'רץ', בחברת פנינה גינזבורג, אשתו של הציר הישראלי הנוכחי, יעקוב גינזבורג. צ'רץ' מתואר בתעמולה הישראלית כאחד הגיבורים המעטים בארצות-הברית, המתייצב בעוז למילחמה נגד הפולשים הערבים.

לת חלק פעיל במערכת בחירות אמריקאית.

לדברי אותו לוחש־בסתר, רואים האמריקאים את המתרחש מתחת לחוטמיהם ושותקים. שכן צ'רץ' אינו היחידי המריגש בכובד הלחץ הערבי. הערבים הפכו עתה כוח מרכזי בווינגטון, והתקדמות שלהם נעשית בקצב מסחרר.

חריפה החלה להישמע על צ'רץ', שלא פעל כדי לקדם את הפרויקט המבטיח הזה. פראנק צ'רץ', המתכוון לפתוח בי שנה הבאה במסע הבחירות הבא שלו, שומר בינתיים על פרופיל נמוך בנושא זה.

אחד מיועצי הקונגרס האמריקאי, בעל ותק רב על גביעת הקפיטול,

עשרות מיספטים - עשרות זיכויים - על הגניבות בנתב"ג

תפולת בנמל-התעופה

המישמרת, שהודו והעידו במישרה, וזה לא נעשה. האם האמינה התביעה, בכנות, כי אנשים שנענשו בשנות-מאסר רבות על שותפותם בגניבות יבואו מרצונם ה"טוב ויעידו נגד חבריהם הסבלים בלי כלי טובת-הנאה? שהרי ידוע, כי כל עד-מדינה מסכן את עורו, ואולי את חייו. לא ברור מה היו שיקוליה של התביעה שלא בחלה בעד כמו חזן, וסירבה לתת מעמד של עד-מדינה לנאשמים אחרים.

קשה, על כן, להבין את תמיהתה של התביעה הכללית, כאשר נכשלה בכמה חקיקים, מפני שהעדים הפכו עויינים. אחד מהם טען בבית-המישפט, כי מאז מות אביו הוכה בהלם ואינו זוכר דבר ולכן אינו יכול לזהות איש מבין אלה שאותם זיהה במישרה. העד השני שנידון לשמור נה שנות-מאסר לא יכול לזהות איש מה גרווינים, מכיוון שבעיני כל הגרווינים נראים אותו דבר.

וכן, עד היום, כעשרה חודשים אחרי גילוי הגניבות, חזרה בה התביעה מתיק

על מיספרים וזיכויים

בעיקבות גילוי הגניבות המרובות בנמל-התעופה, הוגשו כ-25 מיספטים, נגד 85 נאשמים.

עד היום הסתיימו כ-13 מיספטים, נגד 56 נאשמים.

הורשו: 10.

זכו: 43.

(מישפט של שלושה עדיין לא הוכרע).

עוד לא הסתיימו שמונה תיקים נגד 23 נאשמים.

תלויים ועומדים גם ארבעה מיספטים נוספים נגד ארבעה יהלומנים, הנאשמים בקניית הסחורה הגנובה תוך ידיעה על מקורה. מיספטים אלה גם הם טרם הסתיימו.

למרות שהמיספר הכללי של נאשמים הוא כ-85, הרי בגלל אישומים חוזרים, המיספר האמיתי של הנאשמים הוא כ-40 בלבד.

עבירות-מין, יצא הנאשם זכאי. כאשר העד רק מעורב בעיסקה, כלומר לא השתתף בעשיית העבירה הממשית, עדותו אינה זקוקה לסיוע עצמאי, אלא ל"דבר מה נר"ס"ף בלבד. המישוואה המישפטית אומרת: שותף לעבירה + סיוע עצמאי = הרשע.

מעורב בעיסקה + דבר מה נוסף = הרשעה.

הלכות בית-המישפט העליון קובעות במפורש, כי עדותו של שותף נוסף לאותה עבירה אינה מהווה סיוע עצמאי. לשם הוכחת העבירות בנמל-התעופה היתה הפרקליטות זקוקה לעדים. מאחר שהגרווינים סירבו אפילו לפתוח את פיהם, נאלצה הפרקליטות להפוך עד-מדינה את יהודה חזן, שהוא סוחר ברכוש גנוב. הוא נהג לקנות את היהלומים מהגרווינים ולמכור אותם הלאה. מאחר שהוא לא השתתף בגניבות עצמן, לא היה שותף לעבירה, אלא מעורב בלבד, ועדותו נזקקה רק ל"דבר מה נוסף".

אולם עד-המדינה השני שנבחר עלידי התביעה היה מקסים לוסקי, ליד מרוקו, ראש-מישמרת בנמל-התעופה, שהיה שותף פעיל ונהנה עיקרי ממרבית הגניבות. לכן היה ברור לכל, כי הוא שותף לעבירה, וכי עדותו תהיה זקוקה לסיוע עצמאי.

המדינה, בלהיטותה להעמיד נאשמים לדין, כמעט הפסידה את עד-המדינה ה"שני שלה. לוסקי, משום מה החליטה ב"מיקרה שלו לתפוס את החבל בשני קצותיו. גם להפכו עד-מדינה, שיעיד נגד הסביבה במישפטיהם, וגם להעמיד אותו עצמו לדין ולהענישו על חלק מעבירותיו. וכך הוסכם עימו, כי יובא לדין רק על שתי עבירות, והתביעה לא תדרוש עונש מאסר. הוא הובא בפני בית-המישפט, ולהפתעת הכל גזר עליו השופט דוב לויין שלוש שנות-מאסר, שתיים מהן על תנאי. השופט לא רצה להיות שותף לעסיקת הפרקליטות, והסביר, כי הוא רואה בחומרה רבה את העבירות שבהן נאשם לוסקי. שכן, הכפשת שמו של נמל-התעופה הישראלי בעולם היא דבר מסוכן וחמור, הדורש עונש מאסר בפועל.

כאשר יצא לוסקי מהמישפט ושנת מאסר בפועל תלויה על צווארו היו שפתיו חיוורות וקפוצות. התביעה חששה מאד, כי איבדה את עד-המדינה העיקרי שלה. אולם מאז זכה לוסקי בעיכוב ביצוע גזר-הדין, בהסכמת הפרקליטות, והגיש ערעור לבית-המישפט העליון.

עור-נמר או עור-כבש?

גם אחרי בחירתו של לוסקי כעד-מדינה היתה צריכה לעמוד לעיני ה"פרקליטות השאלה הראשונית - מי יסייע בידו של לוסקי? גם אם חשבה התביעה לחדש הלכות, וללכת בעקבות רמזים של בית-המישפט העליון, שאפשר יהיה אולי לתמוך עדותו של שותף אחד בשותף אחר, היה צורך בעד-מדינה נוסף מבין עובדי

בהסתר עם עד-המדינה אשר הקליט את דבריהם. כל השאר שתקו, וטענו, כי אינם מבינים עברית וכי אינם יודעים דבר. איש מבין הנאשמים הגרווינים לא הסכים להציל את עורו על חשבון חבריו, ואיש מהם לא הפך עד-מדינה. מיספטים אלה נסתיימו עד היום בזיכויים כמעט מלאים.

סידרה שנייה של מיספטים (חמישה) בפרשה זו כוללת שותפים אחרים לגניבות, בעיקר בדרגים בכירים יותר, כמו מנהל-מישמרת או סגניהם. נאשמים אלה הודו כמעט כולם באשמה, והורשעו מייד

מ ערת אזהרה נפערה לעיניהם של השוטרים שעצרו את המכונית ה"חשודה בחודש ינואר השנה. על ריצפתה המכוסה בוץ התגלגלו מאות אבני-חן. ירוקות, אדומות ותכלכלות נצצו האבנים עד כדי סינוור. בגרביהם של שני נוסעי המכונית יהודה חזן ואהרון ("אהרונצ'יק") לויאשווילי, נתגלו חפסיות ("בריקפות" בלשון היהלומנים) מלאות יהלומים. שווי הרכוש שנתגלה באותו לילה היה יותר מ-12 מיליון לירות. כל האבנים הללו נגנבו משקיד-דואר בנמל-התעופה בן-גוריון. היה זה רק מיקרה-מזל שגרם לשוטרים לעצור את המכונית הזו. במחסום-כבישים שהוצב למטרות אחרות, זיהו השוטרים את נהג המכונית, חזן, שהוא בדוקאי ידוע למישרה, ומתוך שיגרה והתירות הציצו למכוניתו. התגלית פתחה סכר אדיר של גילויים נוספים. במשך השנה האחרונה עסק בית-המישפט המחוזי בתל-אביב ב-25 תיקים מיספטיים שנפתחו ב"עיקבות הגלוי."

היקף הגניבות שנתגלה היה בסכומים של מיליוני דולרים, והמדובר בגניבות מאמצע שנת 1978. החוקרים שהתמנו לצוות החקירה המיוחד, לא רצו לשמוע על מיקרים קודמים. הם בקושי התגברו על המיקרים שנתגלו החל בתאריך זה. אוימנם בשלב הנוכחי עוד לא הסתיימו שמונה מיספטים, אך התמונה של מפולת ברורה למדי, ממה שקרה בתשעה התיקים אשר הסתיימו עד היום. כתבה זו אינה

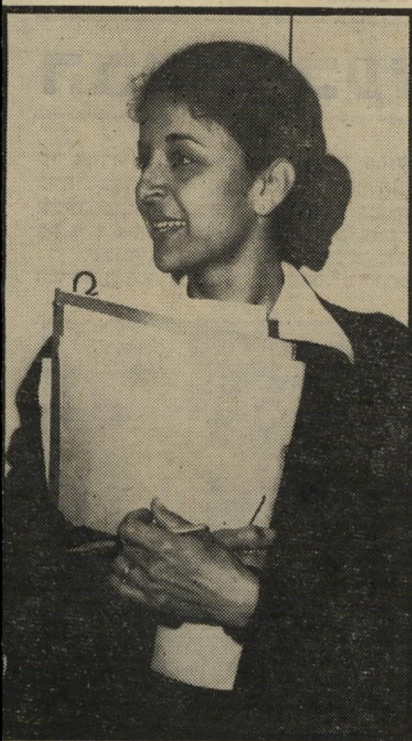
פניגורים צבי ונירה לירסקי
"מיסדר זהו השפיכה"

מביעה, כמובן, כל ידיעה על המישפטים שטרם הסתיימו, ועוסקת בניתוחם של תשעה המישפטים הגמורים בלבד.

בתשעה מיספטים אלה היו 52 נאשמים. מהם זוכו 43, הורשעו שישה, ומישפטים של שלושת הנותרים טרם הוכרעו.

„דבר מה נוסף“

אפשר לחלק את המישפטים שנבעו מהגניבות לשלושה חלקים עיקריים. מרבית המישפטים (17) היו נגד סבלים גרווינים, ולא לה ייקרא להלן „מישפטי ה"גרווינים". איש מהם לא הודה באשמתו. ואף אחד מהם לא מסר הודאה למישרה. רק שישה מכל הנאשמים התפתו לשוחח

תובעת רגיניאנו
פחות המישה קילוגרמים

אחד נגד 11 נאשמים, מחוסר-ראיות. ב"תיק שני זוכו תשעה סבלים עלידי ה"שופט חיים דבורין, בעת שביתת הפרקליטים, בגלל אי-הופעת התובע. בתיק נר"ס, שטרם נגמר, נגד 11 סבלים, הסתיימו ההליכים נגד שמונה נאשמים, בכך ש"התביעה הפסיקה לנהל נגדם את המישפט, מחוסר-ראיות.

בתיק אחר שהתנהל נגד שבעה סבלים בפני השופט דבורין, זוכו שישה נאשי"מים מפני שלעדויות של לוסקי, לא היה סיוע. הנאשם היחידי שהורשע, סבל ש"כינויו „קוקה קולה", נפל בפת שטמן לו לוסקי והרשיע את עצמו במרפיו בהקלטת סתר שנערכה בשהה-התעופה. השופטים בתיק זה הביעו במפורש את חוסר-אמוןם בגירסת הנאשמים. השופט דבורין קבע בפסק-דינו המנומק: „כשלעצמי אני משוכנע שגם אותם נאשמים ביצעו את העבירות המיוחסות להם בכתבי-האישום. אלא שחוקה עלי מיצוותו של בית-המישפט העליון... לעניין הצורך בסיוע, בעוד שאני סבור, כי הלכה זו מלכתחילה ב"עו"ת יסודה".

בפסק-דין זה הביע השופט דבורין, ב"אומץ לב, את דעתו, כי אילו היתה התרביעה מספקת לו לסיוע אפילו עדות של

קרובי-המישפחה ובני-העדה של הסבלים הגרוזינים בבית-המישפט

מישנה אצל חברת ללויס באנגליה, ולכן גם הפסדן היה קטן, והתקון מהעלאת הפרמיות על המישלוחים האחרים. חברת ללויס עוקבת אחר המישפטים כדי לת" כוע פיצוי ממי שיימצא אשם בגניבות. הניזוק העיקרי מגניבות אלה הוא מד"ר נתי"שאל, כפי שצינו בפסקידינים ה" שופטים דב לזין וחיים דבורין. השם הרע שיצא למדינה וחוסר-המהימנות של עוב" די נמלה-העופה הלאומי, הם נזקים כב" דים ותמורים, והמדינה נושאת בעונש.

רשום ודברי הערך, הוא השק האחרון בכל מישלוח. שק זה מסומן באות "F" בצבע אדום, לנחיתתו של הגנב. אומנם אין לדעת מראש אילו דברי-ערך נמצאים בשק המסויים, אולם סביר, כי חפצים הנשלחים בדואר-רשום הם בעלי ערך. התברר גם, כי למרות שלא תמיד הש" תתפו כל אנשי הצוות בגניבה עצמה, בדרך-כלל היו כולם שותפים בחלוקת השלל. מתוך חברות או אחוות-גנבים חול" קו הרווחים שווה בשווה לכל מי שידע על הגניבה. נרמז, כי זהו נהג שהובא מגרוזיה על-ידי הסבלים.

כאשר הסתבר שרוב הנאשמים יצאו זכאים עד כה, נשאלה השאלה האם ישונו לעבוד בנמלה-העופה. הפרקליטות איתנה בדעתה שלא להרשות להם לשוב לשם, גם אם יוגשו פניות לבית-המישפט-הגבוה לצדק בנושא זה. כאשר העיר שופט באחד המישפטים, שאין להרשות לנאשמים לח" זור לנמלה-העופה, לא התאפקה הסניגורית ואמרה בחיוך: "לאן הם יחזרו? לעבוד בבנק?"

מאז נחשפו הגניבות, נעשה הסדר חדש מיוחד בנמלה-העופה. מכונית משורינית ממתינה ליד בטר-המטוס ואוספת לתוכה, מייד, את שקי-הדואר. כך אין מירווח זמן שבו יכולים סבלים לחטט בשקים או לגנוב אותם. אולם במסדרונות בית המישפט מהלך סיפור, כי לפני שבוע איחרה המכונית המשורינית בעשר דקות, ושק-דואר אחד, המסומן ב"F" אדומה, נעלם.

החוליה האחרונה בשרשרת היא מיש" פטיהם של ארבעה יהלומנים, בילדר ליאון, ניסים שמאל ואבנר, ודויד מיר סיוף. הם נאשמים בכך, כי קנו חלק מהיהלומים הגנובים תוך ידיעה על מקר" רם. שניים מתוכם הם חברי הבורסה ליה" לומים, ומישפטיהם עדיין נמשכים. מעניין לציון, כי בתיקים הללו, הנובעים גם הם מפרשת-הגניבות המשתתפים שונים לח" לוטין. התובעת בתיקים אלה היא חנה ברוכי. הסניגורים הם רם כספי, אורי וגמן, נחמן אמיתי ונתן קנת. רק חזן, הוא העד הראשי גם במישפטים אלה.

מישפטיהם של היהלומנים מדגישים את הנקודה, כי לא היו ניזוקים בגניבות. ה" יהלומים היו מבוססים תמיד בסכומם ה" מלא, ולפעמים גם ביותר ממנו. כך שבעלי-היהלומים פוצו בשלמות על-ידי חברות הביטוח. היהלומנים הנמעים, שלא קיבלו את היהלומים שנשלחו אליהם, לא שילמו עבורם, ולא נגרם להם כל נזק. חברות הביטוח בישראל היו מבוסחות בביטוח-

קשה להאשים את המישטרה ואת ה" פרקליטות בכל המפלות שאירעה. כא" שר התגלו היהלומים והיקף הגניבות, החל מסע-צלב ציבורי בכל כלי-התיקשור רת. כולם דרשו את דמם של הנאשמים. במצב זה של היסטריה-המונית עבדו אנ" שי הצח"ם יומם ולילה. הם פתחו כשמו" נים תיקי-חקירה נגד סבלים ויהלומנים. הם התרוצצו בבתי-המישפט לשם ביצוע מעצרים, וכדי להתגונן בפני עררים על מעצרים אלה. מאחר שהמדיניות הכתיבה את מעצרים של כל הנאשמים בתיקים עד תום ההליכים, עמדה גם פרקליטות מחוז המרכז בלחץ כבד. תוך שלושים יום היה עליה להעריך את החומר נגד הנאשמים, להחליט נגד מי להגיש כתבי-אישום ואת מי לבחור בעדי-מדינה. התובעת היפה, קלרה רגיניאנו, אשר התמנתה על התי" קים הללו הורידה קילוגרמים רבים ממיש" קלה באותו חודש ראשון.

בלהט העבודה ובלחץ-הציבור עשה גם צוות-המישטרה טעויות שהביאו, בסופו של דבר, לזיכויים רבים. משה ("מוקי") קנובלר, ראש הצח"ם, ערך מיסדר-זיהוי ראשוני בשבוע הראשון לחקירה. מיסדר זה, שהותקף רבות במהלך המישפטים, נעשה כך: קנובלר שפך על שולחן בפני חזן כמאתיים כרטיסי-עבודה של סבלים מנתב"ג, וביקש ממנו לזהות, לפי התמו" נות, את האנשים שעשו עימו עסקות. "מיסדר השפיכה", כפי שכונה אחר-כך בצחק על-ידי הסניגורים, נעשה באופן בלתי-מיומן, במהירות וברשלנות. גם ה" מיסדרים הנוספים שנעשו אחר-כך היו מלאי פגמים, בגלל המהירות שבה נעשו. תמונות הגרוזינים היו חדשות, ותאריך צילומן היה מוטבע עליהן בבירור. הן הושמו לשם זיהוי בין תמונות אחרות ש" היו כולן ישנות ושנשאו תאריכים עתי" קים, מכיוון שלא היו למישטרה תמונות של גרוזינים אחרים, הרי תמונות החשור דים הגרוזינים הושמו לשם זיהוי בין בני עדות אחרות, והן בלטו מאד על רקע זה. במיקרים אחרים נעשה מיסדר זיהוי התי" מונות ללא נוכחות סניגוריהם של נאשמים, שהיו כבר מיוצגים באותו זמן. זהו פגם חמור, היורד לשורשו של הזיהוי, לפי פסקי-דין של בית-המישפט העליון.

אחות-

גנבים

ב רור היה, כי הסדרים בנמלה-העופה קראו לגנב. השק שבו מועברים דואר-

שותף לעבירה, היה מקבל אותה ומנסה לשנות את הלכת בית-המישפט העליון. אך העדים שהובאו לתמוך בדברי לוסקי הפכו עדים עוינים וסירבו להעיד. שופט נוסף באותו מישפט, יהושע גרוס, גינה את הנאשמים, ואת היתממותם על דו" כן-העדים, ואמר, כי למרות שהסניגורית, ד"ר עדנה קפלן, ציטטה בסיכומיה את ה" אפוס הגרוזיני הגדול, "עוטה עובי-הנמר"

סניגור קאזים
לא אשמים!

הרי במיקרה זה מתאים יותר היה לכנות את הנאשמים "עוטי עורי-הכבש". התביעה והשופטים היו מתוסכלים לנו" כח התוצאות. הם האמינו באשמתם של הנאשמים, אשר הוכחה על-ידי דבריו ה" אמינים לל לוסקי, אך לא נותר, אלא לזכותם, מפני שלא היה לדבריו סיוע. השופטים ידעו שממעוניהם של זיכויי היא, כי הנאשמים יכולים לחזור לעבודתם, ולקבל את מלוא משכורתם עבור עשרת החודשים בהם היו מושעים, וכל העבודה הגדולה, שהשקיעו צוות-החקירה המיש" טרתי הפרקליטות, ירדה לטמיון.

סניגורית קפן
יחזרו לבנק?

במדינה

דרכי־אדם

בורדה באפלה

ראייתה של רבי הולכת

ונחלשת, כדירתה מחמירה

ועבודה אינה מוצאת

"כל החברים עזבו אותי, והורי אינם מסוגלים לתמוך בי. אני רעבה ללחם. כבר שלושה חודשים שאינני עובדת. בכל מקום עבודה שומעים על הבעייה שלי ולא מקבלים אותי לעבודה. אני יושבת לבד ב־בית, שוקעת לאט לאט באפלה וחושבת." הדברים, הנשמעים אולי כקטע מרומן, נלקחו מתוך סיפור חייה של דבורה (דבי) הררי, צעירה בת 28 שהולכת ומאבדת אט אט את ראייתה.

דבי, תושבת רמת־גן, למדה בבית־ספר עממי, אחר כך בתיכון, והתגייסה לצה"ל. ואז, בהיותה בבסיס, קיבלה קריאה טלפונית. "קרתה תאונה, אחיך נפל, ועליך לנסוע דחוף הביתה", נאמר לה.

עם מקל ועם כלי, דבורה, שאך שעות ספורות קודם לכן דיברה עם אחיה, מדיין הצניחה, היתה המומה. היא נסעה הביתה, גילתה שהוריה לקו בהלם וחלו. כאשר התחילה לאבד את כושר הראייה שלה, לפני כארבע שנים, אמר לה אחד המומחים בעלי השם, כי יתכן שמחלתה

מתעוררת הררי

בכל מקום הדלתות סגורות

נובעת מההלם שעבר עליה ממות אחיה. "עבדתי אחרי השחרור כמו כל אחת אחרת", סיפרה הצעירה, המרכיבה מיש־קפיראיה כהות. "זה היה בחברת ביטוח ונסיעות. הייתי מרכיבת. פתאום התחלתי ליפול ברחוב. הייתי שוברת דברים, ונפלה תי כמה פעמים בחדרי־מדרגות."

דבי המשיכה לספר:

הלכתי לרופא. הוא אמר לי שהרשתית שלי פגיעה, לא ידוע ממה. נאמר לי שזה תהליך איטי, ושיכול להיות שזה יחמיר. בינתיים יש לי כבר תעודת עיוור. ההגבר לה שלי היא בעיקר בשעות היום. בלילה אני רואה פחות או יותר, אבל אני מדי כיתה מישקפים עם מיספר גבוה מאד.

בהתחלה התהלכתי עם מקל, אחר כך לקחתי כלי. אבל כשהרגשתי שאני עדיין מסוגלת, פחות או יותר, לראות ולהסיידר עם מוניות, התחלתי להתגבר. אני חזקה מאד באופיי. קיבלתי עלי את הגורל. רה. הרבה אנשים לא מבינים עד עכשיו איך לא נישברתי, אבל מה ששובר אותי זו לא העובדה שאני מתעוררת, אלא היחס של האנשים אלי. חברים שיוצאים איתי ומגלים את מצבי עוזבים אותי. לא רוצים לצאת עם עיוורת. אני הולכת לחפש עבד, דה. מספרת על מצבי, ואז פתאום לא צריכים אותי.

אמרו לי לפנות לשירות־למען־העיוור. כשפגיתי לשם, שידדו לי עבודה, נאמר (המשך בעמוד 72)

בכל בוקר ב-7.50

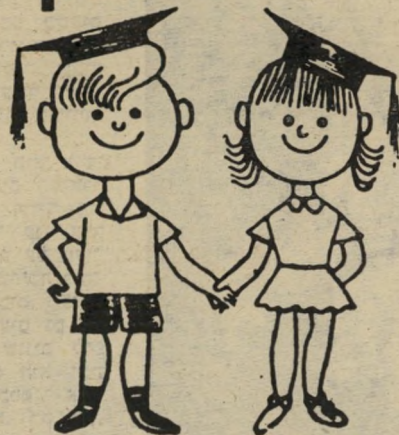
לאתונה ומשם לכל העולם

שבת	ששי	חמישי	רביעי	שלישי	שני	ראשון
Sat	Fri	Thu	Wed	Tue	Mon	Sun
7	6	5	4	3	2	1
14	13	12	11	10	9	8
21	20	19	18	17	16	15
28	27	26	25	24	23	22
				31	30	29

OLYMPIC AIRWAYS

פרטים במשרדי „אולימפיק" ובסוכנויות הנסיעות.

חסוך לחינוך גבוה ב"גחלת"

הטובה בתכניות החסכון במדינה

החסכון לחינוך גבוה ב"גחלת" נותן תשואה: 7% (כולל 2% מענק לזומדים) ריבית נצברת, כשהקרן והריבית צמודים ב־100% למדד המחירים לצרכן וכל ההטבות פטורות ממס־הכנסה כתום שלוש שנות חסכון.

ההרשמה בכל לשכות המודיעין העירוניות
וב"גחלת" אלנבי 91, ת"א

אמנים

מלכת המופשט

על ההזמנה לתערוכה של לאה ניקל, הנערכת בבית-התרבות של עיריית רחוב, בות, כתוב: "עבודות חדשות". למעשה, נוצרו יצירות אלה בשנים 73, 74, 75, שבהן חיה ויצרה בניריוק, אולם הן לא הוצגו עד כה בפני הקהל הישראלי. גם יצירותיה, "הוותיקות" של לאה נראות כחדשניות ונועזות גם היום. בשנה האחרונה ריכז מוסיאון תל-אביב את מרב מאמציו, ברכישת ציורים של ציירים ישראליים, משנות השלושים, הארבעים והחמישים. בין השאר רכש ציור של לאה ניקל משנת 1956. למראה הציור, הש"ת תחת אוצרת המוסיאון, ואמרה שהציור נראה כאילו נעשה השנה. בשנת 1954, ב"תערוכה בגלריה צ'רנינסקי, הפתיעה לאה בשימוש בטכניקת צילוף של סוכר יות ובחפצים כמו נוצות בתריענה, תגובת הקהל לקלאזים הראשונים היתה תלי-שתם מהציורים העלמתם.

לאה מרבה להשתמש בצבעים גועשים ואינספוריים, ובהנחות צבע פראיות ומסעירות. ועם זאת, יש בציוריה הרמוניה. ציור "אומבויגריפי" היא שונאת ש"מכנים אותה, הציירה הישראלית הטובה ביותר", לדעתה לא קיים מושג של צייר רת ישראלי, וההפרדה בין המינים בנר שא זה מיותרת. היא מעדיפה להיכלל בין קבוצת האמנים המולכה. הרי אין נשיות בציור הישראלי, ולהיפך. לאה נחשבת תמיד "ציירה עם ביצים". היא עשתה תמיד מה שגברים רבים אינם מעזים. למען האמנות ויתרה על נוחיות, אושר ומעמד.

מקוריה טוענים שלמען חייה האמנות ויתרה על חייה הפרטיים. מבעלה הרא"שון, אבי בתה היחידה, נפרדה כשהילדה היתה בת שש שנים. את הקשר בינה לבין בתה אפשר לראות באחד מהציורים

— בניריוק — "אקשן פיינטינג". תחילת עוד ציירה בסיגנון הריאליסטי, ש"הביאה עימה כמורשת ממוריה בארץ. אך במהרה פיתחה לעצמה סיגנון חופשי ה"מיוחד לה בלבד. אופיה החזק והנמרץ, מוצא לו ביטוי בדרך שבה היא מציירת. הציירת, שחיתה ויצרה בארבע יבשות, משלבת בציוריה את כל תולדות האמנות. כמו שנוהגים לחלק את ציורי פיקאסו ל"תקופות", כך אפשר לחוש בשינויים ש"חלו בחייה של לאה ניקל למראה התפתחות ציוריה, והשינויים בהם. ציוריה מתקופת שהותה ברומא, אינם מראים את ה"מאבק האופייני לכל שאר עבודותיה. יש יותר שקט בצבעים החמים, ופחות שירבוטי מכלול עזים. היא מודה שאכן היתה זו תקופה מאושרת בחייה. השנים ששהתה באשדוד הותירו על בדיה שפע צבעי צהוב, שהשתקפו מהחלונות האין-סופיים שביניהם שכן ביתה. ביקורה בן שלושת החדשים אצל בתה ברפובליקה המערב-אפריקאית, ב"1965, העשיר אותה בספיגת הפולקלור האפריקאי. דבר זה בא לידי ביטוי בדימויי טוטם וברמזים פולחניים, המרבים להופיע בציוריה.

ויתור אכזרי. מה סוד הצלחתה כצייר רת? מהו המירשם שמביא ציירת לזכות בפרס זנדברג (ב"1972), לייצג את ישראל בביאנלה בוונציה (ב"1962), יחד עם תומר קין ואריה ארז, ולהיחשב כמלכת הציור המופשט בישראל.

לדעתה, טמון סוד הצלחתה בעבודה קשה ורבה תוך ויתור אכזרי על נוחיות והנאות אחרות. היא מתחילה את יומה השכם בבוקר, ומקדישה את שעות-האור הברוכות ליצירה. היא עובדת בלי הפסקה, מלבד כרבע שעה לארוחת-צהריים קלה, במשך עשר שעות. כשהיא ניצבת על רג"ל, בגלל גודל הבדים אי-אפשר להציבם על כן ציור, והיא תולה אותם על הקיר. היא מסבירה מדוע היא מציגה את תערוכתה, אחרי שלא הציגה בארץ מאז תערוכתה בביתן הלנה רובינשטיין, ב"תערוכה

לאה ניקל ויצירה
ציורים ישנים חדשים

חינוך צברי. באחרונה גובר והולך חותם המיטען האמנותי שהגיע לארץ מרוסיה. מה שמפליא הוא, שלמרות שברוסיה מצויים האמנים על סיגנון עבודה אחד בלבד, והוא הריאליזם הסוציאלי, הרי בסתר פיתחו להם האמנים, כל אחד לחוד, סיגנון מיוחד ו"מקורי משלו. שבו הם מציירים בארץ, ואי אפשר כלל להרגיש שכולם מאותו מקור ומאותה ארץ. יאן רייכוורגר, הוא דוגמה נוספת, של צייר מוכשר ומקורי, שסיג"נוגו מקנה לו מקום של כבוד, וגורם ל"רבים מעמיתיו, לנסות וללכת בדרכו.

דבר אחד ברור, לכל המבקרים בגלריה דלטון רייכר, בתערוכתו של יאן רייכ"וורגר — הצייר היה תלמידו של ולא"דימיר וייסברג, הצייר הרוסי הדגול, ש"תערוכה מציוריו, מוצגת בימים אלה ב"מוסיאון תל-אביב. חותמו של המורה הי"נערץ על יאן, ניכר היטב בעבודותיו, אם כי יש ביניהם גם שוני. הדומה אצל המורה והתלמיד הוא, הנטיה למזג את הרקע עם המודל המצוייר או עם הנוף. למרות שהציור של שניהם מתאר את ה"טבע לרוב נשים או טבע דומם, בגלל השר"מוש באותה הגמא, מתקבל מעין ציור מופשט, שאיכותו נשענת על גוויי גוונים רכים ומעודנים של צבעים מועטים, הנ"אים כמעט צבע אחד. השוני ביניהם הוא, שבעוד וייסברג עובד בצורה כמעט מ"עית, בפצלו כל כחם לשברים רבים, עלי ידי הנחות פונטיאליסטיות של הצבע, הרי שאצל יאן גובר הרגש, והנחות הצבע שלו פחות מסודרות, אך בעלות רטט.

דבר מעניין שמחולל יאן, בלי כוונה, הוא, שציירים רבים, המציירים עימו ב"צוותא מודל, מבלי להרגיש נוטים לראות את המודל כפי שיאן רואה אותו. מרביתם התחילו להשתמש בצבע-מים, שמאפיינת אותו הרכות והליריות של ציוריו. יאן, גם בציוריו השמן שלו, יש השקפות והנועם שבצבעיהם. תערוכה רבת עניין לשו"ח רי איכות בציור.

מקוה בעלת הגלריה לאפשר לאהבי ה"אמנות לרכוש, ולא רק להסתפק בראייה חד-פעמית, את היצירות של אמנים ה"נחשבים לחשובים באנגליה ואירופה.

אברדם - בגלריה שולמית

לא משתלם להיות אנטי-מימסדי, ורחוק מכלי-התיקשורת. כזו היתה דרכו של ה"צייר יליד פולין, ותלמידו של ארכיפנקו, אלפרד אברדם. 40 שנים חי בפאריס, אך בארץ לא היה ידוע דיו. אומנם במוסיאון תל-אביב זכה להציג ב"1962, אך את הכ"רותו עם ישראל לא הספיק להעמיק, כי נפטר ב"1963. גלריה שולמית, שפתחה את סניפה החדש ברחוב גורדון, בחרה באמן היהודי הדגול, כפתחתה הולמת לקו הנקוט בידה — הצגת תערוכות של אמנים יהודים מחו"ל, שהציגו בארץ מעט מאד, או בכלל לא.

נורה קרונשטיין ב"גרפיקה 3"

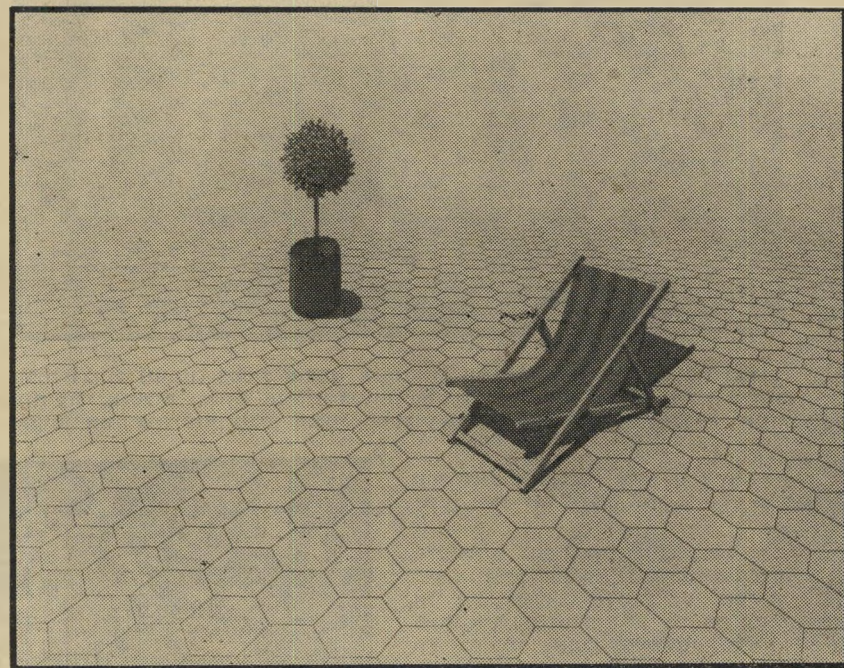
נורה קרונשטיין, שתערוכתה הקודמת הוקדשה כמעט רובה ככולה לציורי דיוק"נה של הדוגמנית לוס, מקדישה את תע"רוכתה החדשה, בגרפיקה 3, לציורי נוף. עיקר כוחה של הציירת, בקו הרגיש, וב"כתמי הצבע העדינים, היוצרים הרמוניה אסטטית.

ציור

יאן רייכוורגר - התפוח

לא נופל רחוק מהעץ

עליית היהודים מרוסיה העשירה את עולם הציור הישראלי. עד לפני זמן קצר, בלטו בעולם-האמנות הישראלי ותפסו את כל הכותרות והתערוכות, ציירי האמנות המושגים, שרובם היו צברים או כאלה שכבר חיים בארץ שנים רבות, וקיבלו

"קין אינסופי" של סולי
פתח לעולמם של ציירים אנגלים

1973, דווקא ברחובות, היא עונה: "גם ברחובות קיים קהל הצמא לראות אמנות, ויש להעניק לו את ההזדמנות הזו".

בגלריות

הדפסים אנגליים

אצל ג'ולי מ'י

בגלריה ג'ולי מ'י בתל-אביב מוצגת תע"רוכת הדפסים, מבית המכירות הפומביות כריסטי הלונדוני, שהתחיל להוציא לאור הדפסים, בין הדפסיה-המוצגים, שמ"יתם פותחים פתח לעולמם של הציירים האנגלים הלא-מוכרים בארץ. גם הדפסים של דייוויד הוקני המפורסם, של הנרי מור ושל פיליס סולי. באמצעות תערוכה זו,

המוצגים בתערוכה. בציור מופיע שם הבת זיווה, פעמים רבות כחלק מהציור. גם השם "צ'לסי הוטל", שם המלון שבו התגוררו לאה ובעלה בניריוק, מופיע בציור. "זהו ציור אוטוביוגרפי", טוענת לאה.

בארץ למדה לאה אצל הצייר גליקס"ברג, שממנו ספגה את האהבה לאימפר"סיוניזם. בשנים 1950—1961 התגוררה ב"פאריס, ואז פרחו כאמנית. במיוחד ה"פיעו עליה ציירי הדאדא, וסגנון הסר"שיום. היא התחילה להשתמש באצבעות ידיה כבמכחולים. לאה זכתה להציג ב"גלריות בפאריס, אמשטרדם, מילאנו ורומא ובמוסיאון לאמנות מודרנית בפאריס. תקופה מאושרת. בתחילת שנות החמישים, בהיותה בפאריס, ציירה לאה, מבלי לדעת שזה קיים מעבר לאוקיאנוס

מלכות המים מבקרות ב"אנוה" - סיפור סודות אחד

אורנה רבינוב (מימין) במעיל אופנתי אנוה-קורי איטליה, נאווה חן (במרכז) במכנסי אנוה-קורי איטליה ובלווזון אנוה-ליידי-וואן-גילס הולנד ואיתי טבק בחליפת שלושה חלקים אנוה-ליידי-וואן-גילס הולנד. השלוש ערכו סיור מלכותי בבית אנוה.

טות שאפילו אם מי שיאכלס אותו, לא יהיה נסיך או נסיכת החלומות אז בכל זאת...

קוראים לזה אנוה. למה אנוה? ככה. ובאנוה יש הכל בשביל מי שהוא משהו. אין פה סטוקים, לא שומרים לשנה ה' באה. אין פה הזדמנויות, אין פה משהו זול. כי כמו שאמר אבי שושלת שעה: "תדעו בני, אנחנו לא מספיק עשירים בשביל לקנות משהו זול." והבנים, רפי ואהרון הולכים במיצוות הזקן.

ההתחלה היתה בחלום של תלמיד בית-ספר. אהרון היה תלמיד אורט טכני-קום בגבעתיים. הוא חלם לכבוש את העולם בתעשיית המטוסים שיבנה לעצמו. אולי אפילו יסכים לשתף בה את אחיו הצעיר רפי. "לאט לאט גדלתי וראיתי שזה קצת קשה", מחייך היום אהרון, ואז הופיע השכן. זה שגר ממול. הוא היה חייט עניבות. "הסתכלתי עליו טוב טוב ופתאום חשבתי שהרי אני הקטן לא אצליח לכבוש את העולם במטוסים. אז אולי כדאי לעבור לעניבות?" והוא לקח את אחיו הקטן ועבר לעניבות.

הם נסעו לתור את העולם. סתם עניבות לא הספיקו להם. הם חיפשו את אבי אבות העניבות. הגיעו לבתי בד מיר-חדים, בגרמניה, איטליה, יוון, וצרפת. הם מצאו את בדי העניבות שלהם. חזרו לאמא מולדת והתחילו לתפור. הם תפרו ארבע עניבות, לבשו אותן והלכו לטייל בעיר. "אם יקרה משהו לעניבה, אז

חליפות אנוה-סיידי-פאוצ'יס איטליה, המעניקות מראה קליל, צעיר ונוח, ומותאמות לאקלים הישראלי. חולצות אנוה-ארידו אוסטרליה, וכמובן עניבות אנוה. דוגמני אנוה הציגו בנשפי מלכת המים שנערכו בכל רחבי הארץ את מיטב דיגמי החברה.

אחת בלבד. לא ברור מה פירושה, האם זה עניבה, שמישהו לא ידע איך לכתוב, האם זה ענווה בטעויות כתיב, אולי זה קוד? אולי סימן מוסכם. למי? למה? עוצרים. בכניסה. פקידה נאה יושבת, מחייכת, מכוונת. משמאל עובדים פועלים, בשקט, בחריצות. מתחילים לטפס במדרגות. קומה ראשונה — ממלכת הגברים, קומה שנייה — נסיכות הגברים, שלי-שית — אופנת בית יוקרתית, רביעית — המתפרה, חמישית — חדרי התצוגה. מחורף זה יש גם בשביל הנשים, אבל רק לנשים שהן באמת נשים, מוצרים מעור-לים, חליפות וסוודרים שמופיעים בחל-מות בלבד; קומה שלימה — חדר המי-

בניין גבוה באיזור המסחרי של רמת-גן. על הגג שלט צבוע שחור-לבן. מילה

מנכ"ל אנוה רפי שעה מעניק שי למלכות. מימין: מלכת המים נאווה חן בבלווזון צמר אופנתי אנוה-וואן-גילס הולנד ומכנסיים איטלקיות אנוה-קורי מקורדווי.

הצלחה של שני אחים המיטות

שיקרה אצלנו! אמרו השניים. ואז קרו הרבה דברים, לא היה גבר שלא הסתובב כשעברו ברחוב, לא היה מי שנראה טוב שלא שלח מכתב עם תמונה, הגברים התחילו לחזר אחרי רפי ואהרון. ולשניהם היה ברור שזה לא בגלל העיניים הירודות שלהם, אלא בגלל העיבות הנהדרות שלהם. הם חזרו הביתה והתחילו לתפור. עד כאן שנת 1965.

שנה אחר כך — עלייה של 100% במכירות. עוד שנה — עוד 100%. בוקר אחד נמאס לרפי לגרוב גרביים רגילות, כאלה שיש בהם סיבי ניילון. "אם אני, אז גם אחרי!" למחרת נסע לאנגליה. הוא התחיל לקנות גרביים בחנויות היקרה.

זוג אחד היה הטוב ביותר, התווית — וולסי. הוא נסע לבית-החרושת, קנה כמה זוגות, ביקש את האחים והחברים בישראל לגרוב אותם ולספר לו איך זה הסתבר שבת-החרושת מתמחה בייצור גרביים מסיב כותנה 100% זה 225 שנה. וראו כי טוב, ותתמו חוזה והגבר הישראלי נהנה מההיסטוריה האנגלית על כפות רגליו הסכסיות.

ושוב 100% ועוד 100%. "הבחורה היפה מבית טוב, השידוך הצליח, חיפשנו עוד בתולה לשאת", אומר רפי, ואחרי שנה הוא נוסע שוב וחוזם חוזים חדשים. הישראלי בחורף לא היה זקוק לתנורים, היו לו סוודרים של וולסי. הם שימשו אותו ביום, בערב והיתה בעיה אחת — הוא לא רצה להוריד את כובע בלילה, ואם העץ, היתה מי שתזרק אותו מהמיטה.

נשאר חלקים חשובים. היו גרביים, סוודרים, עניבות, וביניהם — אין כלום. גם רפי ואהרון הרגישו כך ושב ארזו את מטלטליהם ונדדו בשבילי אירופה. הם חיפשו את מה שקרוי הטופ שבטופ. ומצאו. הם הגיעו לאלרפאין האנגלי, קנו ממנו סריגים אחרים. למיסטר הארי, קנו ממנו חליפות. היה חשוב שהן תתאמתנה לישראלי היפיוף שלפעמים שוכח את כרסו והוא תופחת. גם אדון ואן הוזן, שמייצר באנגליה מצא חן בעיניהם, הם קנו ממנו חולצות. ערב אחד התגעגעו לשאנו אליזה, ולמחרת הופיעו בשער הנצחון. אחרי שבוע היה מי שלבש בתל-אביב את בגדי הטניס של לה קוסט, את הצעיפים והחליפות של לואי פארו. גם לגרמניה הגיעו, קנו מהלמולד. והולנדי ואן גילס גם הוא יצא נשכר משני הישראליים.

למטה: אורנה רבינוב עטופה במגבת קטיפתית בעלת חלוק תואם — פילדקרסט של אנוה. המוצגים בחמשת הקומות של בית אנוה ברמת-גן עוררו התפעלות בקרב הבנות המסיירות.

גם בשבילן. לא הרבה, אך מספיק. וכשהזוג הלבוש והמתלהב נכנס למקלחת, הוא מסתבן בסבון עם ריח ג'י-עדן שקנה מחנויות המגבות שקוונות מאנוה, הוא מתנגב במגבת שעליה ציור שראוי לו מקום במוזיאון. הם נכנסים למיטה, עם סדינים מטרפים, כיסויים משגעים, ומה הם עושים? נהנים.

הפעם הם אדומים, לוהטים. או צהובים בורקים, שלל צבעים — שגעון! ובגדיהם? מי בכלל הולך לראות נשים בים? הרי הגברים של ימינו זה העסק! והרי גברנו לבושים. סוף-סוף אחרי אלפיים שנות גלות. והנשים, המין היפה הפך לסגן. הם התחילו לדאוג גם לנשים. והיום יש

ראלים שיצאו לכבוש את ישראל, ומוציאו נראים היום על גברנו ונשותינו הישראלים היודעים כיצד להיראות.

החורף היה מכוסה, מכף רגל ועד ראש. אין בעיות, אפשר לטייל בעיר ולא להפסיק מלהתבונן בגברים. כל אחד "פגז". הכל מושלם. נכון, אולי יותר יקר לקנות, אך בהחלט כדאי. המחיר בארץ נמוך מהמחירים באירופה על אף התורבלה ובעיות הכסף המשוונות של ישראל. הקמעונאים הפחיתו את רווחיהם, הישראליים יצאו נשכרים. החנויות מלאות גברים בשביל עצמם, ונשים בשביל גברים. כולם קונים (מדובר כמובן על מי שהו שהוא משהו).

ואז התברר דבר מוזר. אותם, "פגזי" החורף, ירדו פלאים בקיץ. הם נראו כמו כולם. רגיל, עם מכנסיים רגילים, חולצות... בגדיים מימי סבא ירחמיאל. והתחתונים. אוי לעיניים!

קמו השניים ונסעו. הפעם לא היה צורך לעבור על ספר מסעות בנימין השלישי. הם הגיעו הישר לפאריס, נחתו בי מפעלי הום. החלום התחיל. הישראלי הולבש כיאות. לא עוד תחתונים לבנים,

אתי טבק מהמתמודדות בתחרות מלכת המים 1979, מנצלת את הסיור המלכותי שנערך בבית אנוה ברמת-גן, מתכרבלת במצעי המיטה המלחיים — ויוה של אנוה.

סיפורי

על ספת בית-בושת מהמאה ה-19 הסבה ג'ורג'ינה הרטמן הבלונדית, עולה חדשה מאנגליה, וענתה לשאלות הקונים שהתעניינו במחירים. כלאחר-כך נקבה את המיספרים עתירי-הספרות: 40 אלף לירות, 25 אלף, 37 אלף. בכך לידה התרווחו אליסט ליברט ו- שרה אביעזר מאינסטנבול, שהציעו למכור רה ביצים רוסיות העשויות אבנים יקרות של בית-המלוכה.

מאיר שטרן, הרסטורטור, היה טרוד במתן הסברים על תמונות יהודיות עתיקות שהוחבאו בזמן מלחמת-העולם הי שנייה מפני הנאצים.

המשתף לג'ורג'ינה, אליסט, שרה ומ- שהם נמצאו בירידה-עתיקות הבינלאומי הראשון בישראל, ענתיקס 78, שנערך ב- מרתף בית אמריקה בתל-אביב.

המשתף לג'ורג'ינה אליסט, שרה ומ- איר הוא שהם והמציגים האחרים ביריד, משוגעים לעתיקות, כל אחד בתחומו.

ג'ורג'ינה בת ה-21 נולדה באנגליה. היא התחתנה עם מייק הרטמן, מנהל הפקה בסרטים וכיום מנהל-תחבורה בסרט מצדה. לפני שנה מצאה ג'ורג'ינה את עצמה משועממת לבדה בבית והתחילה להסתובב במכירות פומביות בלונדון. בסיורה אלה החלה לומדת על עתיקות והחליטה לפתוח

„פוזזה“ תפסה איילת שוהם עם כובע בסיגנון שנותי השלושים, שקישט פעם את ראש סבתה.

חול המדאה העתיקה יושבה נחמה הלוי-קפ"ל, שגם נוהגת להתלבש בסגנון עתיק.

עסק בישראל. היא קנתה עתיקות, באה ארצה והתחילה למכור.

אודות הספה האדומה של בית-הבושת סיפרה הצעירה: „הספה התגללה מבית-זונות שהיה בלונדון בערך ב-1840. בית-הזונות נשרף כמעט כולו. הספה, שהיתה אחד מהרהיטים המעטים שנשארו שלמים, עברה ידיים. המישפחה האחרונה שברשרי-תה היתה הספה, גילתה את מקורה. זאת היתה מישפחה מאד שמרנית ולכן מסרה את הספה למכירה פומבית בבית-המכירות הידוע פיליפס בלונדון. לפני יומיים ביקר אצלנו אספן עתיקות שאמר כי הספה הי- זאת היא אחד המוצגים המעניינים ביותר בתערוכה.“

הבעל מייק כמעט אינו מבין בעתיקות.

סבתא

לואי ה-15 היה מתמוגג מעונג בוודאי, אילו ידע כי יונה חסדי האכסונית יושבת מאחרי פמוט ברונזה וקריסטל מלפני 120 שנה, העשוי בסיגנון תקופת מלכותו.

אולם הוא יודע, למשל, שכלי-הכסף הקט-נים שבארון-התצוגה משמשים לאחזקת מלח, סוכר וסוכריות ושהם מן המאה ה-19.

להיות שייכים

לתקופה

ב ין העתיקות קרוב לליבו שעון עתיק, שהיה שייך לקבוצת-הכדורגל מנ-צ'סטר האנגלית. השעון שהובא לאנגליה בשנת 1870 הוא מהתקופה הוויקטוריאנית. הוא עבר גילגולים רבים ובעליו האחרונים היו הקבוצה. באנגליה קיים נוהג ש-אוהדי כדורגל מעניקים לקבוצה האהודה עליהם מתנות, אם כסף ואם חפצים. הי-כדורגלנים, שכנראה לא היו חובבי עתי-

כינור סטראדיווריוס

מזכרת,

אפולו בלי ידיים,

נחש ויקטוריאני -

כל זה בידך

הענתיקס

קות הביאו את השעון למכירה פומבית, וכך עבר לידיהם של בני הזוג הרטמן. גם נחמה הלוי-קפלן נכנסה לעסקי העתיקות לפני שנה. נחמה בת ה-40 נוהגת להתלבש בסיגנון המתאים לריהוט ולכלים שהיא מוכרת. „ניגשה אלי קודם ילדה קטנה“, סיפרה, „ושאלה אותי בכל הרצינות אם באמת אנחנו חייבים כאן להתלבש כמו אצילים מבית-אצולה.“

לפני שהתחילה לעסוק בעתיקות הספיר-קה נחמה ללדת שלושה ילדים ולעבוד עם בעלה בחברת-ביטוח. כאשר התפרקה החברה וכאשר הילדים גדלו, הקימה נח-מה חברה בשם „חצי נחמה“, שכרה דירה

יום החתונה - 1904

זוהי השנה שבה נ-תנה קשרת הסו-כריות (למטה בתמונה) ל„אדון ישראל ליפסקי“ על-ידי מעסיקיו.

קטנה וריהטה אותה בעתיקות שהביאה מלונדון. "הסתובבתי שם כמו ליידי אוף לייזר", סיפרה נחמה. "הרגשתי שאני שייכת למאה הקודמת לפי המקום והאוויר רה, ולכן גם התחלתי להתלבש באותו הסיגנון."

"לפני כמה חודשים הסתובבתי בכיכר המדינה וראיתי חנות עתיקות. ניגשתי לשם, הצגתי את עצמי ואמרתי לבעלות החנות: אני קונקורנטי, לא קליינטי, אז הן ענו לי: למה לך לשבת למכור לבד, בואי תצטרפי אלינו. וכך עברתי אל ורה ליבלנד ורותי בורנו ואנחנו מס' תדרות יפה מאד ולא רבות בכלל."

הן הציעו למכירה ריהוט עתיק שגילו הממוצע 70 שנה ובין כליהבית שלהן יש כלי לסוכריות העשוי מכסף, שעליו הכתובת: "אדון ישראל ליפסקי קיבל את זה ביום חתונתו 17.8.1904 על-ידי מעסיקו, חברת רהיטי ליברפול."

"היום עתיקות מאד באופנה", אמרה השותפה רות. "אני חושבת שהטלוויזיה תרמה המון לנושא הזה על-ידי הצגת סרטים כמו לילי, אדונים ומשרתים, הנרי השמיני. אנשים שראו את הסרטים מגלים פיתאום שהם יכולים להשיג פריטים דומים ולראות את עצמם שייכים לתקופה ההיא."

לאפולו

אין מחיר

מאיר שטרן מגלריה שטרן יש אר דות כל תמונה סיפור. מאיר, שלמד אמנות בלונדון והיה במשך זמן רב מורה

כתר

תימני משך את עיני הדוגמנית לשעבר סטיל בן שימרון, ש' התייצבה מתחתיו. היא החליטה שהוא יקר.

לציוור, עבר בשנים האחרונות לרסטור ציה של תמונות. הוא אוסף בעיקר תמונות של ציירים יהודיים. ברשותו תמונה של "הרמברנט היהודי", איזידור קאופמן, שנפטר בשנת 1921 בווינה והתמחה בציור בחוריישיבה ורבנים. תמונותיו עולות היום בין 20 אלף ל-80 אלף דולר. בזמן מלחמת העולם הי שניה החביאו יהודים תוצרים כאחד את התמונות מפני הנאצים, שנהגו להשמיד כל חומר הקשור ביהודים. אחרי המלחמה התגלו תמונות רבות כשהן מוחבאות בעליות-גג, ונלקחו למוסיאונים או שנימי כרו לאוספים פרטיים.

תמונה אחרת הנמצאת ברשותו של שטרן היא תמונה של הצייר אדווין הרפר, שביקר בארץ בזמן התורכים. התמונה הי מתארת את ירושלים היתה שייכת לכומר

מיכגש בינלאומי

נערך באחד הדוכנים: בני קרסו (מימין) הביא את בנו, אלי, ללמוד תרבות. על השולחן לידו ניצבים כלי כסף וחרסיןנה

מלפני מאה שנה, שהובאו מאיטליה, יווג, סין, ואנגליה. מאחרי השולחן — ארונות ספרדיים משנת 1750. בעלי-החנות, הנרי צוויג (שני משמאל) התלוצץ: "אני לכל הפחות עוד לא ענתקה."

ג'ורג'יה הרסטון התחיי לה לעסוק בעתיקות מ' תוך שיעמום. עבורה זה רק עסק.

הדילת

צא בחנות אנטיקוואריות. בעל החנות, דני פינקוס, מספר כי הפסל הוא מהמאה הראי שונה לספירה. פסל זה של אפולו נחשב לאחד היפים בעולם ולדעת יודעי דבר, אפשר להשוותו רק עם הפסל של אפולו בלדורה הנמצא בוותיקאן. הפסל עשוי משיש והאל היפה נראה כשהוא יושב על השמש. כי אפולו הוא גם אלי-השמש. אחד העובדים בחנות, צביקה, אהב מאד את אפולו. צביקה הוא רווק בן עשרים, וגם אם כי אינו יפה כאפולו הרי תיספורתו עשויה בדומה לזו של האל המפוסל. "המודה חוזרת אחרי 2000 שנה." התבדח צביקה.

הפסל אומנם מוצג ביריד אך בעליו, דני, אינו מתכוון למכור אותו. "לפסל הזה אין מחיר. הוא אלי-האהבה, אלי-השמש והאור, ומפני לא יצאה מילת שקר. הוא יישאר איתי לתמיד."

סכת בית-זונות

משנת 1840 עברה גילגולים רבים עד שהגיעה לידיה של ג'ורג'יה. שכנתה ביריד, ורה ליבלנד התיישבה לפרש על הספה. המישפחה שהחזיקה בספה מכרה אותה לאחר שנודע לה מקורה.

אל השמש היפה זכה גם להופיע בטלוויזיה. אין לו מחיר לדברי הבעלים. הפסל הוא מהמאה הראשונה לספירה ונחשב אחד היפים מסוגו בעולם.

אפולו

במדינה

(המשך מעמוד 66)

לי שעבודה מקבלים רק דרך לי שכת' הסעד. ללישכת העבודה המקומית לא היתה לי אפשרות ללכת, כי הם לא מספקים עבודה לעיוורים. בינתיים אני בטיפול. עובתי את מקום עבודתי הראשון, כי לא הייתי מסוגלת לשלם את המוניות הלך וחזר לשם. בגלל כימעת שאינני הולכת, כי זה קשה לי.

עשו לי בדיקות למציאת כישוריי, אבל עד עכשיו לא קיבלתי תוצאות. בכל מקום סגורות הדלתות בפני, אז מה נשאר לי לעשות? לגווע ברעב? שלושה חודשים אני חיה מהיד אל הפה ומקיצבת סעד של 1900 לירות לחודש.

אדם נורמלי, ששומע סיפור כמו שלי, לא מבין. הוא לא מבין מה זה להיות מוג' בל. אז אני מסתגרת בבית, מיואשת, לא קוראת, לא רואה טלוויזיה, רק יושבת וחושבת מה יהיה הסוף, ואם כדאי בכלל להמשיך לחיות.

עד כאן סיפורה של דבי.

מירי שטיין, העובדת הסוציאלית ה' מטפלת בדבי, מספרת כי ניסתה ליצור קשר עם דבי עוד לפני שנה. "דבי ענתה לי בהתחלה שהיא יכולה להסתדר לבד, ושי' אינה רוצה שילבלו לה את המוח." ומר סיפה שטיין: "רק אחרי שהפסיקה לעבוד התחילו הבעיות. אמה פנתה אלי ושוב התקשרתי עם דבי. מה שקורה כאן זה, שלישכת העבודה המקומית אינה בנויה כדי לטפל בעיוורים. במישרד הסעד ה' מחוזי ביפו יש פקידים מיומנים, לחפש לה עבודה. אבל היא עדיין לא עברה בדיקה מקפת למציאת כישוריה. פקידת ההשמה המיקצועית עובדת בתיאום איתי. בקרוב היא תקבל קיצבה כספית נוספת. דבי היא בחורה קשה. היא סירבה ללכת להתראיין אצל האחראי על פקיד הרשמה, כי טענה שמטרתם אותה סתם. זה נכון אמנם, שקשה למצוא עבודה לעיוורים. אנשים לא אוהבים חריגים. הסברנו לדבי שה לוקח זמן, לא יום ולא יומיים. כי עד שנמצא לה עבודה עליה להתאזר ב' סבלנות. מיקרים קשים משלה מוצאים עבודה רק אחרי שלושה חודשים או יותר, אבל אנחנו מחפשים ומקווים למצוא לה פיתרון עד כמה שיותר מהר."

ישראלים בחו"ל

אלון גדל בברלין

האשה קיבנה הבטחה

ש' חסינות ומענה:

אני ביצעתי את הפשע

יתכן מאד שגינתר אלון (51), המיסעדר הישראלי שנחשד בכך שהצית את המיס' עדה הברלינית שלו כדי לרמות את ח'ב' רת'הביטוח (העולם הזה 2197), ייצא זכאי. אם כן, הוא יכול להודות על כך לי' אשתו המארוקאית, ליאת.

צ'לבי קרם בשכר. כאשר החלו ה' שילטונות הגרמניים חושדים כי אלון הצית בעצמו את מיסעדתו, בשכונת הפאר גרונ' וולד, תוך פיברוק פעולה ניאורנאצית, היתה ליאת כבר מחוץ לגרמניה. היא שהתה בישראל, הגרמנים הוציאו פקודת מעצר נגדה, אך זה לא הועיל.

אולם עדותה של ליאת היתה דרושה לתביעה הגרמנית. לכן נעשתה עיסקה: היא תבוא לברלין להעיד, תמורת הבטחה של חסינות.

כשבאה ליאת לבירה הגרמנית לשעבר, בליז'י עורכי-דין ישראלי, ציפתה לתביעה הגרמנית הפתעה. ליאת "הודתה" שהיא שרפה את המיסעדה, מבלי שבעלה, ה' עצור כעת בברלין, ידע על כך דבר.

ומדוע עשתה כדבר הזה? פשוט מאד, היא פחדה מן הניאורנאצים. היא רצתה שבעלה יחזור עימה לישראל, אבל ה' בעל לא רצה. לכן התמוטטו הנישואין, והיא נשארה עם שלושת ילדיה.

מה עושה אשה ישראלית במיקרה כזה? פשוט מאד: היא שוכרת מצית מיקצועי גרמני, מבטיחה לו 20 אלף מארק, ואינה מספרת על כך לבעלה, המאושפז באותה שעה בבית-חולים.

היא גם דואגת לכך שבעת ההצתה יצויירו על הקיר צלבי-קריס וסיסמות אני טיישמיות. התיקוה: הבעל ייבהל אחרי התפרעות אנטי-שמית שכזאת, ויטכיס לחי' זור לישראל — כשבכיסו, כמובן, כספי הביטוח.

אפטר שייב טוב
לא צריך לעלות
יותר מאקוה ולוה

א.ק.

הסוכן בישראל: בלמון בע"מ. המפיצים: ח'ב' נורית בע"מ.

בואו אל האוכל הטוב
בואו אל הטעם הטוב
ג'חנון • חילבה • מלוואח
דגים • ומאכלי גריל
בית רצון וח.ב.ו יהודה 73, ת"א. טל: 235607

לימודים בארה"ב

* יעוץ * הכוונה * טיפול בהרשמה

• למוזים אקדמיים • למוזי אנגלית

תל-אביב (משרד ראשי): ת.ד. 10171, טל: 472707

חיפה: ת.ד. 4420, טל. 224034

Academic

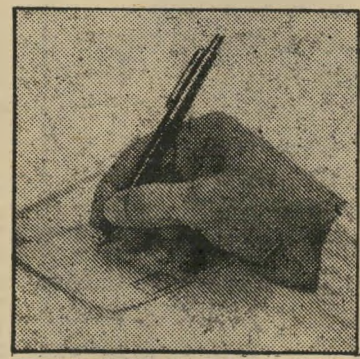
Studies

Abroad

01	02	03	04	05	06	07
08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	32	33	34	35
36	37	38	39			

טובס לוטו

ששה נכונים

והכסף שלך

בלוטו המזל בא לקראתך

מפעל הפיס לקידום החינוך והבריאות

יש עק חקר מאבין ענין??

תני לו הערב את הספר המשגע מילרים זרזות

כתובות קיר עסיסיות כמו שהחברה כותבים

להשיג בחנויות הספרים המוכרות הפצה: א. ערמוני, טל. 292026 (03)

נפל. כתוצאה מכך הוחלט לגנוז את הר תוכנית כוללת. חודשים רבים לאחר מכן הופיעו במישר רדו של ישראל גרבינסקי צמד המשקיעים לאור וגניבורג. הם התעניינו לדעת היכן אפשר לפתוח מועדון אכסקולוטיבי בעיר. תוך כדי שיחה עימם הצליח גרבינסקי לעניינם בתוכנית הישנה של היכל-התרבות. השניים קיבלו לידיהם את הצעת המיכרו השנית, שתוקפה פג בינתיים, ואחרי שלמדו את הפרטים החליטו לקבל את ההצעה בחיוב.

השניים שכרו את שירותיו של עורך-הדין איבי נאמן, שניהל למענם את המיכר. שאומתן עם העירייה. בתחילת השנה, אחרי דין ודברים ממושך, חתמו לבסוף על החוזה עם העירייה. החוזה נערך כחור צאה מיומנתו האישית של גרבינסקי ולא על סמך אחד המיכרים. נחי לאור ואורי גניבורג קיבלו הק לות שלא הוצעו כלל במיכרים. כך, למ-

אין לדעת אם התביעה הגרמנית מאמינה לסיפור זה. אך יתכן שדי בו כדי למוע את הרשעת הבעל. ואילו את הר אשה אין לתבוע לדין, מאחר שהובטחה לה חסיונות. יתכן שבוה יסתיים העניין.

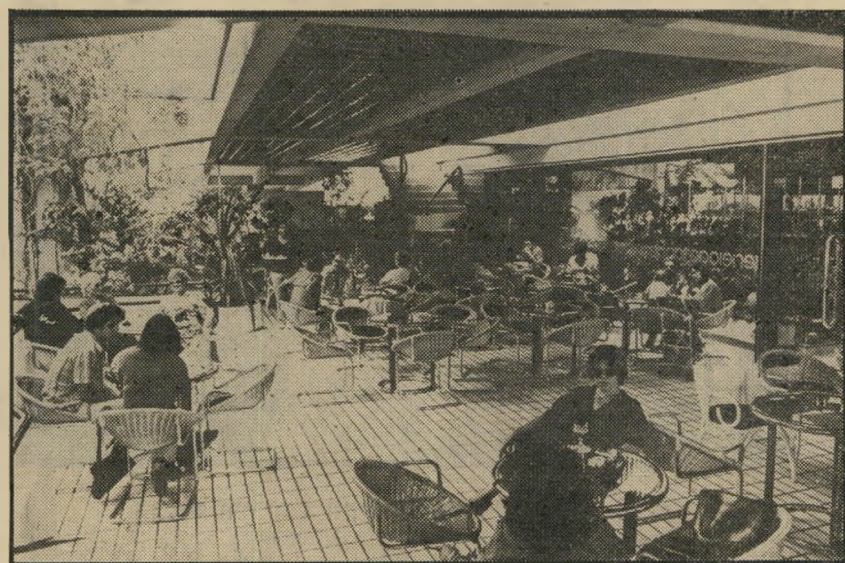
תליאביב

רווחים קלים

אפרופו בית-הקפה

מיכרו, צירסגירה ובית-מישפמ

פתיחתו של בית-הקפה היוקרתי החדש, אפרופו, לפני שלושה חודשים הוסיפה ל-תליאביב מקום בילוי ברמה בינלאומית. בעיצובו של בית-הקפה, השוכן בבניין היכל-התרבות, הושקעו מיליוני לירות, ש-הפכו אותו לפנינת-החן בלב הכרך. אולם מה שמעב על עתידו של המקום הוא

קפה אפרופו בתליאביב שנה אחת חיים

האופן שבו קיבלו בעליו את זכויות הר חכירה מחברת היכל-התרבות, המחזיקה בדידה את הבעלות על ההיכל. פחי זבל בהיכל. בעלי אפרופו, הי יבואן נחי לאור, היורד-שחור-ארצה, אר רי גניבורג, והאדריכלים שלמה פרנקל ויורם רסקין, לא השתתפו כלל במיכרו, לפני שחתמו על החוזה עם החברה. סיי פור לידתו של המקום מעניין במיוחד גם לאור העובדה שבית-הקפה פועל עד היום בלי רשיון מהעירייה.

הכל החל לפני שלוש שנים. ישראל גרבינסקי, מי שהיה ראש לישכתו של ראש עיריית תליאביב, שלמה להט, וכי יום מנהל את קרן תליאביב לתרבות וחי נו, העלה אז רעיון לנצל את שטח המח סנים ופחיה-הזבל שבהיכל-התרבות לשם הקמת בית-הקפה. הנושא הועבר להחלטת חברת היכל-התרבות, שבהנהלתה יושבים נציגי העירייה ונציגי התימורת הפילהר-מונית. אחרי דינים ממושכים הוחלט לב-סוף להיענות בחיוב להצעתו גרבינסקי. הוצא מיכרו שלפי תנאיו נדרשו המש-קיעים להקים את בית הקפה, לבנות לציר שירותים עירוניים ולהתחייב לגבי נוש-דו רבים נוספים. והכל על חשבון המש-קיעים, ללא כל סיוע מצד חברת היכל-התרבות. תמורת זאת הציע להם המיכרו זכויות לחכירת המקום לתקופה של עשר שנים בדמי חכירה נמוכים.

כמה משקיעים גילו עניין ורכשו את הצעת המיכרו יחד עם תוכנית הבניה הנלוות אליה. ביניהם היו מישפחת קצני גולד, בעלי קפה רוול, המסעדה רפי שאר לי, פדריקה סגל, שניהלה מועדוני-לילה ואחרים. לטענת אלה היו דרישות המיכר רז מפורות. במיוחד התעוררו טענות קשות נגד הסעיף המחייב הקמת שירי-תים עירוניים. שלדברי המשקיעים יברי-חו את לקוחות מבית-הקפה. איש לא נענה למיכרו, והוא נפל בתום המועד ש-הוקצב לו.

עיצוב מרהיב. תחתיו ניסחה חברת היכל-התרבות מיכרו חדש. הפעם נלמדו הלוקחים, והסעיף על השירותים נמחק לגמרי. בסעיפים אחרים הוקלו התנאים. אולם גם הפעם לא נענה איש מהמשקיעים הפוטנציאליים, וגם המיכרו השני עמד לו.

על המסלול

מציור אופנה

לבגד אופנתי

מקטורן שחור מעי חליפת-ערב
בד משי דק

מדורי האופנה בעיתונות מלווים בדרך כלל בתמונות ובאיורים, כדי שאפשר יהיה לראות כיצד מורכבת מערכת-הלבוש. חלק מן הציורים האלה נעשים כלאחר יד, אך לעומתם יש כאלה שאפשר למסגר ולחלות לקישוט החדר. ציורי-האופנה של ריקי בן-ארי הם דוגמה לאסתטיקה ולטעם מעודן. זה שנים שציוריה מעטרים ומלווים כתבות-אופנה, ונראה כי ציוריה נהנים בי חוש נבואי. אפשר למצוא בהם את ה"אופנה לעתיד". אולם, ציורים לחוד ומציאות לחוד. לא אחת גילתה ריקי שהמרחק בין ציוריה לבין המציאות ברחוב האופנתי הישראלי הוא רב. כמה שנים יכול משהו להתעצבן? יום בהיר אחד מתחזה את הגבול. למה להתרגן לעיתים כל-כך קרובות? החליטה ועשתה. ציירה ציורים רבים, הניחה אותם מולה והתחילה לגזור. ואחרי שגורה, התחילה לתפור. והתוצאה?

צבעים ורודים בוהקים וזחוכים עם שיוף טבעי
מראה חברת-הקוסמטיקה "איר"

בהשראת

איי טובאגו

בצד דיגמי האופנה לחורף, מציפות אור-תנו חברות התמרוקים בשלל הצעות ל-איפור ולטיפוח-התן. כל חברה מציעה את המראה החדש. ומי מאיתנו אינה רוצה ל-הראות כמו חדשה. חברת אייר מציעה לנו את מראה הטובאגו. כיאה לאיי טובאגו שטופי-השמש באיים הקריביים. גם המראה החדש הזה מוכיר את צבעי השמש. ושמים זאת על העיניים, על הלחיים, וכמובן על השפתיים. במראה הזה את זוהרת ובוהקת כשמש בצבעים: ורוד בוהק וזהוב. זכרי שהמדובר באיפור לעונת-החורף, כשה-שמש היא מיצרך מבוקש והגעגועים ל-קרניים החמות והזהרות הם ממש כגעגועי האוהב לאהובתו. לכן המייקאפ הפעם הוא בצבע שווף טבעי. מי מאיתנו לא תרצה להיראות כשמש העולה מן המזרח ביום של חורף?

מעיד ארוך דגא שרוולים
מצמר מוהר

חליפה שדושה חזקים מכד פדנז בצבע אפור
בעיצובה של ריקי בן-ארי

מעיד קצר לעונת החורף
מצמר אנגורה

זו הפעם הראשונה שיש דמיון מדויק בין המצוייד למוצר. בתצוגת-האופנה שבה השתתפתי השבוע הציגה ריקי בן-ארי את דגמיה לעונת ה-חורף. הבדים מתוצרת-חוץ, צמר, אנגורה ימוהר. כולם רכים ונעימים. הדגמים כול-לים חליפות ספורטיביות, חליפות אלגנטיות, מעילים, מעילי שלושת-רבעי, מעילים ארוכי-כיים גסולי שרוולים. לערב מציעה ריקי בן-ארי שמלות וחליפות מיכנסיים, סרבל אל-גנטי כשמעליו ז'קט קטן. הבדים לשימוש לחליפות-הערב הם ממש, מסריג דק ו-מסאטן. ואם מותר להוסיף הערה אישית, נהניתי בתצוגה הזאת מן הדגמים הרבים והיפים.

הזהירו מחיקויים!

חודש ימים בלבד

דגם ASTI YOGA

ל"י ~~352~~

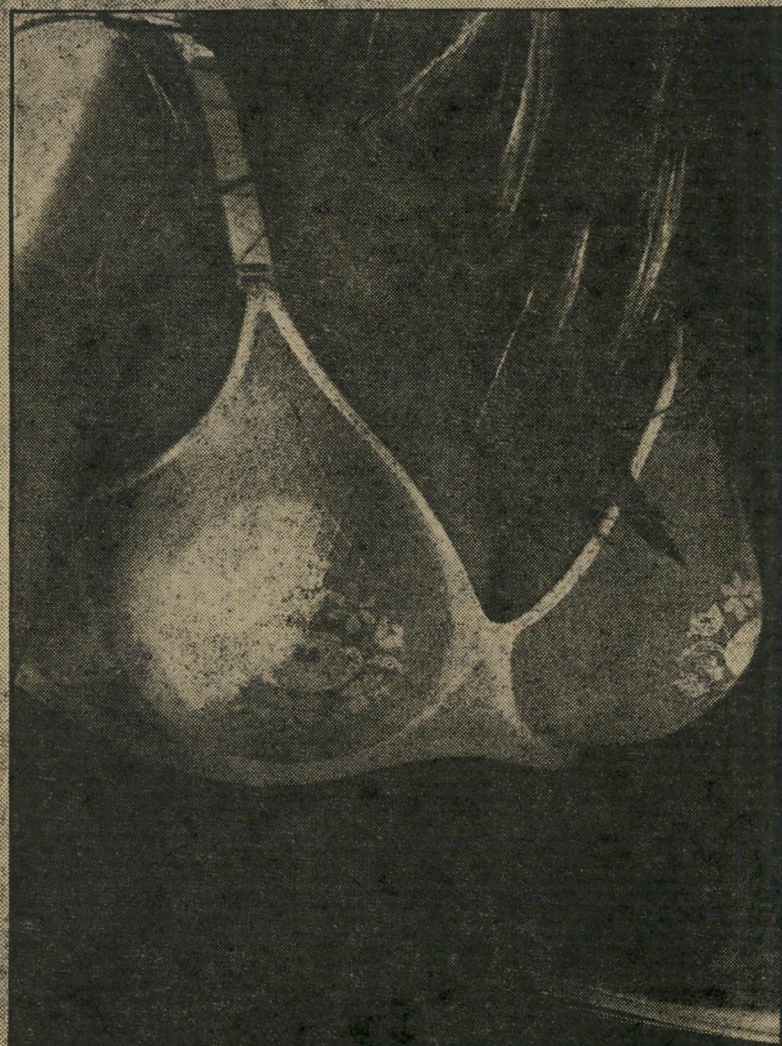
ל"י **195.-**
(כונר חט"ח)

דגמים: TITCHA, PYROLE FUJI, SAKE (פרח)

ל"י ~~470~~

ל"י **295.-**
(כונר חט"ח)

8 HUIT
תוצרת צרפת

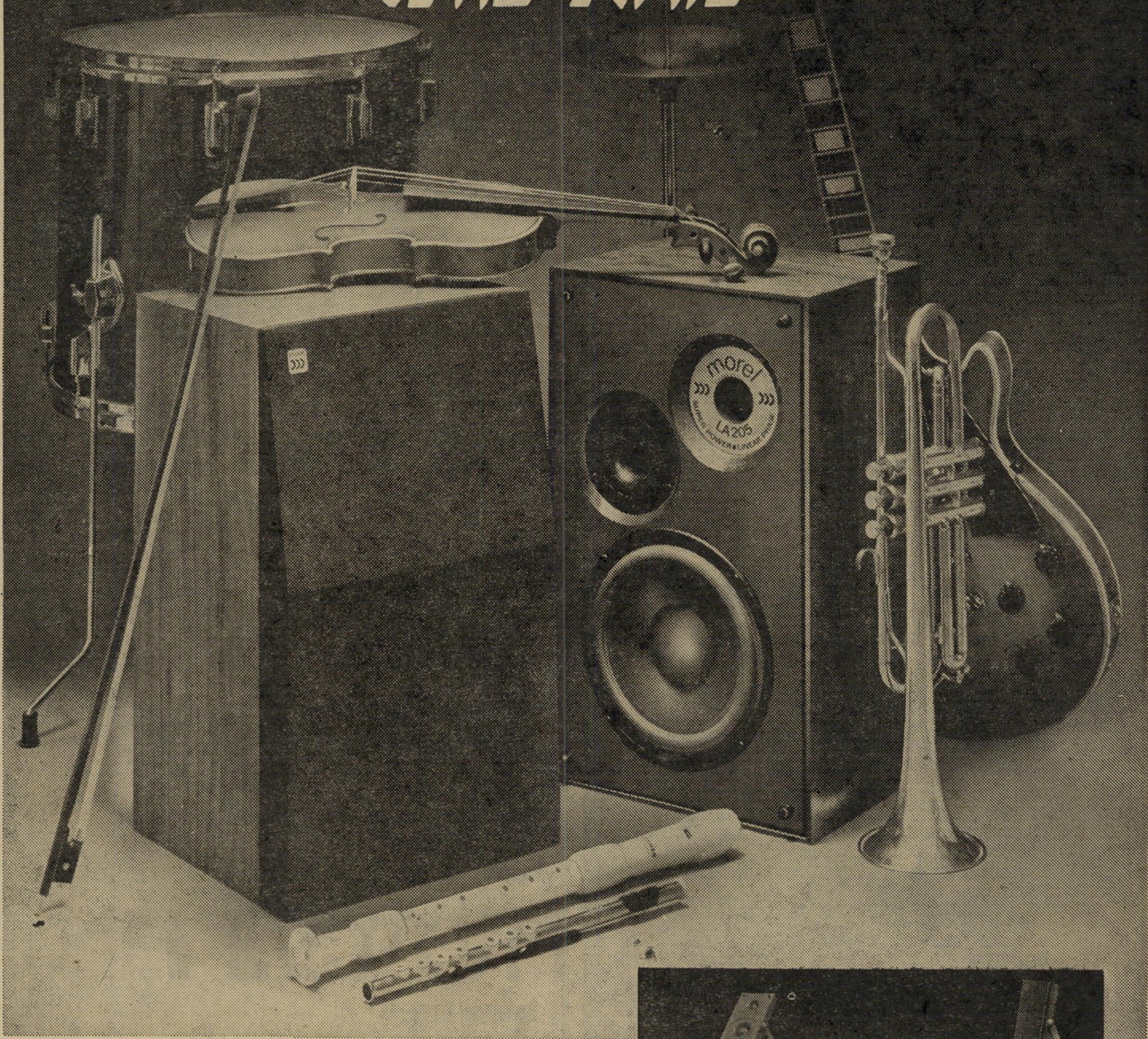
עם חזיות
"8 HUIT"
את מרגישה
"בלי"

דגמים חדשים
בשלל צבעים מרהיבים
דגמי 1980

להשיג בחנויות
ובסלונים המובחרים

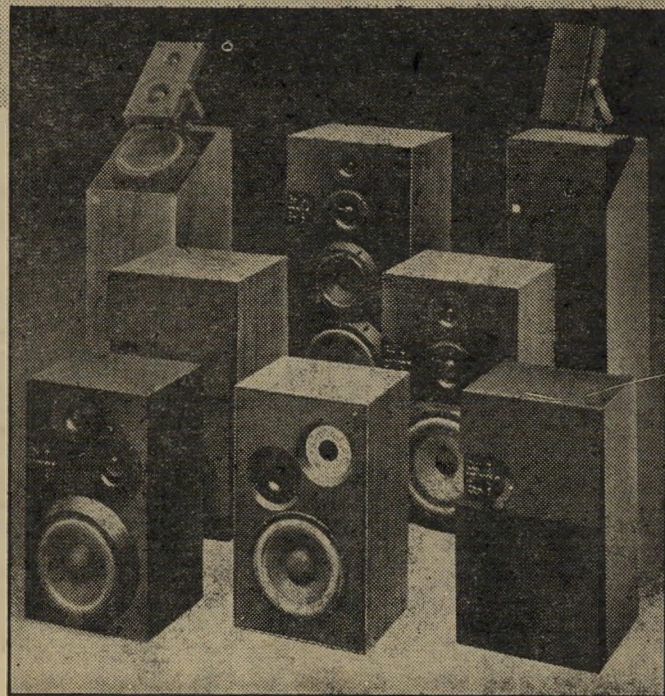
העוצמה חשובה לנו לא פחות מהאיכות.

מוראל מכניסה אותך לעידן העוצמה עם רמקול חדיש ויוצא דופן-
LA 205 - המשלים את סדרת הרמקולים המקצועיים של מוראל
MLP/301/303/309/311 ואוקטב-3.
כבן למשפחה מופלאה זו ניחן ה-LA 205 בכל היתרונות שעשו את
רמקולי מוראל לשם דבר: דיוק מירבי בהעברת הצליל, "היענות מעבר"
מהירה, סלילי MAGNAFLEX+HEXAGONAL לספיגת עוצמת-יתר
ומערכת ליניארית לתיאום פאזה (MLP).
תכונות אלה בצירוף גימור קפדני, מחיר סביר ו-3 שנות אחריות.
נותנים בידך רמקול רב עצמה, בין אם אתה משוגע לדיסקו,
למוסיקה קלאסית או לכל מוסיקה באשר היא.
מדוע שלא תכנס לשמוע אותו באחד מאולמי ההשמעה המקצועיים
עוד היום?

morel sounds more natural

להשיג בחנויות הסטריאו המובחרות ובחנויות השקם.

פרסום מיוחד

מרכז שיווק, תצוגה וייעוץ: מפעלי מוראל, אזור תעשייה נס-ציונה (על כביש בית עובד) טל. 054-70796
פתוח כל יום (פרט ליום ו') מ-9.00-17.00. ● מכירה לעולים חדשים רק במרכז השיווק.

הבימבום המוליך לריקנות * האיש שכימעט ורכש את אדמות הג'יפטליק * הפסיכולוגיה כסופרמרקט * עזרה ראשונה בספר * העיגול הגראפומני *

מקור

במעגל סתום

יהודה אופן חג במעגלי השירה העברית במשך קרוב לשלושים שנה, מבלי שיעלה בידו למקם עצמו ואת שירתו במקום כלשהו של כבוד. הוא נימנה על שיכבה של מושכים בעט, העושים כל שביכולתם על מנת לעיף את ממלאי כרטיסיות הספרים של בית הספרים הלאומי. וזאת בתיקוה, שכן יותירו צל כלשהו בדורות הבאים. ספק רב אם שירתו של יהודה אופן, שלא הותירה צל כלשהו על דורנו, תוכה לעשות כן בדורות הבאים. החודש המחיש אופן הנ"ל, כי אין ספק, ולו גם הקטן ביותר, שספר הפרווה שאותו הוציא תחת הכותרת במעגל סתום – סיפורים של ארבע יבשות יותיר צל על כלשהו בתולדות הספרות העברית.

כבר בעמוד הלבן, הקודם לעמוד הי כותרת, ממחיש אופן שיש בכונתו להיות תלמיד חרוץ לסופרים רבים. לכן הוא מזהיר את הקורא, במקוריות רבה, כי "כל דמיון בין דמויות שבספר לדמויות שבמציאות הוא מיקרו כילכר". ועם הערה מחכימה זו הוא משלח את הקורא ואת המבקר, בחוסר-הגינות בלתי-מקובל, אל העמוד שאחרי עמוד הכותרת, אותו הוא מקדיש "לצוותי היחידה לטיפול נומרי בביית-חולים כליניקון – בחוקרה רבה". במילים אחרות: המחבר עבר התקפת לב, לכן מוטב לטפן בביקורת רכה. הקדשה זו פעלה את שלה לפחות על עורך מדורי

יהודה אופן
ציפופים חליליים

הספרות של הארץ, יורם ברונובסקי, ש' כתב במדור הסיקור שלו בליטוף: "הם אינם מסעירים (הסיפורים של אופן), לא מרתקים במיוחד, לקחי התקופה שלהם עמומים, אבל רובם מצטרפים יחד למאמץ ספרותי מעורר אהדה..." הערכה חסרת משמעות.

אם ניתן להעניק לשירתו של יהודה אופן 10 נקודות מתוך סולם של 100 נקודות – הרי שהפרווה שלו ראוייה ל-2 נקודות (שתי נקודות) בלבד. ועל-מנת לזכות בשתי נקודות אלה, הוא מטריח את הקורא ואת המבקר ב-188 עמודים של דפוס צפוף, ועליהם 33 לא-סיפורים, לא-

יהודה אופן – במעגל סתום: הוצאת ספרית פועלים; 188 עמודים (כריכה רכה).

מאמרים, לא-מסות ולא-תיאורים מרגשים – אלא גיבוב של אפיונות. מסיבות השמורות עמו מניח אופן כי אופנה נוכחית היא לפתוח ספר בסוף שנות ה-70, במה שניתן לכנות: פתיחה גרמנית. כמו: "הרהגור של עיר-המרפא באדינברג מתנשא היום לגובה לא רב. אולי מאה מטר, אולי חמש-מאות..." משהו המשווה לפתיחת ביקורת כזו: "יהודה אופן של הספרות העברית מתנשא היום לגובה לא רב. אולי למטר אקו", אולי למטר ניומן..." לא נעים, אבל כבר מהסיפור הראשון, ששמו כשם הקובץ, מרעיף ה מחבר על המבקר (שנותר בשטח אחרי שהקורא הנבון כבר נימלט לספר אחר) גלריה של בגליונים בנוסח: "אתה תהיה גדול ותלמד גם לשחות בים, גם לשוט בפירה, אמר אבא, ואני רוצה שתבטיח לי הכסחתי לו, וכך היה". באמת שיש להצטרע על שהנפש המספרת הבטחה, קיימה, ולא טבעה. משמע, לא חסכה לקורא את השיעמום הנוראי הזה.

מתוך עטיפת הספר מסתבר כי מחברו נולד בגרמניה, ממנה גורש על-ידי ה נאציזם. לאורך כל ספרו הוא כמו מתחרט על כך, ועל כן הוא מלאה את הקורא בנוסחלגיה מתקתקה לגרמניה. הקובץ מש מש כאוטוביוגרפיה באסימונים שחוקים של דמות טרגית נטולת כישרון ספרותי, שניבצר ממנה להתמודד התמודדות רציני ניה עם טכסט של פרוזה. איש מרעיו, או מאנשי בית-ההוצאה שפירסם את ה קובץ, לא אמרו לו לאופן דבר, ולכן עמוס הספר הזה בהתבסמות של המחבר מ חוכמותיו שלו עצמו. הוא אפילו מתאר חיזור שלו במילים: "שרקתי לה שריק תנו המוסכמת – המישה או שישה ציפ צופים חליליים. מי שלא ראה את סימטת כית-השואבה, לא ראה סימטה מימינו..." מה עניין סימטה להרסיני? מה עוד, שאובייקט החיזור מתואר בהמשך כך: "היתה חסרת מנוחה ונהגה להפתיע בתנוי עותיה, שהקפצו את חמוקיה הצנועים גלים-גלים..."

גם הלשון העברית של אופן פגומה למדי, וכאשר הוא מתאר ברשימתו אגדת ההר את ההר, הוא מתאר כך: "היה מגוייר ואדיות וקמזם מדרונות..." אי-אפשר לכ- תוב מגוייר ואדיות מכיוון שוואדי הוא שקע ולא בלט. אלא שניתן לזקוף בורות זו למישפט הסיום של רשימה זו: "האד- מוני ניסה לפלוס הלצה נדושה, שנבלעה בחשיכה כלעומת שבאה..."

למחבר הקובץ יש מן הסתם, כמה בעיות מיניות, מאחר והאני-המספר מרומם את האגו-הגברי שלו למעלות, שאינן מעוררות עורף אמינות, תוך שהוא מדגל משם של גברת אחת לשמה של גברת אחרת. חוסר אמינות זה משתלט גם על שטחים אחרים של הסיפור, ודוגמה להתחסדות זו מצויה בקטע: "...וסמל סימון הסיע אותי לטליבה, אל דירתן של שתי האחיות, שהתוודענו אליהן אשתך בעת שבאנו לפרק את הבסים של לחי – לאחר ה התנקשות כרוון אחד מארץ שוודיה..." באמת, מה הריכוך המטושפף הזה, של לאחר ההתנקשות כרוון אחד מארץ שוודיה? הרי כל זאטוט מכיר את פרשת רצח ברנדוט, ואם אופן היה מספר אמיתי, הרי שהסיפור על אשתך בעת ש באנו לפרק את הבסים של לחי עשוי היה לעניין עשרת מונים יותר מכל התישפוכת המילולית שלו.

אחרי פירוק בסיסי לחי הרי שהרשי- מות/סיפורים מתחילים להיקרא כיומני טיול משעממים, בשירות הסוציאליזם ב- ארצות שונות, עם עיסורי מלמלה לשונית. בנוסח: "כאשר עברה הרכבת על פני גשר נפו, נראתה לי הדאנובה שמתחתה אפורה מאד. שתיקה בה כעופרת. ושתיקה

אפורה בנכעות המיוערות של בודה..." איזה חוסר כישרון משעמם! הרושם הוא שיהודה אופן סובל מהצורך להנציח ול- שמר על הנייר כל נוד ששלח לאוויר העולם. והוא עושה זאת בצורה אנאכרו- ניסטית עד כדי כך, שכאשר הוא מנציח את ביקורו בפאריס, הוא מנציח תוויה זו תחת הכותרת ליה בשדות אלישע (שדות אלישע הוא הכינוי לשנס-אליה, בתרגומים ישנים לעברית). פגימות נוס- פות בקובץ זה זועקות, כאשר ממציא ה מחבר, "מוזון בבית-הספרים" הלאומי, ו מעיד על כך שהספריה הלאומית לא זכתה לביקור המחבר.

מאחר שמעודי לא פגשתי ביהודה אופן

מיפגש בין מנהיגים ציונים וניכבדים מעבר-הירדן * מאושרים ושמוחים בחלקם

מבלי שסיפורים אלה יטילו דופי כלשהו בניומן או בכותרת שהוא מעניק לאחד מפרקי הספר: ציוני גמור, כותרת שלה הוא ראוי לחלוטין.

פרק מרתק בספר הוא הפרק בהנהלה הציונית בארץ-ישראל, המתאר את התקופה החל משנת 1932, בה שימש ניומן כחבר ההנהלה הציונית שבירושלים, והיה שותפו של חיים ארלוזורוב למגעים עם ה- אמיר עבדאללה. המשאומתן עם סבו של המלך חוסיין נועד להעלות את רמת-החיים של תושבי עבר-הירדן, על- ידי יישוב של יהודים בגדה המזרחית ו- בבקעת-הירדן, באיזור המוכר כיום כאדמת הגייטליק. וכתוב על כך ניומן בסיפרו: "בשיחתנו אישר האמיר עבדאללה כל מה ששופר לנו. עבר-הירדן, אמר, תקדם ב- כרכה יוזמה כלכלית יהודית משום שה- דבר יסייע בפיתוחה וקידומה של ארצו. יהודים וערבים יש להם נקודות שיתוף רבות ומן הראוי שיהיו ידידים... אשר לצד המעשי, הוחלט שבתורת צעד ראשון נשקלו את תנאיו של הכסב-אופציה לק- ראת חוזה מחייב על הכירה ארובת-מלך. הקרקעות שדובר בהן השתרעו על יותר מ-70 אלף דונם בחלק המרכזי של עמק הירדן..." משאומתן שהגיע לקיצו, ב- שורת תככים שלה היו שותפים הן הנציב

ואיני מכירו בכל צורה שהיא, הרי שאני תמהה על שבדש סיפרו כתוב: "והוא" השני האוטוביוגרפי מנותק אל המופשט והמסומל..." מה שסותר את, כל דמיון בין דמויות שבספר..." וכי, מה שמבחייל הוא, כי הספר זכה בפרס אקו"ם לעידוד פיר- סום יצירה, תשל"ז. אם יהיה עלי לקרוא עוד ספרים שכאלה, הרי שאאלץ לתבוע ממעסיקי תוספת סיכון ספרותית. הקובץ במעגל סתום משדר במעגל סתום, בין מחברו לבין עצמו, ולכן לא היה צריך כלל לראות אור בדפוס.

תיעוד

"ציוני גמור"

עמנואל ניומן, אחת הדמויות הססגוניות ביותר של התנועה הציונית בארצות-הברית, זכה בשנים האחרונות לחייו לכך שהכל ישכחוהו. תולדותיו, השקפותיו ו- חלקו הרב בהקמתה של מדינת-ישראל, מתוארים בספרו בירת המאבק הציוני, שראה אור בהוצאת הספריה הציונית. ניומן, שהיה עד לסוף שנות החמישים נשיא ההסתדרות הציונית בארצות-הברית, הי

עמנואל ניומן – בזירת המאבק הי ציוני, פרקי זכרונות; הוצאת הספריה הי ציונית; 376 עמודים (כריכה קשה).

• יושבים, משמאל לימין: עמנואל ניומן, שני שייכים, חיים וייצמן, חיים ארלוזורוב, ובסוף השורה זקן השומרים, אברהם שפירא. בין העומדים: יצחק ברק, טון, אברהם אלמליח, מוריס הקסטר, יצחק ברצבי, משה שרת ואהרון כהן.

(המשך ממדור 77)
העליון, סיר ארתור ווקופ, והן יריבו של ארלווורוב.
עמודי הספר רצופים ברוח הערכים של הצינונות הכללית, האמריקאית, שפסה ו- עברה מן העולם, ועמה גם הליברליזם ה- מערבי, שאפיינו את עצמנואל ביטמן ואת אבא הלל סילבר, מנהיגיה, ויעיד מעט על השקפותיה של יהדות זו הקטע הבא:

מדינה

דו-לאומית

בסיפורי בירת המאבק הצינוני כותב עמנואל ביטמן מעט על חזונו בדבר שיוויון בין שני עמי ארץ-ישראל:

...לצמיחה מלאה בתחום המוס-
רי כבתחום החומרי לא תוכל
מדינת-ישראל להגיע מבלי ש-
יושב בסופו של דבר פתרון ליחסיה עם
המדינות הערביות שכנותיה. אולי זו
תיקוה רחוקה — ואין לחזות כיצד או
מתי יימצא הפיתרון. אבל מרות המיל-
חמות הערביות-יהודיות החוזרות וניש-
נות שהיננו עדים להן, אני סמוך ובטוח
כי קיום יחד בשלום הוא דבר אשר ייתכן
ואף ייתגשם. אולי מתוך אופטימיות ית-
רה מצביע אני תחילה על העובדה ה-
בולטת לעין של הטיפול במיעוט הערבי
במדינת-ישראל... ייתכן שבזאת שורש ל-
התפתחות הדרגתית בעתיד של מדינת-
ישראל למדינה דו-לאומית במשמעותה ה-
אופטימאלית של מונח זה. בעוד התוש-
בים הערבים מוסיפים ומתפחים את
אורח-החיים המיוחד להם הרי הינם,
ויוסיפו תמיד להיות, אזרחים שווי-
זכויות של מדינת-ישראל, המשתתפים ב-
חיים הפוליטיים של המדינה. לפני שנים
רבות אמרתי, שיוכלו להציג מועמדותם
אפילו לחלוקת הרמות ביותר — "בלי
מורא". דבר זה הושג בחלקו, ותעיד על
כך העובדה שהערבים כבר התחילו מכה-
נים במישרות ציבוריות חשובות במדינת-
ישראל. בשנים האחרונות היה ערבי
סגן ושב-ראש הכנסת; וערבי אחראי ער-
שר בממשלה. אם אומנם תביא, בסופו
של דבר, הפיכת ערביי ישראל לאזרחים
מאוששים ושמחים בחלקם, ליחסים חדי-
שים ומשופרים בין מדינת-ישראל לבין
מדינות-ערב הוא עניין להשערה; אבל
ודאי שיש מקום לקוות ששלום וסיפוק
בתחומי מדינת-ישראל עשויים לחרוג מ-
גבולות המדינה ולעורר כוחות חדשים,
אופנים חדשים של מחשבה ו-
הרגשה, בקרב שאר-העם הער-
בים שמעבר לגבולות...

פסיכולוגיה

אנאליזה

בשנים האחרונות ראו אור בעברית, ו-
בתירגום לעברית, ספרים רבים ובסיסיים
על פסיכולוגיה, המשקפים את קשת הר-
דעות בתחום זה. בעוד שבעולם הרחב
ישנה ספרות רחבה של אנתולוגיות בפסי-
כולוגיה, מיקראות, וספרים המנסים לחדור
לגנביהם של ראשי הזרמים בפסיכולוגיה,
הרי שטוב עשתה הוצאת אחיאסף, ש-
פירסמה את סיפורה של דיוויד כוהן
פסיכולוגים על פסיכולוגיה.

כוהן, עיתונאי מדעי ופובליציסט בריטי
בעל שם, ראיין בספר זה 13 פסיכולוגים
נודעים, כשהוא מקדים לכל אחד מהם את
דיוקנו וסוקר בקווים כלליים את מישנתו
הפסיכולוגית. הבולטים בפסיכולוגים אלה,
הם: דיוויד מק'קלרנר, מייסד
ז'נבה, נועם חומסקי, ניקו טינברג,
ר. ד. לאינג, ב. פקינגר וליאון פס-
טינגר. כהן מאפיין קובץ זה מצוי ב-
גישה של כוהן, שאינן לעצמו את הגישה
הרווחת כיום במערב: אינטראקציה בין
מדעים שונים. גישה זו מביאה אותו לראיין
את נועם חומסקי ולהקדים לו את המשי-

• דיוויד כוהן — פסיכולוגים על פסי-
כולוגיה; עברית: שולמית ועמרי לוין;
הוצאת אחיאסף; 334 עמודים (כריכה
קשה).

פט: "נועם חומסקי נעשה לפסיכולוג
בעל-כוחו. הוא לא כחר להיעשות ל-
פסיכולוג; הוא לא הכשיר את עצמו
להיעשות לפסיכולוג. הסתבר לו כי עבודתו
בלינגוויסטיקה הולכת והופכת אותו ל-
פסיכולוג..."

אחרי 13 הראיונות וקטעי ההקדמה מביא
כוהן פרק מסכם, תחת הכותרת מסקנות
ארטי, שבו הוא שאף להציג מכנים משו-
תפים ומספריים למיניהם בין הדמויות ש-
אותן ראיין. למשל, ההשוואה בין הגורמים
שהביאו אנשים אלה לעסוק בפסיכולוגיה,
כמו: "רק אחד — ליאם האדסון — נר-
אה במרמז שהוא נועד להיות פסיכולוג;
מאייפל גרס, כי העובדה שגדל כיהודי
כפולין הפאשיסטית-למחצה, עשתה אותו
— ללא ספק — מועמד סביר להיות פסי-
כולוג-הכרתה. אבל המסקנות נראות כי
מושלל כפיפה." אין ספק שבכוהן של
קובץ זה לפתוח בפני הקורא מעט מעולמם
ולבטיהם של הפסיכולוגים, כמו היה אנא-
ליזה פומבית.

רפואה

אסותא

שני ספרים שימושיים ראו אור בתירגום
לעברית, ומן הראוי כי אחד מהם יהיה
בכל בית. הספרים הם איך ומה בעת
צרה * ואמא כואב לי **. שני הספרים
הינם מדריכים לטיפול של עזרה ראשונה
ומחלות בבית.

איך ומה בעת צרה עשוי במתכונת
אלבומית, שימושית עד מאד, והוא מקיף
הוראות פשוטות, מהירות ומאוררות לכל

טיפול בהכשת נחש
אמא, כואב לי

פציעה ומחלת ילדות, והצעות כיצד למנוע
תאונות ופציעות. המדריך השני, אמא כואב
לי עשוי תמונות צבעוניות, המקלות על
איבחון מחלות שונות אצל ילדים.

בחברה הישראלית, שבה המודעות ל-
סכנות שונות מצומצמת למדי, הרי שאיך
ומה בעת צרה מביא סיקור נרחב של
סיכונים, עם דוגמות מאוררות, סיכונים
העשויים לגרום נזקי גוף שונים. מחברי
הספר מציגים, ובצדק, את כל שטחו של
הבית כמכלול-רענן לסיכונים שונים, כמו
חדרי-הכביסה, המועד לחיטול, ללקיחת
דטרגנטים ועוד.

שירה

עיגולומאניה

דומה כי במקביל לעליית מדד יוקר ה-
מחיה ופירסומי ערכו של המטבע הישראלי,
הרי שפירסומי ספרוני-שירה מצויים בעת
האחרונה בעליה מתמדת מבחינת מיספרם.

• איך ומה בעת צרה; הוצאת מסדה
פרס; 199 עמודים (כריכה רכה — פורמט
גדול).

• ד"ר גיורד ווהן — אמא כואב לי;
הוצאת ספרי עידן + ספרית לאשה;
174 עמודים (כריכה קשה — תמונות ב-
צבע).

תוך ירידה מתמדת בערכם. מאפיין תהליך
זה הוא ספר חריזה שאותו פירסמה ספרית
פועלים, שהייתה בעבר הוצאת ספרים מכר
בדת בתחום זה. בשנים האחרונות מזכיר
יבול ספריה בשטח זה את יבול הוצאת
עקב, הגובה כסף ממסורלים עבור הוצאת
לאור של ספרי שירה וחרוזים. הספר ה-
אחרון שראה אור בהוצאה זו הוא עיגול
לפנים עיגול, של אחד יואב חייק. קובץ
שאינו מוסיף כבוד לשירה העברית בכלל
או לאות העברית בפרט.

שלוש פעמים ניסיתי למצוא בקובץ זה
שיר או חרוז ראויים לבוא במדור זה
— ולא מצאתי. בניגוד למשוררים אחרים,
שניתן למצוא איפה ואי-שם בין חרוזיהם
שורה כלשהי בעלת קורטוב של שירה,

יואב חייק
ריקנות בתפרים גסים

הרי ששורה כזאת לא נמצאה בשירתו
הריקנית של יואב חייק.
השורות הקצרות והקצובות, והמאמץ ה-
בלתי נלאה להפכן לשורות מחזורות, שלא
לדבר על שורות שיר, משוללות קסם
מלולי, ברק שירי, ערך לשוני, או טעם
כלשהו שיש בכוחו להביע קצה קצו של
מישמוע תרבותי כלשהו. עיגול לפנים
עיגול הוא בבחינת גראפומניה, או ליתר
דיוק עיגולומניה של אדם בעל יומרות,
שמשא השירה גדול מכוחו ויכולת לשונו.

תת-שירה

אם להמשיך בממד זה של לא-שירה,
לא-חריזה ולא-משמעות, הרי שבן-זוג נאה
לספרו של חייק הנ"ל הוא סיפורה של גב'
בשם עדה אהרונ, שראה אור תחת
הכותרת מהפירמידות לכרמל **, בהוצאת
גבולם, שהיא הוצאת-בת בתשלום של
הוצאת עקב, שבכריכת המורה לספרות
איתמר יעוז-קסט.

כימנהג משוררים אמריקאים מהליגה ה-
אמריקאית הראשונה, פותחת גב' אהרונ
את סיפורה במדור Acknowledgements,
שבו מודה המחזרת לכתבי-עת שונים ושר-
ליים; את הרשימה מסיימים העיתונים
Maariv ו-Aaretz. מטוב כי חרוזיה יערי
דו על טיבה, כמו: "זוכרת אני / את
צוף קנה הפוכר הקטיפתי / ששתינו
יחד..."

כמסורת משוררות רבות, או ליתר
דיוק: מושכות בעט רבות, הרי שגם עדה
אהרונ עוברת חוויות שדופות, כמו:
"שוב ושוב / ההתייחדות כיום גשום, /
טיפות עדינות ובשפט / משקפות אל הלך-
הנפש..." על אהרונ עוברות גם ריגשות
סיפוריות, ותעודה על כך השורות:
"אפילו מר זמלר (כוונה: סולר) מכוכב
האלות של מר סמלר לסול (בלו) / עתיר
השנים, שתום העין, / לא היה זקן / מכרי
להיות מעורה / בכוכבי-הלכת שלנו..."
לסיכום, תת-שירה זו של הגב' אהרונ
מתעלה לגבהי שירה ליד שירתו של חייק,
רמה שאינה הופכת אותה לשירה של
ממש.

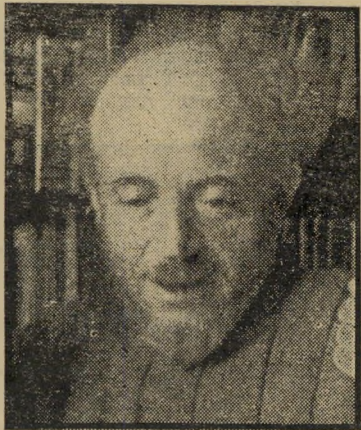
• יואב חייק — עיגול לפנים עיגול;
הוצאת ספרית פועלים; 70 עמודים (כרי-
כה רכה).

• עדה אהרונ — מהפירמידות לכרמל
ו/א מתכת וסיגליות; הוצאת עקב; 80
עמודים (כריכה קשה).

בחטף

המילמר"ל

●● כשנשאל אחד משחקני החאן ה-
ירושלמי, בשבוע שעבר, מה מוצג עכשיו
בתיאטרון, השיב: מחזה פרי עטו של
מושה בן-אלירן. כאשר נתבקש לבאר,
סיפר אותו שחקן, כי תיאטרון הצליח
לזווג שני מחזות מאת שני מחברים —
האחד האפשרויות של המללילן ישראלי
משורר משה בן-שאול, והשני רחוק מן
הים רחוק מן הקיץ של התמלילן ישראלי
אלירן. שני מערכונים אלה אוחדו לשתי-
וערב הנושא את הכותרת: אותו דבר
אבל אחרת ●● בגיליון האחרון של
ירחון-הספרות פרוזה מצוי מפתח לסיפור
מדהים של הספרות הישראלית. המדובר
במערכת-היחסים שבין הסופר חותיק
יהושע בר-יוסף (עיר קטומה) לבין
בן-קוגני יצחק בר-יוסף. בסיפור
דו-קובץ, שפורסם בפרוזה, מתאר יצחק בר-
יוסף יחסי אב ובן מזורים. שורות חוזרות
ונישנות בסיפור הן: "או מה אם אביך
היה אלוף בצבא. אתה לא חייב להיות
העתק שלו... שמואל הוא חזק. הוא יהיה
אלוף, כמו אביו. הוא מזוין חיילות כמו
אבא שלו (הזיכרון הצורב: כשהיה בן
שב-עשרה הזמין אותו אביו לראות כיצד
הוא מרים חרמנית קטנה אחת... ובסנים
אביו נואק ומרים קולו, כדי שגם הוא
ישמע. סוף-סוף ראית מה זה לזייף. אם
לא היית ביישן כזה. אתה רוצה? בפעם
הבאה גם אתה!)"... יודעי דבר מספרים,
כי האב האלוף אינו אלא האב הסופר,
וכי בר-יוסף הצעיר עוסק בסיפורו זה
במערכת יחסים מעוותת בינו לבין אביו,
מערכת המתמקדת בחוויות עוורים בלתי
מקובלות בספרות הישראלית ●● החייל
חזק הגדול... כך קרא סופר ישראלי נודע
לקרב-המל"ים האכזר, העומד להגיע ל-
שעת-העימות שלו, בחודשים הקרובים. ה-
מדובר במאבק בין שני הצהרונים ידיעות
אחרונות ומערב, מאבק בין שתי הוצאות-
ספרים שקשרו גורלן בשני הצהרונים. ה-
מדובר בהוצאת כתר, הנמצאת בבעלותה
של חברת כלל, והוצאת זב"מ (זמורה ביתן
מודל). על סידרת מועדון קוראי מעריב

יהושע בר-יוסף
חרמנית קטנה

של זב"מ הגיבה הוצאת כתר דו-שלבית.
שלב ראשון: פירסומה של סידרת כתר
בחמש סדרות-מישנה: פרוזה/מקור, פרו-
זה/תירגום, עיון, מדע-בידיוני ומתח. בין
הספרים יהיו עממיים במחירם ואיכותיים
בצורתם, יהיו אורב בהוצאת הבא: אחרי
הגשם מאת יצחק בן-נר, צחוק אצל
של שרודר אנדרסון, מילחמת העולמות
של ה.ג. וולס, ונתיב התופת של רודולף
זלאזני. השלב השני של מתקפת כתר
יהיה בשותפות משולשת שהוקמה בין כתר,
ידיעות אחרונות ובית-הוצאה גרמני ה-
פועל בכעשרים ארצות, שבהן הוא מנהל
מועדון ספר עולמיים — בית-הוצאה
ברטלמן. אין ספק כי מהמילמר"ל הגדול
יוצא נשכר הקורא הישראלי ●●
שידור לילי טען העיתונאי יורם קליין
(חורו של יורם) כי: "העם החליט קפה
עלית — זו לא דימוקרטית..." ●●

על חוף ים התיכון, במרכז הארץ,
בבתים בעלי תריסי עץ וגגות רעפים...
שם הבית שלך.

פואבלו אסקניול

פואבלו אסקניול - הכפר הטיפוסי בספרד, הבנוי לחופי הים התיכון, אינו רק מקום מגורים;
הוא גם סגנון חיים מיוחד, מותאם לאקלים ולתנאי הקרקע.
פואבלו אסקניול - העצים והירק משתלבים בבניה ונותנים את היחוד,
הסגנון והיופי החשובים כל-כך לחיים.

קלדיין מביאה את **פואבלו אסקניול** לישראל. כל כך קרוב לעיר, כל כך מחוץ לעיר.

שלב נוסף של קלדיין
CLARIN

משרדי מכירות: ראשון לציון, רח' רוטשילד 38 (הסעה מהמקום לאתר הבניה) ובאתר בניה פואבלו אסקניול (שילוט ממחלף ראשון)

העולם הזה

הבית הלבן נזעק - לבגין

נעשה שחור בעיניים-השגריר

האמריקאי

תבע פגישה

דחופה - בגלל

התוכנית הסודית

של וייצמן

לשיחרור בני-הערובה

ועזר מודה: זאת הייתה בדיחה!

